gönül seferberliğine

ALPARSLAN TÜRKEŞ

2. baskı

ALPARSLAN TÜRKEŞ

GÖNÜL SEFERBERLİĞİNE

P. K. 5 KEÇİÖREN

ANKARA

NİSAN 1979

Dizgi-Pikaj-Montaj-Kamera:
Başak Ofset Reklam Ajansı

Baskı-Cilt: Uzman Matbaası

Birinci Bölüm

HASRETİMİZ

TUNA *

Bu bir isim değil, bir su değil kalbimizde çağlayan bir tarihdir.

Türksüz Tuna öksüz, Tunasız Türk yaslıdır.

Binlerce yıl evvel bu su ıssız ve garib akıyordu. Kenarlarında ölgün, medeniyetsiz insanlar sürünüyordu. İki tarafına yayılan topraklarda vahşetle harabiyet kucaklaşmışdı. Semasında güneş yokdu. Yıldızları fersiz, mehtabı sönüktü. Kuşları nağmesiz, çiçekleri solgundu.

Bu durgun hava içinde, bu donmuş varlığın ortasında Tuna hırslanıyor, ve hırsından toprakların bağrını tırmalıyordu. Önüne gelen dağları yarıyor, kayaları eritip dağıtıyordu. İnsanları sürükleyip boğuyordu.

Bir gün ansızın Tunanın bitmeyen geceleri sabaha erdi. Toprakda bir sarsıntı başladı. Havada bir toz ve duman bulutu yükseldi.

Yaklaşan bulutun içinden dağ gibi atlarda, dağ gibi kahramanlar belirdi. Yüzlerinden nûr ve hare-

---

(*) İlk yayını: 19 Mart 1939

ket taşıyordu. Gözleri ışık ve enerji doluydu. İsimleri merdlik ve sertlik taşıyan âhenkli, tok bir heceden ibaretti:

Türk!...

Suları kuruyan yurdlarından başka diyarlara akıyorlardı. Bu akışda güneşi de atlarının kuyruklarına bağlamışlar, arkalarından sürüklüyorlardı. İşte Tunaya güneş, onların orada göründüğü andan itibaren doğdu... Azgın Tuna uslandı.

Toprak alt üst edildi. Ovalar yeşerdi. Sulara dizgin vuruldu. Her tarafda âbideler, saraylar, mamûreler yükseldi. Tuna'da neş'e, Tuna'da düğün başladı.

Cahil, mütereddî yerliler bu medenî insanlara, bu yiğit adamlara saldırmaya yeltendi. Fakat doğuştan eşek, ayı yaratılmış olanlar kurda ne yapabilirler? Cüceler kahramanları yere serebilir mi? Hayır... Asla.

Medeniyeti adâlet ve tabiatı yenmek olan Türk, önüne çıkan melez sürülerini, uyuşuk insan kafilelerini değil, dağları, nehirleri bile çiğnedi, ezdi, aşdı geçdi. Hepsinin başına kantarması adaletten, halkaları medeniyetten, dizginleri kuvvetden yapılma bir yular takdı. Asırlarca medeniyetin koruyucusu ve yayıcısı olarak döğüşdü, döğüşdü.

Savaşın ardı gelmiyordu. Fakat Türkün aradığı da buydu. Savaşdılar, savaşdılar... Her savaşda muzaffer, her yerde hâkim oldular.

Kızıl kanlarından Tunanın ufuklarına renk, seslerine âhenk verdiler. Böylece Tuna şenlendi, hayat ve hareketle doldu. Eskiden Tuna ölüydü. Onlara kavuşunca dirildi. Türk gelmeden Tuna yokdu... Tunayı Türk yaratdı...

Bir çok cenklerimiz Tuna boyunda oldu. Türk

akıncıları Tunaya karşı aktılar. Tunaya çağlayanlar gibi Türk kanı katıldı. Tuna onun için gönüllerin en coşkun ve suların en kudretlisidir ve Tuna bunun için bizimdir.

O eski çağlarda Tunanın düğününü yapıyorduk. Tuna gelindi. Ve biz Tuna ile evlenmiştik.

Neş'eyle, zaferle dolu o uzun yüz yıllar ne çabuk geçdi? Nasıl bitdi? Tunamı kollarımdan kim kopardı?.. Kim aldı?..

Tunam! Asırlarca koynumda taşıyıp doyamadığım sevgilim!..

Sen bu gün çağlamıyor, hıçkırıyorsun...

Sen bir nehir değil, içimi yakan bir tahassürsün...

Tunam! gönlümde yatan Arslanın susuzluğunu sen giderirsin.

Bana su vermez misin Tunam?

CELÂDET

Celâdet, sıhhatli ruhlardan doğan bir yıldırımdır. Düştüğü yerleri yakar ve hız aldığı ruhların rüyalarını hakikat kılar.

Celâdet, iyman ve ideal ile beraber yaşar. Yağmurlu kış gecelerinin zifirî karanlığı ile örtülü, felâketli durumlarda dahi çakar ve en büyük tehlikelerin gözlerini kör edecek şekilde ortalığı aydınlatır.

Celâdet, haktan kuvvet alır ve hakka dayanır.

O, hiçbir zaman, maddî hesaplar ve kuru mantık tekerlemeleri ile atbaşı beraber yürüyemez.

O, daima korkaklık ve pısırıklığın düşmanıdır.

O, asla sinsi emellerin ve hasîs menfaat duygularının barındığı yerlerde yaşayamaz.

Celâdet, yüksek tepelerde yuva kuran kartallar gibi ancak eğilmez başlarda kanat çırpar.

Kosova savaşında yıldırım gibi düşman üzerine atılan, Niğbolu'da düşman hatlarını tek başına geçerek, kale duvarlarının altına gelip, kale komutanı Doğan Beğe «Bire Doğan, bire Doğan, dayan, biz geldik,» diye gürleyen Yıldırım Bayazıd, tam bir celâdet örneğidir.

Cengiz orduları önünde baş eğmiyerek sonuna kadar döğüşen Harzemşahlı büyük Celâdeddin de celâdet ve kahramanlığın ta kendisi idi.

Eflak voyvodasının elçisine «Ne hakla kendi topraklarını istilâ ettiği» yolundaki soruya cevap olarak kılıcını gösteren, yüce padişah Fatih Sultan Mehmet de büyük bir cesâret ve kahramanlık âbidesidir.

Çaldıran seferine giderken geri dönmek isteyen yeniçerilere «Er olan benimle gelsin, dönmek isteyenler karılarının yanına gitsin. Ben tek başıma da giderim.» diye haykıran Yavuz Sultan Selim eşsiz bir celâdet güneşi idi.

Pilevne'nin toprak siperleri içinde, yüz binlere karşı kırk bin kişi ile aylarca yoksulluk ve açlıkla pençeleşerek direnen, Müşir Gazi Osman Paşa her şeyden önce canlı bir celâdetti.

İstiklâl Savaşında, modern silâhlarla donatılmış bir Fransız kolordusuna ve onlarla işbirliği yapan Ermenilere karşı, Gazianteb'i, yoksulluk içinde aylarca savunun kahraman Antep halkı, kadını, erkeği, çocuğu ve kahraman şehirleri ile birlikte tam bir celâdet meşheridir.

Şanlı Gaziantep'in yanında şüphesiz Maraş, Urfa, Adana, Erzurum... Fakat, niye uzun, uzun saymalı?... Türkün gezdiği ve yaşadığı her yerde, bir değil, binlerce celâdet abidesi vardır. Bütün bunlar, açık, tarihî birer hakikat olduğu halde, nedense bugün bizim birçok sorumlu makam sahiplerimizde, ölçülemiyecek derecede bir korkaklık ve pısırıklık göze çarpmaktadır. Bunları tenkit ederek harekete dâvet ettiğiniz zaman, size bin dereden su getirip kendilerini veya müdafaa etmek istedikleri şahısları mazur görmeye çalışırlar. Hattâ daha da ileri gide-

rek, korkaklıklarının bir siyaset olduğunu bile ifade ederler. Hele dış meseleler ve Türklüğün dış meselelerle ilgili işleri üzerinde sınırsız derecede çekingen ve pasif hareket etmek, siyasetimizin ana vasfı haline gelmiştir. Burnumuzun, dibinde bulunan ve Batı Trablus Savaşı sırasında, elimizden haksız olarak alınmış olan Oniki Ada, II. Dünya Savaşı sonlarında tarafımızdan, takalar ve kayıklarla bile, ele geçirilmesi mümkün iken, gözümüzün önünde çatır çatır başkalarına verildi. Bizim devlet adamlarımız da, buna seyirci gibi bakarak ağızlarını açıp bir tek kelime bile söylemediler. İki sene önce, Bulgar sınırlarında vazife görürken, bir subayımız, Bulgarlar tarafından pusuya düşürülerek kaçırıldı ve bugüne kadar da geri verilmedi. Biz buna karşı da, kuru protesto ve notalar göndermekten başka bir şey yapmadık. Yabancı devlet elinde kalmış olan Türklerin hakları ve insanca muamele görmeleri için, hiçbir ilgi ve gayret harcamadık ve harcamamaktayız. Zaman, zaman yabancı milletlere yardım kucağımızı açtık da, kendi kardeşlerimize karşı daima sağır ve vurdumduymaz bir durum aldık.

Ne kadar acıdır ki, bunların böyle yapılmasını yüksek bir siyaset olarak vasıflandırmayı ve Türk halkına bunları büyük bir dehâ ve başarı gibi satmayı kendine vazife edinen yazar ve mütefekkirler yıllarca bu uğurda kâğıt ve mürekkep harcadılar.

Devlet adamlarımız, celâdet bakımından çok fakir bir durumda bulunuyorlar. Bunlar bilhassa iktidar makamına çıktıktan sonra, nedense uyuşukluğa ve kayıtsızlığa kapılıyorlar. Hele Türk tarihinden hız alarak devlet işlerini celâdetle yürütmek hususunda hiçbir başarı göstermiyorlar. Halbuki, devlet idaresinde yüksek bir kiyasetle beraber, gerektiği

zaman büyük bir celâdet de göstermek icabeder. Korkaklık ve pısırıklık yüzünden çok fırsatlar kaçtı ve çok şeyler kaybedildi. Bugün de, karşımıza dikilen tehdit ve tehlikeler bu yüzden cesaret bulmakta ve ufuklarımızı sarmaktadır. Bunları önlemek ve sindirmek için, yalnız ve mutlaka kuvvet ve para lâzım değildir. Bunların başını sadece celâdet göstererek de ezmek mümkündür. Onun için, millet olarak ve fert olarak, sınırdaki tek erden, Genelkurmay Başkanına kadar, ve bir dairenin kapıcısından Cumhurbaşkanına kadar, her er ve her subay, her memur ve her devlet adamı celâdet sahibi olmalı ve celâdet göstermelidir.

Yabancılar, bilhassa bize karşı düşmanlıkları açıkça belirmiş olanlara karşı nezaket ve saygı göstermek hem lüzumsuz ve hem de mânasızdır. Çünkü gösterilen nezaket, onlarca, bizim için acız ve zaaf olarak mânalandırılmakta ve küstahlıklarını arttırmaya sebebiyet vermektedir.

Bunun için **celâdet gösterelim efendiler, celâdet...** (1)

(1) İlk yayınlanışı: 14 Eylül 1951

SON VATAN PARÇASI

Türk tarihini okuyarak, on sekizinci yüzyıldan, yirminci yüzyıla doğru yaklaştıkça, gönlümü büyük bir yas ve sızı kaplar. Ruhumu, teskin edilemez bir kızgınlık ve hareket ihtiyacı sarar.

Her gün, saldıran düşmanların önünde, geriliyen ordular... Her gün devrilen kale burçları üzerinden, yere düşen bayraklar... Bırakılan ülkeler... ve iki yüz yıldanberi durmadan devam eden göçler... Açlıktan, soğuktan, bakımsızlıktan perişan olup giden göçmenler... Her bozgundan sonra bir müddet yas ve onun uyandırdığı tesirle bazı hareketler... Fakat çok geçmeden yine derin bir uyku ve vurdumduymazlık...

Devir dönmüş, nihayet yirminci yüzyıla giriliyor. Batıda müthiş bir hareket ve yarış var. Bizde yine durgunluk...

1911 Batı Trablus Savaşı... Roma elçimiz, Türk-İtalyan dostluğu hakkında hükûmete güvenlik verici kapı gibi raporlar gönderiyor... İtalyanlar ise hummalı hummalı, hazırlıkta!.. Anlaşıldı anlaşıldı, koca devletle koca milletle beraber, elçiler de uykuda.

Batı Trablus derken, On İki Ada da işgal edildi. Tam o sırada Balkan Savaşı koptu. Balkanlılar savaşa hazırlanırken bizimkiler orduyu terhis ettiler. Dedik ya... Devlet de, elçiler de uykuda.

Balkan Savaşı denilen yüz karası, bütün Rumeliyi sildi, süpürdü. Nerede ise Avrupadan bütün bütün, ayağımız kesiliyor... Tekrar bir canlanma ve saldırış... Neyse, tarihî Türk şehri güzel Edirne'yi tekrar kazandık. Hele şükür Avrupa'da milyon kilometre karelik ülkelerden sonra, elimizde avuç içi kadar da olsa, yine bir toprak parçası alıkoyabildik.

Bu felâketin yarattığı heyecan ve hareket neticesi, bir çalışma yapılırken, Birinci Dünya Savaşı da başladı.

Kahramanlıkla, şerefle, dört yıldan fazla bir döğüş... Öyle bir döğüş ki kahramanlık ve fedakârlıklara yoksulluk ve gerilik mezar oldu.

Öyle bir döğüş ki, zaferlere ve mûcizelere bilgisizlik ve hıyanetler cellât oldu. Ve neticede koca bir devlet yıkıldı. Suriye, Filistin, Irak gittiği gibi Anadolu da, parçalanmak tehdidi altına düştü. Nihayet müthiş bir şahlanış ve İstiklâl Savaşı... İmanını kaybetmiş kimselerin akıllarına sığdıramadığı mûcizelerden sonra, işte Büyük Zafer ve Kurtuluş. Bundan sonra da hür ve bağımsız Türkiye.

Kenar ve uçlarından Midilli, Sisam, Sakız, On İki Ada, Kıbrıs, Hatay ve Kuzey Suriye, Musul, Azerbaycan ve Batum kesilmiş ve kırpılmış olarak bir Anadolu ile, Batı Trakya, Doğu Rumeli ile kopmuş durumda avuç içi kadar Trakya'dan ibaret bir Vatan parçası... Sınırların ötesinde de milyonlarca gözü yaşlı Türk.

Kurtuluş yıllarından sonra, tekrar bir millî heye-

can ve kalkınma hareketleri. Bir müddet sonra tekrar eski durgunluk, unutkanlık ve uyku...

Etrafta ve kapımızın önünde büyük tehlikeler ve belâlar eşinip duruyor. İfritler ve canavarlar ıslık çalıp soluyor...

Davran ey Türk Oğlu!... Davran artık... Elde ne harcanacak Rumeli, ne Macar ülkeleri, ne Suriye ve Irak, ne Filistin ve Mısır, ne Trablus, ne Tunus ve Cezayir, ne de Kırım ve Kafkas kaldı. Elde kalan son vatan parçasıdır!.. Son vatan parçası...

Bir Bozkurt gibi davran. Gayrete gel... Çalışmaya koyul. Eski günler yeniden doğsun... Zafer ve Şan Bayrakları ufuklara doğru yeniden açılsın... Her şeyin üstünde **Büyük Türkiye**... Bizim **Bahtiyar Türkiyemiz** yükselsin!... (1)

---

(1) İlk yayını : 17 Kasım 1950

TÜRKÇÜLÜK VE TÜRK BİRLİĞİ

Üzerinde iftiralarla, yalan ve yanlışlarla dolu münakaşalar yaparak, fikir yürütmek, bilhassa 1944 ve daha sonraki yıllarda kötü bir adet haline getirilmiş olan Türkçülük ve Türk Birliği ülküsü hakkında, bir inceleme yapmanın zamanı çoktan gelmiştir.

Türkçülüğün ve Türk Birliği ülküsünün, bir cürüm olarak kabul edilmesinden ve bu yolda büyük propagandalara girişilmesinden sonra, Türkiye'de Türk olmak ve Türkçülükten bahsetmek bile korkulacak hâl olmuştu. Tanrıya şükürler olsun ki, 14 Mayıs 1950'de Türk Milletinin vermiş olduğu şanlı bir kararla, meş'um tek parti zihniyeti yıkılmış ve Türkçülüğün ufku yeniden aydınlanmıştır.

Türkçülük ne demektir diye bir soru sorduğumuz zaman, hatırımıza gelmesi gerekli olan şeyler bugün herkese göre değişmektedir. Çok muhtemeldir ki böyle bir soru karşısında bazı kimseler koyu bir gafletin ve âdi bir menfaat taassubunun tahrikleri ile yaratılan propagandaların tesiri altında Faşizmi düşünecek, diğer bazı kimseler de bunun ifade ettiği manadan büsbütün habersiz görünecektir.

Hele gençlerin çoğunun, buna ait esaslı hiçbirşey bilmediği hakikatı önemle ele alınacak bir olaydır. Bununla ilgili acı bir misali burada söylemeden geçemiyeceğim. 1948 yılında Amerikada iken genç bir arkadaşım birgün okul kütüphanesinde «ENSİCLOPEDY BRİTANİCA» yı karıştırırken «Türk» kelimesinin karşısındaki izahı da okumuş ve orada «Türkçülük denilen şövenizm ile Türklerin, yurtlarında eskidenberi yaşamakta olan Türk olmıyan unsurları gücendirerek kendilerine düşman ettiğini, bu yüzden bu yabancı unsurlarda da millî duyguların uyanarak geliştiğinin» yazılı bulunduğunu görmüş. Bu hususa ait hiçbir bilgisi olmıyan bu genç Türk çocuğu yukarıda bahsi geçen ifadelere inanmaktan da kendini alamamıştı. «Nasıl olur» diyordu. «İlim yetkisi dünyaca tanınmiş bir ansiklopedinin yazdığı şeyler yanlış olur mu?» Bu sebepten benimle bir hayli münakaşalara da girişti. Fakat neticede, Türkçülüğün, Hıristiyan ve Müslüman bütün yabancı unsurların Türklere karşı gösterdikleri sistemli ve nankörce bir düşmanlıktan ve hıyanetten dolayı, Türklerin kendi varlıklarını korumak kaygusundan doğduğunu anlıyarak kanaatini değiştirmiştir.

İşte yukarıdaki sebeplerden ötürü Türkçülüğün ne gibi bir mana ifade ettiğini ve doğuş sebeplerini kısaca izaha çalışmak faydalı olacaktır sanıyorum.

Osmanlı tarihine şöyle üstünkörü bir göz atıldığı taktirde dahi görülür ki, hiçbir zaman devletin siyasetinde ve Türk sosyâl hayatında şövenizme varan bir milliyetçilik hâkim olmamıştır. Değil yalnız küçük memuriyetlere Sadrazamlık gibi en yüksek makamlara bile her soydan insanlar getirilmiştir. Tanzimat'a kadar yurt içerisinde diğer dinlere ve milliyetlere karşı, o devirlerde hiçbir memlekette

bulunmıyan ve aşırı sayılabilecek olan bir müsamahâ ile malûl koyu bir İslâmcılık hâkim olmuştur. Müslümanlığı benimsemekte o kadar ileri gidilmiştir ki, bu yüzden, Suriye ve Irak'ta, hattâ Filistin ve Mısır'da sayısı milyonları aşan Türk halkı araplaşarak, yavaş yavaş eriyip kayboldu. Türkçe her tarafta ihmâl edilerek arapça ve farsça kelimeler kullanmak mukaddes bir moda ve zevk hâline geldi. Tanzimat'tan sonra ise, İslâmcılığın yanında ortaya resmen bir Osmanlıcılık fikri çıktı. Bu fikir, çeşitli din ve milliyet taşıyan unsurların hallitasından ortaya bir Osmanlı milleti çıkarmak hayali idi.

İşte bu hakikatları karşısında, Türk milletinin şövenliğinden bahsetmek, ilmin gerektirdiği tarafsızlığa sırt çevirerek, âdi bir garazkârlığın tesiri olmaktan başka bir şey sayılamaz.

Türkler ancak, gösterdikleri sonsuz müsamahalardan ve lûtuflardan sonra gördükleri sistemli düşmanlık ve hıyanetlere karşı bir reaksiyon göstermek zorunda kalmışlardır. Türkçülük ve Türk milliyetçiliği, Yunan, Bulgar, Sırp, Ermeni, Arnavut, Arap ve diğer unsurların milliyetçilik ve ayrılık duygularının tesiri altında, bir nefis koruması gayesi ile meydana gelmiş ve hiç bir zaman haksız ve tecavüzkâr olmamıştır.

Türkçülük, Türk milletinin, ilim, sanat, ziraat, iktisat, kültür ve diğer her alanda, millî gelenek ve millî bünyeye uygun bir şekilde kalkındırılması, içte ve dışta her çeşit saldırganlıklara karşı korunarak hür ve müstakil olarak yaşatılmasını hedef tutan bir ülküdür. Böyle bir ülkü, her milletin, kendisi için mukaddes bir hak olduğu gibi, Türk milleti için ve onu teşkil eden her fert için de en mukaddes ve en tabii bir haktır.

Türkçülüğü, her ne sebeple olursa olsun, şu veya bu şekilde iftira ve ithamlar altında bırakmağa kalkışmak ise, bunu yapanların en hafif bir tabirle iyi niyetinden ve Türk milletine olan sevgisinden şüphe etmeği gerektirir. Türkçülük hakkındaki düşüncelerimizi burada özet olarak belirttikten sonra şimdi birkaç satırla «Türk birliği» ülküsünden de bahsetmek gerektir.

Türk birliği ülküsü, yer yüzündeki bütün Türklerin bir millet ve bir devlet halinde, bir bayrak altında toplanması ülküsüdür. Bunun tahakkuku, bazı kimselere ilk bakışta imkânsız gibi görünebilir. Birçok kimseler bunu zararlı bir hayâl (ütopi) olarak da vasıflandırabilir. Fakat unutmamak lâzımdır ki, her hakikat önce bir hayâl ile başlar. Yine hatırlamak gerektir ki, 1919 yılında hür ve müstakil bir Türkiye kurmak için Anadoluda dünyanın galiplerine karşı savaşa girişmek de çılgınlık ve hayâl diye vasıflandırılmıştı. Fakat inanmış ve kendilerini bir ülküye vermiş olanlar, yurdu kurtarmaya ve müstakil bir Türkiye meydana getirmeye muvaffak oldular.

Türk birliği de sistemli çalışmak, fırsat kollamak ve her şeyden önce Türkiye'yi korumak ve yükseltmeğe çalışmak suretiyle bir gün elbet hakikat olacaktır.

Zaman zaman, hasis ve sinsi emellerin esiri bulunan bazı kimseler, bunu Türkiye'yi hemen Rusya'ya ve Türklerin yaşamakta oldukları diğer memleketlere taarruza ve harbe sürükleyecek bir mâcera fikri olarak göstermeğe yeltendiler. Türk birliği fikrini güdenleri, Türkiye'yi kudreti dışında işlere sokarak felâkete yuvarlamak ve «memleketi yıkmak için birebir çareyi» bulmuş olmakla itham ederek

haklarında her çeşit iftira, hakaret, ve işkenceyi reva gördüler. Halbuki Türk birliği ülküsünü taşıyan, îman sahibi insanlar, Türk milletinin sahip olduğu kudret ve imkânları, gayet iyi hesaplayabilen kimselerdi. Sahip oldukları millî şuur, fikir ve ilim kabiliyetleri, Türk milletini her türlü maceralardan korumak gerektiğini bilmelerine imkân sağlayacak durumda idi. Bunların hiç birisi memleketin harbe sürüklenmesini ve bugünkü sınırlar dışında mevsimsiz olarak gayretler sarfedilmesini istemek şöyle dursun, hatırından bile geçirmiyordu.

Türk birliği fikrini güdenlerin ülküsü :

1 — Önce her türlü insanlık haklarından mahrum edilmiş bulunan ve işkence ile imhasına çalışılan esir Türklerin neşriyat ve propaganda yolu ile haklarını korumak.

2 — Diplomasi yolları ile bunlara her çeşit yardımı sağlamağa çalışmak.

3 — Arada, imkân nisbetinde kültür birliği kurmağa çalışmak ve bunu kuvvetlendirmek.

4 — Esir bulunan Türk yurtlarının ayrı ayrı istiklâl kazanarak, hür milletler topluluğu içinde lâyık oldukları yerleri almalarını sağlamağa çalışmak.

5 — Esir bulundukları ülkelerden, mülteci ve muhacir olarak gelenleri sıcak bir ilgi ile karşılayıp her çeşit yardımda bulunmak gibi günün realitesi ile telifi kabil olan yakın hedeflere ulaşmağa çalışmaktan ibaretti. Bundan başka uzak bir hedef olarak da bağımsızlıklarını alacak Türk ülkelerinin ilerde aralarında sağlam bir kültür birliği kurduktan sonra beraberce verecekleri bir kararla, büyük bir Türk birliği meydana getirmeleri dileği gelmekte idi.

Şimdi bu düşüncelerde, Türk Milleti için acaba ne gibi zarar bulunabilir? Kanaatimizce hiç bir za-

rar bulunamaz. Aksine olarak çok büyük faydalar vardır. Böyle bir ülkü, halkın ve bilhassa gençliğin heyecan ve hız kaynağı olur ve Türkiye'nin kalkındırılması için daha çok çalışmayı sağlar. Sonra, Ruslar «Panslavizm» (İslav Birliği), Almanlar «Pancermenizm» (Cermen Birliği) Araplar, Arap Birliği, Yahudiler, Yahudi Birliği, Yunanlılar, «Enosis,» diye Kıbrısı istiyerek Yunan Birliği peşinde koşarlarken, Bulgarlar, Bulgar Birliği diye Makedonya ve Trakya üzerinde boş iddialarda bulunurken Türklerin 60 milyonluk kendi öz kardeşleri arasında bir birlik kurmak istemeleri neden günah sayılıyor?. Her millet için, millî birlik kurmak mukaddes bir hak kabul edildiği halde, bu hak neden Türkler için tanınmasın?. Hele bu mukaddes hak ve dilek neden Türkiye'de, suç ve cürüm olarak karşılanıyor?... Ve neden bu fikrin sahipleri 1944 yılında en ağır hakaretlere ve işkencelere uğratıldı? İnsaniyetçilik ve insan haklarına hürmette kendilerini ön safta göstermeğe yeltenmiş olan o meşhur... Türkçülük düşmanları için her çeşit insan haklarından mahrum yaşayan milyonlarca Türk'e insan gibi yaşamak hakkı sağlamağı dilemek, neden cürüm sayılıyor?.

Türklerin yaşadığı ve Türk bayrağının şerefle dalgalandığı bu topraklarda kalpleri Türklük için çarpan kimseleri, birtakım bedbahtlar, türlü iftira ve hakaretler tertipliyerek, Moskovaya jurnal eder mahiyette ve kendilerini buna muhalif göstererek Moskofların hayrını dileyen kimseler olarak belirten ithamlarla nasıl oluyor da fesat tertip edebiliyorlar?.

Fakat bunların hepsi boşuna gayret oldu efendiler; boşuna gayret! Moskoflara yaranmak mümkün değildir. Ne Türkçüleri ezmeğe kalkmakla, ne yüzlerce Türk mültecisini insanlık duygularına ve dev-

letler hukuku kaidelerine aykırı olarak, öldüreceklerini bile bile Moskoflara geri vermekle yaranmak kabil olmadı.

Biz Türk birliği ülküsünü yine şanlı bir bayrak gibi göklere yükselterek taşıyoruz. Bu ülkü her zamandan ziyade, bugün Türk milleti tarafından daha önemle anlaşılmaktadır. Moskoflarla çarpışmamız kaçınılmaz bir kaderdir. Onların doymak bilmez hırsları, kendi başlarını yiyecektir. Girişeceğimiz savaşta onları mutlaka yeneceğiz. Çünkü biz hakkı ve insanlığı müdafaa edeceğiz. Çünkü biz Türklüğün ezelî ve ebedî hakları için döğüşeceğiz. Çünkü biz «YA İSTİKLÂL, YA ÖLÜM» parolası ile çarpışacağız. (1)

(1) İlk yayını: 10 Kasım 1950.

KIRK KAHRAMANLAR VE KÜRŞAD

Bir kahramanlık, kendini bekliyen tehlikelerin büyüklüğü ve çokluğu nispetinde kıymet kazanır. Kurtuluş ihtimallerinin sıfır veya sıfıra çok yakın olduğunu bilerek, millet yolunda, kutsal bir dâva uğrunda, mücadeleden yılmayanlar, insanlığın üstüne yükselirler ve âdeta ilâhlaşırlar.

Fâni bir hayatın esiri olarak günün birinde sönmeğe mahkûm bulunan insanoğlu, yeryüzüne, daima ebedileşmek imkânlarıyla birlikte doğar. Maddî sevkitâbiilerden ruhunu biraz kurtarabilmiş olanlar, her zaman tarihte yer almak ve gönüllerde taht kurmak ihtimallerine sahiptirler. Cemiyete hizmet ve tabiata hükmetmek ihtirasları, insanları, şâhikalara doğru yükselten, en emin yollardır. Böyle çetin fakat asîl bir yolu seçmiş olan kahramanlar, yaşadıkları devirler içinde bir meş'ale gibi parlar ve milletlerine ışık ve ruh verirler. Üzerinden ne kadar çok zaman geçmiş olursa olsun, insanlığın üstüne yükselen böyle varlıklar, tazeliklerini ve hayatiyetlerini daima muhafaza ederler. Tarih sayfaları karıştırılarak, mâzinin derinliğine doğru bakıldığı zaman, bun-

lar önümüzde âbide gibi yükselirler ve millete ışık saçarak yol gösterirler.

Tarihimizden değil, uzak Türk tarihinden, büyük bir kahramanlık olayından bahsedeceğim. Bu olay geçmişin unutma örtüsü altında kalmış çok parlak, parlak olduğu kadar da çok hâzin bir harekettir ve İsa'dan sonra 600 ncü yılda meydana gelmiştir.

O sıralarda Japon denizinden, Hazar denizine kadar uzanan ve Çin'i, İran'ı, Bizans'ı titreten Göktürk İmparatorluğu, entrikalar yüzünden Doğu ve Batı olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Doğudaki devletle Batıdaki devletin arası, saraya ve orduya sokulmağa muvaffak olan, Çinliler ve diğer yabancılar yüzünden iyice açılıyor. Doğu Göktürk devletinin başında bulunan Kara Kağan kendinden önce hakan olan ağabeysini zehirleyen Çinli yengesiyle evlenmekte mahzur görmüyor ve bu kaatil kadının fettanlığının esiri olarak Çinlilere âlet oluyor. Bu yüzden Göktürk devleti, birçok parlak muharebelere rağmen yıkılıyor ve o bölgede bulunan Türkler Çinlilere esir düşüyor. Çinliler Türkleri Çin'e hicret ettirerek şehirlere dağıtıyorlar. Bu arada Kara Kağan'la kardeşinin iki oğlunu ve diğer Türk ileri gelenlerini Çin'in merkezi bulunan SİYANGFU şehrine götürerek orada ikamete memur ediyorlar. Çok geçmeden Kara Kağan orda tutsak olarak ölüyor. Bunun üzerine Çinliler rehine olarak Kara Kağan'ın kardeş çocuklarından Tung Yabgu'yu Çin sarayına hapsediyorlar. Serbest bulunan Kara Kağan'ın diğer yeğeni KÜRŞAD ise hergün Türkleri kurtarmak için çareler arıyor. Tam bu sırada diğer Türk beyleri de gizli toplantılar yaparak, Çinlilere isyan edip Çin İmparatorunu öldürmeğe ve böylece, yere düşen gök bayrağı yeniden yükseltmeğe karar veriyorlar. Bunun için çok

yiğit olan ve herkes tarafından çok sevilen Kürşad'ı kendilerine Hakan seçiyorlar. Fakat bunu duyan Kürşad ihtilâle baş olmayı, saldıranların önünde dövüşmeği kabul etmekle beraber, Hakanlığı reddediyor, «Millet için dövüşmek ve bu uğurda gerekirse ölmek bana yeter. Hakanlık sarayda hapis bulunan amcamın oğlunun hakkıdır.» diyor. Birçok yalvarmalara rağmen Hakanlığı kabul etmiyor. Böylece herkes, uzun tartışmalardan sonra Kürşad'ın feragat örneği olan ısrarı karşısında onun teklifini kabul etmek zorunda kalıyor. Ertesi akşam saraydan dışarıya gezmeğe çıkacak olan Çin Hükümdarını öldürmeğe ve hep beraber Çin sarayını basarak Tung Yabgu'yu kurtarıp Hakan ilân etmeğe ve yeni bir Türk devleti kurmaya karar veriyorlar. Baskın gecesi sözleşilen zamanda, Çin sarayının etrafında toplandıkları vakit, aksi bir tâlih eseri olarak bardaktan boşanır gibi bir yağmur yağmaya başlıyor. Yağmurun altında biraz bekledikten sonra, Çin Hükümdarının bu akşam dışarı çıkmaktan vazgeçtiğini öğreniyorlar. Bunun üzerine, Çinlilerin bu teşebbüsten herhangi bir şekilde haberdar olmaları ihtimaline karşı, baskının başka bir akşama bırakılmasını doğru bulmuyorlar. Bu ihtimali önlemek için, baskının geciktirilmeden hemen o gece yapılmasını uygun görüyorlar.

Kürşad arkadaşlarının adlarını bir, bir okuyarak hepsini yoklama ediyor. Türk milletinin en ileri gelenlerinden 40 Beyin orada hazır olduklarını görüyor. Artık daha fazla beklemeden Çin İmparatorunun sarayına saldırıyorlar. En önde yalnız Kürşad yürüyor. Sarayı binlerce Çin askeri muhafaza etmektedir. Saldıranlar ise yalnız kırk kişi. Yıldırım gibi düştüğü yeri yakan, kasırga gibi önüne geleni

süpüren 40 kişi. Birkaç dakikada dış kapıdaki muhafızları tepelediler, sarayın bahçesine doldular ve oradan iç kapıya yüklendiler. Oraya da geçtiler. Şimdi İmparatorun dairesine doğru yürüyorlar. Fakat bu Çinli askerler ne kadar da çok. İlerden, geriden sürü, sürü saldırıyorlar. 40 kahramandan ikişer, üçer yaralanıp düşenler var. İşte nihayet İmparatorun dairesine ulaşabildiler. Fakat odalar bomboş. Hiç kimseler yok. Acaba İmparator bu kadar çabuk nasıl da kaçabilmiş?

Ne ise uzunboylu düşünmeğe meydan yok. Geri dönmek lâzım. Kürşad, «ahırlara doğru çekileceğiz» diye buyruk veriyor ve ahırlara doğru yol alıyorlar. Fakat her adımda karşılarında yüzlerce Çinli peyda oluyor, dövüşe dövüşe yürüyorlar. Beş on Çinli yıkılıyor ve bir kahraman devriliyor. Nihayet kırklardan ancak ondördü ahırlara ulaşıyor. Kendileri yürüyüp gidinceye kadar vakit kazanmak için, üç kişi ahır kapılarında artçı olarak bırakılıyor. Diğer onbir kişi atlara binerek Vey ırmağına doğru dörtnal koşuyorlar. Fakat geriden düşmanın süvari alayları geliyor. Yorgun ve yaralı onbir kişi, ırmağın kenarına vardıkları zaman, akşamdanberi yağan yağmurlar yüzünden kabaran suların köprüleri söküp götürdüğünü görüyorlar. Sekiz saat önce, geçit veren sular, şimdi geçilmez olmuştur. Düşman durmadan yaklaşıyor, saldıranlar sürüler halinde binlerle geliyorlar. Karşılarında yalnız onbir kişi var... Yağmur durmadan yağıyor. Arasıra çakan şimşekler gerilmiş yüzlerini, büyümüş gözlerini aydınlatıyor. Ellerinde kılıçları, Türke yaraşan bir fütursuzlukla atlarının üstünde dimdik duruyorlar ve ölünceye kadar çarpışmak üzere düşmanın yaklaşmasını bekliyorlar.

Artık düşman yaklaşmıştır. Göğüs göğüse atılıyorlar ve çarpışmaya başlıyorlar. Onbir kahramandan herbiri birer birer devriliyor. En son da Kürşad gün doğarken 40 yarasından kanlar sızarak can veriyor ve gözleri açık olarak cesedi atının üstünde dimdik kalıyor. Bu esnada Vey ırmağının suları deli deli akıyor ve yağmur yağmaya devam ediyordu.

Bu kahramanlık menkibesi birkaç gün içinde Çinde bulunan bütün Türklere yayılıyor ve onlar arasında bir kurtuluş ruhu ve bir ihtilâl havası yaratıyor. Çok geçmeden de hepsi birden isyan ederek Kürşad'ın yolundan hürriyet ve istiklâle kavuşuyorlar. Türk tarihi, uzak ve yakın böyle kahramanlık olaylariyle doludur. Kahramanlık Türklüğün başlıca vasıflarından biridir. Şairlerimizden birinin dediği gibi Türk milleti için:

«Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir.
Ne de yıldızlar gibi parlayıp sönmemektir.
Ölmezliği düşünmek boşuna bir emektir.
Kahramanlık: saldırıp bir daha dönmemektir.» (1)

(1) İlk yayın tarihi: 26 Ağustos 1951

KAHRAMAN TÜRK KADINI: TOMRİS

Bu yazımda sizlere; başı tarihin bulutları içinde, efsanelere karışan kahraman bir kadını, bir Türk kadınını tanıtacağım. Bu büyük kadının, bu kahraman insanın adı, Tomris'tir.

Yüce Hâkan Tomris Hâtun, Hz. İsâ'nın doğumundan önce, Altıyüzüncü Yılda Türkistanda devlet kurmuş olan Saka ve Peçenek Türklerinin hükümdarı idi. Bu sıralarda İran'da da Ahamenid Sülâlesi hâkim bulunuyordu. Bu sülâle zamanında İran orduları birkaç defa Doğu'ya doğru saldırarak Türklerle savaşmışlardı.

Tomris'in hükümdarlığı zamanında, İranlıların başında Kirus adında bir hükümdar bulunuyordu. Bu hükümdar önceleri Saka Türkleri ile çarpışarak onları yenmiş ve Batı Türkeli'nin güney kısımlarını ele geçirmişti. Bu savaşlardan on yıl kadar sonra Kirus, Peçeneklere de saldırdı. Harbin sebebi, Kirus'un Tomris'le evlenmek istemesi ve Peçeneklerin kadın başbuğunun bu isteği reddetmesi idi. Tabiî bu sebep, o çağlardaki usullere göre çok önemli idi. Çünkü, Tomris, İran hükümdarı ile evlendiği takdir-

de, hükümdarı bulunduğu ülkeler de, Kirus'un eline ve dolayısiyle İranlılara geçmiş olacaktı.

İşte, teklifi, Türklerin kadın Hâkanı tarafından geri çevrilince, esasen kandökücü bir insan olan Kirus, çılgına döndü ve kendisiyle evlenmeği kabul etmiyen bu kadın hükümdarın cezasını vermeğe karar verdi. Kirus önce, Tomris'in oğlunun emri altındaki Türk öncü kuvvetiyle karşılaştı ve onları bozguna uğrattı. Tomris'in oğlu düşmana yenilmenin verdiği yasla kendi kendini öldürdü. Bu savaşı kazanan ve gözleri dönmüş olan Kirus, Türk Hâkanı Tomris Hâtunun da üzerine yürüdü. Türklerle, İranlıları bir kere daha karşı karşıya getiren bu savaş, pek kanlı oldu. Önce her iki taraf biribirlerine ok atmağa başladılar. Bu oklaşmalar öyle şiddetli oldu ki, iki taraftan yaralanmıyan hemen hiç kimse kalmadı. Böylece gayet kanlı bir başlangıçtan sonra, ordular mızrak ve kılıçlarla göğüs göğüse geldiler. Türklerin kadın başbuğu ile İranlıların erkek hükümdarının idare ettiği bu müthiş savaşın sonu çabuk geldi. Her vuruşmada olduğu gibi, bunda da zafer kartalı, kahramanlık, askerlik kabiliyeti ve zekâda üstün olan tarafın esiri oldu. Savaşı Türkler kazanmıştı. Yüce Türk Hâkanı Tomris Hâtun hem milletinin ve yurdunun mukaddes sevgisiyle ve hem de savaşta yenildiği için hayatına kıymış olan sevgili oğlunun, gönlüne saldığı büyük acı ile dövüşmüştü ve başardığı bu kahramanca dövüşle, İran ordusunun büyük kısmını cansız olarak yere sermiş olmakla beraber, Ahamenid sülâlesinin azgın hükümdarı Kirus'u da telef etmişti.

Kirus hayatında çok kan akıtmış bir hükümdardı. Bunun için, kahraman Türk kadını Tomris, bu kan akıtıcı adama, dünyaya ibret teşkil edecek

bir muamelede bulundu ve Kirus'un kafasını kan dolu bir fıçıya atarak, «hayatında kan içmeğe doymamıştın, şimdi doya, doya iç!» dedi. Bu hadise yüz yıllarca dünya milletlerinin dillerinde söylendi durdu ve bugüne kadar ulaştı.

İşte Tomris hakkında tarihin verdiği mevsuk (kaynak) bilgiler bundan ibarettir. Geri kalan birçok hususlar efsanelerle karışmaktadır.

Bu zaferin kazanılması büyük bir hâdisedir. Çünkü Tomris, o sırada sadece Türklerin bir kısmının, yâni yalnız Peçeneklerin hükümdarı bulunuyordu ve kumanda ettiği kuvvetler, bu bakımdan mahduttu. Diğer taraftan Ahamenid hükümdarı ise, bütün İran'ın hükümdarı idi ve ordusu nispet kabul etmiyecek kadar büyüktü. Üstelik bu hükümdar bir erkek ve karşısındaki ise bir kadındı. Fakat bu kadın, sadece bir kadın değil, bir Türk kadını idi ve bu kadın, kendisiyle izdivaç ederek, milletinin ve vatanının hürriyetine, istiklâline kasdeden kan dökücü bir adama karşı yılmadan döğüşmüştü.

Kahraman Tomris, mazimizin göklerini süsleyen şanlı bir yıldızdır. Bu şanlı kadın, bütün Türk kadınlarına örnektir... (1)

(1) İlk yayını: 12 Ekim 1951

KAHRAMAN TÜRK DENİZCİSİ: BURAK REİS

Yüzyıllar boyunca kıtalara hükmeden Türk orduları ve Türk milleti, denizlere çıkınca da yeni deniz destanları yaratmakta gecikmemiştir.

Uzun Orta Çağ ve Yeni Çağ süresince, Akdeniz, Atlas Okyanusu, Hind Okyanusu ve Karadeniz, kendilerine ölmez şan ve şeref hatıraları kazandıran Türk zaferleri ve Türk saldırışları ile doludur.

Türk deniz kahramanlarının ençok boy gösterdikleri ve en umulmaz işleri mümkün hale getirerek, bugün bile dünyanın en ileri denizcileri sayılan milletlere örnek olacak işler ve eserler yaptıkları ve kahramanlıklar yarattıkları deniz; Akdenizdir.

Burada sizlere Türk denizciliğinden; ve onların denizcilik tarihine armağan ettikleri büyük bir deniz kahramanlığından bahsedeceğim:

Bu hâdise, Türkün karada olduğu gibi, suların üstünde, dalgaların oynak göğüslerinde de, hiç birşeye asla boyun eğmediklerine, hiç bir kurtuluş ümidi kalmadığı durumlarda dahi teslim olmaktansa sonuna kadar dövüşerek şerefle ölmeyi ve denizin ma-

vi koynuna gömülmeyi, her şeye üstün tuttuklarını göstermektedir.

Orta Asya'nın, denizlerden uzak kucağından göç ederek deniz kıyılarına ulaşmış olan Atalarımız denizin ne büyük bir zenginlik ve hâkimiyet sağlıyan varlık olduğunu hemen kavramışlardı. Bunun için karadaki şanlı akın ve savaşların yanısıra, onlardan geri kalmıyan büyük deniz zaferleri ve ünlü deniz akınları, deniz seferleri tertiplemişler ve başarmışlardır.

Akdeniz bugüne kadar sayıları onbinleri aşan Türk deniz kahramanını göğsü üstünde taşımış ve bunların mübarek cesedleriyle dalgalanmış bir denizdir. Hem bizim tarihimize, hem de dünya tarihlerine ulu bir kahramanlık âbidesi olarak geçen Türk denizcilerinden birisi de KAHRAMAN BURAK REİS'tir.

Burak, rüzgârlar kadar coşkun, dalgalar kadar serazat ve baş eğmez bir Türk denizcisidir. Denizlerde büyümüş, fırtınalarla, girdaplarla boğuşa boğuşa kendini yetiştirmiş ve Akdenizde korsanlık, akıncılık ederek bir reis olmuştur.

1499 yılında Türklerle Venedikliler arasında yeniden savaş başlamıştı. Türk orduları, başlarında İkinci Bayazıd olmak üzere Mora'da Venedikliler elinde bulunan kaleleri ele geçirerek bu yarımadayı Türk buyruğu altına sokmaya ve böylece büyük Fâtih'in zamanında başlamış olan istilâyı tamamlamaya girişmişti. Türk ordusu karadan hareket ederken, Türk donanması da denizden orduyu desteklemeye memur edilmişti. Donanma, Kaptan-ı Deryâ Dâvut Paşanın buyruğunda idi. İkinci Bayazit çağının bü-

tün ünlü denizcileri de donanma ile birlikte idiler. Bunlar arasında Akdeniz'deki Türk düşmanlarına dehşet salan kaptanlarımızdan Kemal Reis ile bu deniz eserinde en büyük şanı kazanacak olan BURAK REİS de vardı.

Türk donanması ters yeller yüzünden bir müddet aşağı sularda kaldı. Venedikliler, tabiatın bu lûtfundan faydalanarak İnebahtı limanını ve kalesini, denizden esaslı şekilde emniyet altına aldılar. Zamanın meşhur İtalyan Amirali Antonio Grimani 160 parça gemiden mürekkep bir donanma ile körfezin ağzını Türk Deniz Kuvvetlerine kapadı. O sıralarda Avrupalıların meşhur bir kaptan saydıkları Loredano, büyük toplarla donatılmış 15 gemi ile gelerek Amiral Antonio Grimani'nin yanında yer aldı.

Türk Deniz Kuvvetlerinin Kumandanı Davut Paşa, donanma ile İnebahtı önlerine geldiği zaman, düşman donanmasının körfezi kapattığını görerek savaş için hazırlanmağa başladı. Türk denizcileri arasında keyifli bir faaliyet başladı. Bir taraftan toplar siliniyor, yatağanlar ve palalar bileniyor, diğer taraftan kancalar, ip merdivenler hazırlanıyordu. İki tarafın kumandanları da o devrin en usta amiralleri sayılmaktaydı. Türkler kumandayı, Kaptan Davut Paşa ile Kemal ve Burak Reisler arasında bölmüşlerdi. Venediklilerde ise öncüyü teşkil eden filoya Alban Armenio, asıl kuvvetlere de LORENADO ve Grimani kumanda ediyorlardı. Hazırlık tamamlandıktan sonra donanmalar Sapyenza adası yakınlarında karşılaştılar. Türkün bulunduğu her savaşta mertlik ve yiğitlik de bulunur. Türk levendlerinin korkusuzca saldırmalariyle dövüşün kızıştığı bir sırada, Burak Reisin gemisi ile ileri atılması bu savaşın en büyük yiğitliğinin ilk adımı oldu. Burak ilerlerken Venedik

öncülerinin başı olan Alban Armenio bu Türk gemisini yok etmek kararını verdi. Diğer iki Venedik gemisi ile birlikte Burak Reisin teknesini karşıladı. Burak, üç düşman gemisi ile savaşa tutuşurken, Amiral Loredano da öncü kumandanına yardım etmek için hızla yetişti. Dört düşman gemisi bir Türk gemisiyle vuruşmağa başladılar.

Akdenizin nice savaşlar görmüş olan dalgalı suları, bugün de en sert ve en kıyasıya vuruşmalardan birini seyretmekte idi. Venedikliler, öteki Türk kuvvetlerini beklemeksizin pervasızca ileri atılmış bulunan bu Türk gemisini diğer Türk kuvvetleri yardıma gelmeden, tek olarak yok etmek istiyorlardı. Burak Reisi ortalarına almak için ustaca manevralar yapıyorlardı. Kahraman Burak da gemisinin kumanda yerinde arslan heybeti ile dikilerek levendlerine buyruklar veriyor, sancağının ve milletinin şerefini bir kat daha yüceltmeye çalışıyordu. Naralar atılıyor, toplar gürlüyordu... Dört düşman gemisine karşı bir Türk gemisinin kahramanca saldırması ve karşı durması, Türke hâs pervasızlıkları ve kahramanlıkları sayesinde bir müddet arada müvazene teşkil etti. Fakat her yönden yapılan düşman manevra ve saldırışları, o sırada rüzgârın da Türkler aleyhinde esmekte bulunması nihayet kahramanlığın meydana getirdiği muvazeneyi bozdu. Düşman Burak Reisin gemisini her taraftan sararak ortaya almaya muvaffak oldu ve kancalarını Türk gemisine takarak yanaştı. Dört Venedik gemisinden Türk teknesine düşman erleri rampa ederek atlamaya başladılar. Burak Reis'in gemisinin güvertesinde birbirine giren düşmanla leventler arasında amansızca bir boğuşma aldı yürüdü. Burak Reis elinde, üstünden kanlar sızan eğri uçlu palası ile bir taraftan bir tarafa koşuyor,

buyruklar veriyor, naralar atarak palasını şimşek gibi savuruyor ve her dakika yere bir kaç düşman kellesi yuvarlanıyordu.

Bu boğuşma çabuk bitmedi. Burak gemisini, düşmandan kurtarmak için levendleriyle beraber arslanlar gibi savaştı, fakat talih ters gidiyordu. Bunu yapamıyor, sayıca çok üstün olan düşmanın her geçen anla, daha hâkim bir hale geçtiğini görüyordu. Sonunda biran geldi ki Burak Reis kurtuluşa imkân olmadığını anladı. Gemisi ve sancağı düşmanın eline geçecek, belki kendisi de tutsak olacaktı. Kartallar gibi hür yaşamaya alışmış bir ruh, böyle bir düşkünlüğü kabul edemezdi. Denizlerin, dalgaların, fırtınaların baş eğmez korsanı Burak da kabul etmedi. Yıldırım gibi bir kararla gemilere ateş verdirdi, alevler bir anda her tarafı sardı. Başta kendisi olmak üzere yüzlerce yiğit ateşler içinde can verdiler. Fakat düşman da bu ateş ve ölüm ziyafetinden uzak kalamadı. Kumandan Loredano ve Armanio da gemileri ve askerleriyle birlikte yok oldular.

28 Temmuz 1499... Bu tarih Burak Reisin, ölümü tutsaklığa ve şerefsizliğe üstün sayıp kendisini alevlerin kucağına atmaktan çekinmediği gündür. Verdiği bu asîl... bu müthiş kararla, ölüme bu derece göz kırpmadan atılmayladır ki, kahraman Burak, şerefini lekeden kurtarmış, sancağını ve gemisini düşmana vermemiş ve kendini en yüksek kahramanlar sırasına geçirmiştir.

Burak Reis ve gemisi Akdenizin sularına gömüleli yüzyıllar oluyor... Geminin alevden kurtulan parçalarını çabuk kemiren zaman, Burak Reisin kazandığı şan ve şerefe dokunamamıştır. Burak yüzyıllardanberi uyuduğu Akdenizin derinliklerinde bundan sonra da, yüzyıllarca uyuyacaktır ve Akdenizin

kucağında Burak Reis ve binlerce Burak Reisler yattıkça da Türk'ün gözü ve gönlü o sulardan ayrılmıyacak ve onsuz çarpmıyacaktır. Kahraman BURAK REİS'in eşsiz hâtırası, Türk denizcilerine yol gösteren bir meşaledir... Bu meşale geçmişteki ve bugünkü denizcilerimizin göğüslerinde tutuşup yanmaktadır. Gelecekteki denizcilerimizin ruhlarında da tutuşup yanacaktır. (1)

(1) İlk yayınlandığı tarih: 18 Eylül 1951

30 AĞUSTOS ZAFERİNİN DOĞUŞU

Celâdet ve kahramanlıkla şahlanmayan milletler, ebedî bir karanlığa mahkûmdurlar.

Milletleri yaşatan ve yükseltenler, kahramanlardır. Milletlere yol gösterenler, zafer kapılarını açanlar, tarihlere şan verenler, yine kahramanlardır. İnsanlığın kaderine hükmedenler, medeniyet ufuklarına ışık tutanlar ise yine, kahramanlardır.

Türk tarihi, yüce bir kahramanlık menkibesi olduğu gibi, Türkiye Cumhuriyeti de, baştanbaşa, eşsiz kahramanlar tarafından meydana getirilen bir eserdir. Bu eserin talih güneşi, 30 Ağustos 1922'de, Dumlupınar'da kan ve ateşler içinden yükselerek doğmuştur.

30 Ağustos, devletimiz için, hiç şüphesiz her şeydir.

30 Ağustos, hiç şüphesiz eşsiz bir kahramanlık âbidesidir. Kahraman bir milletin, kahraman evlâtlarının, asîl gayeler uğrunda hayatlarını feda ederek inşa ettikleri bu âbide, hayrın şerre, faziletin alçaklığa üstün bulunduğunun... Türklüğün yenilmez olduğunun, parlak bir ispatı ve ifadesidir.

Bugün bu büyük zaferin hâtırasını, gurur ve saygı ile selâmlarken, uzak tarihimizde cereyan etmiş olan, tıpkı bunun gibi, başka bir kahramanlık vakası da, gözümüzün önünde canlanmaktadır:

680 yılındayız... Çinliler bütün Göktürk devletini istilâ etmişler. Türk yurdunun üzerine koyu bir karanlık çökmüş. Ordu dağılmış, istiklâl güneşi gurub etmiş. Her yerden zincir sesleri geliyor. Artık Türk milletinin sonu gelmiş gibi görünüyor. İşte bu sırada, daima dünyaya büyük kahramanlar yetiştirmiş olan Türklüğün bağrından, yeni bir kahraman doğdu. İLTERİŞ KUTLUK adındaki bir Türk oğlu, bütün ümitlerin söndüğü bir anda, kurtuluş bayrağını açarak ortaya atılıyor. Etrafında kendisi ile beraber onyedi kişi, koca Çin İmparatorluğuna karşı baş kaldırıyorlar.

Milyonluk Çin devletine karşı, onyedi Türk, savaşa koyuluyor. Önlerine çıkan düşman kuvvetleriyle yılmadan döğüşüyorlar. 17 kişi bir müddet sonra 70 ve daha sonra 700 oluyor ve gittikçe çoğalıyorlar. Bir yıl kadar devam eden, kahramanca savaşlar sonunda nihayet Türk milleti, yeniden hürriyetine kavuşuyor ve İLTERİŞ KUTLUK, Türk devletine KAĞAN oluyor. Burada, birkaç sözle özetlediğim şu büyük olay, diğer milletlerin tarihlerinde eşine ender rastlanabilen, şanlı bir destandır.

Bu şanlı destanın meydana geldiği tarihten 1240 yıl kadar sonra Türk milleti, aynı şekilde bir felâketle karşılaştı.

1919 yılında, yâni bundan yıllarca önce, verilen sözü namus sayarak, silâhı elden bıraktığımız bir sırada, yeniden taarruza uğradık.

«Anadoluya medeniyet götürüyoruz» gibi inanılmıyacak iddialar öne sürülerek köylerimiz yakılıyor,

şehirlerimiz yakılıyor, kadınlarımız en şeni tecavüzlere uğruyordu. Erkeklerimize hakaretler yağdırılıyor ve hâmile gelinlerimiz karınları deşilerek öldürülüyordu. Böylece medeniyet namı altında, insanlık için yüz karası teşkil eden cinayetler irtikâp ediliyordu. Bütün bunların bir tek hedefi vardı: Türk milletini yok etmek ve esaret altına almak... Fakat tarihi şanlar, zaferler, parlak günlerle dolu, büyük Türk milleti, kanayan yaralarına bakmaksızın, başını Bozkurtlar gibi yeniden göklere dikti ve şahlandı... Atalarından kendine miras kalmış olan ebedî ve şanlı parolayı, ufuklardan ufuklara doğru haykırdı: Ya istiklâl, ya ölüm...

Yurdumuzun her tarafında, kadınlarımız ve çocuklarımızla, taşımızla, toprağımızla birlikte, düşmanlara karşı savaşlar başladı. İstilâcılar her gün yeni bir darbe ile kayıplara uğratıldı.

Yıllarca süren mücadelelerden sonra, nihayet «düşmanı Anadolunun hârimi ismetinde boğmak zamanı» geldi. 26 Ağustos sabahı, büyük Türk taarruzu başladı. Türk ordusu, eski çağlarda olduğu gibi yine zafer kartalının peşinden koşuyordu. Bütün millet, vatan sevgisiyle, hürriyet ve istiklâl aşkiyle, düğüne gider gibi savaşa gidiyordu...

«Savaşmaktan kaçınır kim varsa alnı kara;
Savaşmağı bilenler, hükmeder topraklara...»

Türk milleti hiç bir zaman savaştan çekinmemişti. Şimdi de bütün yokluklara rağmen, düşmana doğru ileri atılıyordu.

«Maziye sor, ecdadımı söyler sana kimdi;
Bir bitmez ufuktum, kürre vaktiyle benimdi.
Tufanlar, alevler beni bir kal'a sanırdı.
Taclar uçuşur, dalgalanır, parçalanırdı.

Kahhar atımın kanlı, kıvılcımlı izinde,
Bir başka denizdim, ebedîyet denizinde...
Çarpardı göğün kalbi, hilâlin avucunda;
Titrerdi yerin tali, merminin ucunda...
Günler elimin çizdiği yerlerden akardı;
Üç kıtada korkunç atımın izleri vardı...
Üstünde uçarken o neşibin, bu firazın,
En şanlı şehametli hükümdarına arzın,
Tek bir bakışım, sanki inayetti, keremdi:
İklîli hediyemdi, arazisi hibemdi...
Hançerdi hayalim, bütün akvâm ona kındı...
Baştanbaşa dünya bir esirimdi, kadındı...
Asabına nabzımdaki ahengi verirdim.
Kasteylediğim şekli verir, rengi verirdim.
Cihan bilir iclâlimi, ben böyle değildim...»

diye dağdan dağa, fırtına gibi gürlüyordu.

«Nice şanlar alınır, nice canlar verilir.»

mısralarındaki ifadeye uygun olarak, Türk çocukları kahramanca döğüşüyorlardı. İstiklâl ve hürriyet için, millet için, Al Bayrak için, göz kırpmadan, yılmadan saldırıyorlar ve bu uğurda can veriyorlar, şan alıyorlardı. Erler, subaylar, astsubaylar, kumandanlar, kadınlar, ihtiyarlar ve çocuklar, hepsi yan-yana, omuz omuza, birbirleriyle kahramanlık ve fedakârlık yarışında bulunuyorlardı. Fakat, aynı soydan, aynı kandan, aynı milletin çocukları olan bu insanlar, doludizgin yarışıyorlar ve yine de atbaşı beraber gidiyorlardı. Hepsi birbirlerinden üstün, hepsi birbirinden fedakâr, bu şehitler ve gaziler ordusunun, sayıları yüzbinleri aşan kahramanlarını ve başardıkları büyük işleri, ayrı ayrı saymaya imkân yoktur. Tarihin koynunda yatmakta olan bu kahra-

manların künye defterini rastgele açarak, önüme çıkan bir iki ismi okuyacağım:

İşte Bayburtlu Ziver oğlu Yzb. Agâh. 36. alay, 6 ncı bölük kumandanı... 26 Ağustosta, bölüğü ile taarruza katıldı ve en şiddetli ateşler altında, bölüğünü yıldırım gibi düşman siperlerine ulaştırdı. Bölük vazifesini akşama kadar mükemmelen yaptı. Gece olunca, Yzb. Agâh'ın bölüğünü istirahat için geriye almak istemişlerdi. Bunu duyar duymaz Yzb. Agâh, bir solukta alay kumandanının çadırına girdi. Yalvardı yakardı, bölüğünün ve kendisinin taarruzdan geri bırakılmamasını diledi ve nihayet dileğini kabul ettirdi.

Sabaha karşı, Yzb. Agâh, bölüğünü tekrar hücum hattına soktu. Bu esnada kalçasından bir kurşunla vuruldu. Fakat hiç sesini çıkarmadan taarruza katıldı. Güzel bir sevk-i idare ile, kısa zamanda KURTKAYA' tepesini zaptetti. Düşmandan ele geçirdiği bir bomba tüfeği ile, bu zaferini hemen geriye haber verdi. Kalçasındaki yara acıyor ve kanıyordu. Fakat bunun ne ehemmiyeti vardı. O şevk ile savaşarak düşmanın derinliğine ilerlemekte devam ediyordu. Tam bu sırada, hâin bir kurşun gelerek Agâh'ın asîl ve şerefli başını buldu, onu yere serdi. Yzb. Agâh, başçavuşundan bir yudum su istedikten sonra, ona hitaben: «Başçavuş ben gidiyorum... Allaha ısmarladık. Bölüğe selâm ve intikam...» diyerek Tanrıya ulaştı.

İşte sizlere, 30 Ağustosu yaratan kahramanların künye defterinden bir başka yaprak daha. Vezirköprünün SARIALAN köyünden Kara İsmail, bölüğü ile birçok muharebelere girmiş ve kahramanca dövüşmüş bir asker... 29 Ağustos muharebelerinde, bölüğünün kumandanı ve bölüğün diğer subayları şehit

olmuştu. Bölük muharebe meydanında, kaptansız gemi gibi başsız kalmış ve duraklamıştır. İsmail Çavuş birdenbire ileriye atıldı ve tunç sesi ile «Arkadaşlar, analarımız bizi bugün için doğurdu... Haydin kardeşlerim ileri...» diye gürledi ve böylece bölüğünü fırtına gibi, düşmanın üzerine hücuma kaldırdı.

29 Ağustos günü akşama doğru, birçok başarılar elde ettikten sonra, bu kahraman çavuş da, düşmanla göğüs göğüse dövüşürken şehit oldu.

Bunlar gibi daha pek çok misaller sıralanabilir. Fakat her biri, ayrı bir kahraman olan bir milletin her ferdini teker teker anlatmaya imkân yok...

İman ve kahramanlıkla yapılan birçok savaşlardan sonra, nihayet büyük gün geldi. 30 Ağustos günü, düşmanın artık tutunacak hiçbir yeri ve hiçbir istinatgâhı kalmamıştı. Her tarafı çember içine alınmıştı. Güneş batıp karanlık indiği zaman, büyük kısmı ile imha edilmiş bulunuyordu. Böylece birkaç yıldanberi yere düşer gibi olan Al Bayrağımız yeniden şanla ve zaferle göklere yükselmişti ve bir daha inmemek üzere... Ebediyen vatan ufuklarında dalgalanmak üzere, yükselmişti. Bu şanlı, bu şerefli Al Bayrak, o gündenberi başımızın üstünde, yüzyılların ötesine bakarak dalgalanmaktadır ve ebediyete kadar da dalgalanacaktır. Çünkü onu 30 Ağustos 1922'de göklere yükselten şehit ve gazi, milyonlarca Türk, kıymetli bir şâirimizin, şu güzel mısralarla ifadelendirdiği şekilde, millî bir and içmişlerdi:

«Düşmez yere hâşa, o bizim bayrağımızdır.
Bir fecrolarak doğmadadır her dağımızdan...
Ayyıldız, o mâzideki bir süstür emin ol,
Âtide güneşler doğacak bayrağımızdan...

Altında yatarken de bizimdir yerin üstü.
Bir kal'a olur toprağımız vecde gelir de...
Dağlar, kayalar göğsümüz üstünde tepinse,
Düşmanları, biz râmederiz kan kesilir de.
Deryâları kan, taşları bitmez kemik olsa...
Bin son nefesin aynı olup, bitse nesimi
Ölmez bu vatan... Farzımuhal ölse de hâtta
Çekmez kürrenin sırtı, o tabut-ı cesîmi... (1)

(1) İlk yayın tarihi : 30 Ağustos 1952

İkinci Bölüm

GAYEMİZ
ve
HEDEFİMİZ

BÜYÜK HEDEF

Geçmiş yıllar, aylar içinde eyleşmeden bugünden ve yarından bahsetmek istiyorum. Çünkü, hâl geçmişin toplamı, geleceğin tohumudur.

Bugün Türkiye'nin genel görünüşü kısa çizgilerle şöyledir :

Dudaklar çatlak, mideler boş, köyler karanlık, dağlar tepeler çıplak, halk yoksul, millet düne küskün, gelecekten ümitsizdir.

Bugüne kadar tatbikatına şâhit olduğumuz siyasetin hîle, iftira, yalan ve tertip gibi basit ve çirkin silâhları imanlı Türk halkının siyasî hareketlerini zayıflatmakta, inancını sarsmaktadır.

Bir tarafta toprağı seyreden tok insanlar, öte yanda toprağı yoğuran aç insanlar...

Bir tarafta güzel vatanımızın toprağını süren, tohum saçan yabancı teknisyenler, köylerimizde inek sağan misyoner genç kızlar; öte yanda günün modasına takılıp giden ve külüpleri tıklım tıklım dolduran memleket çocukları...

Bir tarafta altı yaşından itibaren sorumluluk yüklenen ve fabrikalarda motorun gürültüsünü, tar-

lalarda güneşin harâretini bölüşerek sosyal adâletin tatbikatını veren vatan çocukları; öte yanda yüksek apartmanların gölgesinde ve sıcak odalarında sosyal adâlet nutukları hazırlayan adâletsiz, şuursuz, ruhsuz bir topluluk...

Bir tarafta yılda bir milyar lirayı bulan içki masalarından yükselen kahkahalar, öte yanda, bir damla su için sabahtan akşama kadar nöbet bekleyen susuzluktan çoraklaşmış köyler...

Bütün bu çizgiler üç-beş yılın, üç-beş kişinin eseri değildir. Yüzyılların yüzyıllara taşıdığı yüktür.

Türkiye'nin jeopolitik güç, istihsal değer olan; Türk halkının moral ve fizik güç olarak tam anlaşılamamasını, tanınmamasını asıl sebep olarak görmekteyiz.

Ben Türk Milletini;

Sokaklarda ıspanak fiatına satılan demokrasiye,

Rüşvetle, hîle ile, çiğnenen, çiğnetilen hukuk düzenlerine,

Ahlâk'tan mahrum bir hürriyete,

Tefeciliğe, karaborsaya yer veren bir ekonomiye çağırmıyorum.

Türklük şuûr ve gururuna, İslâm ahlâk ve faziletine, yoksullukla savaşa, adâlette yarışa, birliğe, kardeşliğe, kısacası hak yolu, hakikat yolu, ALLAH yoluna çağırıyorum. Modern medeniyetin en ön safına geçmek üzere çağlar üzerinden sıçramaya çağırıyorum. Hareketin adını isteyenlere açıkça ilân ediyorum :

Yeniden mâneviyâta dönüş... Hedefimiz Türkiye'yi aç hürler, tok esirler ülkesi yapmamaktır. Bu yolda bizi tâvizkâr politikacı olarak itham eden-

ler, Türk'ün yüce varlığını anlamayanlardır. Unutmamalıdır ki, bir çiftçinin toprağa tohum saçması, tarlaya tâviz vermesi demek değildir. Toprağı değerlendirmesi ve verimli kılması demektir. Bizim hareketimizin de mânâ ve rûhu budur. Yine unutulmamalıdır ki, medeniyetler, devletler para ile değil, inançla kurulurlar; parasızlıktan değil, inançsızlıktan çökerler.

Türk Aydınları, Türk Gençliği, buluşma yerimiz **Büyük Türkiye**'dir. Buluşma noktamız imanlı Türk ferdinin kafası, kalbi ve cevher-i aslîsidir. Bugüne kadar olduğu gibi Türk halkını yalnız kendi yazdığınız kitabı okumaya, yalnız kendi söylediklerinizi dinlemeye çağırmayınız. Siz de onun söylediklerini dinlemeye, onun okuduğu Kitâb'ı okumaya, onu tanımaya, anlamaya koşunuz.

O zaman buluşma yeri ve noktasında asgarî müştereklerde değil, azamî müştereklerde birleşeceğiz.

Türk Milletini iktidarları için bir basamak, demokrasiyi de sadece bir rey düzeni olarak kabul eden görüş, bizim görüşümüz değildir.

Saflarımız, Türk Milleti'nin ve Devletinin ebedî hayâtını düşünen milliyetçilerin, vatanseverlerin meydana getirdiği bir saftır.

Anadolu'nun dağlarında, ovalarında bir Eyüb Peygamber sabrı ile dolaşan, çalışan, kahırkeş, çilekeş çiftçi, işçi topyekûn yurt çocuklarını bu mânevî dâvamıza dâvet ediyoruz.

Vazifemiz; «ALLAH, taşıyacağımızdan daha fazla yük yüklemez» inancı içinde çalışan, yürüyen bu insanların inançları ile istihzâ ve istiskal değildir.

Onların yükünü omuzlamaktır, onların haklarını çalanlarla, rızıklarına, emeklerine el uzatanlarla mücadeledir.

Bu mücadelemiz içte ve dışta yılmadan devam edecek ve bu yolda Allah'ın izni ile mutlaka muvaffak olacağız. Çünkü yolumuz hak ve hakikat yoludur. Bu ülkede teknik üniversitelerin, fen fakültelerinin lâboratuvarları ile Yüksek İlâhiyat Akademilerinin koridorları bırleştirilmelidir. Bugün «madde» ve «mânâ» felsefesi insanlığı bir çıkmaza doğru sürüklemektedir. Oysa madde ve mânâ ne birbirinin aynı, ne de birbirlerinden gayridir. İnsanlığı ve milletleri gerçek mutluluğa götürecek yol, mutlaka ilmin ve ahlâkın basamaklarından geçmelidir.

Türk Milleti bu yolda bir çok örnekler vermiş, insanlığa önderlik etmiştir. Bugün yine Milletimizin ve aynı zamanda insanlığın mutluluk tohumları bu topraklarda gizlidir.

Türkiye ve Türk Milletinin karakteri içerden ve dışardan çok iyi kıymetlendirilmelidir. Kore yaylâsından kopan bir fırtına, kendi sâhillerinde söner. Vietnam'dan kopan bir fırtına, ancak kendi sâhillerini yalar; Himalâyalar'dan kopan bir fırtına dahi Hint Okyanusu'nda kırılabilir. Fakat, Anadolu Yaylâsından kopan bir fırtına bütün Dünya'yı tesir altına alabilir. Bunun böyle bilinmesi ve değerlendirilmesi gerek.

TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ İDEOLOJİSİ (*)

Muhterem Basın Mensupları,
Aziz Misafirler ve
Muhterem Ülküdaşlarım;

Partimizin Büyük Kongresi, Türk Tarihinin önemli bir dönemine rastlamaktadır. Son Kongremizden bugüne kadar geçen zaman zarfında Millet ve Devletimizin önemli hiç bir meselesi halledilmemiş, problemler yüz üstü bırakılmıştır. Yabancı fikir ve ideolojilere karşı, millî bir ideoloji tesbit edilmemiş, siyasî ve iktisadî anarşi yuvaları yıkılamamıştır.

Hemen belirtelim ki, yabancı ideolojilerle savaşacak tek güçlü ideoloji, Türk Milliyetçiliği ideolojisidir. Türk Milliyetçiliği ideolojisi, iktidar olmadıkça, meselelerin görülüp, çözümlenmesi mümkün değildir. Millet ve Ülkemizi bölüp yıkmak isteyen her türlü yabancı ideoloji zehirlerinin panzehiri,

---

* 9 Haziran 1973 günü toplanan Milliyetçi Hareket Partisi'nin XI inci Kurultayında Genel Başkan Alparslan Türkeş'in yapmış olduğu açış konuşmasıdır.

Türk Milliyetçiliği ideolojisidir. Bu ideoloji bugün bir dernek veya grup çalışması olmaktan çıkmış, Partimizin, Milliyetçi Hareketin temel proğram ve felsefesi olmuştur.

Aziz Arkadaşlarım;

Milliyetçi Hareket, insan sevgisine, tam demokrasiye inanır. İnsanlığa düşman, insanlığı bölücü her sistem ve ideolojiye karşıyız. Amacımız, millî sınırlarımız içinde yaşayan bütün yurttaşlarımızı hiç bir ayırım yapmaksızın, din, mezhep ve ırk farkı gözetmeksizin kucaklamak, sevmek, insanca yaşama şartlarına kavuşturmaktır. Millet ve ülke bütünlüğümüzü bölücü, her türlü sınıfçı, mezhepçi ve ırkçı sistemlerin amansız düşmanıyız. Sınıfçı sosyalizme, kapitalizme, bunların birer sapması olan komünizme, faşizme ve nasyonal sosyalizme karşıyız. Başka milletlerin bir kültür ve tarih ürünü olan bu yabancı ideolojilerin Türk Devlet felsefesinde yeri yoktur.

MİLLETLERARASI POLİTİKA

Sayın Delegeler;

Milletlerarası Politika günümüzde büyük gelişmelerin eşiğindedir. Dünya kuvvet dengesi değişmekte, yeni süper devletler ortaya çıkmaktadır. Eskiden Dünya kuvvet dengesi, Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyet Rusya arasındaki dengeye dayanmaktaydı. Bugün bu iki süper devlet yanında Birleşik Avrupa, Japonya ve Komünist Çin gibi yeni üç süper varlık ortaya çıkmıştır. Dünya kuvvet dengesi, bu beş süper devletin ilişkilerine göre yeniden kurulmaktadır. Bu süper devletler arasında Türk Devletinin, durumunu yeniden gözden geçirip,

millî menfaatlerimize en uygun olan tercihi yapmak gerekir. Avrupa, Birleşik Avrupa idealine doğru hızla ilerlemektedir. Bu amaçla DOKUZLAR diye bilinen Avrupanın kalkınmış ülkeleri, kendi aralarında Ortak Pazarı kurmuşlardır. Dünyanın değişen şartları içinde, başta Amerika Birleşik Devletleri olmak üzere, NATO devletleri tarafından, içinde Japonya'nın da yer alacağı yeni bir NATO ittifakının kurulmasından da söz edilmektedir. Milliyetçi Hareket Partisi, Türkiye'nin eski ittifak ve taahhütlerini, millî menfaatlerimizin ışığında yeniden düzenliyerek, bütün Dünya milletleri ile barışa, adalete ve dostluğa dayanan münasebetler kurulmasına taraftardır. İttifak bağları ile bağlı bulunduğumuz, Amerika Birleşik Devletleri ve Batı Avrupa Devletleri ile daha samimî ve yakın ilişikler kurmayı yararlı görmekteyiz. Özellikle, son yıllarda 1 milyona yaklaşan Türk işçisinin çalışmakta olduğu Batı Almanya ile, eski tarihî dostluğumuzdan da kuvvet alarak, daha sıkı ve geniş münasebetler kurulmasını isteriz. Orada çalışan işçilerimizin, durumlarının düzeltilmesi ve haklarının süratle teminat altına alınması için, bu eski dostumuzun desteği sağlanmalıdır. Ayrıca, Sovyet Rusya ve diğer komşularımız ile de iyi komşuluk ilişkilerinde fayda görmekteyiz. Bağımsızlığa ve toprak bütünlüğüne saygı, iç işlerine karışmama, bir arada barış içinde yaşama esaslarına dayalı olarak, Cumhüriyetimizin kuruluşundan beri uyguladığımız dostluk ve barış politikasını gerekli saymaktayız.

Din, tarih ve kültür bağları ile derin bir şekilde sevgi ve saygıyla bağlı bulunduğumuz Arap memleketleri ve İran ile ilişkilerimizi iktisadî, siyasî ve kültürel alanda hızla, çok samimi bir işbirliği haline

sokmayı gerekli görmekteyiz. Orta Doğu'da sürekli bir barışın kurulması için İsrail ile Araplar arasında süratle, adalete dayanan bir barış andlaşmasının kurulmasını zorunlu saymaktayız.

DIŞ EKONOMİK İLİŞKİLER

Muhterem Ülküdaşlarım;

1 — Dış ekonomik ilişkilerde ölçü millî yarardır.

2 — Milliyetçi Hareket Partisi yabancı sermayeye karşı değildir.

3 — Millî menfaatleri gereğince savunabilen millî bir iktidarın elinde yabancı sermaye millî ülkülerin gerçekleştirilmesinde bir araç olarak kullanılabilir.

4 — Dış ilişkiler, zayıf ünitelerin aleyhine sonuç doğurmıya müsait ve müstaittir. Bu bakımdan bu istidada galebe çalacak tarzda ve özel bir itina ile düzenlenmesi esastır.

5 — Milliyetçi Hareket Partisi mücerret olarak ekonomik organizasyonlara karşı değildir.

6 — Millî ülkülere ters düşmeyen tek alternatifin, kısa dönemde uygulama kabiliyeti olmadığı için Milliyetçi Hareket Partisi bölgesel ekonomik organizasyonların ekonomiyi aşarak sosyal, kültürel ve siyasî bütünleşme aracı olarak kullanılmasına karşı açıkça vaziyet almayı millî bir görev sayar.

7 — Yabancıların ülkenin istediği yerinde, istediği ölçüde arazi ve imkân edinmelerine fırsat vererek Sevr Antlaşmasının dolaylı uygulamasına sebep olacağı, kültürel ve sosyal deformasyona yol açacağı ve millî sanayiinin gelişmesini engeleyeceği için,

Milliyetçi Hareket Partisi Ortak Pazarın açıkca ve kesinlikle karşısındadır.

8 — Milliyetçi Hareket Partisi Kalkınma İçin Bölgesel İşbirliği Anlaşmasının millî yararlar açısından geliştirilip genişletilmesinden yarar umar.

9 — Milliyetçi Hareket Partisi 3. Dünya Ülkeleri, özellikle Ortadoğu ve Afrika'nın müslüman ülkeleri ve Kıta Çin'iyle ticari ilişkileri geliştirmenin büyük yararlar sağlıyacağına inanır.

10 — Milliyetçi Hareket Partisi Dışişleri teşkilâtında köklü bir anlayış ve kadro değişikliğini, dış ekonomik ilişkileri geliştirmekle sağlanacak yararların ilk şartı sayar.

YABANCILAŞMA VE TÜRK DEVLET FELSEFESİ

Aziz Arkadaşlar;

Türk Milleti, milletler ailesinin şerefli bir üyesidir. Türk Milleti büyük, öğünmeye değer zengin bir tarih ve devlet felsefesine sahiptir. Türk Milletinin yüksek medeni vasıfları, kültür üstünlükleri vardır. Türk Milleti tarihi boyunca üç kıta üzerinde yayılan cihan imparatorlukları kurmuştur. Türk Milleti bu imparatorlukları kurarken daima kendi devlet felsefesinden, kendi öz kültüründen ilham almıştır. Ancak, 170 yıldanberi Milletimiz, devlet felsefemiz bazı zaaflara uğramıştır. Bunun sebebi, kendi millî kültür ve devlet felsefemizden uzaklaşmamız, yabancı kültür ve akımların istilâsına uğramamızdır. Devlet felsefesi ve kültürde görülen bu yabancılaşma müesseseleri millî ülküden uzaklaştırmış, Türk Milleti, bugün millî sınırları içinde azgelişmiş bir ülke haline gelmiştir. Millî ülküsünden uzaklaşmış, millî kültürüne yabancılaşmış bir milletin, azgelişmiş, geri kal-

mış olması tabiidir. Son on yıl içinde ülkemizde görülen, anarşist komünizmin, bölücülüğün, mezhepciliğin ve azınlık ırkçılığının, millî serveti imhaya kalkışan sabotajların, kundakçılığın sebepleri, millî ülkü ve kültüre yabancı nesiller yetiştirilmiş olmasıdır. Vatan ve millet bütünlüğünü parçalayıp, bağımsız son Türk Devletini yıkmak, komünist emperyalizme bağlamak isteyen zihniyet, 170 yıldanberi yerleştirilmek istenen, köksüz, ruhsuz felsefenin bir sonucudur.

MİLLÎ BÜTÜNLEŞME — MİLLÎ DEMOKRASİ

Aziz Arkadaşlarım ;

Türk Milletinin büyük, güçlü ve kalkınmış devletini yeniden kurabilmesi, onun kendi kültür ve devlet felsefesine yeniden dönmesine bağlıdır. Türk Milleti yabancı akımların tasallutundan kurtulup kendi öz devlet felsefesine yeniden döndüğü gün, büyük devlet vasfını tekrar kazanacak, dünya milletleri arasındaki üstün yerini alacaktır. Şunu gururla belirtmek isterim ki, Türk millî kültür ve devlet felsefesini savunan, bunu kendi anlayış ve programının temeli yapan tek siyasî kuruluş, Milliyetçi Hareket Partisiyle Türk Milliyetçiliği akımı, tarihte ilk defa siyasî bir partinin program ve dünya görüşü olmuştur.

Kıymetli Delegeler;

Türk Milletinin kültür ve devlet felsefesi, Türk Milliyetçiliği Dünya görüşü içinde, MİLLÎ BÜTÜNLEŞME ve MİLLÎ DEMOKRASİ ülküsüdür. Türk Milletinin tarih ve töresinde bölünme, parçalanma,

zümre veya sınıflara ayrılma yoktur. Devletin başı, barışta ve savaşta, tasada ve kıvançta yönettiği milletle aynı kaderi paylaşmıştır. Milleti sınıf veya zümrelere bölen, bir sınıfı diğer sınıfa ezdiren yöneticileri milletten ayırıp ona tepeden bakmayı öğreten sistem ve ideolojiler, yabancı ve bölücü ideolojilerdir. Her türlü yabancı ve bölücü ideolojiyi, yozlaşmış, köhne marksist, kapitalist ve faşist sistemleri ezip, parçalıyacağız. Milliyetçi Hareket olarak Türk Milletine vereceğimiz söz budur.

Muhterem Ülküdaşlarım;

12 Mart 1971'de vatanperver Türk Silâhlı Kuvvetleri, bağımsız son Türk Devletini parçalayıp, yok etmek, komünist emperyalizme bağlamak isteyen hain komünist çetelerin elinden kurtarmıştır. Bugün bu hainlerin emelleri bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmış bulunmaktadır. Türk Milletinin bu kahramanca kurtarılış işlemi, temenni ederiz ki, âciz ve gafil iktidarlara bir ders olsun. Keza inancımız odur ki, Büyük Türk Milleti, bundan böyle âciz ve gafillere iktidarı vermeyecek, onu koruyup savunabilecek kahraman evlâtlarını seçecektir.

İKTİDAR ALTERNATİFİ : MİLLİYETÇİLİK

Aziz Arkadaşlarım;

Türkiye'de iktidarın tek alternatifi Milliyetçi Hareket Partisi ve Türk Milliyetçiliği ideolojisidir. Bugüne kadar diğer bütün alternatifler denenmiş, bunların hiçbiri ülkemizi kalkındıramamıştır. İçeride güçlü ve kalkınmış, dışarıda milletler ailesine sözünü dinletecek bir Türkiye kuracağız. Yozlaşmış, yabancı sistemlerle bunun kurulabilmesi mümkün değildir.

Muhterem Arkadaşlarım;

Her vesile ile tekrarladığımız bir hususa yine temas etmek istiyorum. Bugün milletlerarası mücadelenin esasını, millî kültür ve ideolojiler teşkil etmektedir. Milletler mücadelesinden ibaret gördüğümüz tarih, göstermiştir ki, güçlü ve büyük olan her millet diğerleri üzerinde hakimiyet kurmak istemektedir. Millî sınırları aşan her taşma hareketi kendisine beynelmilel bir ideoloji arar. Bundan dolayı da, bugün beynelmilel ideolojiler, emperyalizme aracılık etmektedir. Milletler ailesi şeklindeki dünya düzenini, insanlığı mutlu edecek tabii bir kompozisyon kabul ettiğimiz için, daima millî varlıklara saygılı olma esasına dayanan münasebetler kurulmasını savunuyor ve beynelmilel ideolojilere bu gerekçeyle karşı çıkıyoruz.

Aziz Arkadaşlarım;

Türkiye'de görülen ideolojileri iki ana gurupta toplamak mümkündür. Bunlar, yabancı kaynaklı ideolojiler ve yerli, millî ideolojilerdir.

Yabancı kaynaklı ideolojiler bizden hiçbir zaman iltifat görmemişlerdir, göremezler. Çünkü, bu guruptaki ideolojiler, beynelmilelci karakterlerinden dolayı, emperyalizmin aracıdırlar. Yabancı kaynaklı olup da beynelmilel karaktere sahip olmayan ideolojilere gelince; bunlar da, Türk düşünce hayatını dışarıya bağlı, güdümlü hale getirdikleri ve Türk Milleti'nin tarihî gerçekleriyle ve iddialarıyla ilişkili bulunmadıkları için, millet ve devlet hayatımızda yer almaları gayet tehlikelidir.

Bu kısa açıklama karşısında, ister kapitalist, ister marksist, ister nazist-faşist menşeli olsun bütün

bu ideolojiler yabancı kaynaklı olduklarından Türk Milletine ve Devletine zararlı görüşlerdir. Birinciler emperyalizme aracılık eder, ikinciler Türk insanını kendi halinde düşünemez duruma sokar, millî tarihten ve toplumdan koparır ve bölücü, parçalayıcı maceracı bir istikamete sürükler. Milliyetçi Hareket Türk tarihinden, Türk Milleti'nin binlerce yıllık mazisinden sürükleyip getirdiği kıymet hükümlerinden kuvvet alır; ideolojisinin temeli bu kutsal kaynaktır. Onun için Milliyetçi Hareket Partisi, yerli ve yüzde yüz millî görüşün partisidir. Diğer partiler yabancı kaynaktan beslenen, siyasî hareketler olarak karşımıza çıkarılmıştır.

Kıymetli Delegeler;

Milliyetçi Hareket olarak, iktidarı almak, iktidar olmak zorundayız. İktidarımızın kaynağı Türk Devlet Felsefesi olacaktır. Türk Devlet Felsefesi, millî ideoloji içinde, MİLLÎ BÜTÜNLEŞME VE MİLLÎ DEMOKRASİ ülküsüne dayanır. Demokrasi en dar anlamında millet eğemenliği demektir. Demokrasi milletin, siyasî, kültürel ve iktisadî yönetime katılması, siyasî, kültürel ve iktisadî egemenliğin millete ait olmasıdır. Burada önemle belirtelim ki, millet kavramı, mücerret bir kavram değildir. Millet, ne kapitalistlerin savundukları gibi, fertlerin maddî toplamlarından, ne de komünizmde olduğu gibi, komünist partisi üyelerinden ibarettir. Millet; geçmişi, hali ve istikbali kapsayan maddî ve manevî bir varlıktır. Milletin haldeki bölümü altı sosyal dilimden; yani, KÖYLÜDEN, İŞÇİDEN, ESNAFTAN, MEMURDAN, İŞVERENDEN ve SERBEST ÇALIŞANLARDAN ibarettir. Bu itibarla egemenliğin (hakimiyetin) **sadece işverene veya işçiye ait olduğu ülke ve sistem**

demokratik değildir. Bir ülkenin demokratik olabilmesi için, siyasî, kültürel ve iktisadî kararların alınmasına bütün milletin; köylünün, işçinin, esnafın memurun, işverenin ve serbest çalışanların katılması lâzımdır.

Muhterem Ülküdaşlarım;

Demokrasiyle hürriyet kavramı arasında çok yakın bir münasebet vardır. Demokrasi, genel anlamda hürriyet demektir. Hürriyet bir şahsın başkasından emir almadan kendi iradesine göre karar verebilmesi, hareket edebilmesidir. Başkasının baskı ve etkisi altında olan insan hür değildir. Demokrasi ve hürriyet ikiye ayrılır. Bunlar, siyasî hürriyet, siyasî demokrasi; iktisadî hürriyet, iktisadî demokrasidir.

Siyasî demokrasî, siyasî hürriyetler rejimidir. SİYASİ DEMOKRASİ, milletin bütün fertlerinin, siyasi kararların alınmasına eşit bir şekilde katılabilmesidir. Vatandaş siyasî kararların alınmasına, siyasî organlara seçme ve seçilme şeklinde katılır. Siyasî organların başında parlemento gelir. Parlemento, siyasî temsil organı olduğundan, gerçek siyasî demokrasiden bahsedebilmemiz için, parlementoda milleti meydana getiren bütün sosyal dilimlerin; köylünün, işçinin, esnafın, memurun, işverenin ve serbest çalışanların temsil edilmesi gerekir.

Milliyetçi Hareket Partisi, gerçek siyasi demokrasiye inanır. Bu amaçla, milletin siyasî yönden tam temsil edilebilmesi için, parlementoda köylü milletvekilleri, işçi milletvekilleri, esnaf milletvekilleri, memur milletvekilleri ve serbest meslek mensupları milletvekillerinin bulunmasını savunur. Böylece siyasî demokrasi, sınıf demokrasilerinden ayıklanmış, hâkim sınıfların yönetim ve sömürüsünden uzaklaştırılmış olur.

İKTİSADÎ DEMOKRASİ

Aziz Arkadaşlarım;

Siyasî demokrasinin varlığı, gerçek demokrasinin mevcudiyeti için kâfi değildir. Bir ülkede gerçek demokrasiden bahsedebilmemiz için o ülkede siyasî demokrasiyi tamamlayan iktisadî demokrasinin de kurulmuş olması gerekir. İKTİSADÎ DEMOKRASİ bir milletin iktisadî meselelerde serbestçe oy sahibi olabilmesi, memleketin iktisadî kararlarına eşit bir şekilde katılabilmesidir. Eğer bir ülkede fertler ve sosyal dilimler, iktisadî kararların alınmasına eşit ve serbestçe katılamıyor, oy vermiyorsa, o ülkede iktisadî demokrasi yoktur. İktisadî demokrasinin varlığı, milleti meydana getiren sosyal dilimlerin, üretim araçlarının mülkiyetine sahip olmasına, kâra, zarara ve yönetime katılmasına bağlıdır. Bu bakımdan iktisadî hürriyet ve demokrasi kavramlarıyla mülkiyet ve yönetim arasında yakın bir münasebet vardır.

MÜLKİYET — DEMOKRASİ MÜNASEBETİ

Sayın Delegeler;

Mülkiyet dediğimiz zaman, birinci plânda üretim araçlarının mülkiyetini kasdediyoruz. En basit anlamıyla üretim aracı demek, fabrika, makina, toprak ve işyeri demektir. Bugün Dünya toplumlarına baktığımızda, üretim araçlarının mülkiyetinin belirli sınıfların elinde olduğunu görürüz. Böylece SINIF MÜLKİYETİ denilen yeni bir mülkiyet tipiyle karşılaşmaktayız. Kapitalist sınıf toplumunda fabrikaların sahibi bir avuç patrondur. Patronların dışında kalan

fert ve sosyal dilimlerin üretim araçlarının mülkiyeti ile alâkası yoktur. Kapitalist sınıf toplumu karşısında marksist-sosyalist veya komünist sınıf toplumu yer almaktadır. Sosyalist toplumda, mülkiyetin sahibi teorik bakımdan işçi sınıfıdır. Ancak bu sözdedir. Bizzat sosyalist ülkelerin anayasalarına göre, mülkiyetin sahibi devlettir. İşçinin, üretim araçlarının mülkiyeti ile hiçbir alâkası yoktur. İşçi çalışır, üretir. Sosyalist devlet onu sömürür. Durumu basit bir misalle ele alırsak, bugün Sovyet Rusya'da ortalama işçi ücreti ayda bin liradır. Her işçinin ekonomiye aylık ortalama üretim katkısı ise 7000.— liradır. Komünist partisi, yedibin liranın sadece bin lirasını işçiye vermekte, kalan altı bin lirasını ise gaspetmektedir. Bu misâl bize, sosyalist sömürünün en tipik örneğini vermektedir.

Muhterem Ülküdaşlarım;

Milliyetçi Hareket, sınıflar toplumu yerine bizzat MİLLET'i, sınıf mülkiyeti yerine de MİLLET MÜLKİYETİ fikrini savunur. Sınıf mülkiyeti kaldırıldığı gün sınıf toplumları yerine millet geçer. O halde yapılacak iş, SINIF MÜLKİYETİ YERİNE MİLLET MÜLKİYETİNİ koymaktır. Millet, mülkiyete sahip olduğu zaman, iktisadî kararların alınmasına eşit bir şekilde katılma imkânını bulur. Böylece iktisadî demokrasi tam manasıyla gerçekleşir.

ALTI SOSYAL DİLİM

Aziz Arkadaşlarım;

Türk Milletine, sosyal iş bölümü veya sosyal statü yönünden bakıldığı zaman, Türk Milletinin **ALTI**

SOSYAL DİLİMDEN meydana geldiği görülür. Türk Milletinin siyasî ve iktisadî çarkını yürüten bu altı sosyal dilimdir. Bunlar KÖYLÜLER, İŞÇİLER, ESNAF, MEMUR, İŞVEREN ve SERBEST MESLEK MENSUPLARIDIR. Türkiye'de gerçek siyasî ve iktisadî demokrasi, bu altı sosyal dilime dayanıldığı zaman kurulabilir. Bunun için Türk Milletinin bu altı sosyal dilime göre teşkilâtlandırılması lâzımdır. Şimdi sizlere bu teşkilâtlanmanın hukukî; siyasî, iktisadî ve sosyal şeklini anlatacağım :

MİLLETİN HUKUKÎ TEŞKİLÂNMASI

Sayın Delegeler;

Marksist ve kapitalist hukuk teorisi, toplumu iki sınıfa ay ırır. Bunlar, sermaye sınıfı ile emek (işçi) sınıfıdır. Kapitalist hukuk teorisi sermayeyi esas aldığından, sermaye mensupları için tek ve mecburî teşkilâtlanmayı, işçi sınıfı için çokçu (plüralist) ve gönüllü teşkilâtlanmayı öngörür. Gerçekten bu sistemde işverenler, bulundukları yerde kurulmuş olan meslek teşekkülüne üye olmak zorundadırlar. Bu üyelik, teklik ve mecburilik ilkesine dayanır. Böylece kapitalistlerin aynı yerde ikinci bir meslekî kuruluş kurmaları mümkün olmadığı gibi, mevcut kuruluşa üye olmayan da meslek ve sanatını icra edemez. Tek ve mecburi kuruluş, birlikten kuvvet doğar ilkesine dayanır. Kapitalizmin istediği de esasen budur. Buna karşılık kapitalist sistem işçiler için tekçi kuruluş ilkesini kabul etmez. Çünkü tek bir kuruluşta birleşen işçiler, kuvvetli olacaklarından, sömürü imkânı azalır veya ortadan kalkabilir. Bu ise kapitalizmin felsefesine uygun düşmez.

Marksist hukuk teorisi ise, işçi sınıfının dışındaki sınıfları yok ettiğinden, bu düzende sözde sadece işçi sınıfı teşkilâtlandırılır. Ancak, işçi sınıfının teşkilâtlanması, hürriyet ilkesine göre olmaz. İşçi, komünist partisinin emir ve baskısı, dolayısiyle sömürüsü altında tutulmak için teşkilâtlandırılır.

Bu iki teori Türk millî menfaatlerine aykırı düşen, milleti sınıflara bölüp bunları birbirine düşman eden yabancı teorilerdir. Kaldı ki, bu teoriler modern bilim ve sosyal gerçeklere de uymamaktadır. Milliyetçi Hareket, bölücülük yerine MİLLÎ BÜTÜNLEŞME ÜLKÜSÜNE dayandığından, canlı bir varlık olan toplumu, sosyal gerçeklere göre ele alır. Her varlığın belirli organları, uzuvları vardır. Nasıl ki, insanın beyni, eli, kolu ve ayakları varsa; sosyal bir varlık olan MİLLET'in de parçaları, dilimleri, vardır. Bunlar, millet denilen canlı varlığın SOSYAL PARÇALARIDIR. Türk Milletinin sosyal uzuv ve parçaları onu meydana getiren ALTI SOSYAL DİLİMDİR: KÖYLÜLER, İŞÇİLER, MEMUR, ESNAF, İŞVEREN ve SERBEST ÇALIŞANLARDIR. O halde Milliyetçi Hareketin MİLLİYETÇİ HUKUK TEORİSİNE GÖRE, BU ALTI SOSYAL DİLİMİN TEŞKİLÂTLANMASI LÂZIMDIR. Bu teoride, her sosyal dilim, millî uzuv olduğu için, birbirinden üstün tutulamaz. Burada ne işçi işverene, ne köylü esnafa, ne de işveren memura üstün tutulabilir. Bunların hepsi Türk Milletinin uzuvlarıdır ve birbirine eşittir.

Altı sosyal dilimimizin hukuken teşkilâtlandırılması sonucu TÜRK KÖYLÜ TEŞKİLÂTI, TÜRK İŞÇİ TEŞKİLÂTI (SENDİKASI), TÜRK ESNAF TEŞKİLÂTI, TÜRK MEMUR TEŞKİLÂTI, TÜRK İŞVEREN TEŞKİLÂTI ve TÜRK SERBEST MESLEK

MENSUBU TEŞKİLÂTI kurülmuş olacaktır. Böylece her sosyal dilim hukukî teşkilâtı içinde organize edilecektir. Bugün üzülerek belirtmek isterim ki, bu teşkilâtların birçoğu kurulmuş değildir.

MİLLETİN SİYASÎ TEŞKİLÂTLANMASI

Muhterem Ülküdaşlarım;

Marksist ve kapitalist siyaset teorisine göre, yine millet denilen toplum, birbirine hasım iki sınıfa bölünmüştür. Bunlar sözde bir işçi sınıfı ile kapitalist sınıftır. Kapitalist siyaset teorisinde, siyasî kararların alınmasına sadece veya çoğunlukla kapitalist sınıf katılır. Bu teoride milleti parlamentoda kapitalist sınıfla onun bürokratları temsil eder. Kapitalizme göre, millet, burjuva sınıfından ibarettir. Halbuki yukarıda milletin, burjuva (kapitalist) sınıfı dışında beş sosyal dilimi de kapsadığını açıklamış bulunuyoruz. Bu itibarla, kapitalist siyaset teorisine göre, siyasî demokrasi, MİLLÎ DEMOKRASİ değil, sadece kapitalist sınıf demokrasisidir. Marksist siyaset teorisi de yalnız sözde bir işçi sınıfına dayandığından bu sistemde de parlemento, sadece komünist partisi üyelerinden teşekkül eder. Binaenaleyh burada da millî demokrasi yerine komünist partisi diktatörlüğü söz konusudur.

Milliyetçi siyaset teorisi milleti altı sosyal dilimden oluşan bir bütün olarak görür. Bu itibarla MİLLÎ TEMSİL de, parlementoda altı sosyal dilimin temsil edilmesini öngörür. Burada parlemento ne sadece kapitalist sınıfın, ne de sadece sözde işçi sı-

nıfının organıdır. Parlemento bütün milletin organıdır. Bu sebeple siyasî demokrasi ve bütünleşmeyi gerçekleştirmek için, MİLLİYETÇİ HAREKET, belirli sayıda KÖYLÜ MİLLETVEKİLİNİN, İŞÇİ MİLLETVEKİLİNİN, ESNAF MİLLETVEKİLİNİN, MEMUR MİLLETVEKİLİNİN, İŞVEREN MİLLETVEKİLİNİN, SERBEST ÇALIŞANLAR MİLLETVEKİNİN GELMESİNİ SAVUNUR. Altı sosyal dilimin milletvekili meclise geldiği zaman, TÜRK MİLLETİ BİR BÜTÜN OLARAK SİYASÎ KARARLARIN ALINMASINA KATILMIŞ VE SİYASÎ DEMOKRASİ GERÇEKLEŞMİŞ OLUR.

TEK BAŞKAN — TEK MECLİS SİSTEMİ

Kıymetli Ülkücü Arkadaşlarım;

Milliyetçi Hareket, TEK BAŞKAN, TEK MECLİS sistemini savunur. Çağımız kuvvetli, âdil ve hızlı icra çağıdır. Türk Milleti, dünya imparatorlukları kurduğu devirlerde, KUVVETLİ, ÂDİL ve HIZLI İCRA sistemini uygulamıştır. Kuvvetli ve hızlı icra, icra gücünün tek elde toplanmasıyla mümkündür. Bunun için Tarih ve Töre'mize uygun olarak, BAŞKANLIK SİSTEMİNİ savunuyoruz. İcrayı Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlık olarak ikiye bölemeyiz. Her konuda bütünleşmeci olduğumuza göre, icranın başında da bütünleşmeci olmalıyız. Türk tarih felsefesi ve tarihinde İCRA ORGANI, hiçbir zaman bölünmemiş yani, TEK BİR BAŞKAN tarafından yürütülmüştür. Milliyetçi Türkiye'de de Demokratik Millî Cumhuriyet ilkesi içinde BAŞKAN, Türk Milletinin yürütme organının tek başı olacaktır.

Tek Başkan sistemine uygun olarak, yasama or-

ganı yönünden de TEK MECLİS SİSTEMİNİ savunuyoruz. Avrupa kırallık veya federal devlet rejimlerinin bir mirası olan senatonun, millet meclisi yanında yasama işlerini geciktirici bir hüviyet taşıması dolayısiyle kaldırılmasını istiyoruz.

MİLLETİN İKTİSADÎ TEŞKİLÂTLANMASI

Aziz Arkadaşlarım;

Türk Milletinin iktisadî teşkilâtlanması; iktisadî demokrasi ve iktisadî bütünleşme prensibine uygun olarak gerçekleştirilecektir. Kapitalist ve marksist iktisat sistemleri, iktisadî gelir kaynaklarına göre toplumu, kapitalist ve işçi sınıfı olarak ikiye böler. Bu sistemler bugün ilmen hatalı oldukları gibi, eskimiş, zararlı ve bölücü sistemlerdir. Modern sosyoloji, hukuk ve iktisat ilmi, toplumları fertlerin sosyal statülerine göre analiz etmektedir. Bu analize göre millet denilen en geniş anlamdaki toplum, köylü, işçi, esnaf, memur, işveren, ve serbest meslek mensuplarından meydana gelmektedir. Modern toplum bilimlerde iki sınıf, yerini ALTI SOSYAL DİLİME TERK ETMİŞTİR.

İktisadî demokrasi, milleti meydana getiren sosyal dilimlerin iktisadî kararlara katılmasıdır. Eğer bir ülkede altı sosyal dilim, üretim ve gelir dağılımı sürecine katılamıyorsa, o ülkede iktisadî demokrasi yoktur. Altı sosyal dilimin üretim ve gelir dağılımına katılabilmesi, onların üretim araçlarının mülkiyetine ortak olmasına bağlıdır. Bugün ülkemizde Türk Milletini meydana getiren bu altı sosyal dilim, üretim araçlarının mülkiyetine sahip olmadığı için, Türkiye'de iktisadî demokrasi yoktur. Millî ve iktisadî bütün-

leşmeyi kurmak için altı sosyal dilimimizi, köylümüzü, işçimizi, esnafımızı, memurumuzu, işverenimizi ve serbest meslek mensuplarımızı, üretim araçlarının sahibi, ortağı yapacağız. Bunun için takip edeceğimiz iktisat politikamızın esasları şunlardır :

İKTİSADÎ KALKINMA — İKTİSADÎ DEMOKRASİ :

Sayın Delegeler;

İktisadî demokrasiyle kalkınma ve sosyal adalet arasında yakın bir münasebet vardır. Kalkınacak Türkiye'de binlerce üretim aracı, fabrika yapılacaktır. Bu fabrikaların ürettikleri ürünler satılacak ve bundan meydana gelen gelir milletin fertleri arasında âdil bir şekilde dağıtılacaktır. Kalkınma TASARRUF ve YATIRIM adını verdiğimiz iki unsurdan ibarettir. Tasarruf, gelirin bir kısmının tüketilmeyerek artırılmasıdır. Artırılan bu gelir fabrikalara yatırıldığı takdirde, sermaye birikimi ve kalkınma gerçekleşmiş olur. Milliyetçi Hareketin tasarruf ve yatırım politikası, altı sosyal dilimin katılmasıyla başarılacaktır. Bunun için hukuken teşkilatlandırılmış olan köylü, işçi, esnaf, memur, işveren ve serbest meslek mensuplarının gelirlerinin bir kısmı tasarrufa ayrılacaktır. Durumu bir misâlle anlatalım: Meselâ İşçi Sendikalarımız içinde teşkilâtlandırılmış iki milyon işçimizin her birinden ayda 50 lira tasarruf edilecek, her işçinin yıllık tasarrufu 600 lirayı bulacaktır. İki milyon işçiden yapılacak bu tasarruf bir yılda BİR MİLYAR İKİ YÜZ MİLYON lira edecektir. Bu kalkınmanın tasarruf tarafıdır. Yatırım politikamızın esası ise, FABRİKA YAPAN FABRİKALAR KURMAK-

TIR. Fabrika yapan fabrika, bize makina ve fabrika üretir. Bugün Türkiye'mizin ihtiyacı budur. Halbuki ülkemizde henüz fabrika yapan fabrika yoktur. Çeşitli iktidarların tatbik ettiği iktisat politikasıyla daha uzun yıllar bunun olabilmesi de mümkün değildir.

Aziz Ülküdaşlarım,

Bir fabrika yapan fabrikanın maliyeti asgari altı milyar lira olup, bunun yapılması yine en azından beş yıl sürer. Şimdi işçilerimizden yılda bir milyar-iki yüz milyon lira tasarruf ettiğimize göre, bu para beş yılda 6 milyar lira yapar. Demekki işçi tasarruflarımızla beş yılda fabrika yapan fabrika kurabiliriz. Aynı tasarruf ve yatırım işlerini, köylü, esnaf, memur, işveren ve serbest meslekte çalışanlarımızdan da yaptığımız taktirde, ülkemiz dev sanayi kuruluşlarına kavuşacak ve iktisadî bakımdan kalkınmış olacaktır.

Bu fabrikaların sahibi kim olacaktır? Kapitalist ve marksist ekonomilerde aynı tasarruflar çalışanlara yatırılır, fakat fabrikaların sahibi, bir avuç patron veya komünist devlet olur. Bu, insanın insan veya devlet tarafından sömürülmesi, sosyal adaletsizliğin en tipik örneğidir. Türk Millî Demokrasisinde devlet veya fert ya da sınıf sömürüsü, ortadan kalkacağına göre, BU FABRİKALARIN SAHİBİ, TÜRK MİLLETİNİN BÜTÜN FERTLERİ; KÖYLÜLER, İŞÇİLER, ESNAF, MEMUR, İŞVEREN ve SERBEST ÇALIŞANLAR olacaktır. Meselâ yukarıdaki misâlde her işçimiz beş yılda ortalama üç bin liralık bir tasarrufta bulunacağından, her işçi fabrikanın mülkiyetine bu oranda ortak olacak, böylece Türk ekonomisi millîleştirilecektir. Milliyetçi düzende

herkese hakkı, kanun hâkimiyeti altında verilecek, temin edilecektir.

SOSYAL ADÂLETİN GERÇEKLEŞTİRİLMESİ

Muhterem Arkadaşlarım;

Altı sosyal dilimimiz fabrikanın sahibi olunca, üretim araçlarının mülkiyetine, kâra ve işyerinin yönetimine de katılmış, ortak olmuş olacaktır. Bunun sonunda tam manasıyla SOSYAL ADALET de sağlanıp, gerçekleştirilecektir. Tekrar yukarıdaki misâle dönecek olursak, her işçimiz her yıl sonu fabrikanın kârından hisse senedi nisbetinde gelir elde edecektir. Böylece her işçi, işyerinin hem sahibi, hem işçisi olacak, aylık ücreti dışında fabrika kârından hissesini alarak ek bir gelir kazanacaktır. Böyle bir iktisadî düzende, gelir dağılımı da âdil olacaktır. Türk Milletini meydana getiren altı sosyal dilim fabrikaların mülkiyet ve kârına ortak olma yanında ayrıca yönetime de eşit bir tarzda katılacaktır.

Bu sistem, Türk Milletinin iktisadî bütünleşmesini sağlıyacaktır. Edirne'deki işçi veya köylümüz, Hakkari veya Kars'taki fabrikanın ortağı olacak, Hakkari'deki bir köylü veya esnafımız Edirne'deki bir fabrikanın ortağı olacaktır. Böylece bütün vatandaşlarımız, aziz Yurdumuzun her köşesine iktisadî alâka ile bakacak, millî servet bütün vatandaşlarımız tarafından korunacaktır. Millî serveti imhaya kalkışacak gözü dönmüş bir hain, bütün Türk Milletini karşısında bulacaktır.

YENİ SEKTÖR : MİLLET SEKTÖRÜ

Sayın Delegeler;

Altı sosyal dilimin üretim araçlarına sahip olmasıyla ekonomimizde yeni bir sektör ortaya çıkacaktır. Bu MİLLET SEKTÖRÜDÜR. Milliyetçi düzende Türk Ekonomisi, ÜÇLÜ SEKTÖRE DAYANAN YENİ BİR KARMA EKONOMİ DÜZENİ OLACAKTIR. Bu sektörler, DEVLET SEKTÖRÜ, ÖZEL SEKTÖR ve MİLLET SEKTÖRÜDÜR. Bu vesileyle şurasını önemle belirtelim ki, Milliyetçi Düzen özel sektöre düşman değildir. Yalnız, özel sektör, bugünkü başıboş halinden çıkarılıp millî menfaat ve plân hedefleri açısından daha verimli hale sokulacaktır.

Devlet sektörü de yeniden düzenlenecektir. Çağı geçmiş, eskimiş, ekonomiye ve millî kalkınmaya yük olan devletçilik yerine, çağdaş, modern millî strateji hedeflerine yönelmiş bir devlet sektörü kurulacaktır. Bu düzende, devlet ağır harp sanayii, alt yapı hizmetleri, maden sanayii gibi ekonomik hizmetleri görecektir. Basit bir deyimle halâ gaz, tuz ve bez satan, ayakkabı satan bir devlet, modern ve çağdaş ekonomide yer alamaz.

Bankacılık, sigortacılık, iç ve dış ticaret hizmetleri, üçlü sektör yani, devlet sektörü, millet sektörü ve özel sektör tarafından koordineli bir tarzda yeniden ele alınıp düzenlenecektir.

TARIM KENTLERİ

İktisadî demokrasinin kurulmasında, en önemli meselelerden birisi de köy ve köylü meselesidir. Bugün nüfusumuzun üçte ikisi köylerde yaşamaktadır.

Köy sayısı 60 bin civarındadır. Köylümüz, Türk insanı olduğuna göre, insan haysiyetine yaraşır bir hayat seviyesine kavuşması gerekir. Oysa köylerimizin pek çoğunda en iptidai hizmetler dahi mevcut değildir. Her köye yol, su, elektrik, hastahane okul, kütüphane açmak, doktor, ebe, öğretmen bulmak imkânı yoktur. Bu ise köylümüzün ilkel bir şekilde yaşaması sonucunu doğurmaktadır. Buna, bu ülkede hiç kimsenin, hiç bir iktidarın hakkı yoktur. Köylerimizi, câzibe merkezleri etrafında hizmetler yönünden toplayıp, tarım kentlerini kurmak zorundayız. Yıllardır savunduğumuz bu görüş, 3. Beş Yıllık Plâna alınmış olmakla birlikte, mevcut siyasi iktidarların bu projeyi gerçekleştirebileceğine inanmıyoruz. Bunlar, uyutma ve savsaklama politikalarıdır. Tarım kentleriyle köylerimizin sosyal ve ekonomik yapısı değişecektir. Her tarım kentinde fabrikalar, atölyeler, küçük imalâthaneler, modern okul ve hastahaneler kurulacaktır. Tarım kentlerinin kuruluşunda köylülerimizin tasarruflarından istifade edilebileceği gibi, devlet de teşvik ve kredi tedbirleriyle bu kuruluşlara öncelik tanıyacaktır. Unutmamamız gerekir ki, Türk Osmanlı İmparatorluğu en yüksek siyasî ve iktisadî seviyesine ulaşmış olduğu 16. yüzyılda köy sayısı 8 ile 10 bin arasında değişmekteydi. Kalkınmış toplum ve ülkelerde küçük ve parçalanmış köy yapısı yerine, büyük, kalkınmış köy yapısı bulunmaktadır. Tarım kentleriyle köylülerimiz, büyük iktisadî, sosyal ve kültürel merkezler haline gelecektir.

MİLLETİN SOSYAL TEŞKİLÂTLANMASI

Muhterem Ülküdaşlarım;

Türk Milletinin sosyal teşkilâtlanması, altı sos-

yal dilimin TOPLUM GÜVENLİĞİ KURUMU içinde birleştirilmesiyle gerçekleştirilecektir. Bugün kısmen işçilerimiz, kısmen de esnafımız bazı sosyal risklere karşı sigorta edilmiş bulunmaktadır. Ancak, bu teşkilâtlanma eksik ve yetersizdir. Bu sebeple Milliyetçi Düzende, altı sosyal dilimin sigorta ve güvenlikleri teminat altına alınacak, böylece İşçi Sigortaları gibi Köylü Sigortaları, Esnaf Sigortaları, Memur Sigortaları, İşveren Sigortaları ve Serbest Meslek Mensupları Sigortaları kurulacaktır. Bu sigortalar, sosyal risklerle meslekî riskleri karşılayacak, her vatandaş sağlık sigortası, hastalık sigortası, ihtiyarlık sigortası, analık sigortası, işsizlik sigortası, malûliyet sigortasına kavuşmuş olacaktır. Bu sistem, her Türk vatandaşını kara gününde dayanışma ve bütünleşme içinde yarınından emin hale getirecektir. Altı sosyal dilimin sosyal sigorta ve güvenlik teşkilâtlarının kurulmasıyla ülkemizde yeni kurumsal tasarruf müesseseleri de doğmuş olacaktır. Sigortalıların bu teşkilâta ödeyecekleri primler her yıl milyarları bulacaktır. Bu tasarruflarla da yeni yatırımlar yapmak mümkün olacaktır. Ancak, bu teşkilâtlara ödenecek prim ve paralar, bugünkünden farklı bir kaynak anlayışına dayanacak, teşkilâtların malî kaynağı, sigortalı üyelerin ödeyecekleri prim yanında büyük oranda devletin malî katkıda bulunmasını gerektirecektir. Sosyal güvenlik, en önemli bir sosyal politika tedbiri olduğu için, devletin buraya yardım etmemesi, onun millî sosyal devlet niteliğine aykırı düşer. Kuvvetli malî kaynaklara sahip olacak bu teşkilâtlar, yurdun her köşesinde dev hastahane ve sağlık tesisleri kuracak, buralarda bütün vatandaşlarımız parasız olarak tedavî göreceklerdir. Bu, sağlık hizmetlerinin millileştirilmesi sonucunu doğu-

racak, yediden yetmişe, erkek, kadın çoluk, çocuk, her Türk vatandaşı sigortalı olacaktır.

MİLLİYETÇİ HAREKET VE DİĞER SİYASÎ PARTİLER

Aziz Arkadaşlarım;

Milliyetçi Hareket, yukarıda açıklanan felsefesiyle her sahada, özellikle hukuk, iktisat, siyaset ve sosyal politika sahasında MİLLÎ BÜTÜNLEŞMEYİ sağlayıp, çağın en büyük demokrasi modeli olan MİLLÎ DEMOKRASİYİ kuracaktır. Bunun sonunda Türk Milleti bütün fertleri ve sosyal dilimleriyle gerçekten EGEMEN, HÜR VE KARAR SAHİBİ OLACAKTIR. Milliyetçi Hareket, çok partili siyasî düzene candan inanır. Farklı siyasî ve iktisadî düşüncelerin savunulamadığı bir ülkede totaliter bir rejim, özellikle komünist veya faşist, nazist bir rejim söz konusudur. Bize göre, kapitalist ve sosyalist sistemler de Anayasamızın özüne aykırı sistemlerdir. Zira bu sistemler, siyasî ve iktisadî yönlerden, bir sınıfın diğer sınıf üzerindeki hâkimiyetine dayanır. Anayasamız, sınıf hâkimiyetlerini kesin olarak reddetmiştir. Esas niteliği DEMOKRATİK MİLLÎ CUMHURİYET olan devletimizin İLHAM VE HIZ KAYNAĞI TÜRK MİLLİYETÇİLİK ÜLKÜSÜ olduğuna göre, siyasî ve iktisadî hâkimiyetinin kullanılmasını sadece sözde bir işçi sınıfının veya bir avuç patronun inhisarına bırakan kapitalist ve sosyalist sistemler anayasa dışı, antidemokratik sistemlerdir.

Ülkemizde kurulu partilere bu açıdan bakıldığı taktirde, bunların bir çoğunun yukarıdaki ölçülere uymadığı görülür. Milliyetçi Hareket dışındaki par-

tileri iki ana grupta analiz etmek mümkündür. Bunlar, sosyalist sistemi esas alan partiler ve kapitalist sistemi esas alan partilerdir. Cumhuriyet Halk Partisi sosyalist bir partidir. Esasen bu partinin başkanı ve yetkili organları, bu görüşlerini yazı ve sözleriyle her yerde açıkça söylemektedirler. Sosyalist partiler, sınıfçı, yani bölücü partiler oldukları için, millî bütünleşme ve milliyetçilik ideolojisine karşıdırlar. Bu partilerde esas alınan sosyal sınıf, işçi sınıfıdır. Ayrıca bunlarda millî barış, uzlaşma ve denge yerine, sınıf mücadelesi esastır. Toprak işgallerini, fabrika işgallerini, sınıf mücadelesi silâhı olarak kullanırlar. Bütün bu söylenenler, C.H.P. nin davranış, eylem ve düşüncelerinin yıllardır hâkim fikri olmuştur.

Kapitalist sınıf toplumu eğiliminde olan partiler, Adalet Partisi, Cumhuriyetçi Güven Partisidir. Bunların siyasî iktidarları hiçbir zaman milletin bütün sosyal dilimlerini kucaklamamış, daima mahdut bir azınlığın tesiri altında kalmışlardır. Bu güne kadar ülkemizde iktidar olan partiler ve onların siyasî felsefeleri, kapitalist eğilimli olduğundan, Türkiye'miz kalkınmamış, az gelişmiş bir ülke olarak kalmıştır. Bu partiler iktidar oldukları sürece de ülkemizin kalkınması mümkün değildir. Kapitalist eğilimli partiler, bilhassa ekonomik ve sosyal yönden eksik ve yetersiz olduklarından ve halk yığınlarının ihtiyaçlarını sağlıyamadıklarından iktidarları zayıf ve âciz olmaktadır. Bu yüzden de milletin destek ve yardımlarından mahrum kalmaktadırlar. Bunun sonucu olarak, parlemento dışı muhalefet belirmekte, sokaklar, eğitim yuvaları anarşi kaynağı haline gelmektedir. Bu partiler, böyle durumlarda zaaflarını kapat-

mak için «Her demokraside biraz anarşi vardır», «yürümekle sokaklar aşınmaz» gibi gayri ciddi beyanlarda bulunmaktadırlar. Oysa gerçek sebep, millî bütünleşmeci ve milliyetçi olmayışları, milleti bütün olarak temsil edemeyişleridir.

Muhterem Ülküdaşlarım;

Türk siyasî hayatına baktığımız zaman parti enflâsyonuyla karşılaşmaktayız. Sosyalist ve kapitalist felsefelere göre ortaya çıkan bu partilerin birbirlerinden farkları nedir? Niçin birden çok parti olarak Türk Milletinin önüne çıkmaktadırlar? Bunu hiçbir zaman izah etmemişler ve suni kavgalar ve şekil meseleleriyle Türk Milletini bugünlere kadar oyalamışlardır. Kapitalist anlayışa göre, devlet büyük anonim şirketlerden ibarettir. Bunun tabii neticesi olarak da, fertleri harekete geçiren tek unsur, kârdır. Yani maddî menfaattır. Bu noktada, kapitalist felsefeyle marksist felsefe aynı temele oturmaktadır. Maddenin esas oluşu; maddenin üstünlüğü. Aradaki tek fark, üstün olan, esas olan, maddeye tek tek fertler mi sahip olsun, devlet mi sahip olsun tartışmasından ibarettir. Esasta aynı köke bağlı, metodda ayrılan ve batı cemiyetinin şartlarından doğmuş, bize yabancı, bize aykırı bir felsefe. Karşımızda bulunan ve birbirleriyle zıtlaşıyor gibi görünen partilerin aynı tabana oturdukları, aynı Dünya görüşünden doğdukları açıkça görülmektedir.

Türk Milletinin sahibi olduğu Türk Milliyetçiliği ideolojisi, maddeyi esas ve gaye kabul etmez. Onu mutlu ve müreffeh olmak için vazgeçilmez bir araç olarak görür. Çünkü, kutlu olan; insan şahsiyeti, insan düşüncesi, insan inancıdır. Milleti besleyen yegâne kutsal kaynak ise, milli kültürlerdir. Aynı mil-

letin evlâdı durumunda bulunan, insanlar, millî kültürden beslendikleri için düşüncede, inançta, duyguda, şahsiyet yapısında; milletten koparılmış, onun bütün özelliklerini taşıyan bir parçadırlar. Bu parçalar ne kadar millet özelliğini bünyelerinde bulundururlarsa, millet o kadar güçlüdür, sağlamdır. Hedefi, milleti kudretli ve müreffeh yapmak olan Milliyetçi Hareket Partisi için ana mesele böylece ortaya konmuş olmaktadır.

Aziz Arkadaşlarım;

Burada karşımıza milleti üstün yapan kaynak çıkmaktadır. Bizim anlayışımıza göre, parası çok olan millet üstün millet değildir. Medeniyetler sadece para çokluğu ile yaratılamaz. Bugün Suudi Arabistan'da, Küveyt'te insan başına düşen milli gelir, en ileri toplumlardaki seviyelere ulaşmaktadır. Ama, bu böyledir diye, bu milletler, üstün ve medeniyet yaratacak millet olamamaktadırlar. O halde medeniyetleri ve sürekli maddî zenginlikleri doğuran kaynak kültürdür. Bir milletin kültürü, kendi öz değerlerine bağlı bir şekilde işlenerek güçlendirildiği, teklifçi ve atılımcı bir seviyeye getirildiği zaman; medeniyet yaratmak üzere sıçrama safhasını yaşar ve medeniyeti yaratır.

Bildiğimiz gibi, medeniyet, manevî ve maddî kompozisyonun en ideal ölçüler içinde zirveye ulaşması hadisesidir. Medeniyet yaratan kültürler içindeki insanlar, karşılıklı olarak; birbirini sevmeyi ve saymayı; fedakârlıkta, gayrette, yaratıcılıkta yarış yapmayı, bayraklarını göklere yükseltmeyi bir görev, bir mutluluk vesilesi sayacaklardır. İşte gerçek tekamül budur. Gerçek kalkınma budur. Sadece maddi menfaate dayanan kalkınma hodbinlik, egoizm, insan

sevgisinden ve millete hizmet duygusundan mahrumiyet gibi fertlerde zararlı bir anlayışın yerleşmesine meydan verir ki, bu, millet ve devlet hayatı için büyük mahzurlar taşımaktadır. Toplumu huzursuz ve tedirgin kılan, fertlerin tatmin olamadığı bir kalkınma modelini reddederiz.

Muhterem Arkadaşlarım;

Sözün burasında Türk gençliğinin durumuna ve millî eğitim hayatımıza temas etmek istiyorum. Bizim gözümüzde gençlik, milletin en kıymetli varlığıdır. Mukaddes emaneti teslim almaya hazırlanan gençliğin eğitimi, yetiştirilmesi milletimizin geleceği bakımından hayati önem taşımaktadır.

12 Mart öncesi beliren ve Türk Gençliğinin bir kesimini kendi öz devletine isyana sürükleyen gerçek sebepleri ortaya koymak, buna göre gerekli güçlü ve muhtevalı tedbirleri almak lâzımdır. Yoksa, sathi, sun'i ve problemi daha da karışık hale getirici palyatif tedbirlerle bu millî ve hayati mesele geçiştirilemez. Türk gençliğinin bir kesimi kendi devletine açıkça ihanet ederken, öbür kesimi atalarına lâyık bir asalet ve kahramanlıkla devletini nasıl ve niçin savunmuştur? Aynı memlekette yaşayan, aynı tahsili görmüş, ayni milletin evlâtları; niçin ihanetle, vatanseverlik gibi sert ve tehlikeli zıtlaşma içine düşürülmüşlerdir?

Memnuniyetle ifade edelim ki, vatanını savunan gençler, Türk Milliyetçiliği ülküsüne bağlı oldukları için, ne emperyalizme alet olmuşlar, ne de Türklüğün son bağımsız biricik devletine baş kaldırmışlardır.

Milliyetçi Türk gençliğinin yabancı emperyalizmin öncüsü yabancı ideolojilere karşı geçmiş yıl-

larda gösterdiği yüksek uyanıklık ve yaptığı feragatlı mücadele her türlü takdirin üstündedir. Onların fedakâr çalışmaları sayesindedir ki, 12 Mart Müdahalesinin yapılması imkânı doğmuş ve bu suretle Türkiye uçurumun kenarından kurtarılmıştır. Türk Milletine hizmet yolunda Milliyetçi Türk Gençliği, emperyalizmin uşakları olan komünist çeteleri tarafından haince suikastlara uğramışlar ve şehitler vermişlerdir. Ömürlerinin baharında gözlerini dünyaya kapayan bu genç kahramanların aziz hatıralarını rahmetle anarak, kendilerine minnet ve şükranlarımızı sunarım.

Milliyetçi gençliğin uğradıkları büyük bir talihsizlik vardır ki, o da komünist propoganda ve tesiri altında kalan kendi hükümetlerimiz tarafından da anlayışsızlıkla karşılaşmış olmalarıdır. Bu yüzden gençler devamlı haksızlıklara, zulüm ve baskılara maruz kalmışlar ve kalmakta bulunmaktadırlar. Fakat gerçeklerin er-geç tamamıyle anlaşılarak takdir olunacağından ümidimizi kesmiyeceğiz.

Milliyetçi Türk Gençlerini yakından tanımış olmanın verdiği bir güvenle söyleyebilirim ki onlar milletimizin her çeşit güvencine ve teveccühüne lâyıktırlar. Onlardaki uyanıklığı, yüksek vazife duygusunu, yüksek ahlâkı gördükçe, milletimizin yarınına derin bir inançla bakmaktayız.

Gençlerimizin üzücü olaylara meydan vermemek için, kışkırtmalara, tahriklere, şimdiye kadar olduğu gibi, asla kapılmamalarını tavsiye ederim. Bu vesile ile Milliyetçi Türk Gençlerine en derin sevgi, saygı ve güvencimizi belirtmekten şeref duyarım.

Aziz Arkadaşlarım;

Amacımız, DEMOKRATİK MİLLİYETÇİ TÜR-

KİYE'Yİ KURMAKTIR. Bu yol çetin, bu dava kutsal, bu ülkü BÜYÜK TÜRKLÜK ÜLKÜSÜDÜR. Bu büyük ülkünün fedakâr evlâtları, Bozkurtlar! Ülkümüzün bayrağı açılmış, meş'alesi yakılmıştır. Onu bu kutsal Vatanın her yanına götürüp dalgalandırınız. Büyük iktidarımızın zafer günü yakındır. Bu iktidar, Türk Millet ve Devletinin güçlü iktidarı olacak; Bu iktidar, marksist, faşist, kapitalist, her türlü yabancı ideolojileri ezip geçecektir.

Yaşasın Türk Milliyetçilik Ülküsü!

Yaşasın Kudretli Büyük Türkiye Cumhuriyeti!

TÜRKLÜK ŞUÛRU *

Sayın Delegeler;

Büyük kongremizi yapmış bulunuyoruz. Bu kongreden daha kuvvetli, daha bilinçli, daha dayanışmalı çıkıyoruz. Partimiz Türk Milliyetçilik Ülküsünden ilham alarak, Genel seçimlerde büyük başarılar elde edecektir. Bundan asla şüphem yoktur. Hedefimiz, Türk Milletinin sevgi ve güvenini kazanmaktır. Milliyetçilik Ülküsü, Büyük Milletimizle bütünleşmek, Türk Milletinin güçlü büyük iktidarını kurmak ülküsüdür. Hepimiz bu kutsal ülkünün dönmez savunucusu, bu büyük iktidarın yılmaz kurucusu olacağız.

Ülkümüz, Partimiz yurt sathında bütün vatandaşlarımızı kucaklamak zorundadır. Milliyetçi Hareket, Dünya üzerinde yaşayan her Türk'ün partisidir, her Türk Vatandaşına açıktır. Türkçülük, Milliyetçi-

(*) 9 Haziran 1973 günü başlayan ve 10 Haziran 1973 günü sona eren Milliyetçi Hareket Partisi XI inci Kurultayında Genel Başkan Alparslan Türkes'in kapanış konuşmasının tam metnidir.

lik anlayışımız; manevî şuurlanmaya dayanır. Bu temel üzerinde Türklük şuuruna erişmiş, samimi olarak «Ben Türk'üm» diyen herkes Türktür. Türkçülük ve Türk'ün tâyininde, sapık ölçülere, özellikle mezhepçiliğe, coğrafyacılığa, laboratuar ırkçılığına inanmıyorum. Başka milletleri küçük gören, Dünya barışını tehlikeye koyan antropolojik ırkçılık, Türk Milliyetçilik Ülküsünün dışındadır. Milliyetçilik anlayışımız, maneviyatçı, akılcı, demokratik, çağdaş bir milliyetçiliktir. Nazist Hitler ırkçılığının, komünist ırkçılığının, her türlü antidemokratik, insan sevgisine dayanmayan emperyalist ırkçılığın karşısındayız. Emperyalist ırkçılık, millî devlet fikrini tanımaz. Milliyetçi Hareket, millî devlet fikrine inanır, bütün devletlerin eşitlik ve bağımsızlığını savunur, her millî devletin ülke ve millet bütünlüğüne saygı duyar.

MİLLÎ BÜTÜNLEŞME ÜLKÜSÜ

Muhterem Ülküdaşlarım;

Milliyetçi Hareket, bütün davranışlarında, hep, tek sosyal değeri esas alır. Bu değer, TÜRK MİLLETİ'dir. Bu anlamda partimiz, mutlak fertçi ve sınıfçı sistemlere her zaman karşıdır

Temel felsefemiz olan millet eğemenliğinin gerçekleşebilmesi, milleti meydana getiren fertlerin, sosyal dilimlerin bütünleşmesine ve kendilerini ilgilendiren kararlara katılmalarına bağlıdır. Bir cümle ile özetlemek gerekirse, ülkümüz, millî bütünleşme ülküsüdür. Millî bütünleşme, bir ülke üzerinde yaşayan insanların aynı millete mensup olma şuuru içinde siyasî, ekonomik ve kültürel yönden birbirleriyle birleşip kaynaşmalarıdır. Millî bütünleşme hareketin-

de, bölünme yerine birleşme, farklılaşma yerine kaynaşma fikri hâkimdir. ATATÜRK, «Sınıfsız, imtiyazsız kaynaşmış bir millet» cümlesiyle millî bütünleşmeyi anlatmak istemiştir. Millî bütünleşme, belirli bir millete mensup olma inancının, millî şuurun doğmasıyla gerçekleşir. Milleti meydana getiren fertlerin, sosyal dilimlerin siyasî, ekonomik ve kültürel yönden büyük ölçüde farklılaştığı toplumlarda millî bütünleşmeden söz edilemez.

SOSYAL DİLİMLER GERÇEĞİ

MİLLET, soyut bir kavram değil, sosyolojik bir bütündür. Bu açıdan bakıldığı zaman, MİLLET'i meydana getiren çeşitli sosyal dilimler vardır. Bu dilimleri, sosyo-ekonomik yönden, işçi, köylü, esnaf, memur, işveren ve serbest çalışanlar diye ayırmak mümkündür. MİLLÎ BÜTÜNLEŞMENİN VE MİLLET EĞEMENLİĞİNİN gerçekleşebilmesi, bütün bu sosyal dilimlerin kendi kaderlerini ilgilendiren siyasî, ekonomik ve kültürel kararların alınmasına katılmasına, bu konularda söz sahibi olabilmesine bağlıdır. Her sosyal dilimin kendisini ilgilendiren kararlara katılma imkânının bulunmadığı bir düzende, millî bütünleşme ve millî eğemenlik olamaz. Böyle bir düzende sadece belirli bir sınıf veya tabaka eğemen olur. Kapitalist ve marksist sistemler, sınıfçı sistemlerdir. Bu sistemlerde siyasî, ekonomik ve kültürle kararların alınmasına ya bir avuç işveren ya da komünist Partisi diktatörleri katılır.

Bütünleşmenin gerçekleşebilmesi, kararlara katılabilmekle olur. Katılma, sosyal dilimlerin kendi bağımsız teşkilâtlarını kurmalarını gerektirir. Her sosyal dilim kendi teşkilâtı içinde ve bunun aracılığıyla

alınacak kararlara etkili bir biçimde katılma imkânını bulur. Teşkilâtsız sosyal dilimler kendi çıkarlarını savunamazlar. Bu ise, kendilerini ilgilendiren kararlara katılamamaları ve dolayısiyle başka bir sınıf veya tabakanın diktasına tâbi olmaları sonucunu doğurur. Artık burada bütünleşmeden değil, ancak bölünmeden söz edilebilir.

12 MART MUHTIRASI VE MİLLÎ BÜTÜNLEŞME

Aziz Arkadaşlarım;

12 Mart öncesi olaylar göstermiştir ki, ülkemizde millî bütünleşme henüz gerçekleşmemiştir. Millet bütünlüğünü bölücü amaçlar izleyen bölgeci mezhepçi ve sınıfçı eylemler bunun en tipik örneği olmuştur. Üzülerek belirtmek gerekir ki, 12 Mart öncesinin siyasî iktidarları milletin çeşitli kesimleri arasında ekonomik, sosyal ve kültürel kaynaşmayı sağlayacak çabalarda bulunmamıştır. Şehir ve köyler, bölgeler ve sosyal dilimler arasındaki farklılaşmalar azaltılacağı yerde yoğunlaştırılmıştır. Anayasamızın öngördüğü «Türk Milleti'nin bütün fertleri... kaderde, kıvançta ve tasada ortak, bölünmez, bir bütün halinde, millî şuur ve ülküler etrafında..» toplanamamıştır.

İlhamını milliyetçi düşünceden alan Türk Ordusu, 12 Mart Muhtırasını, her türlü sapmaları önlemek, millî bütünleşmeyi bütün yönleriyle gerçekleştirmek için vermiştir. Türk Ordusunun bugün de yakından izleyip beklediği şey, millî bütünleşmeyi gerçekleştirecek Demokratik Milliyetçi Devletin kurulmasıdır.

DEMOKRATİK MİLLİYETÇİ DEVLET

Sayın Delegeler;

Demokratik Milliyetçi Devlet, aynı millete mensup insanların, siyasî ve hukukî yönden teşkilâtlanıp, içeride kendi kendilerini yönetmesini (millî demokrasiyi), kendi ekonomik kaynaklarına sahip çıkmasını (millî ekonomiyi); dışarıda ise, diğer milletlerle eşit hakka sahip olmasını (millî bağımsızlığı) öngörür. Millî Devlet deyimi ile milliyetçilik hukukî bir nitelik kazanır. Demokratik Milliyetçi Devlette, milleti meydana getiren fert ve sosyal guruplar kendi kaderlerini kendileri çizer, devlet yönetimine etkili bir şekilde katılır. Bu iç olaya, devletin demokratik unsuru (millî demokrasi) adı verilir. Her fert, siyasî iktidarın, özellikle yasa ve yürütmenin oluşumuna katkıda bulunur. Milletler, iç yönetimlerinde bağımsız olmak, kendi geleceklerini serbestçe kararlaştırmak hakkına sahiptir. Bu, millet eğemenliğinin iç şeklidir. Millî Devlette, eğemenliğin dış şekli ise, devletin diğer devletlerle eşit olması, onların baskı ve etkisi altında kalmamasıdır. Buna millî bağımsızlık adı verilir. Dış eğemenilk, milletlerarası toplumda, devletlerin eşitliği ilkesine dayanır. Hiç bir devlet, eşit ve bağımsız olan diğer bir devlete müdahale edemez.

Muhterem Ülküdaşlarım;

Demokratik Milliyetçi Devlet, milletlerin yalnız siyasî kaderlerini değil, iktisadî kaderlerini çizmek hakkına da dayanır. Millî Devlet, bu anlamda millî ekonomiye dayanan, ekonomisini millileştirmiş olan devlettir. Demokratik Milliyetçi Devlet olabilmek

için, Devletin, millî toplumun kendi öz kaynak ve kuvvetlerine dayanması gerekir. Millî bağımsızlık ve millî demokrasi, ancak millî gücün, ekonomik millî kuvvetin gelişmesi ve sağlanmasıyla gerçekleşebilir. «Kendi millî kuvvetine dayanan devlet» deyimindeki «millî kuvvet» millî iktisat ve millî savunma gücüdür. Millî Devlet, dışarıya karşı, kendi varlığını korumak ve devam ettirebilmek için, millî güçlerini birleştirmiş, seferber etmiş bir devlet biçimidir. Millî devletin en zorunlu şartı, kendi iktisadî kaynak ve güçleriyle kendi varlığını muhafaza ve devam ettirebilmesidir. Millî güce dayanan Devlet, prensip itibariyle ekonomik yönden kendine yeten ve kendi varlığını koruyabilen bir ekonomiyi gerektirir. Yabancı ekonomilere muhtac yaşayan bir devletin, millî olması mümkün değildir. Yabancı ekonomilere tam bağlı bir devletin, iç ve dış siyasetinde bağımsız olabilmesi mümkün değildir. İşte bu sebeple, millî devlet kendini yabancı güçlere sömürtmemek için, kendi iç kaynaklarıyla kalkınmasını tamamlamak, ekonomisini geliştirmek zorundadır.

Demokratik Milliyetçi Devlet, milletin bütün fert ve sosyal dilimlerinin yükselmesi, ekonomik ve moral kalkınması amacını taşır. Devlet, faaliyetlerinde bu amacı gerçekleştirmek zorundadır. Bir avuç ferdin veya belirli bir sınıfın menfaatini ön plânda tutan, fert veya sınıf diktasına dayanan devlet, millî devlet olamaz. Millî Devlet, milleti esas alan bir hizmet ve refah devletidir, milletin bütün fertlerine hizmet etmek, onların refahını gerçekleştirmek zorundadır.

REFORMLAR VE MİLLÎ BÜTÜNLEŞME

Aziz Ülküdaşlarım;

Türk Devlet Felsefesiyle Anayasa ilkelerinin temel esprisi, millî bütünleşmedir. 12 Mart muhtırası da bu düşünceden hareketle millî bütünleşmeyi gerçekleştirecek reformların yapılmasını öngörmüştür. Ancak, hükümetlerin bu bütünleşmeyi sağlamak için kamu oyuna sunmuş oldukları reformlar, kanaatimizce eksiktir. Önce, Hükümet Programlarında Anayasanın başlangıç kısmında yer alan «MİLLÎ ÜLKÜ» belirlenmemiş, bu ülküyü gerçekleştirecek ilke ve strateji gösterilmemiştir. Millî bütünleşmenin moral ve sosyopsikolojik unsuru «MİLLÎ ÜLKÜ» ve «MİLLÎ ŞUÛR»dur. Gerçi, Ordu'nun çok yerinde ısrar ve uyarmalarıyla Anayasa değişikliğinde bir çok maddelere, «millet ve ülke bütünlüğü» eklenmiştir. Ancak bu sadece normatif bir değişikliktir. Dinamik bir özden yoksun norm değişiklikleri, istenilen amacı gerçekleştiremez. Kanaatımızca, millî ülkü ve millî bilincin dinamik özü, millî kültür, başka bir deyimle KÜLTÜR BÜTÜNLEŞMESİDİR. Partimiz, bütün bildirilerinde millî kültüre değinmiş, buna önem vermiş, millî bütünleşmemizin en büyük engeli olan halk-bürokrat kültür ikileşmesini gidermek istemiştir.

Kültürel bütünleşme yönünden eğitime çok büyük görev düşmektedir. Eğitim reformları bu bakımdan önemlidir. Her seviyede eğitim, millî şuûr ve ekonomik kalkınmanın tabii okuludur. Ancak, eğitim reformlarından kamu oyuna açıklananlardan anlaşıldığına göre, bu reformlara hâkim düşünce, daha çok ekonomik düşüncedir. Oysa eğitimin ekonomik yönü

kadar, moral yönü, millî bilinçlendirme yönü de önemlidir.

DİKEY EĞİTİM — MİLLÎ ELİT

Milliyetçi Hareket, eğitim politikasında «dikey» ve «yatay eğitim»i savunur. Dikey eğitimle seçkin elit yetiştirilir. Bu elit, devletin, Milliyetçi - Ülkücü, araştırmacı ve bilimci kadrosudur. Kendi millî elitini, bilimci ve ülkücü aydın kadrosunu, teknisyenini yetiştirmemiş bir milletin kalkınması, varlığını devam ettirmesi mümkün değildir. Avrupa ülkeleri, Amerika ve hatta Rusya kalkınırken önce millî elitini yetiştirmiş ve halen de yetiştirmeye devam etmektedir. Ülkemizin az gelişmiş, kalkınmamış olmasının en önemli sebeplerinden birisi, iktidarların «millî elit» politikasina sahip olmayışıdır. Milliyetçi Hareket, «dikey eğitim» yanında «yatay eğitime» de önem verir. Bu eğitimle milletimizin bütünü; köylümüz, işçimiz, esnafımız millî ülküyle bütünleşmiş olur.

Ekonomik kalkınmamıza yönelen reformlar, yeterli değildir. Ekonomik kalkınmanın temeli, sınaî kalkınmadır. Sermaye birikimini sağlıyamamış bir devletin, demokratik millî sosyal devlet niteliğini taşıması mümkün değildir. Bu açıdan bakıldığı takdirde reformlar arasında kalkınmanın iki temel unsuru olan tasarruf ve yatırımın sorunlarına yeteri kadar yer verilmemiştir.

Hükümet programlarında sosyal bütünleşmeyi gerçekleştirecek reformlara da rastlanmamıştır. Üretim sürecinde, sermayenin emeğe hâkim olduğu bir toplumda, bütünleşme değil, sınıflaşma doğar. Emek-sermaye arasında millî barış ve dengenin kurulabilmesi için, iktisadî demokrasi şarttır. Ekonomik

kararlara katılamayan kimselere, siyasî katılma hakkının tanınması, şekilci bir demokrasiden başka birşey değildir. Emeği sermayeye, sermayeyi emeğe sömürtmemek için, işçinin işyerinin mülkiyet ve yönetimine kâr ve zararına katılmasını sağlıyacak reformlara ihtiyaç vardır.

TOPRAK REFORMU MU, KÖY REFORMU MU?

Sayın Delegeler;

Millî bütünleşmemizin gerçekleşebilmesi, nüfusumuzun çok büyük bir kısmını içine alan KÖY TOPLUM YAPISININ düzeltilmesine bağlıdır. Köy toplum yapısının düzeltilmesi, çok yönlü sosyal, ekonomik ve kültürel tedbirlerin alınmasını gerektirir. Köy kalkınması, dar kapsamlı bir toprak reformuyla gerçekleştirilemez. Bugünkü köy nüfusu ve bunun yıllık artış hızı ile dağıtılabilecek toprak miktarı karşılaştırılacak olursa, tek başına toprak reformu hareketinin yanıltıcı bir tedbirden başka bir şey olmadığı anlaşılır. O halde yapılacak iş, bir yandan dar anlamlı toprak reformunu gerçekleştirirken, diğer yandan da KÖY REFORMU'nu gerçekleştirmektir. Bugün ülkemizde 60 bin civarında köy vardır. Bu köylerde 25 milyon insan yaşamaktadır. Köyde yaşayan insanı, insanca yaşamak imkânına kavuşturabilmek için, her köye alt ve üst yapı gibi ekonomik tesisleri; okul, hastahane gibi kültürel ve sosyal tesisleri götürmek şarttır. Ancak, 60 bin köye bu tesisleri götürmek mümkün değildir. Bu durum karşısında köyleri, sosyal, ekonomik ve kültürel hizmetler bakımından birleştirmek şarttır. Bunun için aynı bölgede kurulmuş köyler arasından en müsait olanı seçilir. Buna «Mer-

kez Köy» adı verilir. Bütün alt yapı tesisleri, sosyo-kültürel hizmet ve kurumlar bu köyde toplanır. Böylece hizmet bizzat köye götürülmüş ve köyler kentleşmiş, şehir haline gelmiş olur. Merkez köye, civar köyler çeşitli yönlerden bağlanır. Bu köy bir ekonomi ve kültür merkezi olacağından, buradaki tesis ve işletmelerde çalışacak, memur, işçi ve müstahdem, belirli bir oranda öncelikle civar köylerden alınır. Böylece köyde birikmiş açık ve gizli işsizlik ordusuna istihdam imkânı bulunmuş, köydeki fazla nüfus sanayi ve hizmet sektörüne aktarılmış olur.

TOPRAK REFORMU, TOPRAK DAĞITIMINDAN İBARET DEĞİLDİR.

Aziz Ülküdaşlarım;

Toprak dağıtımı, toprak reformunun yalnız bir unsurundan ibarettir. Toprak reformunun diğer iki önemli unsuru, UFAK TOPRAKLARIN TOPLULAŞTIRILMASI ve TOPRAĞIN BÖLÜNMESİNE MANİ OLMAKTIR. Ülkemizde toprakların % 87'si 100 dönümden daha küçük parçalara bölünmüştür. 100 dönümden küçük tarım işletmesi, iktisadî olmaktan uzaktır. Bu itibarla yapılacak ilk reform, küçük parçalara bölünmüş toprakların toplulaştırılmasıdır. Toprak toplulaştırılması zorunlu olmalıdır. Bugün Belçika gibi demokratik ülkelerde zorunlu toprak toplulaştırılması yapılmaktadır. Gönüllü toplulaştırılmanın gerçekleştirilebilmesi mümkün değildir. Ayrıca miras dolayısıyle toprakların bölünmesine mani olacak hükümlerin konulması da şarttır. Toprak dağıtımında özel mülk arazi yönünden üst sınırır tayini çok önemli bir sorundur. Tarım ekonomisinde büyük

işletme daha verimli olmaktadır. Ülkemiz şartları yönünden dağıtılacak özel mülk arazi çeşitli bölgelerin ekolojik şartları göz önüne alınarak, sulu toprakta 1250, kuru toprakta ise 2500 dönümden yukarı araziyi kapsamalıdır. Mülk sahibine daha küçük arazinin bırakılması, toprak reformundan beklenen ekonomik faydayı ihlâl eder. Diğer taraftan toprak reformunda Güneydoğu ve Doğu bölgesine öncelik tanınmalıdır. Zira bu bölgelerde 700 köy; kişi veya aile mülkiyetinde olduğu için, feodal tarım tipine rastlanmaktadır. Bu durum ise milletimizin demokratik yaşama biçimine, insanlık haysiyetine aykırı düşmektedir.

Kooperatifleşme, toprak reformunun tamamlayıcı bir unsurudur. Tarım işletmeciliği, teknoloji, sermaye ve pazarlama ister. Küçük çiftçilerin tek başlarına bunu başarmaları mümkün değildir. Bunlar yalnız birleşme ve dayanışma yoluyla gerçekleşebilir. Bu da ancak ekonomik bir kuruluş olan kooperatifler yoluyla sağlanabilir. ANCAK DEMOKRATİK DÜZENDE HÜRRİYET ASILDIR. HÜRRİYETİN TEK GARANTİSİ İSE ÖZEL MÜLKİYETTİR. Bu sebeple KOOPERATİFE GİRECEK KÖYLÜ, TOPRAĞININ ÖZEL VE FERDÎ MÜLKİYETİNE SAHİP OLMALIDIR. Mülkiyet hakkının kooperatife tanınması, SOVYET MODELİNDE OLDUĞU GİBİ KOLHOZLARIN DOĞMASINA YOL AÇAR.

Muhterem Arkadaşlarım;

Şimdi Aziz Vatan'ın dört bir köşesine dağılacaksınız. Ülkümüz, Millî Bütünleşme, Demokratik Milliyetçi Türkiye Ülküsüdür. «Ben Türküm» diyen, gönlünü bu Büyük Millet ve Ülkeye sıcak bir tutku ile bağlamış herkesi sevin, kucaklayın. Birlik ve bütünlüğe, sevgi ve saygıya her zamandan daha çok muh-

tacız. Türkün ebedî, büyük zaferi, Millî evlet, Millî İktidar zaferidir. Zafer Türk Milliyetçilerinin, Türk Ülkücülerinindir.

Yaşasın Millî Bütünleşme Ülküsü!

Yaşasın bu ülkünün dönmez erleri!

Yaşasın emokratik Milliyetçi kudretli Büyük Türkiye Cumhuriyeti.

TÜRK YÜKSEK YARADILIŞLIDIR *

Arkadaşlar!

Çok eski devirlerden beri insanlar milletler hâlinde yaşamaktadırlar. Hepinizin bildiği gibi, yeryüzünü çeşitli milletler kaplamıştır. Milletlerin arasında devamlı bir yarışma, devamlı bir mücadele vardır. Her millet, kendi milletini ileriye götürmek, yükseltmek, daha zengin etmek, daha refahlı yaşatmak, daha üst seviyeye çıkartmak için, diğer milletlerle yarışmaktadır. Diğer milletlerle mücadeledir. Her millet kendi milletini düşünmektedir. Kendi milletinin saadeti için kendi milletinin refahı için çalışmaktadır. Kendi milletinin saadetini, refahını temin etmek için gerekli gördüğü anda başka milletleri, başka insanları öldürmekten, yok etmekten, onların haklarına el atmaktan da çekinmemektedir... Dünya üzerindeki gerçek budur. Realite budur!

Bugün yaşadığımız çağda Birleşmiş Milletler

(*) «25.10.1975 günü Ankara'da verilen konferans»

Teşkilâtı vardır. İnsan Hakları Beyannamesi ilân edilmiştir. Bir çok devletlerin konuşan siyasetçileri, devlet başkanları, başbakanları, dışişleri bakanları zaman zaman hep barıştan söz ederler. İnsanlıktan, dostluktan söz ederler. Fakat, bunların hepsi dudaklarında, sözden ibaret kalmaktadır. Bu sözlerin hepsinin arkasında; kendi milletlerinin menfaatı, kendi milletlerinin en yüksek seviyeye çıkması gayesi saklanmaktadır.

HAK, HAKLININDIR

İşte, Türk Milleti olarak biz de böyle bir dünyada yaşamaktayız. Böye bir dünyanın ortasındayız. Bu dünyada; milletlerin birbirleriyle münasebetlerinde, geçerli olan kanun **«hak kuvvetindir»** kanunudur... Biz Müslüman Türk Milleti olarak çok eski tarihî devirlerden beri, daima hakkı ve adâleti tutmuş olan bir milletiz. **Biz, «hak kuvvetindir» sözünü tutmamış olan, beğenmemiş olan, doğru yol bulmamış olan bir milletiz. Biz kuvvetin de üstünde hakkın bulunması, her şeyinde üstünde; adaletin ve hakkın yer almasını isteyen; ele geçirdiği ülkelerde, yüzlerce, binlerce yıl idare ettiği ülkelerde kuvvetin ve herşeyin üstünde insanlığı, hakkı, adaleti, ahlâkı hâkim kılmış olan, hâkim kılmaya çalışmış olan bir milletiz.**

Bu gün dünya üzerinde yürürlükte bulunan **«Hak kuvvetindir»** kanununu da beğenmiyoruz. Fakat, gelin görün ki; bu çirkin kanunu, bizim iyi niyetimiz değiştirmeye yetişmiyor. Biz, kuvvetin de üstünde hakkın bulunmasını istememize rağmen, dünya milletleri arasında, dünya devletleri arasında **«Hak kuvvetlinindir»** kanununu değiştirip, bunun

yerine «HAK, HAKLININDIR» usûlünü getirecek imkâna ve güce sahip değiliz. İşte bunun içindir ki; dünya realitesini olduğu gibi bilmeye, bu realite içinde kendi haklarımızı korumak, kendi milletimizin varlığını yaşatmak için, biz de bu kanuna göre kendimizi hazırlamaya mecburuz. Yani kuvvetli olmaya mecburuz. Kuvvetli olmaya!...

KUVVETLİ MİLLET, KUVVETLİ DEVLET

Haklarımızı, şerefimizi, vatanımızı, Milletimizin varlığını korumak, Devletimizi yaşatmak için kuvvetli olmaya mecburuz. Çünkü, diğer milletler ancak kuvvete hürmet etmektedirler! Kuvvetli olmayana, zayıf olana kimse aldırmamaktadır. Zayıf olana, elinden gelen bir tekme, bir tokat vurup, onun elinden kendine menfaat temin etmeye bakmaktadır... Felâketle karşılaşmamak için kuvvetli bir millet, kuvvetli bir devlet hâline gelmeye mecburuz.

Biz bu gün kuvvetli değil miyiz? Değiliz!

Kuvvetli olmak için ne lâzımdır? Kuvvetli olmak için, herşeyden önce ahlâkta, mâneviyatta çok yükselmiş, ilimde, teknikte çok ileriye gitmiş, sanayileşmiş; başkalarından yardım dilenmeyen, avuç açıp başkalarından yardım beklemeyen, kendi ihtiyacını kendisi yapabilen, kendisi karşılayan, insanlarını adalete kavuşturmuş, refaha kavuşturmuş, işsizliği ortadan kaldırmış, her vatandaşına iş temin etmiş, refahlı geçim temin etmiş bir millet, bir memleket olmak lâzımdır. Bu hâle gelirsek kuvvetli duruma gelebiliriz. Ancak bu şekilde kuvvetli millet, kuvvetli devlet haline gelebiliriz.

Bu gün, memleketimizde 3 milyona varan işsiz, 7-8 milyonu aşan gizli işsiz vatandaşımız var. Sana-

yimizin yokluğundan modern araçları, uçakları, füzeleri yapamıyoruz. Yapanlardan almak için, kapılarında yalvarıyoruz. Bakınız, müttefik bulunduğumuz Amerika, Yunanlıları kayırmak için, Yunanlıların hoşuna gitmek için, bize her yıl yaptığı askerî yardıma ambargo koymuştur. Parasını ödediğimiz, paramızla aldığımız silâhlara dahi ambargo koymuştur. Bunları bize göndermemiştir.

Bir millet başka milletlere sığınarak, başka milletlerden şefkât, merhamet bekleyerek, başka milletlerden lütûf bekleyerek yaşayamaz. Bir milletin kendine güvenmesi, kendi gücüyle ayakta durması lâzımdır. İşte, Türkiye olarak, Türk Milleti olarak önümüzdeki problem budur!

Şimdi, Türk Milleti olarak neden ve nasıl bu duruma geldik?

TÜRKLÜĞÜN YAYILMASI

Hepimiz biliyoruz ki; Türk Milletinin yer yüzünde gördüğü ilk yer, Türk Milletinin ilk vatanı Orta Asya'dır. Türkler Orta Asya'da tarih sahnesine çıkmış bir millettir. 1000 yıl kadar, 1200 yıl kadar evvel, atalarımız Orta Asya'dan batıya doğru harekete geçmişler, evvelâ İran'a, Afganistan'a, sonra Kafkasya'ya ve Orta Doğu'ya, Irak'a, Suriye'ye girmişlerdir. Bugünkü Türkiye'nin toprakları üzerinde Milletimiz 900 seneden beri bağımsız Türkiye Devleti olarak yaşamaktadır. Biz Türkler 900 sene evvelinden bu topraklara geldik. Fakat, bağımsız devlet olarak bu topraklarda devletimizin kuruluşu 904 seneyi doldurmuş bulunmaktadır.

Türk Milleti, tarih sahnesine çıktığı Orta Asya'da; üç büyük kuvvetin, üç büyük medeniyetin orta-

sında yükselmiştir. Bu üç kuvvet, bu üç medeniyet: Çin Medeniyeti - Çin Devleti, Hint Medeniyeti-Hint Devleti ve Bizans Medeniyeti-Bizans eDvletidir. Bu üçünün ortasından milletimiz kendine özgü olarak Bizans'a doğru yayılmıştır. Bu yayılma asırlarca batıya doğru devam etmiştir. İşte, 900 sene evvel de Bizans'a kesin bir darbe vurarak, Anadolu'ya hâkim olmuş, Anadolu'ya Türklerin mühim bir kolu olan Oğuzlar, bizim mensup olduğumuz Oğuz Türkleri yerleşmiş ve Türkiye Devletini meydana getirmiştir.

TÜRK YÜKSEK YARADILIŞLIDIR

Türk Milleti, hiç bir millete benzemeyen vasıftadır. Türk Milleti Allah tarafından yüksek vasıflarla yaratılmış bir millettir. Büyük medenî kaabiliyetleri olan, zekâsı, dehâsı, üstün karakteri olan, yüksek yaradılışlı bir millettir.

Türk, ağırbaşlıdır, vakarlıdır. İlme, kültüre, tekniğe kaabiliyeti sınırsızdır. Teşkilâtçılığı, devlet kurma kaabiliyeti sınırsızdır.

Türk Milletinin askerliği hiç bir millet ile ölçülemeyecek derecede ileri ve yüksektir. Askerî kaabiliyetlerinin yüksekliği, tarihin kaydettiği 16 büyük imparatorluk kurması ile sabittir. Milletimiz 16 büyük imparatorluk kurmuş olan bir millettir. Bu Türk İmparatorlukları içinde Osmanlı İmparatorluğu en yüce, en muhteşem bir varlıktır. **Dünyada Osmanlı İmparatorluğu kadar büyük, ihtişamlı ve insanlara saadet getirmiş, huzur getirmiş bir devlet kurulmamıştır. İşte**, Türkiye, Türk Milleti bu güne bu yollar**dan gelmiştir**!

TARİH ŞUURU

Şimdi, milletimizin bu yollardan bu güne gelişi esnasında karşılaştığı olaylara bir göz atmamız lâzımdır... **Tarihimizi bilmezsek, şuuruna sahip olmazsak; içinde bulunduğumuz tehlikeli, sıkıntılı, perişan durumdan silkinip kurtulmamız mümkün olamaz.** Bu bakımdan, kısaca bu güne gelişimizi gözden geçirmede yarar vardır...

SELÇUKLU ve OSMANLI İHTİŞAMI

Oğuzların batıya doğru kurduğu ilk devlet, bildiğiniz gibi **SELÇUK DEVLETİ**'dir. Selçuk Devleti de muhteşem bir devlet idi. Büyük bir imparatorluktu ve Oğuz Türkleri tarafından kuruldu. Oğuzlar, biliyorsunuz 24 boydur. Bu boylardan, **KINIK** boyuna mensup olan Selçuklular bir avuç insan olarak, fakat; bir avuç inançlı, idealist, âlkücü insanlar olarak tarih sahnesine çıkmışlardır. Teşkilâtçı, disiplinli, vazifeyi namus bilen zihniyette, nemelâzımcılıktan uzak bu bir avuç insan Selçuk Devleti'ni kurmuştur. Selçuk Devleti büyük kuvvetlere, büyük devletlere karşı kurulmuştur. Öyle ki; bir tarafında Karahanlılar, diğer tarafında Gazneliler gibi iki büyük devletin ortasından Selçuk Devleti doğmuştur. Selçukluların yıpranıp, çökmeleri zamanında **OSMANLI DEVLETİ**'nin temeli atılmıştır... Osmanlılar da bir avuç insandı. O zamanki Türkiye'nin batısının üzerinde ufacık bir beylikti. Az idiler fakat; yürekleri büyük, dâvâları büyük, ideâalleri büyük, inançları büyük, kararlı insanlardı.

Selçuklular Orta Doğu'ya geldikleri zaman Orta Doğu'da şu milletlerle karşılaştılar ve çarpıştılar.

Farslarla, İranlılarla, eski Roma kalıntısı Bizanslılarla, Yunanlılarla, eski bir millet olan Ermenilerle karşılaştılar.

Türkiye Devletinin temelini sağlayan Malazgirt meydan savaşıdır. Bildiğiniz gibi, 26 Ağustos 1071 de Maalzgirt'te, 200 bin kişilik Bizans ordusuyla, 50 bin kişilik Türk ordusunun savaşı sonunda; Bizans ordusunun imha edilmesi, Bizans İmparatorunun Türkler tarafından tutsak alınması üzerine Türkiye Devleti kurulmuştur.

Bu Bizans ordusu, Türklere karşı hareket ettiği zaman, Anadolu'yu geçerken; Ankara, Yozgat, Sivas, Kayseri gibi yerlere uğrayarak geçmiştir. Buraları yağma ederek geçmiştir. O zaman buralarda Ermeniler kalabalıktır. Bizans ordusu uğradığı yerde Ermenileri keserek, katliam ederek, mallarını yağma ederek geçmiştir.

İşte, Malazgirt Meydan savaşından sonra Türkler Batıya doğru yerleşmişler, Yunanlılarla karşılaşmışlardır. Orada Bulgarlarla, Sırplarla, daha sonra diğer Avrupa milletleriyle; Ruslarla, Polonyalılarla, Almanlarla, Fransızlarla, İtalyanlarla karşılaşmışlardır... Bakınız, ne kadar milletin adını saydım. Atalarımız bunların hepsiyle savaşmış, Türk Milletinin millî irâdesini onlara kabûl ettirmiş ve kendi hâkimiyeti altına almış, Türk Medeniyetini Viyana kapılarına kadar götürmüştür. Sadece Viyana kapılarına kadar değil; Afrika'ya, Büyük Sahra'ya, Atlas Okyanusuna kadar... Bildiğiniz gibi bütün kuzey Afrika, Fas dahil, Türklerin hâkimiyetine girmiştir. Atalarımız Hint Okyanusuna hâkim olmuş, Endonezya'yı devletimiz kendi hâkimiyeti ve himayesi altına almıştır. Bütün Karadeniz'i göl haline getirmiştir.

ÇÖKÜNTÜLER

Ama, zamanla çöküntü ile karşılaşmışız... İşte, o çöküntünün neticesi bu güne gelmişizdir.

Bu çöküntü neden meydana gelmiş? Yüksek vazife duyugusunun, **«vazife namustur»** anlayışının çökmesi... Millî ülkünün terkedilmesi, ilimde, teknikte faatinin her şeyin üstünde tutulması görüşünün çökmesi... Millî ülkünün terkedilmesi, ilimde teknikte geri kalmış olmamız... İşte, esas çöküntüyü bunlar meydana getirmiştir. Çünkü, çarpıştığımız milletlerden ilk zamanlarda, ilimde, teknikte üstündük. Onları hem savaş alanında, hem ilim alanında yenip hâkimiyetimiz altına alıyorduk. Sonra, ilimde bizde bir duraklama oldu. Fakat onlar ilerlediler. Onlar ilmin yardımıyla; güçlü, modern araçlar geliştirmeye, yapmaya muvaffak oldular. Onların yapmış oldukları modern araçların karşısına biz araçsız olarak, sadece insan gücüyle, insan göğsüyle, insan koluyla çıktık ve yenildik!

Diğer taraftan, çarpıştığımız ve yendiğimiz milletler bize karşı sınırsız bir kin beslenmişlerdir. Bu gün de kinleri devam etmektedir... Yunanlı bizleri hiçbir zaman affetmemiştir. Affetmez. Çünkü Bizans İmparatorluğunu kendisinin bir devleti olarak kabûl etmektedir. Bizans İmparatorluğunu yıkan, onun yerine geçen Türk Devletini hiçbir zaman affetmez! Türk milletini yok etmek, Türk Devletini yıkmak Yunanlıların değişmez hedefi, değişmez gayesidir... Ermeni de ayni kin ve garezin içindedir. Bulgar da aynı tutumun içindedir. Bunları millet olarak bilmek zorundayız. Buna göre kendimizi güçlü yapmanın, kuvvetli yapmanın çalışmasına koyulmak mecburiyetindeyiz.

BALKAN FACİÂSI

Gerilemeler, mağlûbiyetler taa... İkinci Viyana'dan başlar. Balkan Savaşında en haysiyet kırıcı, en yüz kızartıcı durumla karşılaşmış, yüzyüze gelmişizdir. Şöyle ki: 1912 yılında Yunanlılar, Sırplar, Bulgarlar, Romenler, aralarında bir ittifak yaparak bize karşı savaş açtılar... O günkü hâlimizle dahi, bu ufacık devletleri, bu nasipsiz milletleri; bir fiskeyle, şöyle elimizin tersiyle yıkmamız, yenmemiz mümkün idi. Fakaat; içeride millî birliğimizi kaybetmemiz; birbirimize düşmemiz, particilik, partizanlık yüzünden Yunan'ın önünde, Sırpların önünde, Bulgarların önünde ordularımız mağlûp olarak kaçtılar!... Büyük felâketler oldu. Balkanların her yerinde Türkler hakarete uğradılar. En adî, en ahlâksızca zulümlere mâruz kaldılar; öldürüldüler!... Balkan savaşı kadar, Balkan felâketi kadar, tarihimizde bu derece yüz kızartıcı, acı bir olay yoktur.

Balkan faciasının arkasından Birinci Dünya Harbi geldi... Birinci Dünya Harbinde 4,5 sene dokuz cephede; Sırplara, Yunanlılara, Romenlere ve daha bir çok milletlere karşı savaştık. Zaferler kazandık... Demek ki milletimizin büyüklüğü devam ediyor. Fakat; bütün mesele LİDER'lik, bütün mesele idare. Bir yıl evvel Balkan harbinde, savaşamıyor, yenilgiden yenilgiye uğruyoruz. Felâketten felâkete gidiyoruz. Fakat, bir yıl sonra başlayan Birinci Dünya savaşında, dünyanın en büyük milletleri, en büyük devletleriyle 4,5 yıl dokuz cephede savaşıyoruz ve zaferler kazanıyoruz. Ama neticede; yine politikacı akılsızlığı, ihtırasları milleti ve devleti büyük felâketlere uğratıyor, mağlubiyetler kapımızı çalıyor ve memleketi felâke-

te sürükleyenler, memleketi terketip, kaçıp gidiyorlar!

Osmanlı İmparatorluğu battığı anda dahi bugünkü Türkiye Cumhuriyetinden çok büyük, çok geniş ve muhteşemdi. Bugün Irak, Kuveyt, Bahreyn, Umman, Katar, G. Yemen, K. Yemen, Suudi Arabistan, Ürdün, İsrail, Suriye, Lübnan dediğimiz bütün bu devletler; petrolleriyle beraber, Osmanlı İmparatorluğu battığı anda İmparatorluğun topraklarıydı. Buralar ki dünyanın en zengin petrol kaynakları bulunan topraklardır... Bütün bu toprakları kaybettik. Dedelerimiz büyük fedakârlıklarla yalnız Anadolu'yu kurtardılar, kurtarabildiler...

Bugünkü Türkiye topraklarını, bugünkü Türkiye Cumhuriyetini saydığım felâketlerden binbir zorlukla kurtarabildik.

LİYAKÂT YOKLUĞU

Cumhuriyet kurulalı 52 sene oldu 52 sene bir milletin, bir memleketin kalkınması için yeter uzunlukta, yeter genişlikte bir zaman ölçüsüdür. Türkiye'yi idare edenler, eğer Türk Milletinin ihtiyaçlarını bilen ve millet menfaatini kişi menfaatinin üstünde gözeten liyâkatli kimseler olsalardı; bu 52 sene içinde Türkiye geri kalmışlıktan kurtulup, fakirlikten, yoksulluktan sıyrılır, bu gün en ileri devletlerin seviyesine çıkmış olurdu. Cumhuriyet kurulduğu günden bu güne kadar 52 sene geçtiği hâlde Türkiye, eskiden beri bizi yemiş, bitirmiş olan dertlerden kurtulamamıştır. Yine bu dertlerin sıkıntısını çekmektedir.

MİLLÎ ŞUUR YOKLUĞU

Bu günkü durumumuz nedir? Buna kısaca bir göz atarsak, şunları görürüz: Türk Milleti geri kalmış bir millet durumunda olmaya devam ediyor. Milletimiz hâlâ geri kalmış milletler arasında... Üretim, eski doğulu üretim sistemi. Fakat, yaşantı ve tüketim; batının israf ekonomisini esas alan, batının gösterişe ve safahata dayanan yaşantısını esas alan tüketim ekonomisi. Yani, tüketimde; batılı memleketler gibi yaşayarak onların yaptığı tüketimi yapıyoruz. Üretimde onlar gibi üretemiyoruz; eski, ilkel usûllerle doğulu üretimi sürdürüyoruz. Bu durum şuna benziyor: Bir adam günde beş lira kazanıyor, fakat 5.000 lira masraf ediyor. Tabiî bu da o adamın yıkılıp gitmesine sebeb oluyor... Millet için de böyledir. İşte bütün bunlar, nemelâzımcılık, millî şuur yokluğu, bilgisizlik, ahlâk buhranı sonucudur.

ÇOK ÇALIŞMAK LÂZIM

Şimdi geçen sene bir iktidar kuruldu, Sayın Ecevit'in başkanlığında... Sanki Türkiye'de yapacak başka iş kalmamış gibi, hemen hafta tatilini iki güne çıkardı. Pazar günü tam, Cumartesi günü de öğleden sonra tatil vardı. Cumartesi sabahı da tatil yaptı, hafta tatili iki gün oldu. Peki Türkiye nasıl kalkınacak? **Türkiye'nin kalkınması için, ileri milletlere yetişmesi için çok çalışması lâzım. Çalışmayan bir millet kalkınamaz. Çalışmayan bir öğrenci sınıf geçemez. Çalışmayan bir insan hayatını kazanamaz.**

Japonlar İkinci Dünya savaşından yorgun, mağlûp çıktılar. Fakat, Japon ekonomisi kısa zamanda kalkındı. Yorgun, mağlûp Japonlar içinde bulunduk-

ları durumdan kurtulmak için çalışma seferberliği yapmak lâzım geldiğine inandılar ve çalışma seferberliği yaptılar. İşçisi, memuru, her vatandaşı haftada altı gün, 12'şer saat çalıştılar. Yaptıkları fazla çalışma için ücret talep etmediler. Japon işçisi sekiz saatin üstündeki çalışması için ücret istemedi. Geri kalmış bir milletin ileri milletlere yetişmesi ancak bu şekilde olur.

Türk Milletinin bu günkü durumda sıkıntısını çektiği hastalıklardan birisi de taklitçiliktir. Bir kısım insanımız, kendi kafasını işleterek, kendi heyecanlarını harekete geçirerek yaratıcı olmak; yeni buluşlar ortaya koymak yoluna gitmeyip; Avrupa'da ne var? Fransa'da ne var? Almanya'da ne var? Oralarda gördüğünü taklit etmeye çalışıyor... O milletlerin yapısı Türk Milletinin yapısından farklıdır.

Başka bir milletin kendi şartlarına göre ortaya koyduğu usûlleri, sistemi kopye etmek, taklit etmek Türk Milletine fayda sağlamaz, sağlamamıştır. İşte, Türkiye'nin bugün hâlâ geri kalmış bir ülke durumunda bulunmasının mühim bir sebebi de budur.

ÜLKÜSÜZLÜK

Ülküsüzlük... **«Nemelâzım, ben şurdan çıkayım, şu fakülteyi bitireyim, şurda bir iş kurayım, veyahut şurada bir memur olayım, şu dairenin başına geçeyim, paramı alayım, keyfime bakayım; başka düşünecek şeyim yok.»** Denmemelidir. Böyle olmaz! Bu milletin evlâtları kendi milleti için millî ülkü sahibi olacaktır. Bütün hayatını kendi milletinin kalkınması, kendi milletinin ileri gitmesi yönüne çevirecek ve yaşantısını buna göre ayarlayacaktır. Daima ülküsünün peşinde koşacaktır... **Ülküsüz insan ruhsuz ceset gi-**

bidir. Ülküsüz insan çamurdan farksızdır. İnsanları insan yapan; fikirleri, idealleri, ülküsü ve heyecanlarıdır. Asîl duygularıdır. Asîl inançlarıdır!

İSRAF VE YARDIM DİLENMEK

Memleketimizde bir de israf var.... Her alanda korkunç derecede bir israf var. Memleketimizde israf ekonomisi hüküm sürmektedir. Bunun yanında yabancılardan borç almak, yabancılardan yardım dilenmek, yabancılardan merhamet dilenmek; bizi tiksindirmiyor! Amerika bize versin... Almanya bize versin... Rusya bize versin... Niye versin? Sende niye yok? Nasıl ki kişilerin birbirleriyle münasebetlerinde: Bir adam başka bir adama muhtaç olur, devamlı ondan para ister, yardım ister, yardım alırsa; izzet-i nefsi yaralanır ve o yardım edenin mihneti altında kalır... İnsanın insan olması için her şeyden evvel kendi alın teriyle, kendi kuvvetiyle, kendi emeğiyle yaşaması gerekir. Milletlerin de böyle olması lâzımdır!

KOMÜNİZM ve BÖLÜCÜLÜK

Memleketimiz çok ciddî tehlikelerle karşı karşıyadır. Bu tehlikelerin başında; milletimizin birliğini bozucu, Türk'ü Türk'e düşman edici, Türk'ü Türk'e kırdırıcı; bölücülük kışkırtmaları ve komünizm gelmektedir. Komünizm ve bölücülüğün yanında milletimizi tehdit eden başka yabancı ideolojiler de var...

TÜRK'ÜZ ve MÜSLÜMANIZ

Biz Türk Milleti olarak bir bütünüz. Hangi

mezhepten olursa, olsun insanlarımızın hepsi ayni milletin çocuklarıdır. Aynı dinin mensuplarıdır. Aynı Kitap'ın sahipleridir. Aynı Peygamberin ümmetidir. Milletimiz temelde böylesine sağlam bir bütünlük gösterdiği halde; düşmanlarımız boş durmuyor. Sen Sünnîsin, sen Şafiîsin, sen Alevîsin diye, aynı milletin çocuklarını birbirine düşman edip, birbirine boğazlatmaya çalışmaktadır. Uyanık olmak mecburiyetindeyiz. Tarihte böyle kanlı devirler yaşadık. Hepinizin bildiği gibi, bundan 4-500 yıl önce, Yavuz Sultan Selim ile Şah İsmail arasında, daha sonra diğer hükümdarların devirlerinde, iki taraf da Türk olduğu halde; Türkler birbirlerini kırmışlardır... İki ordu karşılaşıyor. İkisi de Türk. İki ordu da Türkmen. İkisi de Müslüman. Fakat mezhep ayrılığı yüzünden birbirlerini boğazlamışlardır. Dere gibi kan akmıştır. İki taraftan da Türk'ün kanı heba olmuştur...

Hangi mezhepten olursa olsun; iki taraf da hür ve serbesttir.

Niçin biz onu mesele yapalım? Niçin bu yüzden birbirimize düşman olalım? Aynı milletin evlâdı, aynı dinin mensubuyuz. Ama, düşman bunları kışkırtıyor. **Bugün; Alevîyi Sünni'ye karşı, Sünni'yi Alevî'ye, Şafiî'yi Sünni'ye kraşı devamlı kışkırtıyor. Bu durum, memleketimiz için büyük tehlikedir. İşte bunları anlatıp, birbirimizin kardeşi olduğumuzu kafalara, gönüllere yerleştirmek «birimiz hepimiz için, hepimiz birimiz için» rûhuyla, bölünmez çelik bir kitle hâlinde bulunmak mecburiyetindeyiz. Bir milletin zayıflığı herşeyden evvel millî birliğinin bozulmasıyla meydana gelir.**

DIŞ TEHLİKELER

Dış tehlikeler yok mudur?

Dış tehlikeler de vardır. İşte Yunan meselesi... Önümüzde Yunanlılarla savaş ihtimâli var... Kıbrıs meselesi. Ege Denizi meselesi...

Kıbrıs adası, bizim Akdeniz kıyılarından 60 km. mesafede bir adadır. Esas yapısı itibariyle, Toros Dağlarının Akdenize uzantısından meydana gelmiş bir adadır. 350 yıl Türklerin idaresinde yaşamıştır. Yunanistan'a uzaklığı 1000 Km. dir. Türkiye'nin Akdeniz kıyılarına uzaklığı ise 60 Km. dir... Şimdi, 1000 Km. den Yunanlı: **«O ada Yunandır, benimdir. O adayı ben alacağım»** diyor. Yunanistan Türkiye'nin batı kıyısındaki bütün adaları almış. Şimdi Kıbrıs'ı da alırsa, güneyden de Türkiye'yi sarmış olacak Ege denizi aynı şekilde, Yunanistan Ege Denizi adalarını biraz önce konuştuğumuz Balkan savaşı, Balkan felâketi sonunda işgal etti. 12 Adalar Türkiye'nin batı kıyılarına çok yakın mesafededir. Batı Anadolu'ya, Ege'ye gidenler görmüşlerdir. Bizim kıyılardan denize baktığımızda bu adalar karşımızdadır. Kıyılarımızın içine sokulmuşlardır. Şimdi, o adalar benimdir diyen Yunanlı, «Ege Denizi de Yunan denizidir. Ege Denizinde Türklerin hakkı yoktur. Ben istersem, Türk gemilerini de bu denizden geçirtmem, Türk uçaklarını da bu denizin üzerinde uçurtmam; Ege denizinin altındaki petrol de benimdir.» diyor.

DOKUZ IŞIK ve KALKINMA

Arkadaşlar!

Yurdumuzun, Vatanımızın, Türkiyemizin kalkınmaya ihtiyacı var. Kalkınmayı sağlayıcı yatırımlar

yapmak, sermaye birikimini sağlamak zaruridir. İşte, memleketimizin ihtiyacı olan kalkınmayı dışarıdan ithal edilen sistemlerin gerçekleştireceğine inanmıyoruz. Taklitçiliği bir tarafa bırakarak, Türk Milletinin tarihinden, Türk Milleti'nin mânevi değerlerinden gelen, Türkiye'nin bugünkü şartlarını da ele alan, modern ilmî ve modern tekniği önder yapan yüzde yüz yerli, yüzde yüz millî bir doktrin ile Türkiye'nin kalkınmasının mümkün olacağını iddia ediyoruz. Bunun içindir ki böyle bir doktrin ile milletin hizmetine koşmaya karar verdik. Bu doktrinin adı: DOKUZ IŞIK DOTRİNİDİR! Doktrinimizin temeli, Türklük şuur ve gururu ile İslâm imanı, İslâm ahlâk ve fâziletidir. Türk Milleti 1200 yıldan beri Müslümanlıkla meşerref olmuş ve bütün ahlâki, mânevi değerlerini İslâm imânı, İslâm inancı temeline oturtmuştur. Türk'ü Müslümanlıktan ayrı düşünmek mümkün değildir. Müslümanlık Türk Milletinin rûhu, Türklük de bedenidir. Dokuz Işık'ın temeli budur.

Türklük gurur ve şuuru, İslâm imanı, İslâm ahlâk ve fazileti DOKUZ IŞIK'a temeldir. Yine Dokuz Işık'ın temeli-ki bu söylediklerimin içinde bu da vardır - insan sevgisi, insan haysiyetine sonsuz hürmet zihniyeti...

Memleketimiz bugün istikrarsızlıktan, gevşeklikten ,huzur yokluğundan, asayiş yokluğundan, vurgunculuktan, karaborsacılıktan, hırsızlıktan, tefecilikten, haksızlıklardan, adaletsizliklerden bunalmış bir vaziyettedir.

İnsanlar sıkıntıya katlanabilirler. Yorgunluğa, meşekkâte katlanabilirler. Fakat, haksızlığa katlanamazlar! İnsanları mutsuz eden en mühim durum: Haksızlığa uğraması, haksızlık görmesi, haksızlık ve adaletsizliklerle karşılaşmasıdır. İşte, toplumumuzun

sıkıntısını çektiği mühim durumlardan birisi de, haksızlık ve adaletsizliklerin toplumumuzda yer almış olmasıdır. Devlet otoritesine, kuvvetli bir devlet otoritesine ihtiyaç vardır. Devlette devamlılık, adalet, tarafsızlık, istikrar ve sür'at gerek. Bizim devlet idaremizde çok ağır bir işleyiş vardır. Çok ağır bir işleyiş!

Memleketimizin hızıa kalkınması için büyük yatırım sermayesine ihtiyaç vardır. DOKUZ IŞIK'a göre bu yatırım sermayesini nasıl sağlayacağız?

GÖNÜL SEFERBERLİĞİ

Dokuz Işık'a göre herşeyden evvel tasarrufa riayet, israftan kaçınmak, bunun yanısıra iş seferberliği, insan emeğini değerlendirmek gerekir. Memleketimizde bol insan emeği vardır. Fakat insan emeğinin şöyle bir özelliği mevcuttur; insan emeği zamanında değerlendirilmezse, rezerv olarak saklanamaz, depo edilemez. İnsan emeğini, şuralara, şu depolara dolduralım, 5 sene sonra, ihtiyaç olunca çıkarıp da kullanırız, demek mümkün değildir. Zamanla beraber insan emeği de zayi olur. İnsan emeğini rasyonel bir şekilde seferber edip, sermaye buhranını karşılamada kullanmak lâzımdır. Bunun için de DOKUZ IŞIK'ın düşündüğü başta gelen çare; herşeyden evvel insanlarımızı, milletimizi uyandırmak; millî ülkü, millî şuurla doldurarak GÖNÜL SEFERBERLİĞİ yapmaktır. GÖNÜL SEFERBERLİĞİ yapılmadıkça, Türkiye'nin bütün dâvâlarının çözülmesi için büyük atılımlar sağlanması mümkün olamaz. Büyük fedakârlıklar yapılması mümkün olamaz. Büyük dinamizm meydana getirilmesi mümkün olamaz. Mutlaka, insanlarımızı millî ülkü ile ateşleyip, heyecanlandırıp, millî hedefleri gösterip, evvelâ gönüllerini

seferber etmeliyiz. Ve o, gönül seferberliği ile beraber emek seferberliğine geçilmesiyle, atılımlar meydana getirmekle ancak Türkiye'nin içinde bulunduğu durumdan silkinip çıkmasını sağlayabiliriz. DOKUZ IŞIK'ın mühim esaslarından birisi de işte budur! Biz san'atı, güzel san'atları, GÖNÜL SEFERBERLİĞİ yapmak için bir araç olarak kullanmayı, DOKUZ IŞIK'ın bir diğer ilkesi olarak kabul etmiş bulunuyoruz. Tiyatro, sinema, edebiyar... Bunların hepsi, yani bütün güzel sanatlar MİLLÎ ÜLKÜ'yü yaymak, millî heyecanları harekete geçirmek, halkımızı teşkilâtlandırmak büyük atılımlara sevketmek için seferber edilecektir. İş seferberliği, âtıl emeği değerlendirme, küçük tasarrufları birleştirerek harekete geçirme, ferâgat ve çok çalışma, üretim ve gelir artırıcı teşebbüslere öncelik ve sıklet merkezi verme, ölü yatırımlardan sakınma, ölü yatırımlardan kaçınma ön plânda tutulacaktır.

GERÇEKLER

Şimdi acı bir gerçeğin üzerinde durmamız lâzım. Bu acı gerçek, Türk Milleti ile, ileri milletlerin arasında bir geri kalmışlık mesafesinin olduğu gerçeğidir.

Türkiye bugün bazı bölgelerinde taş çağında yaşıyor, mağara kovuklarında yaşıyor. Bâzı bölgelerde demir çağına, bâzı bölgelerde buhar çağına girmiş, girmek üzeredir. Bâzı bölgelerinde elektrik çağına girmektedir... Halbuki Dünya, ileri milletler; atom çağına, uzay çağına, füze çağına, elektronik çağına girmiş bulunuyor. Elektronik, bugün ileri milletlerin yararlandıkları, ilmin bir mûcize olarak insanlara kazandırdığı gelişmelerin neticesidir. Bunlardan

Türkiye'de hangisi vardır? Hiçbirisi yok! Türk Milletinin ileri milletlerle arasında olan geri kalmışlık mesafesi; yüzlerce senedir küçülüp, kapatılıp, Türk Milletini de ileri milletlere yetiştirmek yerine Türkiye'yi idare edenler bu aralığı, bu geri kalmışlık mesafesini; akılsız idareleriyle, beceriksiz, liyâkatsiz idareleriyle daha da büyütmüşlerdir.

«İLERİ GÖTÜRDÜK» SAFSATASI

Bakıyorsunuz, falan partinin genel başkanı falan zamanda Başbakan olmuş. «Biz şöyle yaptık, Türkiye'yi biz şöyle ileri götürdük» diyor... Ötekisi çıkıyor ondan hiç geri kalmıyor ve diyor ki; «Biz daha ileri götürdük» Pekii, hepiniz ileri götürdünüz. Hiç geri götüreniniz yok, hep ileri götürdük diyorsunuz. İleri götürdük diyorsunuz da, bu ileri götürdük dediğiniz memleket; kendi uçağını yapamaz, kamyonunu, tankını yapamaz, elektronik, füze, atom... artık onları saymıyorum. E peki, ileri milletler bu kadar mesafe alıyor, yıldızlara, Ay'a adam gönderiyorlar, Dünya'nın bu kadar ileri gittiği, güçlendiği bir ortamda, fakir, teşkilâtlanamamış, bunlardan habersiz, zor durumda olan bir milletin göz yaşına kim bakar? Yani atom bombasının karşısına, atom füzesinin karşısına Mehmet'leri yurukla mı çıkaracağız?.. Memleketin büyük problemidir bu. Türk aydınları bunu anlamıyor. Türk aydınlarının çoğu menfaatçı, çıkarcı, gününü gün ediyor. Gününü gün etti mi, tamam; gerisini düşünmüyor. Ama Türkiye ileri milletlerle arasındaki mesafeyi gittikçe büyütüyor. Kapatmak şöyle dursun, bu mesafe büyüyor. Bunun birçok misâlini, birçok zamanlarda verdik. Seçim dolayısıyla radyo konuşmala-

rında da temas edildi. Burada da size tekrar edeyim:

Bugün Türkiye'de adam başına yıllık millî gelir 600 Dolar civarındadır. Bugün Yunanistan'da adam başına yıllık millî gelir 1250 Dolar, Bulgaristan'da 1000 Dolar, Yugoslavya'da 1000 Dolar'dır. Türkiye de yıllık elektrik üretimi 245 KW. Yunanistan'da 1400 KW. Bulgaristan'da 2160 KW. Yugoslavya'da 1700 Kw. dır. Bunlar kişi başına yıllık elektrik üretimidir. Şimdi Fransa'yı, Almanya'yı, Amerika'yı ele almadım. Önce saydığımız devletler bildiğimiz gibi bizim komşularımız, bizim idaremizde yaşamış devletlerdir.

Bundan 15 sene evvel 1960 yılında Yunanistan ile Türkiye'nin millî geliri aynı idi, eşitti. 14 yıl sonra Yunanista'nın millî geliri Türkiye'nin üç katı oldu. E, peki bu durumda, Türkiye ileri gitmiştir, ileri milletlere doğru yetişmek üzere adım atmıştır, diyebilir miyiz? Mümkün değil. O halde, ortada bulunan çeşitli siyasî partilerin, çeşitli siyasî liderlerin sözlerini, durumlarını bu gerçeklere göre değerlendirmek lâzımdır. Bunu iyi, çok iyi anlamamız lâzımdır. Bunu iyi anlamazsak içinde bulunduğumuz bu müşkül durumdan kurtulmamız mümkün olamaz!

DOKUZ IŞIK'IN ETRAFINDA TOPLANMALIYIZ

Türkiyenin yaşaması ve tehlikelerden kurtulması; güçlenmesine yani ileri, kalkınmış bir millet hâline gelmesine bağlıdır; İlimde, teknikte ileriye gitmiş, sanayileşmiş, atomunu, füzesini yapabilen bir memleket olmamıza bağlıdır. Bu sağlanmadıkça Türkiye başkalarına muhtaç ve zayıf durumda kalır. Türkiyenin kuvvetli olmasının sürâtle gerçek-

leşmesi ise, ülkücü, inançlı, muktedir, milliyetçi kimselerin aynı program etrafında, aynı prensipler etrafında, aynı teşkilât içinde toplanmasına, birleşmesine ve ekip teşkil etmesine bağlıdır. Böyle yapmazsak, kısa zamanda kolayca mevki elde etmek veyahut herhangi bir refahı, çıkarı elde etmek için; herhangi bir topluluğa kapağı atmak; hiç bir hizmet yapmadan murada ermek, demek olur... Yani, Türk Milliyetçileri olarak, milletimizin bölünmesini önlemek, Türk Milletini yıkmak isteyen komünizm gibi yabancı ideolojilerin pençesinden kurtulmasını sağlamak ve Türk Milletini güçlendirmek, kısa zamanda kalkındırmak, sanayileştirmek, ilimde, teknikte, medeniyette ileri bir hâle getirmek; ülkücü, inançlı, muktedir, milliyetçi kadroları aynı program etrafında, DOKUZ IŞIK'ın etrafında, aynı prensipler etrafında, aynı teşkilât içinde, toplanmasına, birleşmesine ve ekip teşikl etmesine bağlıdır. Bunun dışında kurtuluş yoktur!

DOKUZ IŞIK KUDRETLİDİR

Dokuz Işık Doktrinimiz, millî doktrinimiz kenarından, köşesinden, başka partiler tarafından didiklenmektedir. Bir çok fikirleri, bir çok görüşleri çalınmaktadır, alınmaktadır. Alsınlar, önemli değil fakat, onu hakkıyla değerlendirsinler, hakkıyla uygulasınlar. Hakkıyla uygulayamamışlardır. Tarım Kentlerini, Köy Kentleri diye Halk Partisi istismar etmiş, almıştır. İktidara gelmiş, kat'iyyen uygulamamış, terketmiştir. Millet Sektörünü, Halk Sektörü diye kopye etmiştir. Bu, Millî Doktrin DOKUZ IŞIK'ın nasıl

kudretli bir doktrin, nasıl kudretli bir dâvâ olduğunu ortaya koymaktadır. En büyük hasımlar dahi Onun prensiplerini, fikirlerini almaktan kendilerini alıkoyamamaktadır.

SAHTE MİLLİYETÇİLER

Türk Milliyetçileri yenilmez insan olduklarını göstermişlerdir. Türk Milliyetçileri herkese baş eğdirmiştir. Bugün bakın herkes milliyetçi olduğunu söylemektedir. Bundan 10 yıl evvel, 15 yıl evvel kimse milliyetçilikten bahsetmezdi. Bu gün her lider asıl milliyetçinin kendisinin olduğunu ispatlamaya çalışmaktadır.

Milliyetçiliği reddetmek şöyle dursun, gerçek milliyetçilerin kendileri olduğunu söyleyerek halkı inandırmaya çalışmaktadır. Bu, milliyetçiliğin ne kadar güçlü olduğunu göstermektedir. Ama, Türk Milletinin kurtuluşu, gerçek Türk Milliyetçilerinin çalışmalarıyla mümkün olacaktır.

BİR SAHTEKÂRLIK HADİSESİ

Bu gün size şunu söyleyeyim ki; şu partide, bu partide milletvekili olmuş, bakan olmuş, adı büyüğe çıkmış, şöhret yapmış, adı duyulmuş, şundan, bundan, kimseden Türk Milletinin kurtuluşu için medet beklemek, ümit beklemek beyhudedir. Türk Milletinin kurtuluşu tabandan gelecektir. Türk Milletinin kurtuluşu gençlerden gelecektir. Türk Millî Ülküsünü samimi olarak benimsemiş, içine sindirmiş, Türk Milliyetçiliği şuuruna ermiş gerçek milliyetçi taban, gerçek milliyetçi toplumdan gelecektir!

Kimse gözünü şu lidere, şu partideki şu milletvekiline, şu senatöre dikip de; işte bu da şuraya gel-

sin, bu da buraya toplanırsa şöyle olacak diye beklemesin. Bunların hemen hepsi; ya dalâlet içinde, gaflet içindedirler, gerçeği göremiyorlar, gerçeği görmekten âcizdirler, veyahut kendilerini, bu gün için kendi menfaatlerini sağlayan partilerde bulundurmaya tercih eden tutumdadırlar. Bunlarla Türklüğün büyük dâvâsının başarıya götürülmesi mümkün değildir. Türklüğün büyük dâvâsının başarıya götürülmesi, gerçek milliyetçi kütlenin bütün Türk halkını kucaklayarak ve bütün vatandaşları uyandırarak, hepsine Türk Milliyetçiliği ışığını götürerek, hepsine Türk Milliyetçiliğini aşılayarak, Türk Milli Ülküsünü belleterek, kabûl ettirerek, Büyük bir hareket, büyük bir atılım, büyük bir seferberlik yapmakla hakiki kurtuluşun gerçekleşmesi sağlanabilir. Siz Ülkücüler olarak, siz gençler olarak bunu böylece bilin!

KURTULUŞ MİLLİYETÇİ TABANDADIR

Şimdiye kadar geçirdiğimiz tecrübeler, çok aldatıldığımızı, çok ihânete uğradığımızı göstermiştir. En iyi zannettiğimiz adam bile, milletvekili, senatör olacağım diye aklını yitiriyor ve gidiyor diyor ki: **«Ben TÜRKEŞ Beğ'le görüştüm, anlaştım, o bana emir verdi, git AP'den aday ol, biz seni destekleriz, dedi»** diye gidip yalan söylüyor, sahtekârlık yapıyor. Böyle adamlar milliyetçi olur mu? Böyle adamlar Türk Milletinin dâvâsını başarıya ulaştırabilir mi? Adı şöyle çıkmış, böyle çıkmış, meşhûr milliyetçiye çıkmış. Evet, adam gidiyor, bizim milliyetçi arkadaşlarımızı bu sözlerle kandırıyor, sahtekârlık etmekten çekinmiyor, utanmıyor.

Şimdi arkadaşlar; Türk Milletini ileri milletlerin seviyesine en kısa zamanda ulaştırmak, Türk Milletini başkalarından yardım dilenir durumdan kısa zaman-

da çıkarmak, kendi gücüyle ayakta duran, ilimde, teknikte ileri gitmiş, sözünü dünyanın her yerinde saydıran, kendi içinde lekesiz, gölgesiz bir hak ve adâlet nizâmı kurmuş, ahlâksızlığın kökünü kazımış vurgunculuğun, hırsızlığın, rüşvetin, iltimasın, karaborsacılığın, tefeciliğin kökünü kazımış, ahlâkta, maneviyatta en yüksek seviyeye yükselmiş Türkiye'yi kuracağımız temel fikirler şöyle özetlenebilir.

İNSAN SEVGİSİ

Herşeyden evvel insanlarımıza hürmet ve insan sevgisi. En ıssız köydeki çoban olsun, şehirdeki çöpçü olsun, fakir esnaf olsun, işçi olsun, veyahut zengin, yüksek mevkili vatandaş olsun; milletimizin, memleketimizin insanlarının herbirini, teker teker, Cenab-ı Allah'ın yarattığı mukaddes bir emânet olarak kucaklamak ve fakirliğine, elbisesinin kirine, yırtıklığına, pejmürdeliğine, düşkünlüğüne aldırış etmeksizin, sevgi ile, hürmet ile kucaklamak ve birbirimize sahip çıkmak.

KENDİMİZDEN UTANMAYALIM

Anadolumuzun bir köyünden fakir adam çocuğunu okutmuş. Çocuk liseyi bitirmiş, üniversiteyi bitirmiş. Babası Avrupa'ya göndereyim demiş, göndermiş Avrupa'ya, çocuk Avrupa'da okuyor.. Özlemiş oğlumu bir gideyim, göreyim demiş. Trene binmiş İstanbul'dan, tabii memleket işi heybesini almış, içine azığını, memleketten ufak - tefek hediyelerini doldurmuş, bir de sepet almış yanına. Yolda susadığında içmek için bir testi de su almış kompartımana.. Paris'e gelmiş. Paris istasyonuna, babasını karşılamak için oğlu da gelmiş. Oğlu babasını şalvarlı, cepkenli

görünce heybeyi omuzundan, sepeti, testisi yanında görünce utanmış, saklanmış, kaçmış...

Arkadaşlar! kendimizden utanmak çok alçalmaktır. Biz o ananın, o babanın çocuklarıyız. O şalvarlılardan, o heybelilerden geldik. O heybeye Batılı aklını oynatırdı. Onun üstünde ki o Türkmen rûhunun asaletini gösteren ince işe, nakışa Batılı aklını oynatıyor.

Bundan sıyrılmamız lâzım. Kendi insanımıza yalınayak olsa da, kir içinde olsa da, bit içinde olsa da sahip çıkmamız lâzımdır. O bizim insanımızdır. O maya aynı asil mayadır. Ona sahip çıkacağız. Kurtuluşumuzun başlangıcı burasıdır. İnsanlarımıza; insan sevgisi, insan haysiyetine hürmet zihniyetiyle sahip çıkmak gerekir. Memuruz. Karşımıza gelir, dairemize gelir, üstü başı dökülür, belki kirlidir. Ama bizim insanımızdır. İnsandır. İnsan sevgisi ve insan haysiyetine hürmet zihniyeti, insanları horlamadan kucaklamak, insanlara kötülük etmemek, acı çektirmemek, zûlümden uzak tutmak baş düşüncemizdir. Ayrıca, millî birlik, bütünlük, vatan sevgisi, millet sevgisi, milliyetçilik şuuru, halka, gençlere ve aydınlara tarih şuuru vermek gerekir. Bir milletin gücü bunlardan gelir. İlim, teknik, kültür, medeniyet bunların sağladığı denge ve kuvvet; herşeyden önce milliyetçi, ahlâklı, Dünya çapında birinci sınıf ilim adamları, teknisyen yetiştirmekle olur. Biz bunları dikkate alarak ilimde, teknikte kısa zamanda ileri gideceğiz diyoruz!..

İlimde, teknikte kısa zamanda ileri gitmek nasıl olur?

Bu ancak; milliyetçi; ahlâklı ve dünya çapında birinci sınıf ilim adamları kadrosu kurmakla olur... Böyle bir kadro meydana gelmedikçe ilimde, teknik-

olması mümkün olamaz. Modern sanayii kurmak, tarımı modernleştirmek, tarımda ve sanayide modern, kitlevi, standart, ucuz ve çok üretim yapmak şarttır.

Bu gün Türkiye'nin ekonomik alanda karşı karşıya bulunduğu en sıkıntı verici durum üretim yetersizliği, üretim azlığıdır. İthalâtımız, ihracatımızın dört katı olmuş durumdadır. Yani dışarıya sattığımız mallar 100 milyonsa, aldığımız mallar 400 milyondur. Açık veriyoruz... İsraftan kaçınmak, tasarrufa riâyet etmek ve çağlar üzerinden sıçrama yaparak, uzay çağına, atom çağına, füze ve elektronik çağına yetişmek, girmek, bunun için çok çalışmak, olağanüstü atılımlar yapmak, olaganüstü usûller bulmak, ülkücülük, feragat ve fedakârlığı hâkim kılmak... Kurtuluşun sırları bunlardır. Milliyetçi Hareket'in mânâsı bunlardır.

M.H.P.

Milliyetçilerin, memleketin kalkınmasında üzerlerine düşen büyük görevleri vardır. Şimdiye kadar bu görevlerini yerine getirmemişlerdir. Sebebi ise, bir çok zaman gaflete kapılmaları, bir kısmının da eyyamcı, istismarcı yola gitmeleridir. Bugün de önümüzde duran en büyük mesele budur. Türk Milletinin kurtuluşu, herşeyden önce, Türk Milletinin varlığını kişi varlığının üstünde tutan, herşeyden önce millet için çalışmayı zevk edinen, millî ülkü yönünden büyük atılımları peşinen kabûl eden, ruhta gözüpek, Ülkücü Kadroların elele verip çalışmasıyla ancak Türkiyemiz yükseltilebilir. Türkiyemiz kurtulabilir. Türk Milleti bu karekterde, bu kişilikte insanlar yetiştirmiştir. Bu gün de bu kişilikte, bu karekterde insanlar vardır. Bu karekterde, bu kişilikte olan insanların bir yere toplanmaları, birbirlerini

bulmaları, birbirlerine kenetlenmeleri, elele verip bütün milleti kucaklayarak çalışmaları lâzımdır. İşte, Milliyetçi Hareket'in, İşte 9 Işıkçıların, İşte Ülkücülerin çabası da budur! Bu çabada başarılıyız. Bugün başladığımız noktadan çok ileri bir mesafeye gelmiş bulunuyoruz. Fakat bu yeterli değildir. Daha çok hızlanmamız gereklidir. Daha çok yayılmamız gerekmektedir. İşte Ülkücü Memurlar, Ülkücü İşçiler, Ülkücü Esnaflar, Ülkücü Köylüler, Ülkücü eTknisyenler, Ülkücü Öğretmenler, Ülkücü gençleri toplayan Ülkü Ocakları ve Büyük Ülkü Derneği, komünistlerin ve bütün vatan hainlerinin uykusunu kaçıracak, onları korkutacak sayıda ülkücüler çoğalıyor. Bunlara ek olarak Ülkücü Analar, Ülkücü Babalar yetişiyor. Ülkücülük bütün Türkiye'yi saracaktır. Hedef budur. Her şey Türk için, Türk tarafından, Türk'e göre parolasıyla hareket edilecektir. Mutlaka başarı sağlayacağız. Bütün Türklüğün kurtuluşu; Türkiyenin güçlenmesine ve kurtulmasına bağlıdır. Türkiyenin kurtuluşu da, Türk Milliyetçilerinin, Türk Ülkücülerinin siyâsi iktidar olmasına bağlıdır. Türk Milliyetçileri, Türk Ülkücüleri bu gün bir siyasi aksiyon meydana getirmişlerdir. İlk def'a Türk Milliyetçiliğini siyasî bir aksiyon haline Milliyetçi Hareket Partisi olarak koyduk, getirdik. TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNİ İKTİDAR YAPMANIN ÂLETİ, MAKİNASI, MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİDİR! Bu partiden gayrı hiçbir parti, Türk Milliyetçiliğini iktidar yapamaz, yapamamıştır.

Bir insan, kendi kendini tatmin edebilir, milletvekiil olur, senatör olur; menfaat, çıkar temin edebilir ama; milliyetçiliğe hizmet etmiş olamaz. Mililyetçiliğin iktidar olmasını sağlıyacak teşkilât, âlet **MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİDİR.** Bunun yardımcı

kolları da çeşitli kültürel faaliyetler yürüten çeşitli ülkücü teşekküllerdir. Hepsi elele vererek, hepsi birbiriyle dayanışma kurarak Türk Milliyetçiliğini iktidar yapacaklardır.

HAYÂLE KAPILMAYIN

Türk Milletinin hayatında en çok tesir yapmış olan ve en çok hizmet yapmış olan derneklerden birisi Türk Ocağıdır. Fakat Türk Ocağı, Türk Milliyetçiliğini iktidar yapmaya yönelmediği için, günün birinde iktidarın oyuncağı olmuş, sönmüş, söndürülmüştür. Dumura uğramıştır.

Hiçbir milliyetçi dernek hayâle kapılmamalıdır. Ben milliyetçiyim, faaliyetler içinde şöyle yaparım, böyle yaparım dememelidir. Milliyetçiliği iktidar yapma aksiyonuna el verip, o aksiyonla iş birliği yaparak çalışmadıkça, tebkaşına günün birinde dumura uğramaya mahkûmdur. Onun için büyük hedef, Türk Milletini, ilimde, teknikte, medeniyette, en kısa zamanda, en yükseğe çıkartmaktır. Güçlendirmek, refaha, saadete kavuşturmak, Büyük Türkiyeyi kurmak; bu büyük hedefe varmada da araç, ana hedef iktidardır. Türk Milliyetçiliğinin iktidar olmasıdır. Türk Milliyetçiliği iktidar olmadıkça, Türk Milletinin hiçbir dâvâsı çözümlenemez, çözümlenememiştir.

MİLLİYETÇİLİĞİN İKTİDARI M.H.P. İLEDİR.

Zaman zaman birçok açıkgözler ortaya çıkar. Bakar, kuyruğu sıkışmıştır; milliyetçilikten medet umar, başlar **«aman milliyetçiler elele verelim, birleşelim»** demeye. Bu söze aldananlar, verdikleri bir tek oyla, Türk Milletini bir adım daha uçuruma itiyorlar.

Bunu böyle bilmeliyiz, bunu böyle anlatmalıyız. **Türk Milliyetçiliğinin iktidar olması birtek mekanizmayla mümkündür. O da MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİDİR. Gerçek milliyetçilerin toplandığı tek yer vardır. O da MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİDİR!** Dâvâyı iyi anlamak lâzım. Her Ülkücü - Milliyetçiye büyük görevler düşüyor. Türkiye bu gün her zamankindan daha büyük tehlikelerle karşı karşıyadır. Tehlikenin içte olması, tehlikenin vehematini artırmaktadır. Türk Milleti bölünmek, parçalanmak istenmektedir.

MARKSİST ve BÖLÜCÜ MİHRAKLAR

Doğuda!... Doğudaki insanalrımız, Türk Milletinin öz insanları olan evlâtlarımız bizden koparılmak ve Doğuda ayrı bir Kürt devleti kurulmak istenmektedir. Bir Komünist ihtilâl yapmak için hazırlıklar yapılmaktadır. Bu güne kadar gizli söylenebilen şeyler, bu gün kitapçı vitrinlerinde açıkça satılmakta, gazete sütunlarında açıkça yazılmakta, söylenmektedir. Türkiye böyle büyük tehlikelerle karşı karşıyadır.

Altı tane marksist parti kurulmuştur. Mimar Odaları, İnşaat Mühendisleri Odaları marksist zihniyetlilerin elindedir. Ziraat Mühendisleri Odaları, Kimya Mühendisleri Odaları, Barolar, Tabib Odaları, TÖB-DER dediğimiz 80 bin öğretmenin mensup olduğu dernek marksistlerin kontrolünde ve idaresindedir. Bir çok memurların arasına, birçok adalet mensuplarının arasına marksistler karışmıştır. Siyasal Bilgiler Fakültesi aşırı solcuların kontrolündedir. Türkiyenin kaymakamlarını, valilerini, hariciyecileri-

ni, maliyecilerini yetiştiren bu fakültede, bölücü, aşırı sol zihniyetli kimseler yetişmektedir.

Geçen yıl T.C. nin Başbakanı bu fakültenin kuruluş yıldönümünü kutlamak için gider ve birkaç kelime söylemek için kürsüye çıkar. Kürsüye çıktığı zaman **«Aziz sevgili Türk Gençleri»** der. O okulun öğrencileri büyük tepki gösterir. **«Burada Kürt Gençleri vardır. Türk Gençleri yoktur. 'Türkiye halklarının gençleri de, yuuhh»** diye hakaretlerle, Başbakanı konuşturmazlar, kürsüden indirirler... Türkiye Cumhuriyetinin Başbakanı, ağlayarak, gözyaşı dökerek salonu terkeder. Türkiye bu hâllere gelmiştir. Halbuki **Türkiye'de Türkiye Halkları yoktur. Türk Milleti vardır. Bir tek halk vardır, o da Türk halkıdır...** Bu tehlikeler esaslı tedbir istiyen tehlikelerdir. Böyle gevşeklikle, adamsendecilikle, nemelâzımcılıkla geçiştirilecek tehlikeler değildir. Her gün yayılmakta, her gün teşkilâtlanmakta, her gün cür'etini arttırmaktadır. Bunların cür'et ve cesaretini hiç ürkmeden üstlerine vararak kırmak ve bu tehlikeleri ortadan kaldırmak lâzımdır. Bunu ancak milliyetçiler yapabilir. Ülkücüler yapabilir. Bunları bütün ülkücüler iyi analyarak canla başla işe sarılmalı ve bütün Türkiyeyi gezerek, bütün vatandaşları uyandırmalıyız. Milliyetçi Hareket Partisini Türk siyasî hayatında iktidar yapmalıyız. Bunu Ülkücüler olarak sizler yapacaksınız, yapabilirsiniz. Geçirdiğimiz tecrübelerden de yararlanarak, önümüzdeki gelecek günler için şimdiden faaliyete girişmek lâzımdır. Çeşitli marksist teşekküllerin karşısına, milliyetçi teşekküleri kurarak, onların altlarını boşaltarak ve bütün milliyetçi teşekküller birbirleriyle yardımlaşarak, birbirleriyle dayanışma kurarak, birbirleriyle koordineli olarak, bir-

birleriyle elele vererek, birlik rûhu içinde, beraber işbirliği yaparak hedefe varacağız.

Başka türlü başarı kazanmak, başka türlü zafere ulaşmak mümkün değildir. Zafere ulaşmak, zafere ulaşma iradesini taşıyanların elde edebileceği bir şeydir. O irade bizde vardır!

ÜLKÜCÜ TEKNİSYENLERE *

Milletimizin tarih boyu geleneği, insanlığa hizmet, yeryüzünde insanlar arası adaletin lekesiz bir şekilde tecelli ettirilmesi, insanlar arasında kardeşçe münasebetlerin geliştirilmesi ve karşılıklı yardımların sağlanması esasına dayanmıştır. Bu Türk milletinin tarihi misyonunu da teşkil etmiş olan bir gelenektir. Türk milletinin tarih içerisinde meydana getirdiği büyük medeniyetler, kurmuş olduğu büyük teşkilât ve devletler bu misyonu kendilerine nihai hedef yapmışlardır. Türk milliyetçiliği ve Türk milletinin kendi millî davalarının çözümü bu sebepten daima insanlık için yararlı olmuştur. Daima insanlık için büyük bir destek sağlamıştır ve yeryüzünde bütün insanların ıstıraplarını giderici olmuştur. Bu sebeptendir ki, yeni çağların başında Avrupada protestanlığı yeni bir mezhep olarak getirmiş olan Luter, Türklerin adaletini methetmiş, Türklerin Almanya'ya da gelmesini, Almanya'ya da el atarak ordaki insanların baskılardan, manevî esâret zincirlerinden

(*) «Ülkü - Tek 3. Genel Kurulunda yapılan konuşma»

kurtarılarak hürriyete, adâlete kavuşturulmasını temenni etmiştir.

Bugün de milletimiz olumlu bir faaliyetin başlangıcı içindedir. Bu olumlu faaliyet, ülkücü faaliyetler, gelişmelerdir.

Milletimizin tarih boyu son 300 yıl içinde uğramış olduğu yenilgiler ve felâketler batı dünyasında teknik alanda meydana gelen gelişmelerin yolumuzda bulunmamasının neticesi olmuştur.

İNSANLARIN KÖLELİĞİNE KARŞIYIZ

Muhterem Arkadaşlarım.

İnsanları insanlıktan uzaklaştıran en tiksindirici tutum, insanların diğer insanlara köle olmasıdır. İnsanların köleliğe boyun eğdirilmesidir. İnsanları insanlıktan çıkaran en çirkin şey insanları köleliğe sürüklemektir.

Milletimizin çok şerefli diğer bir geleneği de millet olarak köleliği hiç bir zaman kabul etmemiş olması ve başkalarının da köle edilmesine razı olmamış bulunmasıdır.

İnsanları köleliğe götüren sebeplerin başında, insan topluluklarının yeterli gayreti, çalışmayı göstererek millî varlığa sahip olmaması gelir. İnsanların yoksulluğu bir nevi köleliktir. Köleliğe yol açan başlıca sebeptir. Yoksulluktan korunmanın çaresi insanların kendi alınteriyle yaşar, kendi gücüyle ayakta durur bulunmasıdır. Türk milletinin yüzyıllarca uğradığı felâketlerin arkasındaki sebep de budur. Teknikte geri kalmış olmasının yol açtığı yoksulluk, üretim azlığı, teknikte ileri gidenlerin kol gücüne karşı, canlı mahlûk gücüne karşı, teknik sayesinde meyda-

na getirdikleri üstün makine gücünü kullanarak üstünlük sağlamaları ve bunun kendilerine verdiği üretim gücü ve bunun sonucunda elde ettikleri zenginlik ve varlıktır. Türk milletinin geri kalmışlığının ana sebebi de budur. İleri gitmiş batı dünyasının görünüşüne aldanarak, onların dış görünüşünü taklit ederek aradaki farkı kapatacaklarını sanmışlardır. İşte Ülkücülerdir ki, Türkiyedeki bu ana meseleleri tesbit etmişler ve millet hayatında bu güne kadar çıkmaz bir yol olarak kabul edilmiş olan taklitçiliği başkalarının kapısına sığıntı olmak, başkalarına yalvarmak, avuç açmak, merhamet ve şefkat dileyerek onlardan sürünme mahiyetinde hayat idamesi müsaadesini koparmayı öngören zihniyyeti yere çalmak ve onun yerine Türk Milletinde çok eskiden beri var olan enerjiyi harekete geçirmek, kaabiliyetleri ve zekâyı harekete geçirmek, bunu modern ilimle, teknikle birleştirmek, kendi alnımızın teriyle, kendi el emeğimizle kendi kafamızın bilgisiyle modern ilme, modern tekniğe dayalı büyük Türkiyeyi kurmak ve bu güne kadar fakirleşmemizi, düşkün olmamızı, geri kalmamızı meydana getirmiş olan sebebi ortadan kaldırmak yani; otomasyona dayanan, modern teknik, standart, çok üretim yapan bir toplum haline gelmek davasını bir bayrak olarak Türk milletinin hayatında dalgalandırmış bulunuyorsunuz.

ÜLKÜCÜ TEKNİSYEN

Siz Ülkücü Teknisyenlersiniz... Türk milletinin modern dünyadaki mücadelesinin başarısı Ülkücü teknisyenlerin gayretiyle mümkün olacaktır. Ülkücüsüz teknisyenler Türkiyenin kalkınmasında bu güne kadar yararlı hiç bir şey yapamamışlardır, hatta ya-

bancı ülkülere satılmış olan, yabancı ülkülerin kölelik zincirini boynuna takmış olan teknisyenler, bugün Türkiyenin batması yolunda en yıkıcı faaliyetleri yürütmektedirler, bu yıkıcılığın içinde yer almışlardır. Ülkücü Teknisyenler! Türkiyenin fakirlikten, gerilikten, modern tekniğin meydana getirdiği üstün makine gücünün ezici baskısı altında, kol gücü hayvan gücüyle hareket eden ve bu güçle sağlanan, basit, eski, doğulu üretimin sebep olduğu güçsüzlüğü gidererek Millî Ülkünün önderliğinde millî tekniği geliştirerek, modern millî tekniğin kuracağı makine gücüne dayanan bir millî standart, otomasyona dayanan kitlevi büyük üretimi sağlayarak, iktisadî esaret zincirlerini parçalayıp Türkiyeyi başkalarının pazarı olmaktan kurtarma hareketi sizinle başlamıştır, sizinle zafere ulaşacaktır.

SOSYALİST GERİ ZEKÂLIDIR

Bir takım kekemeler, bir takım mirasyediler, bir takım kendine güvenemeyen, ancak selâmeti 3. Sosyalist Enternasyonale marş marşla katılmakta görenler, ülkücülüğün asâletini, Ülkücü Hareketin Türk milletine açtığı parlak ufukları hiç bir zaman anlayamayacaklardır. Ama ülkücüler, Türk milletinin bu güne kadar ıstırap, bu güne kadar fakirlik, bu güne kadar horlanmak, aşağı görülmek şeklinde tezahür eden kaderini bundan sonra kendi alınteriyle, dünya medeniyetine katkıda bulunarak, o medeniyete ortak olma hareketi halinde geliştirecekler, bütün dünyanın hayranlık duydukları, hayret ettikleri yeni bir Türk mucizesi meydana getireceklerdir.

KENDİNİZİ İYİ TANIMANIZI İSTİYORUM

Bu görevlerinizi derinden duyarak hareket eden genç Anadolu çocukları olduğunuzu, genç aydınlar olduğunuzu, gerçek ülkücüler olduğunuzu biliyorum. Sizin de kendinizi iyi tanımanızı, memleketimizi iyi tanımanızı, dünyayı iyi tanımanızı çok yararlı sayıyorum. Dünya bir mücadele içindedir, her millet kendi görüşünü hakim kılma, başka memleketleri kendi maksadı için, kendi menfaati yönünde imkan olduğu nisbette azami şekilde, sömürme, kullanma faaliyeti içindedir. Kendini bilen her milletin bu faaliyete karşı kendisini koruyarak kendi iradesini saydırır hale gelmesi lâzımdır. Türk milleti kendi iradesini bu mücadelede geçmiş tarihi asırlarda olduğu gibi, mutlaka saydıracak hakim duruma getirecektir. Türk milletinin iradesi yalnız Türk milletinin insan haysiyetiyle yaşatılması, yükseltilmesi gayesini güden bir irade değil, aynı zamanda Türk milletinin yükseltilmesi, yaşatılması iradesinin, Nizâm-ı Âlemi sağlama, diğer insanların ıstıraplarını giderme, diğer insanlara yardım sağlama ve bütün dünya üzerinde lekesiz, gölgesiz bir adâlet meydana getirme yönünde geliştirmeye yönelmiş bir iradedir. Bundan sonra da Türk Ülkücülüğünün yönü bu yöndedir. İftiralar ne olursa olsun, nasıl anlatmak isterlerse istesinler Türk milletinin gücü, enerjisi daima bu şekilde tezahür etmiştir, bu şekilde gelişecektir. Bu şekildeki harekete, Milletimizin kalbinde mutlaka büyük sevgi ve büyük destek bulacağımızdan eminim. Bunun üstünde Cenab-ı Allah'ın daima bizi destekleyeceğinden eminim.

EN HAKLI DAVA BİZİMDİR

Fikir, ülkü ve dava bakımından en güçlüyüz. En asil fikirler bizim fikirlerimizdir. En meşru, en haklı dava bizim davamızdır. Biz dünyanın asil, şerefli, aynı zamanda mazlum bir milletinin davasını, onun haklarını çiğnetmeme davasının, onun boynuna esaret zincirini geçirmeme davasının, onun köleliğe sürüklenmesini önleme davasının sahibiyiz. Bu kadar yüksek, bu kadar asil hedefleri olan başka bir dava düşünülemez. Bir hareketin gücü, bir düşüncenin gücü böyle asil hedeflere dayanmasındadır. Onun için davamız, ülkümüz, Türkiye'de olsun dünya üzerinde olsun en güçlü fikir, en güçlü davadır. Bundan emin olarak, bunun heyecanıyla dolu olarak bunun bize yüklediği vazifeleri hakkiyla yapmaya gayret etmeliyiz. Onun şuuru içinde olmalıyız. Onun cesareti içinde olmalıyız. Her zaman söylediğim bir hususu sizlere tekrar etmeyi yararlı sayıyorum. Türkler olarak milletimiz cesurdur; millet için, vatan için, yüksek davalar için, idealler için gerektiğinde canını feda etmekten çekinmeyecek kadar cesurdur. Fakat bu kadarı yetmiyor. Yaşadığımız bu günlerde bu kadarı yetmez. Bundan daha ileri bir cesaret göstermek mümkün mü?... Mümkündür!

DEDİKODULARA KARŞI DA CESUR OLACAKSINIZ

Daha ilerisi şerefleriniz aleyhine; namusunuz aleyhine, haysiyetiniz aleyhine uydurulan iftiralara karşı, tertiplere, suikastlere karşı da cesur olacaksı-

nız. Dedikodulara karşı da cesur olacaksınız. Çünkü Türk milletini esir etmek, Türk milletini parçalayıp tarih sahnesinden silmek isteyen meş'ûm fesat hareketleriyle, yıkıcı hareketlerle karşı karşıyayız. Yıkıcılar Türk milletini yaşatmak isteyenlere karşı çok, amansız, zalimdirler. Her çeşit iftirayı, her çeşit alçaklığı reva görmektedirler. Bunlara karşı çelik sinirli olacaksınız. Sabırlı olacaksınız, soğukkanlı olacaksınız, ve ilmi önder yaparak ülkünüzü gönlünüzün güneşi yaparak, akıllı olarak, aklınızı kullanarak yolunuzda yürüyeceksiniz. Her zaman olduğu gibi bu mücadelede akıllı hareket etmeye muhtaç ve mecburuz. Bunu herkesten çok sizlerin anlamış olduğunuzdan eminim. Fakat tekrarını yararlı sayıyorum. Davanızı her yerde anlatınız, öğretiniz. Türk milletinin karşılaştığı tehlikelerden sıyrılabilmesi, her şeyden önce teker teker bütün vatandaşlarımızın tehlikeleri öğrenmesine ve bu tehlikelere karşı nasıl hareket etmek icap ettiği, neler yapması icap ettiği hakkında bilgi sahibi olmasına bağlıdır. Bundan hiçbirimiz yorulmamalıyız. Bunu, köyde, şehirde, sokakta, evde her vatandaşa anlatmaya çalışmalıyız. Türk milletinin kurtuluşu buna bağlıdır. Yeryüzünde bugün yaşayan 120 milyon Türk'ün biricik bağımsız devleti olan Türkiye Cumhuriyetinin yaşayabilmesi, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde yaşayan vatandaşlarımızın bunları öğrenmesine, bunlara karşı ne yapacağını anlamasına bağlıdır. Bir göreviniz, bir görevimiz eğitimdir, öğretmektir. İsterseniz buna propaganda da diyebilirsiniz. Gerçekleri anlatma da diyebilirsiniz. Fakat en önemli bir vazifedir. Türkiye'yi parçalamak istiyorlar. Bu gün özbe öz bizim kardeşimiz olan, bizim soyumuzdan kanımızdan olan insanların yaşadığı doğu bölgesinde, ayrı bir devlet kur-

ma kışkırtmaları görülmektedir. Bundan hepimiz, hepiniz haberdarsınızdır. Tarihimizin hiç bir devrinde bu derecede milletimizi parçalama hareketleriyle karşılaşılmamıştır. Ve bu yıkıcı, bu parçalayıcı ihanet hareketlerine karşı bu derecede zayıf bir idare, bu derecede umursamaz bir aydın takımı görülmemiştir. Bunlara karşı hizmetimizin başarılı olması için bir an önce dikkatlerinize sunduğum gibi en tesirli tedbir vatandaşlarımızı eğitmektir, vatandaşlarımızı haberdar etmek ve çaresini de onlara anlatmaktır.

ÜLKÜCÜ, ÜLKÜCÜNÜN ÖZ KARDEŞİDİR

Muhterem Arkadaşlarım,

Bütün bunların tesirli, başarılı olması için kendi içimizde birbirimize sımsıkı sarılmak, tam birlik beraberlik halinde, derin bir sevgi, saygı halinde birbirimize kenetlenerek, «ülkücü ülkücünün öz kardeşidir, birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için» parolasıyla hareket edeceğz.

Bu birliği yıkmak, parçalamak istiyorlar, bunun için içimize çeşitli geçimsizlikler sokmaya, dedikodular yaymaya, bizi bin parçaya ayırıp birbirimize vurdurmaya, tozumuzu birbirimize savurtturmaya çalışıyorlar. Yüksek anlayışla, ülkücülüğümüzle bunlara fırsat vermedik, bundan sonra da vermeyeceğimizden eminim.

Muhterem Arkadaşlarım,

Hedefi iyi bilmeliyiz. Davayı iyi kavramalıyız. Hedef, Türk milleti'nin birliğini koruyarak, toprak bütünlüğünü koruyarak, Türkiye Cumhuriyetini koruyarak, en kısa zamanda ilimde, teknikte en yüksek

seviyeye çıkarmaktır. Ahlâkta, mâneviyatta en yükseğe çıkarmaktır. Sanayileştirmek, çok üretim yapar duruma getirmek ve kendi gücüyle ayakta duran, sözünü dünyanın her yerinde saydıran güçlü, Büyük Türkiye'yi meydana getirmektir. Bu hedefe varmada ele geçirilmesi icap eden ara hedef vardır, bu ara hedef ülkücülüğün iktidar olmasıdır. Türkiyenin iktidarının ülkücülerden oluşmasıdır. O halde bunu sağlayacak mekanizmayı, bunu sağlayacak makineyi, teşkilâtı tanımak, onu desteklemek, onu geliştirmek göz önünden uzak tutulmayacak olan bir meseledir.

DEVLETİ MUHTEDİR KILACAĞIZ *

Muhterem Vatandaşlarım.

Türkiye Cumhuriyeti kurulalı elli yıl olmuştur. Elli yıl, bir milletin hayatında uzun bir devredir. Elli yılda, memleketin bütün dertleri çözümlenebilir ve yurdumuz en ileri, kalkınmış bir ülke durumuna gelebilirdi. Dünya üzerinde, değil elli yıl, otuz, kırk yılda bütün meselelerini hallederek, ileri milletler safına geçmiş bir çok devletler vardır. Fakat Türkiye Cumhuriyeti ellinci yılını doldurduğu bu günlerde, elli yıl önceki dertleri azalmamış, aksine çoğalmış olarak devam etmektedir. Durumumuzu daha iyi anlatmak için komşumuz olan iki memleketle kısa bir kıyaslama yapacağım. Bugün Türkiye'de yılda kişi başına düşen elektrik üretimi 230 kilovattır. Yunanistan'da ise 975 kilovattır. Türkiye'nin Yunanistan ve Bulgaristan'dan dahi geri kalmış olmasının sebebi, geçmiş iktidarların bilgisizliği, gayretsizliği ve kendi rahatlarını milletin varlığının üstünde tutmuş olmalarıdır.

(*) 11 Ekim 1973 Perşembe günü Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in Radyo'da yaptığı konuşmadır.

Aziz Vatandaşlarım,

İnsanlar ve milletler ülkü ve inançla yaşarlar. Ülküsüz insan çamurdan farksızdır. İdeal ve imandan yoksun olan toplumlar, büyük hamleler yapamazlar ve büyük hedeflere yönelemezler.

Türkiye'nin hızla kalkınabilmesi ve çağlar üzerinden atlayarak uzay ve atom çağına yetişmesi, ancak millî ülkülerin uyandırılması ve ruhlarda tutuşturulması ile mümkündür. Milliyetçi Hareket Partisi kalkınma çabalarında millî ülkülerin verdiği çoşkunluk ve tatmine özel ve üstün bir yer vermeyi zorunlu sayar.

Sevgili Yurttaşlarım.

Türk Milleti her türlü refah ve mutluluğa en ziyade hakkı olan millettir.

Kalkınmamızın temel amacı Türk Milletinin ve Türk Devletinin bekasını sürekli kılmaktır.

Bu, Türk Devletini muktedir, Türkleri mutlu kılmakla ulaşılacak bir amaçtır.

Ne kişilerin mutsuz olduğu Sovyet Rusya gibi muktedir, ne de söz gelimi İsviçre ve Danimarka gibi kişilerin müreffeh, fakat devletin güçsüz olduğu bir toplum, kalkınma modelimiz olamaz.

Millet ve Devletin varlığını tehdit eden iç ve dış tehlikelerden korunmanın maddeten kuvvetli ve muktedir; manen birlik ve karşılıklı anlayış havası içinde olmak gibi iki temel şartı vardır. Bundan dolayı millî kalkınmayı maddî ve manevî iki ayağa oturtmak zaruridir. Milliyetçi Hareket Partisi temelinde fazilet ve değerlerini düşünme duygusunun yer almadığı her türlü ekonomik faaliyetin sosyal felâketle sonuçlanabileceğini belirtmeyi görev sayar.

Kalkınmada amaç ve gösterge sadece gayri safi millî hasılanın arttırılması değil sosyal tatminin yükseltilmesidir. Bu, üretim hacminin arttırılmasıyla birlikte gelir dağılımının iyileştirilmesini gerekli kılar.

Gelir dağılımının iyileştirilmesi, hem ferdî yaratıcı güçlerin harekete getirilmesini sağladığı, hemde sosyal tatmini artırarak sosyal barışa ortam hazırladığı için kalkınma çabalarında daima gözönünde tutulması gereken önemli bir araç ve amaçtır.

Devletin güçlü ve muktedir kılınması millî kaynakların, tüketim malları üretiminden üretim malları üretimine kaydırılmasını gerektirebilir ve neticede özel tüketimin azaltılması ve maddî tatminin sınırlanmasıyla sonuçlanabilir.

Bu sınırlama ise millî ülkülerin gerçekleşme yolunda olmasının verdiği coşkunlukla giderilir.

Millî kültürün hâkim olmadığı bir çevrede millî kalkınma çabalarının başarıya ulaşması beklenemez.

Millî ülküler sadece ulaşılması gereken kutsal hedef değil, aynı zamanda millî güç ve potansiyeli harekete getirmeye yarıyan en büyük bir araçtır.

Milliyetçi Hareket Partisi servet ve gelirleri çok farklı gurup ve bölgelerin varlığının, belirli bir noktadan sonra düşük gelirli sınıflarda öbürleri aleyhine bir hased duygusu yaratabileceğini kabul eder.

Millî bütünlük ve bekaya her şeyden üstün değer veren Milliyetçi Hareket Partisi her türlü nifak ve hased duygularının kaynağını kurutmaya kararlı olduğu için sınıflar ve bölgeler arası farklılıkların amme vicdanının rencide eden bir düzeye ulaşmasını önliyecektir.

Millî kalkınmada millî emek, teşebbüs ve sermayenin seferber edilmesi esastır. Millî sermaye ve te-

şebbüsün, millî emeğin daha büyük bir bölümünü harekete getirmesini sağlıyan çözümler millî kalkınmada öncelik alır. Milliyetçi Hareket Partisi ekonomik büyümeyi çabuklaştıran, gelir dağılımını iyileştiren bu çözümün gerçekleştirilmesinde kooperatifcilik hareketinin, küçük tasarrufları teminat altına alan halka açık şirketlerin özel bir yeri olacağına inanır.

Milliyetçi Hareket Partisi vatandaşın ne üstünde, ne altında; fakat onun yanında bir idare kuracaktır.

Aziz Vatandaşlarım,

Kalkınmanın temeli sanayileşmektir. Bu «Türk Milleti ve Devletinin ebediyete kadar yaşatılması» temel ülküsünün zorunlu bir sonucudur.

Milliyetçi Hareket Partisi sanayileşme ülküsünün muayyen gurupların yararına yönetilmesini önliyen kesin tedbirlerin alınmasını zaruri görür.

Sanayileşmede uçak, tank, füze ve nükleer silâhların hepsini kavrıyan millî savunma sanayii ile ağır sanayie, ayrıca inşaat ve ziraat traktörlerini, her nevi fabrikaları ihtiva eden üretim malları sanayiine özel ağırlık verilecek; bu yolda devlet her türlü fedakârlığa katlanacaktır.

İmalât ve özellikle gıda sanayii alanı prensip olarak özel teşebbüse terkedilecek ve gerekli devlet desteği sağlanacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi bugünkü dağınıklığı içinde tarım kuruluşlarının Türk tarımından beklenen ve olağan olan gelişmeyi sağlıyamayacaklarına kesinlikle inanmaktadır.

Tarım alanında gelişmenin ilk şartı tarım kuru-

luşlarını, kanunun gerektirdiği bütünlük içinde bir dinamizme kavuşturmaktır.

Bugünkü yönetimiyle Türk tarımı, topraklarını kabiliyetlerine göre üretime tahsisi imkânından yoksun ve dış pazarların isteklerine mahkûmdur. Ayrıca pazar etüdleri gereğince yapılamadığı için tarımsal gelişme imkânları peşinen sınırlıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi uzun dönemde Türk tarımını, pazar şartlarını olduğu gibi kabul etmek zaruretinden kurtararak, toprakların gerektirdiği üretim yapısına uygun pazara sahip olma imkânına kavuşturacaktır.

Tarımsal kalkınmada sulama ilk ve asgarî şarttır. Bugünkü yapısıyla sulamayla ilgili kuruluşlar ağır ve pahalı işlemekte, çiftçi imkânlarını harekete getirmede gereken başarıya ulaşamamaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi belirli büyüklükte kilit projelere ağırlık vererek küçük sulamaların halk iştirakiyle gerçekleştirilmesini sağlıyacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi hayvancılık meselenin temelinde mer'alardaki düzensizliğin yer aldığına ve bu sektörle ilgili bir politikanın yokluğuna inanır.

Milliyetçi Hareket Partisi orman servetlerimizin gereği gibi değerlendirilmediğini kabul eder ve ağaçlandırma çalışmalarının hızlandırılarak erezyonun önlenmesine öncelik verecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi kalkınmanın mekanik bir usulle değil, büyük bir millî coşkunluk ve inançla gerçekleştirilecek bir kadro meselesi olduğuna; mevcut ve ülkeyi birkaç kere kurtarabilecek bir kadronun küstürüldüğüne ve diğer ülkelerin kalkınmalarında görev almaya itildikleri gerçeğine işaret eder. Bunu önleyici her türlü ve kesin tedbirleri alacağı-

nı her daldan bütün Türk teknisyen ve aydınlarına taahhüt eder.

Aziz Vatandaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi, ülkü, inanç, cesaret ve teşebbüsle, azimle hamleler çağını açacaktır.

Türk Milletini, refahın, bolluğun, huzur ve mutluluğun kanat çırptığı yeni aydınlık ufuklara götüreceğiz. Bize destek olmanızı diler, saygılar sunarım.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN.

ÜLKÜCÜ KADROLAR *

Aziz Yurttaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi, 14 Ekim 1973 Genel Seçimlerinden güçlenerek çıkmıştır. Mahallî seçimler dolayısıyla tekrar milletimizin huzuruna geliyoruz.

Milliyetçi Hareket Partisi, Türk Milliyetçiliğine dayanır. Hedefimiz Türklüğün yaşayan son kalesi olan Türkiye Cumhuriyetini, vatandaşlarımızın insan haysiyetine yaraşır bir hayat düzeyine sahip olduğu bir ülke ve milletlerarası camiada, tarihî kişiliğine yaraşır şerefli bir mevkie sahip, güçlü ve büyük bir devlet haline getirmektir. Milliyetçiliğimiz birleştirici, bütünleştirici bir kültür ve iktisat milliyetçiliğidir. Türk Milliyetçiliği millî bütünleşme ve kardeşlik ilkesine dayanır.

Milliyetçilik, bütün toplumlar için olduğu gibi

(*) 3 Aralık 1973 Pazartesi günü Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in Radyoda yapmış olduğu konuşmadır.

Türk toplumu için de kalkınmanın, güçlü ve büyük devlet olmanın dinamik, vazgeçilmez unsurudur. Bugün bizden ileri olan milletler, milliyetçilik ülküsü ile kalkınmışlardır. Çünkü milliyetçilik, çalışmanın, ilerlemenin hareket unsurudur. Milliyetçilik bir ülküdür. Bu ülkü, bu şuur olmadan milletlerin başarılı olması mümkün değildir. Millî şuura sahip olmayan toplumlar, millî kalkınmayı gerçekleştiremezler; dağılmağa mahkûmdurlar. Türk Kurtuluş Savaşı Türk Milliyetçiliğinin eseridir. Milliyetçiliğin emperyalizme karşı zaferidir.

Partimizin hedefi, asırlarca ihmal edilmiş olan ve bazen kasten öldürülmüş bulunan Türklük şuurunu, millî gururu ve vatan sevgisini tekrar canlandırarak millî kalkınmayı başarmaktır. İktisadî ve kültürel milliyetçilik yan yana olup, biri diğerini tamamlar. Milliyetçilik, millî şuuru, politikada, devlet hayatında millî menfaatleri en ön plânda tutmayı gerektirir. Başta siyasî partiler olmak üzere, milletvekilleri, devlet adamları ve vatandaşlar bu anlayışa sahip değilse, zümre menfaatleri, şahsî çıkarlar birinci plânda tutuluyorsa, bundan devlet, vatandaş ve millet zarar görür.

Aziz Vatandaşlarım,

Seçim nutuklarında herşeyi vadeden, iktidara gelince herşeyi düzelteceklerini söyleyenler, şahsî hesapları uğruna, Türk Milletini günlerdir hükûmetsiz bırakmaktan çekinmemişlerdir. Köylüyü, dar gelirli vatandaşı inleten pahalılık, iktisadî hayatımızın içine girmekte olduğu dar boğazlar, Türk Milletini içte ve dışta tehdit eden tehlikeler, şahsî hesaplarını daima ön plânda tutan sorumsuz politikacıları ve siyasî partileri, millî menfaatler için fedakârlıkta

bulunmaya yeterli olmamıştır. 14 Ekim seçimlerinden sonra bir buçuk aydan fazla bir zaman geçmesine rağmen, TBMM'sinde gurubu bulunan siyasî partilerin bir hükûmet kuramamış olmalarının sebebi şahsî hesaplardır. Meclis Başkanını bile seçmeden, Türk Milletini hükûmetsiz bırakarak, mahallî seçimler için tekrar seçim bölgelerine dağılmak, bunu yapan siyasî partilerin sorumluluk duygusundan uzak ve millî menfaatleri hiçe saydıklarının açık delilidir.

Hergün çığ gibi artan pahalılık karşısında, vatandaş kendi kaderine terkedilmiştir. Dar gelirli vatandaş, köylü, esnaf, memur, işçi zarurî gıdasını bile alamamaktadır. Fakir vatandaşın ekmeğine zam yapılmış, kuru fasulye ve zeytin bile vatandaşın sofrasına uğramaz olmuş; köylü için, işçi için don gömlek almak mesele haline gelmiştir.

Aziz Vatandaşlarım,

Milletin bağrından çıkan, onun dertlerini bilen ve onlara çare bulacak, millî menfaatleri herşeyin üstünde tutan ülkücü, milliyetçi kadrolar iş başına geldiği gün, ancak özlenen iktidara kavuşmak mümkün olur. Milliyetçi Hareket Partisi, ülkücü, milliyetçi vatandaşların partisidir. Senelerdenberi Türkiye bir otorite bunalımı içindedir. Vatandaş devlete olan güvenini yitirmiştir. Bileği kuvvetli, parası çok olan veya arkası olan, haklıyı haksız çıkartmaktadır. Görevini yapan memuru yerinden etmektedir. 12 Mart 1971 de kahraman ordumuzun yerinde müdahalesi ile sona eren fiilî anarşi, maalesef hukuken devam etmektedir. Devlet dairelerinde işleri yokuşa süren, vatandaşı «bugün git, yarın gel» zihniyeti ile canından bıktıran, sorumsuz bürokrasi,

anarşiden başka bir şey değildir. İktisadî hayat, tam bir anarşi içindedir. Sürekli fiyat artışları birkaç açıkgözü zengin etmekte, dar gelirli vatandaşı zarurete düşürmekte, devlet ve onu idare eden ve vatandaşın oyları ile işbaşına gelen hükümetler buna seyirci kalmaktadırlar.

Sevgili Vatandaşlarım,

Bugün hangi vatandaşımız belediyelerden memnundur? Bazı sorumsuz kişilerce, bazı belediyeler rüşvetsiz iş yapmayan, vatandaş için zulüm kaynağı olan müesseseler haline getirilmiştir. Belediyelerde çalışan ve bu müesseselerden maaş alan bazı açıkgözler inşaat müteahhitliği yapmakta, usulüne uygun olmayan, oturulması tehlikeli olan, çürük ve ruhsatsız yapılmış binalara, nüfuzlarını kullanarak ruhsat alıp vatandaşlarımızı zarara sokmaktadırlar. İlgili makamlar, bu çeşit dolandırıcılık olaylarına seyirci kalmaktadırlar. Büyük şehirlerimizde hüküm sürmekte olan pislik, plânsızlık ve başıboşluğun giderilmesi için birazcık hizmet şuuru yetişir. Gıda maddelerinin insan sağlığına zararlı yabancı maddelerle karıştırılmasına ve açıkta satılmasına göz yumulmaktadır. Piyasada kontrol edilmek ve kafalarda kanun korkusundan eser yoktur. Görevleri hemşehrilerinin hizmetini yapmak olan belediyeleri devlet kapısını şahsî menfaat kapısı olarak kabul eden idareciler, gayelerinden uzaklaştırmışlardır.

Milliyetçi Hareket Partisi, demokratik, insan haklarına saygılı Türk Milliyetçiliğini savunur. Hedefimiz büyük Türkiye'yi kurmaktır. Bunun için önce iktisadî kalkınmayı gerçekleştireceğiz. Ülkemizin şartlarına ve millî tarihine uygun bir toprak reformu yapacağız. Başarılı bir toprak reformu ancak sanayileşme ile birlikte mümkündür. Partimiz

ağır sanayiye öncelik tanır. İktisadî kalkınmada, hedefimiz millî kalkınmadır. Türk toplumu işçi, köylü, esnaf, memur, serbest çalışanlar ve iş verenlerden meydana gelir. Millî kalkınma bütün bu sosyal dilimleri içine alır. İşçinin, köylünün, memurun ve esnafın iştiraki ile fabrikalar kuracağız; fabrikanın kârına iştirak edecek olan işçi, memur, esnaf aynı zamanda fabrikanın sahibi de olacaktır. Yani fabrikayı işçiler kurmuşsa, işçinin malı; esnaf kurmuşsa esnafın malı; memur kurmuşsa memurun malı olacaktır. Aynı şekilde, serbest çalışanlar da iktisadî teşebbüsler kuracaklardır. Amacımız, fabrika yapan fabrikalar kurmaktır. Bu şekilde teşekkül edecek millet sektörünün yanında özel sektör de, devlet sektörü de iktisadî hayatta yerini alacaktır.

Partimizin öncelikle ele alacağı meselelerden biri de köylü meselesidir. Tarım Kentleri projemiz, bütün siyasî partilerce benîmsenmiştir. Köylerimizi mağara devri hayatı yaşayan üniteler olmaktan kurtaracağız. Köyler arasında tesbit edilecek yerlere her türlü hizmetleri köylünün ayağına getirecek tarım kentleri kuracağız.

Köylü, Tarım Kentlerinde elektriği, okulu, hastaneyi, adliyeyi ve diğer her türlü devlet hizmetlerini ayağına gelmiş bulacaktır. Tarım Kentleri birer cazibe merkezleri olacak ve köylüleri kendine çekecektir. Bu ise köy sayısının kendiliğinden azalması ve köylünün cazibe merkezlerinde toplanması sonucunu doğuracaktır. Köylünün ürününü gereği gibi değerlendirebilmesi için kooperatifçiliği teşvik edeceğiz. Köylüyü aracıdan tefeciden kurtaracağız. Böylece köylünün ürünü hem gerçek karşılığı ile değerlenecek ve hem de tüketiciye ucuza mal temin edilmiş olacaktır. Orman köylüsünün acıklı du-

rumu, Milliyetçi Hareket Partisi iktidarının ilk önce ele alacağı meselelerden biri olacaktır.

Aziz Vatandaşlarım,

Türk Milletinin en büyük düşmanı komünizmdir. 12 Mart 1971 tarihine gelinceye kadar komünizmin Türkiye Cumhuriyetini yıkmak ve kızıl rejimi getirmek için giriştiği şiddet hareketleri hafızalarda henüz bütün tazeliği ile yaşamaktadır. Zamanın iktidarı, vatandaşın can, mal, ırz güvenliğini ortadan kaldıran ve vatanın bütünlüğüne, Türk Milletinin haysiyetine yönelmiş bu eylemler karşısında devlet otoritesini kullanmaktan acze düşmüştür. Bankalar soyulmuş, görevli yerli ve yabancı memurlar öldürülmüş, fakülteler işgal edilmiş, devletin gemileri batırılmış ve milyonlara mal olan saraylar yakılmış... Bütün bu cürümleri işleyen Türklük düşmanı, satınalınmış uşakların arzusu «düzen değişikliğidir». Amaç nedir bu düzen değişikliğinden? Onların cevabı kesin: Türkiye'nin parçalanmasını kabul eden, mülkiyeti ve insan haklarını reddeden bir rejim; yani komünizm ve Doğu Anadolu'da ayrı bir devlet kurulması. Filistin Gerilla Kamplarında özel eğitim gören ve Sıkı Yönetim Mahkemelerinde, nüfus kâğıtlarındaki Türk ve Müslüman deyimlerini dahi kabul etmeyen marksist-lenininst anarşistler, bazı siyasî partiler tarafından himaye edilmişlerdir. Cumhuriyet Halk Partisi, idam kararlarını tasdik eden Türkiye Büyük Millet Meclisi kararına karşı Anayasa mahkemelerine başvurmuştur. Cumhuriyet Halk Partisinin bu tehlikeli ve sorumsuz teşebbüsünden cesaret alan anarşistler tekrar eyleme geçerek memleketimizde görevli yabancı teknisyenleri öldürtmüşlerdir. 12 Mart müdahalesinden önce milletlerarası komünst teşkilâtlarından büyük

para ve silâh yardımı gören yerli anarşistler «düzen değişikliği» parolası ile Türk Milletinin varlığına kastetmişlerdir.

Cumhuriyet Halk Partisi kendi amacı olan düzen değişikliğini getirecek olan bu eylemcileri daima teşvik ve tahrik etmiştir. Zamanın iktidarının, devletin yıkılışı karşısında devlet otoritesini kullanmakta acze düşmesi üzerine, Milliyetçi Hareket Partisi, Ülkücü gençler hayatları pahasına Türk Milletini ve demokratik rejimi tarihî bir kahramanlık örneği vererek savunmuşlardır. Birçok ülkücü hayatlarının baharında komünist kurşunlarıyla öldürülmüşlerdir. Partimizin yaratmağa çalıştığı millî şuur ve Türklük ruhu ile dolu ülkücü gençlerimiz, en modern silahlarla mücehhez gerilla eğitimi görmüş anarşistlere karşı çelikten imanları ve cesur yumrukları ile mücadele etmişlerdir. Gençlerimizin Türklük ve demokratik rejimi koruma azmi 12 Mart 1971 de kahraman ordumuzun müdahalesi ile gayesine ulaşmış ve son bağımsız Türk Devleti, kızıl emperyalizmin uydusu olmaktan şimdilik kurtarılmıştır. Fedakâr ve yurtsever ülkücü gençler Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Sayın Bülent Ecevit'in devamlı hücum hedefi olmuşlardır. Marksist eylemci anarşistleri kınayan tek bir söz söylemeyen Sayın Ecevit, ülkücü gençlere karşı her çeşit iftirayı, suçlamayı reva görmüştür.

Aziz Vatandaşlarım,

Anarşist-komünist uşaklar, binler ve milyonlarla beslenirken senin çocukların olan ülkücü milliyetçi gençler, ceplerinde yemek paralarından bile mah-

rum vaziyette senin hürriyetin, varlığın ve şerefin için şehit olmuşlardır. 12 Mart'tan önce komünizmle mücadelede Milliyetçi Hareket Partisinin oynadığı rol, tarihe geçmiştir. Anarşistlerin şiddet yoluyla ulaşamadıkları düzen değişikliğini bugün Cumhuriyet Halk Partisi vatandaşların oyunu istismar ederek gerçekleştirmek istiyor. Düzen değişikliği ile istenen şey, sosyalizmdir. Sosyalizm, mülkiyeti, insan haklarını ve millî birliği reddeden bir düzendir. Türkiye'de uygulanmak istenen sosyalizm, Türk Milletini reddeden, bunun yerine Türkiye halkları fesat görüşünü ileri sürerek vatanımızı parçalamayı hedef alan bir sosyalizmdir. Demokratik rejim içinde meselelerimizi halledebilir, kalkınabiliriz. Türk Milleti kendi siyasî rejimini tayin etmiştir. Türkiye kendi kalkınmasını gerçekleştirecek her türlü potansiyele sahiptir. Yeter ki siyasî partiler, hükûmetler, idareciler, millî menfaatleri her şeyin üstünde tutmak şuuruna sahip olsunlar. Yeter ki vatandaşlarımız şahsî hesapları uğruna Türk Milletinin yüce menfaatlerini hiçe sayan, milletin dertleri ile adeta alay eden gayri ciddi sorumsuz politikacılara ve onların partilerine oy vermesinler.

Aziz Vatandaşlarım,

Türk Milleti içinde bulunduğu geri kalmışlık, az gelişmişlik illetinden kurtulmak için sabırsızlanıyor. Türk Milleti bu arzusuna ancak ülkücü kadroların iktidara gelmesi ile kavuşacaktır. Millî şuurdan uzak, millî tarihini inkâr eden, örf ve âdetlerine ve dinine saygısız, kökü dış kaynaklardan beslenen siyasî partilerden özlenen ülkücü nesli yetiştirmesi beklenemez. İlkokul sıralarından başlıyarak üniversite öğreniminin sonuna kadar çocuklarımıza, gençlerimize, millî tarih ve Türklük şuuru ve-

rilmelidir. Yıllardanberi Türk Millî Eğitimi kendine düşen bu aslî görevi yerine getirememiş; ruhsuz ve Türklük şuuruna yabancı bir neslin yetişmesine sebep olmuştur. Türk Milletinin zaferle, şanla dolu büyük tarihî kişiliği unutulmuş veya kasten unutturulmuştur. Bu ise kendi millî değerlerini hiç nazara almadan yabancıları körü körüne taklit hastalığını doğurmuştur. Kendine güveni olmayan, tarihini küçümseyen fertlerden oluşan toplumlar devamlı olamazlar. Sağlam karakterli, bilgili, kalbi Türklük ve vatan sevgisi ile çarpan milliyetçi gençlerin yetiştirilmesinde, başta ilkokul öğretmenleri olmak üzere bütün öğretmenlerimize çok büyük görevler düşmektedir. Öğretmen gelecek nesillere, topluma yön veren kimsedir. Gelmiş geçmiş bütün iktidarlarca dertlerine çare bulunmayan öğretmenler, Milliyetçi Hareket Partisi iktidarında insan gibi yaşama imkânlarına kavuşacaklardır. Partimizin öncelikle ele almak istediği meselelerden biri de budur. Bugüne kadar iktidar olan siyasî partiler, öğretmenlik mesleğine gereken önemi vermemişler; öğretmeni, köyde kentte kendi dertleri ile başbaşa bırakmışlardır. Üniversiteye girmek isteyen gençlerimizin sayısı her geçen gün artmaktadır. Üniversitelerimizin sayısını arttırıp daha çok gencimizin üniversite tahsili yapabilmesi imkânını sağlayacağız. Kaliteli, bilgili ve vatansever öğretim üyesi yetiştirilmesini temin edeceğiz.

Aziz Vatandaşlarım,

Milletlerin uzayı fethetme yarışına girdiği çağımızda, Türk evlâdı sen-ben kavgası ile zamanını harcayan, şahsî hesapları uğruna millî menfaatleri hiçe sayan iktidarlarca yönetilmek bahtsızlığı içindedir. Vatandaşın millet olarak yükselmek. birlik

ve kardeşlik ruhu içinde çalışmak alışkanlığı kazandığı ve millî menfaat şuurunu kafasına yerleştirdiği gün, Türkiye kalkınma ve büyük devlet olma çabasında çok önemli bir mesafe katetmiş olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, millete hizmeti herşeyin üstünde tutan ülkücü gençliğin, aydının, vatandaşın partisidir. Sevgili vatandaşlarım, millete insan gibi yaşama imkânını verecek, herkese sosyal güvenliğini sağlıyacak, her yönden kalkınmış büyük ve güçlü Türkiye'yi kuracak milliyetçi, örf ve âdetine bağlı ve dinine saygılı kadrolar Milliyetçi Hareket Partisindedir. Bugün Türkiye'de birbirleriyle döğüşen iki cereyan vardır. Komünizm ve Türk Milliyetçiliği. Komünizm, dünyanın dörtte birini yutmuş olan korkunç ve kanlı bir sömürgeciliğin öncüsü ve sömürü aletidir. Türk Milliyetçiliği ise, Türk Milletinin yaşama ve yükselme ülküsüdür. Biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu yüce ülküyü zafere ulaştırma savaşını veriyoruz.

Bu savaşta, doğruluk, bilgi ve iman önderimizdir. Halkımıza, milletimize ve vatanımıza karşı duyduğumuz sarsılmaz sevgi ve güven en büyük gücümüzdür.

Aziz Vatandaşlarım, hepinizi saygıyla selâmlarım. Seçimlerin milletimiz için hayırlı olmasını dilerim.

Cenabı ALLAH milletimizi şerirlerin şerrinden korusun.

KOMÜNİZMİ VE SOSYALİZMİ BİZ EZERİZ *

Muhterem Vatandaşlarım,

Türk Milleti ikiyüz yıldanberi, yıkıntı, gerileme ve bocalama içindedir. 1919-1923 yılları arasında büyük Atatürk'ün önderliği altında, bir mucize yaratarak Türkiye Cumhuriyetini kurabildik ve daha sonra onun idaresi altında büyük hamleler yaptık. Fakat Atatürk'ten sonra eski hastalıklar geri tepti. Devlet yöneticilerinin bilgisizliği, inceleme, soruşturma ve istişareye önem vermemeleri, kendi rahat ve menfaatlarını millet varlığının üstünde tutmaları, Türkiyemizin kalkınmasını geciktirmiş ve önlemiştir. Cumhuriyet kurulalı elli yıl geçmiş olduğu halde, bugün yine geri kalmış millet durumundayız, yoksulluk, teşkilâtsızlık ve cehalet içindeyiz. Memleketimizi yönetenler, yeteneksiz, seçtikleri yollar, birer çıkmaz sokak, tayin ettikleri hedefler, kısır ve cüce bulunmaktadır.

Aziz Vatandaşlarım,

Milletlerin yükselişini, refah ve mutluluğunu sağlayan esaslar özet olarak şunlardır:

(*) 13 Fkim 1973 Cumartesi günü Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in Radyo'da yapmış olduğu konuşmadır.

1 — Yüksek manevî inanç sahibi olmak, yüksek ahlâk duygusuna ve kuvvetli milliyetçilik şuuruna sahip bulunmak,

2 — İlim ve teknikte en yükseğe çıkmak ve sanayileşmek.

3 — Gerek tarımda, gerekse sanayide çağa uygun modern, kitlevî çok üretim yapabilmek;

İşte milletleri yükselten, refahlı yapan, bu ana esaslardır. Türkiye'yi bugüne kadar yönetmiş olan iktidarlar, bu temel gerçeklere göre davranamamışlardır. İleri milletlerle aramızdaki mesafe her geçen gün daha çoğalmakta ve büyümektedir. Yurdumuzun bazı yerleri halen taş çağında, mağara devrinde, bazı yerler ise demir devrinde, bazı yerler tunç çağında, bazı yerleri ancak buhar çağına girme çabası içindedir. Dünyanın ileri ülkeleri ise, atom, füze ve uzay çağına girmiş bulunmaktadır.

Bu şartlar içinde bizi kimse kendi halimize bırakmaz. Kapılarımızı çeşitli tehlikeler zorlamaktadır. Bu durumda, Türkiye'nin ileri milletlerin izledikleri olağan ve normal gelişme yollarından yürümekle onlarla arasındaki farkı kapatması mümkün olamaz. Mutlaka olağanüstü gayretlere, çalışmalara girişmek zorunluğuna ve halkı şuurlandırarak halk enerjisini seferber etmeğe ihtiyaç vardır. Bunun için millî ülkülerin canlandırılması, güzel sanatların ve millî eğitimin faaliyete geçirilmesi gerekmektedir. Bu işleri bugün Türkiye'de Milliyetçi Hareket Partisinden başka yapabilecek hiçbir siyasî parti yoktur.

Yalnız Milliyetçi Hareket Partisi'dir ki, yüzbinleri bulan her meslekten ülkücü aydınları ve sayıları yarım milyona varan ülkücü gençleri ile, mem-

leketimizin susadığı ve yıllardır beklediği kalkınma hamlelerini başarma kudretine sahiptir.

Aziz Vatandaşlarım,

Bugün milletimizin çoğunluğu yoksulluk, bakımsızlık ve teşkilâtsızlık içindedir. Memlekette bir gücü yeten yetene zihniyeti sürdürülmekte, daha zorba olanın hükmü yürümektedir. Karaborsacılık, tefecilik, vurgunculuk, çeşitli haksızlık ve adaletsizlikler halkımızı perişan etmektedir. Son zamanda kabul edilmiş olan paralı eğitim kanunu ile yoksul ailelerin çocuklarının yüksek öğretim yapma imkânı da kaldırılmıştır.

İşte Milliyetçi Hareket Partisi; bütün bu haksızlıkları ortadan kaldıracak ve halkın kanını emen tefeciliğin, karaborsacılığın, vurgunculuğun kökünü kazıyacaktır. Bütün vatandaşlarımızı içine alan bir sosyal adalet, sosyal yardımlaşma ve sosyal güvenlik teşkilâtını kuracak ve aksaksız işliyen bir fırsat eşitliği düzeni meydana getirecektir. Her şeyden önce hukukun üstünlüğünü ve insan sevgisi ile insan haysiyetine hürmet zihniyetini hâkim kılacak ve ekonomik kamu düzenini kuracaktır. Hem de bunları Milliyetçi Hareket Partisi; memleketi komünizme götürmeden yapacaktır.

Aziz Vatandaşlarım,

Ülkemiz hayat pahalılığı ve vergi yönlerinden dünya ülkeleri arasında birinci sırayı işgal etmektedir. Hayat pahalılığı ve vergi mükellefiyetinden en çok zarar gören vatandaşlarımız, dar gelirli vatandaşlarımız, köylü, işçi, esnaf ve küçük memurlarımızdır. Bugün vergi gelirleri incelendiği takdirde, toplanan vergilerin çok büyük bir kısmının işçi, memur, köylü ve esnaftan alındığı derhal göze çarp-

maktadır. Hayat pahalılığının da fakirin cebinden alınıp zenginin cebine aktarılan vurguncu bir piyasa vergisi olduğu göz önünde tutulursa, işçi, köylü ve küçük memurlarımızın nasıl ezildiği, nasıl üvey evlât muamelesi gördüğü daha iyi anlaşılacaktır. Buruda, milletimizin yükseltilmesinde en önemli görevi yüklenmiş olan öğretmenlerin, özellikle ilkokul öğretmenlerinin içinde bulundukları ezici duruma işaret etmek isterim. Toplum hayatımızın her safhasında, öğretmenlere ayrı haklar ve öncelikler tanınması gerektiği halde, bugün cemiyette en çok sıkıntı çeken, onlardır. Yeni Türkiye'nin gerçek kurucuları olan öğretmenleri, şerefli, refahlı ve toplum içinde söz sahibi yapacağız.

Aziz Milletim,

Bütün bu hayat pahalılığı ve vergi zulmüne karşılık, dar gelirli vatandaşlarımız devlet nimetlerinden yararlanamamaktadır. Milliyetçi Hareket Partisi, bu adaletsiz ve millî olmayan, vatandaşlarımız arasında ayırma yapıp, fakiri daha fakir, zengini millet sırtından daha zengin yapan çirkin sistemi yok edecektir. Milliyetçi Hareket Partisi, zengin-fakir ayırımı yapmaksızın, bütün milletin, Türk Milletinin âdil ve güçlü iktidarını kuraçaktır. Milliyetçi Hareket Partisi, dar gelirli vatandaşları, işçiyi, köylüyü, esnaf ve küçük memuru, Türk Milletinin bölünmez aslî unsurları olarak ele alacak, üvey evlât muamelesinden kurtaracaktır.

Büyük Milletim,

Milliyetçi Hareket Partisi, Türk Milliyetçiliğine inanan, Türk Milliyetçiliğini savunan bir partidir. Milliyetçilik anlayışımızda bölücülük, sınıf ve mezhepçilik yoktur. Türküm diyen, Türklüğe inanan herkes bizim için aynı değere sahiptir.

Milliyetçi Hareket insan sevgi ve saygısına dayanan bir partidir. Bu sebeple, milletimizi sınıf ve mezheplere bölen, bazı fertleri zengin olduğu için sevip, bazılarını fakir olduğu için küçük gören her zihniyet ve partiye karşıdır.

Milliyetçi Hareket'e göre, milliyetçilik ve kalkınma, köy ve köylüden başlar. Bu amaçla, iktisadî, sosyal ve kültürel kalkınmamızda ağırlık merkezini köylerimize vereceğiz. Kalkınmış, zengin, mutlu bir köy toplumu kuracağız. Köye elektrik, su ve yol, köye fabrika ve atölye, köye teknik ve meslekî okul, köye hastahane götürülmedikçe, köylümüz, dolayısiyle milletimiz kalkınamaz.

Aziz Vatandaşlarım,

Türk toplumunu meydana getiren sosyal tabakalar arasında en çok ihmal edileni, en fakiri köylü yurttaşlarımızdır. İstatistiklere göre bir köylü vatandaşımızın aylık ortalama geliri 55 liradır. Bir ayakkabının 300 lira, bir gömleğin 100 lira olduğu bir ülkede, bir vatandaşın ayda 55 lira ile nasıl yiyip içeceği, nerede yatıp kalkacağı namuslu vicdanları rahatsız etmelidir. Bir tarafta, bir gecede binlerce lirayı lüks ve eğlencesi için har vurup harman savuran bir avuç azınlık, bir tarafta ortalama aylık geliri 55 lira olan 25 milyon insan. Gelirler arasındaki bu büyük dengesizlik, Türk Milliyetçilerini ciddî bir şekilde endişeye sürüklemektedir. Bu sebeple Milliyetçi Hareket Partisi, ısrarla ciddî bir köy kalkınmasına girişecektir.

Aziz Milletim,

Sosyal güvenlik yönünden, düzeltilmesi gereken bir husus da küçük memur ve esnafımızın güvenlik sistemidir. Bugün Emekli Sandığı ve Bağ-Kur gerekli ihtiyaçlara cevap verememektedir. Eski i' 'i-

darlar hiçbir tedbiri ciddî olarak düşünüp almadıkları için ülkemizin sosyal güvenlik sistemi de devekuşuna benzemektedir. Yapılacak iş, köylü, işçi, esnaf, memur ve serbest çalışanların tümünü içine alan, ciddî ve modern, sosyal politikaya uygun yeni bir Sosyal Güvenlik sistemi kurmaktır.

Hiçbir medenî ülkede, sosyal güvenlik; Emekli Sandığı, Sosyal Sigortalar ve Bağ-Kur gibi ayrı müesseseler içinde toplanmamıştır. Ülkemizde bu müesseseler müstakil kuruluşlar olduğu için, işler hem pahalı olmakta, hem de gereği gibi yürümemektedir. Bürokrasi içinde boğulan bu müesseseler, Milliyetçi Hareket'in iktidarında tek elde toplanacaktır. Her vatandaş bu yeni kurumun üyesi olacak, hastalık, ihtiyarlık, iş kazası ve işsizlik gibi tehlikeler, eşit ve hızlı bir şekilde giderilecektir.

Aziz Vatandaşlarım,

İnsanlığı alçaltan en iğrenç şey, köleliğe boyun eğmek, uşaklığı kabul etmektir. Bugün Türkiye bizi köleliğe, uşaklığa, parçalanmaya sürüklemek istiyen ağır bir komünizm tehlikesi ile karşılaşmış bulunmaktadır. Eski Dev-Genç üyeleri, Türkiye'yi bölmek isteyen Doğu Kültür Derneği mensupları ve bütün komünistler, yeni Cumhuriyet Halk Partisi çevresinde toplanmışlar onu desteklemektedirler. Karaoğlan adını taktıkları Sayın Bülent Ecevit'in kanatları altında büyük hazırlık içindedirler. Seçimlerden sonra 12 Mart öncesinden daha şiddetli yıkıcılıklarla memleketi karıştırmaya girişeceklerdir. Bunların yardım ve desteğine kucak açmış bulunan Sayın Bülent Ecevit kaplan sırtına binmiş bir adam durumundadır. İstediği yere sevk edemez, durdurmak istese durduramaz, inmek istese üstünden inemez... Ecevit'e oy vermiyerek onu kurtarınız.

Muhterem Vatandaşlarım,

Vatanımızı bölmek, parçalamak, milletimizi köleliğe, uşaklığa götürmek isteyen komünizmi, faşizmi ve diğer yabancı ideolojileri ezeceğiz ve Türkiye sınırları içinde bunların namı nişanını bırakmayacağız.

Milletimizi, karşılaştığı bu tehlikelerden ancak Milliyetçi Hareket Partisi'nin iktidarı kurtaracaktır. Milliyetçi Hareket Partisi bütün vatandaşlarımızı huzur, güven ve adalete, kardeşlik ve sevgiye dayanan gerçek demokrasiye ve hürriyete kavuşturacaktır.

Sevgili Yurttaşlarım,

Yıllardır kalbimizde özlemini çektiğimiz millî ülkülere ve mutluluğa en kısa zamanda sizleri ancak Milliyetçi Hareket Partisi götürecektir. Bizi destekleyiniz.

Selâm ve saygılarımı sunarım.

TANRI TÜRKÜ KORUSUN.

MİLLİYETÇİ HAREKET BAYRAĞI *

Aziz Vatandaşlarım,

Ülkemiz dünyanın tehlikelerle dolu, en stratejik bir bölgesinde bulunmaktadır. Bugün Ortadoğu ve Akdeniz birer barut fıçısı haline gelmiştir. Komünist emperyalizmle, kapitalist emperyalizm bu bölgede soğuk savaş halindedir. Beynelmilel komünizm Ortadoğu ve Akdeniz'de hakimiyetini kurmak için ülkemizi bir uydu haline getirmek, parçalamak, yok etmek istemektedir. Son on yıl içinde beynelmilel komünizm, anarşist çetelerini bu amaçla, üniversite, fakülte ve işyerlerine sokmuş, Türkiye'yi bir iç savaşa sürüklemek istemiştir. Ülkemizde fakülteleri işgal ettiren, bankaları soyduran, masum insanları kaçırtan, yabancı diplomatları öldürten, millî serveti dinamitlettiren, eski Jandarma Komutanı Sayın Orgeneral Kemalettin Eken'e silâhlı saldırı düzenliyerek yaralayan ve erlerimizi şehit eden, hep beynelmilel komünizmdir. Komünizmin hedefi, bağımsız son Türk devletini parçalamak, yıkmaktır.

Büyük Türk Milleti,

Beynelmilel komünizm, Türk Devletini yıkmak

(*) 8 Ekim 1973 Pazartesi günü Milliyetçi Hareket Partisı Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in radyo'da yaptığı konuşmadır.

isterken, sahte sloganlar kullanmış, bunlarla cahil ve gafil beyinleri yıkamıştır. Komünizmin bütün dünyada kullandığı, sosyal adalet, eşitlik, bağımsızlık ve demokrasi sözleri sahte sözlerdir. Komünist edebiyatta, eşitlik ve sosyal adalet, komünist en büyük devletin, diğer devlet ve milletleri sömürmesi, ezmesi demektir. Bağımsızlık, diğer devlet ve milletlerin millî hakimiyetlerine son verip onları patron komünist devletin esaret altına alması demektir. Demokrasi ise, halkın komünist partisi üyelerinin esir ve kölesi haline getirilmesi demektir. Komünist rejimin hâkim olduğu hiçbir ülkede, sosyal adalet, eşitlik, demokrasi ve hür seçim yoktur. Komünist rejimde halk bir hırka, bir lokmaya ömrü boyunca çalıştırılırken, komünist partisinin bir avuç üyesi, lüks hayat yaşamaktadır.

Komünist ülkelerde hür seçim, çok partili rejim yoktur. Komünizm, muhalefete yaşama imkânı vermez. Rejimi en küçük bir şekilde tenkid eden ilim ve sanat adamları ya hapishaneye veya tımarhaneye atılır. Bunun tatbikatını her gün gazetelerde okumakta, radyolarımızda duymaktayız.

Muhterem Yurttaşlarım,

Komünist rejim, ferdî mülkiyete düşmandır. Komünist rejimde vatandaşın mal-mülk sahibi olması yasaktır. Komünist dünya, insanın doğumundan ölümüne kadar bir lokma ekmeğe, bir hırkaya mahkûm edildiği, fikir hürriyetinin mevcut olmadığı ebedî bir cehennemdir.

Aziz Vatandaşlarım,

Bugün memleketimizde, Türk Milletini komünizmin ebedî cehennemine sokmak isteyenler vardır. Bugün memleketimizde komünizm propagandası yapanlar, komünizmi bir fikir meselesi olarak

gösterip, serbest bırakılıp yayılmasını isteyenler vardır. Türk Devletini yıkmak için, beynelmilel komünizm emrinde çalışanları masûm gösterip, af kanunlarının kapsamına sokmak isteyenler vardır. Komünizm suçunu fikir suçu olarak ilân edip, anarşist komünistleri affettirmek isteyenler vardır. Bugün memleketimizde komünizm mahkûm edildiği için, sosyalizm perdesi altında komünizmi geliştirmek isteyenler vardır.

Bunları isteyenlerin başında bugünkü Cumhuriyet Halk Partisi ve onun Genel Başkanı Sayın Ecevit gelmektedir. «Toprak işliyenin, su kullananın,» «Bana sosyalist derseniz bundan ancak memnun olurum», «Doğa kanunu var, toprakları işgal ediniz» gibi kışkırtıcı sözler hep Sayın Ecevit'e aittir. Sayın Bülent Ecevit daima komünistlere ve anarşistlere arka çıkmış, onları korumuş ve onlarla beraber cephe tutmuştur. Milliyetçilere karşı ise sürekli iftiralarda bulunarak hücumlar yapmış, düşmanlık göstermiştir.

Meselâ 12 Mart'tan önce, bir akşam Siyasal Bilgiler yurdunda öldürülen Devgenç üyesi komünist Mustafa Kuseyri için övücü demeçler vermiş ve fakülteye giderek yöneticilere üzüntülerini bildirmiş ve baş sağlığı dilemiştir. Bununla da yetinmeyerek, milliyetçiler aleyhine demeçler vermiştir. Ayrıca zaman zaman Milliyetçi Hareket Partisi'ne iftiralarda bulunmuştur.

Sayın Ecevit ve Cumhuriyet Halk Partisi'nin diğer bazı yöneticileri özellikle son zamanlarda verdikleri demeçlerde şöyle diyor: «Üniversitelerde, iki kavgacı gurup vardı, bunlardan bir tarafa mensup olanlar, yakalanarak içeriye tıkıldı, diğer gurup ise ellerini, kollarını sallıyarak dışarda serbest geziyor-

lar. Cumhuriyet Halk Partisi iktidara gelir gelmez içerdekileri hürriyetlerine kavuşturacak ve aldatılmış olan diğer gurubu da irşat edecektir.»

Ana muhalefet partisinin liderinin şu sözlerine bakınız ve yurdumuzun ne büyük tehlikelerle karşı karşıya olduğunu anlayınız. Demek sıkı yönetim tarafından mahkemeye verilenler üniversitede kavga çıkardıkları için tutuklandılar... O halde Kültür Sarayı'nı kimler yaktı? Marmara Vapuru'nu ve diğer Araba Vapuru'nu kimler batırdı? Bankaları kimler soydu? Adam kaçıranlar, adam öldürenler kimlerdi? Orta Doğu Teknik Üniversitesinde Türk askerine ateş açarak, dokuz saat Jandarma Alayına karşı muharebe eden ve erlerimizi şehit edip subaylarımızı yaralayanlar kimlerdi? Bunlar Sayın Ecevit'in masum kavgacı gurubu, Dev-Genç üyesi azılı komünistlerdir.

Sevgili yurttaşlarım, kuzu postuna bürünerek sizden oy isteyenleri tanıyınız.

Büyük Milletim,

Şimdi de sosyalizm kelimesine dikkati çekmek istiyorum. Bazı yarı aydınlar, sosyalizmi, ihtilâlci sosyalizm, demokratik sosyalizm şeklinde ikiye ayırıp, Türkiye'de demokratik sosyalizmin serbest olduğunu ileri sürüyorlar. Bu yanlış, hatalı ve son derece tehlikelidir. Sosyalizmle demokrasi bağdaşamaz. Bunu bizzat, ihtilâlci sosyalistler yani komünistler de beyan etmektedirler. Komünistlere göre, bir tek sosyalizm vardır, o da ihtilâlci sosyalizm, yani komünizmdir.

Bugün dünyanın hiçbir ülkesinde demokratik sosyalizm yoktur. Lenin, Mao, Kastro gibi komünist liderler, demokratik sosyalizmi daima reddetmişler, bu kavramla alay etmişlerdir. Muhalefet tanımayan,

bütün üretim araçlarını, fabrikayı, boyacı sandığını, dağdaki keçiyi bile devletleştiren, toprak ve araziyi köylünün elinden alıp devletin kollektif çiftliği haline getiren, bütün ekonomiyi merkezî totaliter bir plân dairesinin emrine vermek isteyen bir sosyalizmin demokratik olabilmesi mümkün değildir.

Aziz Vatandaşlarım,

Bazı yurttaşlarımız Avrupa'da sosyalizmin olduğunu, meselâ İsveç'te sosyalist bir rejimin iş başında bulunduğunu söylüyorlar. Bu da yanlıştır. Avrupa'da, İsveç'te sosyalizm yoktur. Bu ülkelerde sosyal demokrasi adı altında sulandırılmış, yumuşatılmış bir özel sektörcülük, bir kapitalizm söz konusudur.

Muhterem Yurttaşlarım.

Tarihi boyunca hür ve bağımsız yaşamış, şeref ve haysiyeti için savaşmış, Büyük Türk Milletini, sosyalizm yaftası altında komünizme götürmek isteyen zihniyete oy verme. Gittikçe sosyalist bir hüviyete bürünen demokratik sol adı altında ülkemizi maceralara götürmek isteyen, «Toprak işleyenin, su kullananın» diyenlere oy verme.

Aziz Milletim,

Komünizmin istediği iktidarlar, âciz, korkak iktidarlardır. Komünizmin istediği iktidarlar, hayat pahalılığını yaratan, vurguncuya, karaborsacıya zemin hazırlayan iktidarlardır. Komünizm mikrobunu büyütüp geliştirecek en iyi bataklık, siyasî iktidarların aczi, hırsızlık, enflasyon, hayat pahalılığı, yoksulluk, geçim sıkıntısı ve vurgunculuktur. Eğer son on yılda ülkemizde komünizm, bu kadar gelişmiş, adam kaçırıp, diplomat öldürmüş, banka soymuş, millî serveti imhaya kalkışmışsa, bunun sebebi, siyasî sorumluluğu taşıyanların aczi, korkaklığı ve

iktisadî, sosyal konulardaki bilgisizliği, beceriksizliğidir.

Sevgili Vatandaşlarım,

Komünizm ve hayat pahalılığı ile en iyi mücadele edebilecek parti, Türk Milliyetçiliğine inanan, cesur ve faziletli evlâtlarındır. Milliyetçi Hareket Partisi, komünizmi, hayat pahalılığını yok edecektir. Milliyetçi Hareket Partisi, hürriyet ve demokrasi içinde, ülkemizi kalkındıracak, çağdaş medeniyete ulaştıracak, âdil gelir dağılımını sağlıyacaktır. Milliyetçi Hareket Partisi, komünizme ve faşizme, insanı ve milletleri ezen emperyalizme, her türlü dikta rejimlerine karşı, hakka, hukuka dayanan, hürriyet ve demokrasiye inanan bir fazilet partisidir. Milliyetçi Hareket Partisi, vatan topraklarımız üzerinde yaşayan herkesi kucaklamak isteyen, mezhepçiliğe, sınıfçılığa, bölgeciliğe, her türlü bölücülüğe karşı, bütün yurttaşlarımızı bütünleştirici, birleştirici bir partidir.

Sevgili Yurttaşlarım,

Yeni bir bayrak açmış bulunuyoruz. İnsanlarımızı şerefle, haysiyetle yaşatmak için mücadele edeceklerin bayrağını açmış bulunuyoruz.

Milletimize refah ve mutluluk yollarını tıkayan tefeci, karaborsacı, vurguncuların kökünü kazıyacak savaşçıların bayrağını açmış bulunuyoruz.

Komünizmi ezecek, Türk Milliyetçiliğini yükseltecek ülkücülerin bayrağıdır bu. Aziz vatandaşlarım bu bayrağın altında toplanınız. Memleketimizi mutlu yarınlara götürecek olan bu davayı destekleyiniz.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN.

KALKINMANIN ÖLÇÜSÜ *

Muhterem Vatandaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi adına yapacağım seçim konuşmasına başlamadan, kısa bir müddet önce Diyarbakır ilimiz ve çevresinin uğradığı zelzele felâketinden duyduğumuz derin üzüntüyü ifade etmek istiyorum. Ölen vatandaşlarımıza yüce Allah'tan rahmet diliyor yakınlarının acılarını paylaşıyor, geride kalanlara sağlık, mutluluk ve sabırlar diliyorum.

Muhterem Vatandaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi 12 Ekim seçimlerine her ilde girecektir. Milliyetçi Hareket Partisi 12 Ekim seçimlerinde sadece kendi adaylarını destekliyecek, başka hiçbir partinin adayına oy vermiyecektir. Hükûmete ortak diğer partiler, birçok defalar tekrarladığımız seçim işbirliği çağrılarımıza olumlu cevap vermedikleri için, partimiz kesin olarak kendi adaylarını desteklemek kararı almıştır. 12 Ekim seçimlerinin milletimiz, memleketimiz için hayırlı sonuçlar getirmesini dilerim.

Muhterem Vatandaşlarım,

Sayın Bay Ecevit'in, memleketimizin iç ve dış

(*) «12 Ekim 1975 seçimleri radyo konuşması»

meseleleri yönünden çıkmazda olduğu bir zamanda hükümeti bırakıp kaçmasından sonra Milliyetçi Hareket Partisi mevcut koalisyon hükümetine girmeyi bir vatan borcu bilmiştir. Milliyetçi Hareket Partisi hükümet ortağı olarak yaptığı ilk icraat arasında, milletimizin geniş bir kesimini kapsayan işçi, köylü, esnaf ve memur vatandaşlarımızın durumları üzerine eğilmiştir. Bu amaçla köylü yurttaşlarımızı yakından ilgilendiren, gübre ve diğer temel girdilerin fiyatlarının ucuzlatılmasına, buğday, çay, fındık vesair tarım ürünlerinin taban fiyatlarının yüksek tutulmasına, işçi kıdem tazminatı ile sigortalarının arttırılarak, sağlam hukukî teminata bağlanmasına, 12 sayılı kararnameyle memur maaşlarının artmasına katkıda bulunmuştur. Sosyal adâleti sağlayan bu gibi tedbirlerin yanında, ülkemizin başta gelen meselelerinden birisi de kalkınma meselesi olduğundan, Milliyetçi Hareket Partisi büyük yatırımların, tesis ve fabrikaların kurulmasını ısrarla savunmuş, iktidara ortak olduğu altı aylık dönem içinde, en büyük fabrika ve tesislerin temellerinin atılmasına ortak olmuştur. Milliyetçi Hareket Partisinin ortak olduğu hükümet, sefalete, fukaralığa savaş açmış, enflâsyonun artış hızını önleyici tedbirlerin alınmasına katkıda bulunmuştur.

MİLLÎ DEVLET

Muhterem Vatandaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi **Millî Devlet** ülküsüne inanır. MİLLÎ DEVLET Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde yaşayan her Türk vatandaşını kucaklayan, bağrına basan bir devlet biçimidir. Bizim gözümüzde Türk Milleti; bölge, mezhep, ırk veya

parti ayırımı gözetmeksizin bölünme kabul etmez kutsal bir bütündür. MİLLÎ DEVLET, vatandaşları bölge, mezhep, ırk farkı tanımaksızın ALLAH'ın mukaddes bir emaneti olarak görür. MİLLÎ DEVLET her türlü sosyal, siyasal ve ekonomik imtiyazlara karşıdır. Millî Devlet'de bölücülük yok, birlik, bütünlük vardır. **Milliyetçi Hareket Partisi Millî Devlet ülküsü içinde kırk milyon vatandaşımızı bütünleştirecek, Türklük ülküsüyle yoğuracaktır.**

Aziz Vatandaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi güçlü, kalkınmış, mutlu bir Türkiye kuracaktır. Güçlü büyük Türkiye'de bugünkü gibi, yarı aç yarı tok vatandaş kalmayacaktır. Büyük Türkiye refahlı insanlar ülkesi olacaktır. Yoksulu, fakiri çok bir ülkede millî dayanışma olamaz. Bugün ülkemizde büyük halk kesimleri geçim sıkıntısı çekmekte, yarınına güvenle bakamamaktadır. Bilhassa orta ve küçük memurlar, küçük esnaf, çiftçi ve köylü vatandaşlarımız; pahalılığın, sefâletin pençesinde kıvranmaktadır. Milliyetçi Hareket Partisi, fakiri daha fakir, zengini daha zengin, yapan **BU PAÇAVRA İKTİSAT SİSTEMİNE SON VERECEKTİR !**

KALKINMANIN ÖLÇÜSÜ

Sevgili Vatandaşlarım,

Milletimiz yoksul durumda, geri kalmış ve insanca yaşama imkânlarına sahip değildir. Üstelik derdini kimseye anlatamamakta, tarih boyunca, müşfik bir baba olarak görmeye alıştığı Devletten beklediği ilgiyi bulamamaktadır. Ürettiğinin karşılığını alamıyor, kazancının çoğunu aracılara, tefecilere vermek zorunda kalıyor. Rüşvetsiz, iltimassız iş yaptırmakta güçlük çekiyor. Dış ticaret açığımız

gittikçe büyüyor, ihracatımız yerinde sayarken, ithalâtımız artıyor. Bir tarım ülkesi sayılmamıza rağmen, ekmeklik buğdayımızı bile başkalarından alıyoruz. Niçin bu böyledir? Çünkü, şimdiye kadar iktidara gelmiş partiler, ya kapitalist, ya da sosyalist modellerden medet ummuşlardır. Memleketimizin yapısını hiç hesaba katmamışlardır. Asıl önemlisi iktisatça kalkınmanın; dar kalıpları içinde katılaşmış doktrinlere körükörüne bağlanmaktan ziyade, müsbet ilim zihniyetine ve yetişmiş insan gücüne bağlı olduğunu unutmuşlardır. **Adalet Partisi ve Cumhuriyet Halk Partisi iktidar oldukları dönemlerde kalkındığımızı ileri sürerler. Gerekçeleri de hazırdır. Derler ki; on yıl önce üretilen değerleri aştık, daha çok köye elektrik verdik, daha çok okul yaptık, fert başına düşen millî geliri dörtbin liradan, beşbin liraya çıkardık. Böyle bir hesabın milleti kandırmaktan başka hiçbir değeri yoktur. Çünkü, bir ülkenin kalkınıp kalkınmadığı, kendi kendisiyle değil, diğer ülkelerle ve ileri milletlerle yapılacak kıyaslamalar sonucu ortaya çıkacaktır. Meselâ belli bir süre önce fert başına düşen geliri bakımından eşit olduğumuz ülkeler ele alınır, sonra bugünkü duruma bakılır. Eğer o ülkeleri geçmişsek kalkınıyoruz denilebilir. Böyle bir açıdan bakılınca durumumuz yüz kızartıcıdır. Birtek misâl ile yetineceğim: 1960 yılında millî gelir ortalaması bakımından komşumuz Yunanistan ile eşittik. 1974 yılında Yunanistan'da fert başına düşen millî gelir tam Türkiye'nin üç katıdır!**

KALKINMA ANCAK DOKUZ IŞIK İLE MÜMKÜNDÜR

Milliyetçi Hareket Partisi, ülkemizin şartlarına

ve milletimizin yapısına uygun bir doktrinle, DOKUZ IŞIK Doktriniyle ortaya çıkmış ve hızlı kalkınmanın yolunu bulmuştur. Biz, Sosyalizme de, Kapitalizme de karşıyız! Dediğimiz zaman, bazıları hayret ediyor.. Nasıl bir görüşten yana olduğumuzu soruyorlar... Tekrar ilân ediyoruz ki; Milliyetçi Hareket Partisi hiçbir zaman bize benzemeyen; insanın yapısı, coğrafyası, gelenekleri değişik yabancı doktrinlerle kalkınmamızın mümkün olmayacağını, müspet ilim zihniyetine uygun bir düşünceyle tesbit etmiş; **Her şey Türk'e göre, Türk için ve Türk tarafından** yapılması gerektiğini öne sürmüştür. İktisatça kalkınmamızın başlıca şartlarını sıralıyorum: En kısa zamanda sanayileşmek zorundayız. Ancak, sanayileşmedeki kastımız: Montaj veya tüketim sanayii; Coca-Cola, Dandy sakızı sanayii değil, ağır sanayi yani üretim endüstrisidir. Makina yapan fabrikaların kurulmasıdır. Temel parçaları yabancılardan almak ve bunları birbirine eklemekle, sanayileşmenin bir ilgisi yoktur. Sanayileşmedikçe, kalkınmanın imkânsızlığı da şu ilmî gerçekten ileri gelir. Her tarım ülkesi sanayileşmiş ülkeler tarafından sömürülmeye mahkûmdur. İktisatça kalkınmanın diğer bir şartı da yerleşme bölgesinin sayısına bağlıdır. Yapılan hesaplara göre memleketimizde 70.000 ni aşkın yerleşme bölgesi vardır. Oysa nüfusu bizden fazla olan gelişmiş ülkelerde yerleşme bölgelerinin sayısı 10.000 ni geçmez! Bu konuya bir çözüm yolu bulmadığımız müddetçe, dünyanın en bilgili uzmanlarını getirsek, kalkınmamıza asla imkân yoktur. Hesap gayet açıktır: 70.000 yerleşme bölgesine hizmet götürmek zorundayız. Yolunu, okulunu, camisini, hastahanesini yapacağız. Suyunu, elektriğini vereceğiz... Fakat hangi parayla, hangi

elemanla? İşte, Milliyetçi Hareket Partisi ilim adamlarımızca kesin olarak ortaya konulan bu durumu görerek, **TARIM KENTLERİ** projesini milletimize takdim etmektedir. Bütün hizmetlerin götürülmesine uygun, merkez köyler seçilecek, cıvar köyler hiçbir zorlama olmaksızın, refah içinde yaşamalarını sağlayacak olan TARIM KENTLERİNE yerleşeceklerdir. **Geçim sıkıntısı yüzünden Almanya'ya gitmeye, üstelik yabancılar tarafından horlanmaya razı olan köylümüzün, her türlü yoksulluğa katlanıp köyünden uzaklaşmayacağını düşünmek; saflık değilse kötü niyete işarettir. Kaldı ki TARIM KENTLERİ çok yakın köylerde kurulacağından, gurbet acısı da çekilmeyecektir.**

MANEVİYATÇI VE AHLÂKÇIYIZ.

Milliyetçi Hareket Partisi yalnız maddece kalkınmanın yetersizliğine inanmıştır. Bir milletin yükselmesi ve varlık davasını kazanması için **manevî kalkınma şarttır. İnançsız, ülküsüz, ahlâksız, örf ve âdetlerine yabancı bir millet ne kadar zengin olursa olsun, eninde sonunda yıkılmaktan kurtulamaz. Manevî kalkınma maddî kalkınmanın itici gücüdür. Ahlâkça sağlam fakir bir milletin refaha ulaşması mümkündür. Fakat, manevî ahlâkî değerlerini kaybetmiş zengin bir millet; tarihten alınan derslerin de gösterdiği gibi mutlaka çöker! Partimizin doktrini DOKUZ IŞIK'a AHLÂKÇILIK ilkesinin eklenmesi bundan ötürüdür. Biz, madde ve mânâ gücünün ahenk içinde, birbirine kenetlenerek yaşaması gereğine inanıyoruz. Doktrinimiz, İslâm imânı, ahlâk ve fazîletiyle, Türklük şuur ve gururu esasına dayanır.** Kalkınmamızı engelleyen başlıca

yanlışlardan birisi olan, doğulu gibi üretmek, batılı gibi tüketmek alışkanlığının ancak sağlam bir imanla önleneceğine şüphe yoktur. Sosyalist ve Liberalist kalkınma modellerini taklit eden partiler insanlarımızı yalnız maddeden ibaret saymakta, manevî ihtiyaçların, ruh zenginliğinin değerlerinden habersiz görünmektedirler. Milliyetçi Hareket Partisi, Aziz Milletimizin ne İNANÇLI YOKSULLAR, NE DE MADDEYE TAPAN ZENGİNLER OLMASINA RAZI DEĞİLDİR.

MİLLÎ DEMOKRASİ

Büyük Türk Milleti!

Milliyetçi Hareket Partisi insan hak ve hürriyetlerine inanır, insan sevgisine dayanır. Çünkü Milliyetçi Hareket'e göre hakları gasbedilmiş, hürriyetleri alınmış insanlar yapıcı, üretici olamazlar. Türkiyemizin bir an önce kalkınabilmesi, milletler ailesinin hatırı sayılır bir üyesi olması ise, bütün vatandaşlarımızın yapıcı, üretici olmasına bağlıdır. Bu sebeble biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak hak ve hürriyetler rejimi olan demokrasiye inanıyoruz. Ancak, hemen belirtelim ki; demokrasi milleti sınıflara bölen, bir avuç azınlığa hak tanıyıp, büyük millet çoğunluğunu ezen, sömüren bir imtiyazlar rejimi değildir. Milliyetçi Hareket Partisi, köhnemiş, çağdışı sınıfçı demokrasilerle bir avuç azınlığın saltanatına dayanan sömürücü demokrasilere inanmaz! Milliyetçi Hareket'in uygulayacağı demokrasi, milletin bütün fertlerine yönetme, yönetilme hakkı tanıyan demokrasidir. Millî Demokraside, ne sahte bir sınıf, ne de bir avuç azınlığın diktası vardır. **Millî Demokraside efendi olarak millet vardır.**

MİLLET SEKTÖRÜ

Aziz Vatandaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi işçiyi, köylüyü; esnafı, memuru sermaye sahibi yapacak, yeni kurulacak fabrika ve tesislerin mülkiyetine ortak edecektir. Demokrasinin gerçek hürriyet rejimi olabilmesi için, her vatandaşın mal-mülk sahibi olması, sermayeye ortak olması şarttır. Bunun için Milliyetçi Hareket Partisi; Memur Yardımlaşma ve Kalkınma, Köylü Yardımlaşma ve Kalkınma, İşçi Yardımlaşma ve Kalkınma, Esnaf Yardımlaşma ve Kalkınma kurumlarını kuracaktır. Böylece yıllardan beri birer tasarı halinde olup da, bir türlü gerçekleşemeyen bu büyük tasarruf ve kalkınma kurumları gerçekleştirilecek, memurlar için MEYAK, işçiler için İYAK, esnaf için EYAK ve köylüler için KÖYAK projeleri işler hale getirilecektir. Bu kurumlar içinde teşkilâtlanacak olan memur, işçi, esnaf ve köylülerimiz biriktirilen milyarlarca lira para ile bir taraftan kurulacak fabrika ve tesislerin ortağı olurken, diğer taraftan kara günlerinde çeşitli kredi ve sosyal yardımlara sahip olacaklardır.

Muhterem Vatandaşlarım,

MEYAK, İYAK, EYAK ve KÖYAK gibi tasarruf ve yatırım kurumlarının kurulması sonucu meydana gelecek milyarlarca lira kalkınmamızı sağlayacak büyük dev fabrika ve tesislerin yapılmasına ayrılacaktır. Ancak hemen belirtelim ki; kurulacak olan bu fabrika ve tesislerin ortağı ne devlet ve ne de bir avuç azınlık olacaktır. Bu fabrikaların sahibi, emek ve alınterleriyle bu kurumları oluşturan memur, esnaf, işçi ve köylüler olacaklardır. Böylece emek ve küçük tasarruflar hertürlü sömürüden kurtulmuş,

gerçek hak sahibinin, yani işçinin, köylünün, esnafın ve memurun cebine, hisse senedi, tapu senedi olarak girecektir. Bu yol bir taraftan ülkemizin hızla kalkınmasını sağlarken, diğer taraftan millî gelirin sosyal kesimler arasında adil bir şekilde dağılmasını temin edecektir. Bu yol ülkemizde, sahte sosyalizmi, bozuk kapitalizmi kovacak, DOKUZ IŞIK'çı MİLLİYETÇİ, ÜLKÜCÜ, HALKÇI, TOPLUMCU düzeni kuracaktır.

EĞİTİM MESELEMİZ

Aziz Vatandaşlarım,

Bugün bir çok ananın, babanın, gencin yüreği dertlidir. Bu yıl 202 bin Türk genci üniversite veya yüksek okula girememişlerdir. Üniversite giriş sınavından çok; bir tasfiye sınavı olduğu açıkça ortaya çıkmış bulunan bu sistemle her yıl 202 bin gencimize, yeni genç nesiller eklenecek, bu sayı 300 bini, 400 bini bulacaktır. Anayasaya göre her Türk vatandaşı okuma hakkına sahip, devlet de onu okutma, eğitme ödevi içindedir. O halde yapılacak iş mevcut Üniversite ve Yüksek okullarda bulunan gizli kapasiteleri açıp, genişletirken diğer taraftan da yeni bir yüksek öğrenim sistemi kurmaktır. Kalkınan ülkeler kalkınmasını yüksek öğrenim kurumlarına, yüksek öğrenim yapmış aydınlara borçludur. Mevcut imkânlarımızı zorluyarak yeni yüksek okullar açmak, yüzbinlerce gencimizi buralarda okutarak ülkemizin ekonomik ve bilimsel kalkınmasını hızlandırmak zorundayız. 202 bin gencimizi bu yıl öğrenime almak için yeterli binaya, güzide öğretim kadrosuna ve diğer personele sahibiz. 15 yıl önce bugünkü bina ve öğretim kadrosunun üçde biri ile üç kat fazla öğren-

ci okutabilen öğrenim kurumlarımız bugünkü yetişkin ve kat kat fazla kadrosu ile daha çok öğrenci okutabilir.

Ancak ilmî araştırmanın zorluğu, yoruculuğu karşısında öğretim üyelerinin bugün ellerine geçen ekonomik imkânlar son derece yetersizdir. **İlim zor olduğu kadar da pahalıdır. Bu sebeble Milliyetçi Hareket Partisi güzide ilim adamlarımızın hayat şartlarını, ekonomik güçlük ve zorluklarını öncelikle ele alıp giderilmesini savunmaktadır.**

M.H.P. ÜLKÜCÜLERİN İNANÇ HAREKETİDİR

Muhterem Vatandaşlarım,

Bağımsız son Türk Devletini yıkmak isteyen komünistlere, sahte sosyalistlere, bölgeci ve azınlık ırkçılarına karşı en güçlü, en kuvvetli parti olan Milliyetçi Hareket Partisinde toplanınız!

Milliyetçi Hareket Partisi gerçek milliyetçilerin, çilekeş ülkücülerin partisidir. Milliyetçilik sözle olmaz! Milliyetçilik inanç ve aksiyonla, hareketle olur. Milliyetçilik her yerde, her zaman, herkese karşı vatan ve millet bütünlüğünü korumak, gerekirse bu yolda can vermek, mücadele etmekle olur.

Milliyetçiliği salonlarda, kulüplerde, veya seçim meydanlarında sözle yapan, sadece dörtduvar içinde veya kâğıt üzerinde milliyetçilikten bahsedenler milliyetçi olamazlar! Bunlar, milliyetçiliği sömüren istismarcılardır. Milliyetçilik, sahte sola, komünizme, bölücülüğe karşı her zaman, her yerde karşı koyan ve bütün Türk Milletinin birliği, beraberliği, kardeşliği, mutluluğu için çalışan ve gerekirse bu uğurda

hayatını tehlikeye koyan ÜLKÜCÜLERİN İNANÇ HAREKETİDİR!

Komünizme, sahte sola, bölücülere her yerde karşı koyan Milliyetçi Hareket Partisidir. Bütün Milliyetçileri Milliyetçi Hareket Partisinde toplanmaya çağırıyorum. Selâm ve saygılar sunuyorum.

ÜLKÜCÜLÜK KALKINMANIN DAYANAĞIDIR *

Türkiye'miz buhranlı bir geçitten geçmektedir. Türk milleti, asırlık ihmallerin başımıza ördüğü azgelişmişlik çemberini parçalamak için çırpınmaktadır. Devletin imkânları hiç olmazsa bugünkü kullanış tarzıyla, Türk insanının bütün taleplerini karşılamaya yetmemektedir.

TOPLUMLAR İÇİN DÜĞÜMLER

Dünyanın sanayileşmiş ülkeler ve sanayileşmeye çalışan ülkeler olarak ikiye ayrılmış olması, çağımızın en müessir gerçeklerinden biridir. Sanayileşme, gelişme yolundaki ülkelerin hem en büyük hedefidir, hem de en sıkıntılı derdidir. Çünkü sanayileşme zordur, uzun bir yoldur. Zorlukları yenmek ve uzun yolu kısaltmak için ihtiyaç duyulan imkânlar ise genellikle sınırlıdır...

Halbuki, insanlar sanayi toplumunun nimetlerine kavuşmak için sabırsızlanmaktadır. Türkiye gibi bütün demokratik ülkelerde hükûmetler, kitlelerin haklı talepleriyle karşı karşıyadır. Fakat imkânlar

(*) «1976 Kurban Bayramı mesajı»

sınırlıdır. Dışarıdan durgun gibi görünen totaliter rejimler bile, içten içe derinleşen bunalımlara sahiptir.

ÜLKÜCÜLÜK KALKINMANIN DAYANAĞIDIR

Çağımız kalkınma yolundaki ülkeler için sabırsızlık çağıdır. Millet olarak, kalkınmış ülkelerin güçlerine, refahlarına gıpta ediyoruz. O seviyeye ulaşmak için sabırsızlanıyoruz. Millet kesimlerini teşkil eden işçimiz, köylümüz, memurumuz, esnafımız, çağdaş sanayi toplumlarının tüketimini Türkiye gibi bir ülkede yürüten toplum kesimleri karşısında huzursuzluk duyuyorlar.

Hiç kimse, «sabır» tavsiyesinin gerçekçi bir yol olduğunu iddia edemez. Aksine, kalkınma heyecanı vatansever, ülkücü ve bilgili kadrolar elinde bir hızlı kalkınma âmili olarak değerlendirilebilir.

Sabırsızlığın kötüye kullanılması da mümkündür.

Sanayileşmenin nimetlerinden toplumun ancak küçük bir kısmının oburca istifade etmesi ıslâh edilemezse, millete yönelen bir silâh haline gelebilir. Nitekim tarihte sınıf kavgaları daima böyle ortamlarda infilâk etmiştir.

Demek ki, Türkiye'miz bir kavşak noktasındadır... Kalkınma sabırsızlığı, sosyal değişme bunalımları, halkın artan talepleri, siyaset adamları için bir ilham kaynağı, bir milletçe hamle imkânı olabilir.

Böyle bir ortam, bazı siyaset adamları için vatandaşı birbirine düşürmek, sınıf kavgası felâketini körüklemek, kitlelerin haklı isyanlarını siyasî hırslarla iç savaşa sürüklemek fırsatı olarak da görülebilir.

Türkiye'mizin bugünkü manzarası, siyasî ve sosyal muhteva olarak belirmektedir.

Türkiye'de sefalete çare bulmak için çırpınan siyaset adamı da vardır. Vatandaşın sefaletini siyaset pazarına çıkaran politikacı da görülmektedir.

İşte böyle kritik bir tarihî anda, politik tema yülü ne olursa olsun, bütün vatansever devlet ve siyaset adamlarının bir felsefe birliği yapmaları gerekmektedir...

YENİ BİR FELSEFE İHTİYACI !

Türk siyasî hayatında 1960'lardan beri daha da kesinleşerek ortaya çıkan bu yeni sosyal temel, yeni bir siyaset felsefesine ihtiyaç göstermektedir.

Türkiye'de bir zamanlar siyaset felsefesi, «Hikmet-i hükûmet» ten ibaretti. 1946'dan sonra gelişen çok partili hayat, sosyal muhtevadan mahrum bir «parti itibarı» mefhumunu kötü bir şekilde felsefeleştirdi...

Aslında bunların hiçbirisi, tutarlı ve çağdaş bir «siyaset felsefesi» sayılamazdı.

Bugünkü Türkiye'nin yukarıda çizdiğimiz siyasî ve sosyal tablosu, bu felsefelerle sadece daha karışık, daha karanlık bir hale gelebilir...

Halbuki bugünkü Türk insanı, siyaset adamlarından özet olarak iki şey beklemektedir: Adaletli bir hizmet ve coşkun bir sevgi...

BİZ MİLLİYETÇİLERİN POLİTİKA FELSEFESİ

Sanayiin halen yetersiz olan nimetlerini paylaşma yarışında olan toplum kesimlerinin, devletin

adalet ve sevgi elini iç kavgadan, sınıf savaşından, yani millî yıkımdan kurtarması gerekiyor. Hızlı kalkınmayı gerçekleştirmek için, siyaset adamlarının kalkınma yolundaki engelleri bertaraf etmesi, millî potansiyeli değerlendirmesi; imkânları, mahdut azınlıklara değil geniş vatandaş kitlelerine sunması gerekiyor.

İşte bizim teklif ettiğimiz ve mücadelesini yürüttüğümüz siyaset felsefesi, bu noktada billûrlaşmaktadır: Emperyalizme ve bölücülüğe karşı milliyetçilik, sosyal adaletsizliğe karşı ahlâkçı ve demokratik bir toplumculuk, hürriyet kundakçılığına karşı demokrasi... Vatandaşı kin ve nifaka değil, sevgi ve işbirliğine çağıran ve buna örnek olan bir icraat...

Üçüncü Bölüm

JEOPOLİTİĞİMİZ
ve
DIŞ POLİTİKAMIZ

Dördüncü Bölüm

ORTADOĞU VE TÜRKİYE

Türkiye Cumhuriyeti 16 İmparatorluğun devamı ve Osmanlı Devleti'nin mirasçısıdır. Osmanlı Devleti Kırım'dan Yemen'e, Kafkasya'dan Cezayir'e kadar uzanan sahadaki milletlerin barış ve huzur içinde yaşadığı bir imparatorluktu. Bu imparatorlukta Türk Hakanlığı - İslâm Halifeliği - Roma Kayzerliği birleşmiş, hukuk ve imkân eşitliği içinde hür yaşayışlarını sürdürmüş idiler. İmparatorluğu teşkil eden bölgelerden hiçbirisi müstemleke değildi. İktidarın indinde hiçbir kavim diğerinden aşağı tutulmamıştı. Osmanlı ordusunda bir Konyalı subayın emirberi Cezayirli, bir Libyalı subayın postası Bağdat'lı olabilirdi.

İmparatorluk bu hür, âdil ve müsamahakâr vasfı ile üç kıtanın bağlantı yerinde barışı kuruyor ve koruyordu. İmparatorluğu teşkil eden bölge milletleri de kendilerinin olan devletin her bölgesini aynı kuvvetle savunmaya çalışıyorlardı.

93 Savaşı namıyla anılan 1877 Rus-Türk Harbinde Filistin alayının bütün erleri, bir tanesi dönmemek üzere, Plevne'de şehit oldular. 1911 İtalyan tecavüzünde Mustafa Kemal, Enver Paşa, Fethi Bey gibi subaylar Libya'lı aşiretlerle ve şimdiki Libya

Kralı'nın ceddi olan Şeyh Sunusi ile birlikte Trablusgarb'ı korumuşlardı.

İmparatorlukta içtima etmiş milletler ve bölgeler, hiçbir ayrılık gayreti göstermemişlerdir.

Ancak sanayi inkılâbının bölgede geç idrak edilmesi, sanayileşmiş devletlerin bu büyük blok üzerinde iştiha duymalarına sebep olmuş, bu devletlerin sanayici güçleri ile Rusya'nın emperyalist emelleri birleşerek bu blokun dağılmasına âmil olmuşlardır. Dünya barışının kurulması ve korunması için büyük bir denge unsuru olan ve Akdeniz emniyetini sağlayan Osmanlı kudreti, kendini teşkil eden milletlerin menfaat ve iradesi hilâfına dış tesir ve tazyiklerle Birinci Dünya Harbi'nde yıkılmış ve Lozan barışında bu yıkılma bize de tasdik ettirilmiştir.

İmparatorluğu teşkil eden bölgeler, İngiltere, Fransa ve İtalya tarafından bölünmüş ve hakikî sömürge hayatı başlamıştır. İkinci Dünya Harbi'nin sonunda bölgelerin milletleri istiklâllerini kazanarak bugünkü statü teşekkül etmiştir.

Bu bölge ticarî, iktisadî, askerî ve manevî bir bütün teşkil eder. Üç kıt'a arasındaki deniz, kara ve hava yolları bu bölgeden geçer ve eski dünyanın irtibatlandığı yerdir.

Demir, kömür, pamuk, buğday, petrol gibi onsuz olunmaz maddeler, bölgede kendine yetecek ve dünya piyasasını etkileyecek miktarda mevcuttur.

Türkiye demir, kömür ve diğer madenleriyle bölgenin ağır sanayi mamûllerini; Irak ve Suriye buğday ve pamuğunu; İran, Küveyt, Bahreyn ve Suudî Arabistan petrolünü temin ederek bir iktisadî bütün teşkil ederler. Karadeniz, Akdeniz, Kızıldeniz ve Hint Denizi ile çevrili olan bu saha mil-

letlerarası siyasette bütün stratejik manevralara müessir ve kendisi üç kıt'aya ve dolayısiyle dünya muvazene ve mücadelesinde ihmali mümkün olmayan bir ağırlık teşkil eder.

Bu bölge insanlarının hepsi İslâm dinindendirler. 1300 senedir aynı kıbleye yönelir, aynı kitabı okur, aynı duayı ederler. 400 sene aynı bayrağı başta taşıdılar. 400 sene Türk bayrağı Kâbe'ye çekildi. Bunun meydana getirdiği mânevî ve hissî birlik her çeşit hesabın ötesinde bir kuvvettir. Netice olarak diyebiliriz ki, yukarıda sayılan şartlar, Ortadoğu devlet ve milletlerini birbiri için vazgeçilmez tamamlayıcılar haline getirmiştir. Bu devletler arasında tahakkuk edecek bir müşterek siyaset sulh, sükûn ve refah âmili olacaktır.

Bazı garip düşünceli kimseler teokratik devletlerle işbirliğinin laisizme aykırı olduğu iddiasında bulunmaktadırlar. Bunlar eğer kasıtlı değilse, mânâsız mütalâalardır. Zira Türkiye, teokratik İngiltere ile ittifak halindedir.

Devletlerarası münasebetler, milletlerin yararına göre düşünülür.

Kapitalist Amerika ile Komünist Rusya, Emperyalist İngiltere İkinci Dünya Harbi'nde ittifaktan kaçınmamışlardır. Şu veya bu prensip uğruna millet menfaatlerini haleldar etmek, devlet adamlığı ile kabili telif değildir.

Hükümetin dış politikası heveskâr ziyaretlerle yönetilir, sanılmaktadır. Ortadoğu memleketlerini tâciz ve tehdit eden Mısır'la, Yunanistan ve Kıbrıs Rum Yönetimi ile menfaat birliği kurmuş Yugoslavya ile işbirliği teşebbüsleri plâtonik bildiriler teminine bile güç yetiremez.

Türkiye hükümetleri, diplomatik deneme ziyaretleri ile dış münasebetler kurulamıyacağını bilmelidirler. Tecrübeli diplomatların hiç de az bulunmadığı Hariciye Vekâleti teknisyenlerinin mütalâalarına itibar edilmeli ve politikacıların tecrübe noksanı onların bilgisiyle tamamlanmalıdır. Türkiye kuvvetli, müstakar ve iyi niyetli bir güney politikası tatbik etmelidir. Millî menfaatlerimiz bu yöndedir.

DIŞ POLİTİKA GELİŞMELERİ

İçinde yaşadığımız çağ, milliyetçilik ve halkçılık çağı olmaya devam etmektedir. Dünya üzerinde milletler ve devletler arasındaki münasebetleri yalnız ve sadece millî menfaatler ayarlamaktadır. Devlet halinde teşkilâtlı topluluklar olarak yaşamakta olan insanlar birbirleriyle temaslarını ayrı ayrı milletler kimliği içinde sürdürmeye devam etmektedirler. Henüz hiç bir toplumun falan ülkenin halkı veya halkları adıyla ortaya çıktığı görülmemektedir. Buna karşılık, milletler kendi içlerinde belirli zümrelerin yararına bir idare içinde olmak yerine, halk yığınlarının refâhını, yükselişini, kalkınmasını öngören bir zihniyeti esas alan bir yönetim peşindedirler.

19. Yüzyılın son yarısı ile 20. yüzyılın ilk yarısı içinde sınıfçılık görüşünün yeryüzünde egemen olacağı, millet ve milliyetçilik kavramının kalkacağı ve bunun yerine proleterya sınıfının egemen olduğu, beynelmilelci, hümanist bir sistemin kurulacağı bir çok kimseler tarafından iddia edilmiştir.

Bu görüşlere rağmen, olaylar başka türlü gelişmiştir. **Hiç bir ülkede proleterya sınıfının dışında kalan diğer sınıflar yok edilerek ortadan kaldırılamamış olduğu gibi, milliyetçilik görüşünden ayrı bir sistem de gelmemiştir.**

Komünist rejimlere sahip olmalarına rağmen, bir

çok komünist memleketler millî menfaat çatışması yüzünden birbirleri ile kanlı bıçaklı düşman haline gelmişlerdir. İlk önce Yugoslavya ile Sovyetler Birliği arasında başgösteren, millî menfaat çatışmalarının sebep olduğu düşmanlık daha sonra Arnavutluk, Macaristan ve Çekoslovakya ile Sovyetler Birliği arasında da meydana gelmiştir. Batılıların yakın desteğini sağlayan Yugoslavya, Sovyet tecavüzünden kurtulabildiği gibi, Arnavutluk da coğrafya durumunun sağladığı imkân dolayısı ile kendini koruyabilmiştir. Fakat Macaristan kanlı bir şekilde Rus tankları tarafından ezilmiş ve daha sonra Çekoslovakya kuvvet zoru ile işgale uğramıştır.

Bu sıralarda iki büyük komünist blok olan Sovyetler Birliği ile Çin'in arası millî menfaatlerinin çatışması yüzünden açılmış, iki taraf arasında kanlı hudut çarpışmaları meydana gelmiş ve aralarındaki gerginlik bugüne kadar devam eder olmuştur.

Buna karşılık, kapitalist bir ülke olan A.B.D. ile Batı Avrupa Devletleri ve yine kapitalist bir ülke olan Japonya ile gerek Komünist Çin ve gerekse Sovyetler Birliği çok yakın münasebetlere ve antlaşmalara gitme yolunu tutmuşlardır. Komünist Çin'le Komünist Rusya'nın arasında önümüzdeki 15 yıl içinde büyük savaşın çıkması çok muhtemel görülmektedir. Taraflar şimdiden bunun için siyasî, askerî ve ekonomik yönlerde büyük bir hazırlığa girişmiş bulunmaktadırlar.

İşte yukardan beri kısa olarak özetlenmeye çalışılan durumlar dolayısı ile çağımızın milliyetçilik ve halkçılık çağı olduğu iyice anlaşılabilir.

Dünya yüzündeki politika değişikliklerinin, ilim ve teknikteki gelişmelerle büyük ilgisi vardır.

İkinci Cihan savaşının sonunda A.B.D. atom çekirdeğinin parçalanmasından yararlanarak yapılan atom bombasına sahip bulunmakta idi. Komünist cephede ise konvansiyonel kuvvetler bakımından büyük üstünlük bulunmakta idi. Fakat atom silâhının kitle tahrip kudreti karşısında komünist blokun bu üstünlüğü kullanması mümkün olamıyordu. Böylece yeryüzünde Sovyetler Birliği ile A.B.D. den ibâret iki süper devlet belirmiş durumda idi ve bu iki süper devletin birisi çok kudretli, üstün, teknik bir silâha sahip, diğeri ise sayı ve vasıf bakımından üstün konvensiyonel kuvvetlere sahip bulunuyordu. Diğer devletler, bu durum karşısında bu iki büyük süper devletin çevresinde kümelenmek zorunda kalmışlardı. Sovyetler'in İkinci Cihan Savaşı sonunda fiilen işgal etmiş oldukları milletler, onun kendilerine emrettiği rejimi kabullenmek ve onun hegemonyasına girmek durumunda idiler. Kendi hürriyetlerini ve bağımsızlıklarını korumak isteyen Batı Avrupa demokrasileri ise komünist tehlikesi karşısında A.B.D. nin etrafında toplanmayı millî menfaatlerinin gereği saydılar. Böylece Dünya iki büyük blok halinde karşı karşıya gelmiş oldu. Bunların dışında, hiç bir taraftan olmadıklarını iddia eden dördüncü, beşinci sınıf devletler bulunmuşsa da bunlar, gerçekte her zaman batının tesir sahası içinde bulunan ülkeler olmuşlardır.

İkinci Cihan Savaşının yeryüzünde açtığı yeni çağ, insanları iki büyük tehlike ile karşı karşıya getirmiştir. Bunlardan birisi «atom ve nükleer silâhlar» diye adlandırılan kitle tahrip silâhlarının meydana getirdiği tehlikedir. Bilindiği gibi bu silâhların üç türlü öldürücü ve yıkıcı tesiri vardır. Bunlardan birisi basınç ve çarpma tesiri, diğeri ısı ve

yakarak yoketme tesiri, üçüncüsü de radyasyon ile meydana getirdiği öldürücü tesirdir. Bu silâhların tesirleri, yüzlerce hatta binlerce kilometre uzunluğunda ve genişliğinde alanlara yayılmaktadır. Böylece bir şehir bölgesine atılacak bir veya bir kaç bomba ile sayıları milyonlara varan insanları çok kısa bir zamanda yok etmek mümkün olabilecektir. İşte bu silâhlara sahip olan memleketlerin bir savaş halinde bu silâhları kullanmaya kalkışmaları yeryüzünde bütün insanlığın ve medeniyet âlemlerinin yok olmasına yol açabilecektir.

Diğer tehlike ise Dünya nüfusunun gittikçe artan bir hızla çoğalmakta oluşudur. Eskiden beri yapılan araştırmalara ve çalışmalara göre yeryüzünde yiyecek maddeleri, adedî silsile (Aritmetik dizi) ile çoğalmaktadır, buna rağmen insan nüfusu hendesî silsile (Geometrik dizi) ile çoğalmaktadır. Böyle devam ettiği ve hiç bir tedbir alınmadığı müddetçe, ilerdeki yüzyıllarda yeryüzünde insanlara yetecek yiyecek maddeleri bulunamayacak ve bunun sonucunda insanlar arasında anlatılması güç, acı olaylar meydana gelecektir. «Bu tehlikeyi önlemek için şimdiden doğum kontrolü ele alınarak üreme hızı düşürülmelidir, denilmektedir. En çok üreyen ülkelerin başında Hindistan, Çin ile Güney Amerika ve Afrika memleketleri gelmektedir. Bunlara eklenecek başka ülkeler de vardır. **Türkiye için bir doğum kontrolü düşünmek abestir ve zararlıdır.**

A.B.D. etrafında toplanan batı demokrasileri, NATO kısa adı ile anılan Kuzey Atlantik Paktı İttifakını meydana getirdiler. İkinci Cihan Savaşı'nın bitiminden Rus'ların atom bombasını imal etmeye başladıkları tarihe kadar, iki blok arasında «KILIÇ-KALKAN» stratejisi hüküm sürdü. Buna göre ko-

münist blok sahip olduğu sayı üstünlüğüne dayanarak konvansiyonel kuvvetlerle saldırıya geçerse, bunu sayıca az; fakat dengeli Nato konvansiyonel kuvvetleri karşılayacak, savunma yapacak, zaman kazanacak, bu sırada A.B.D. sahip olduğu atom silâhları ile Rusya'ya taarruz edecek ve onu büyük tahribata uğratarak zaferi kazanacaktı. Bu strateji («KILIÇ-KALKAN»), genel anlamda barışı korumayı sağladı. Sovyetler atom bombasına sahip olduktan sonra da A.B.D. bazı yönlerden üstünlüğünü devam ettirmekle beraber, kendi toprakları atom saldırılarına uğrama tehlikesi ile karşı karşıya geldi. Böylece iki taraf arasında bir **dehşet dengesi** meydana geldi. Bu dehşet dengesi yeryüzünde genel bir barışın devamını sağladı. Fakat iki taraf da millî menfaatlerinin sağlanması için yeni usûller bulmakta gecikmediler. Kendilerini tehlikeye sokacak genel nükleer cihan savaşı çıkarılmasına meydan vermeden, bölge savaşları çıkararak veya yeraltı savaşları yaptırarak yahut **ideolojik partizan** hareketleri, isyanlar, ayaklanmalar düzenleyerek politikalarını yürütmeye devam ettiler. Kore savaşları, Vietnam savaşları, Birmanya'daki yeraltı hareketleri, İsrail-Arap savaşları, Afrika'daki isyanlar, ayaklanmalar ve iç savaşlar, diğer memleketlerdeki kışkırtmalar birbirini kovaladı ve hiç bir zaman durmadı. Amansız ve çetin bir **propoganda savaşı** (soğuk harp) sürdürüldü. Yutulmak ve baş eğdirilmek istenen memleketlerde halkı parçalayıcı kışkırtmalar ustaca yapıldı. Bu kışkırtmalar din, mezhep, ırk ve bölgecilik kışkırtmaları olarak yürütülmektedir. Meselâ, Yugoslavya'da Hırvat'ların ve Makedon'ların arasında yapılan kışkırtmalar çok dikkate değer bulunmaktadır. Ayrıca İrlânda'daki mezhep çatışmaları ile İs-

panya'daki bölge çatışmaları bu uygulanan yeraltı (SUBVERSİV) hareketlerin nerelere kadar götürüldüğünü göstermektedir. Bu arada Cento ve Seato ittifaklarının önemli bir üyesi olan Pakistan'ın Bengal halkı arasında yapılan kışkırtmalar, Hint-Pakistan savaşına ve Pakistan'ın parçalanmasına kadar götürülmüştür.

Başlangıçta Anglo-Sakson memleketleri; yani Amerika ile İngiltere'nin elinde bulunan atom ve nükleer silâhlar, daha sonra Rusya'nın da imal ettiği ve sahip bulunduğu silâhlar haline geldi. Bu durum karşısında Nato'nun önemli müttefiklerinden biri olan Fransa da atom ve nükleer silâhların kendisine de verilmesini istemeye başladı. Fakat bu istekler Anglo-Sakson devletler tarafından kabul görmedi. Bunun üzerine Fransa Cumhurbaşkanı Gr.r. De Gaulle Nato İttifakı'nın meydana gelmesine sebep teşkil eden komünist blokun, elinde bulunan atom bombasına ait bilgilerin ve silâhların Nato'nun üyelerinden saklanmasının ve esirgenmesinin manasızlığını ileri sürdü. Ve «Fransa'nın Atomik Kulübe mutlaka üye olarak girmesi gerektiğini» belirterek bir taraftan Fransız millî atom silâhlarını imâl etme faaliyetine girişti. Diğer taraftan da Nato'nun askerî yükümlülüklerini üzerinden atarak daha esnek ve bağımsız bir politika yolu seçti. Kısa zamanda Fransa devleti de atom silâhlarına ve atom füzeleri taşıyan denizaltılara sahip oldu. Böylece üç devletin tekelinde bulunan silâhlar, dört devletin tekeline geçmiş oldu. Kısa bir müddet sonra da Komünist Çin atom bombası tecrübeleri yapmaya başladı ve atom silâhlarına sahip Dünya'nın beşinci devleti oldu. Bunların yanı sıra henüz atom silâhları yaptıkları belli olmayan, fakat istedikleri her an,

atom silâhları imal edebilecek ilmî, teknik ve ekonomik kudrete sahip ülkeler olarak Japonya, Hindistan, Almanya ve İsrail gibi devletler, siyasî gözlemciler tarafından dikkatle işaret olunmaktadır. İkinci Cihan Savaşı'nın sonunda çok yorgun ve fakir bir durumda savaştan çıkmış olan batı Avrupa devletleri, kısa zaman içinde kendilerini toparlamaya muvaffak olmuşlar, önce Fransa, İtalya, Almanya, Lüksemburg, Belçika, Hollanda'nın teşkil ettiği bir iktisadî birlik meydana getirmişlerdir. **Ortak Pazar adı ile anılan bu iktisadî işbirliği teşkilâtı aynı zamanda, siyasî anlamda bir Avrupa birleşik devletleri kurma düşüncesinin de öncüsü olmuştur.** İlmî ve teknik çalışmalarını, sanayilerini yeniden canlandırmaları sayesinde, Batı Avrupa memleketleri gittikçe A.B.D.'nin tesirinden kurtularak ona rakip büyük bir kuvvet haline gelmişlerdir. Bu arada Japonya da ilim, teknik ve sanayi yönünden büyük bir hamle yaparak Batı Avrupa'ya ve A.B.D. ne rekabet edebilecek büyük bir ekonomik ve siyasî güç olarak ortaya çıkmıştır. Böylece içinde bulunduğumuz şu günlerde, yeryüzündeki siyasî arenada eski iki süper kuvvetin yanısıra üç süper kuvvet daha belirmiş bulunmaktadır. Böylece Dünya, A.B.D.., Sovyetler Birliği, Batı Avrupa, Çin ve Japonya'dan meydana gelen beş süper kuvvetin siyasî ve iktisadî münasebetlerinin tesiri altında çok yönlü bir politika dönemine gelmiştir.

Genel Dünya durumunu böylece çizdikten sonra, içinde yaşadığımız Ortadoğu'ya ve Ortadoğu'nun kalesi, kilit bölgesi olan Türkiye'ye dönebiliriz. Ortadoğu sahip olduğu jeopolitik durumu ile, ekonomik zenginlikleri ile, temsil ettiği medeniyeti ve etnik yapısıyla dünya istikrar ve barışının kilidi-

dir. Bugünkü durumu ile Ortadoğu, Afrika kıtasıyla beraber, Batı Avrupanın sebze, meyve bahçesi, zahire anbarı, maden ve ham madde kaynağı, Avrupa sanayiinin muhtaç olduğu ucuz insan gücü kaynağı ve endüstrisinin çıkardığı malların elverişli pazarı durumundadır. Ortadoğu'nun huzur ve barış içinde bulunması Dünya barışı için şarttır. Bu bölge eski zamanlardan beri batı Dünyasının ilgilendiği bir bölge olmuştur. İkinci Cihan Savaşı'ndan önce, büyük ölçüde İngilizlerin ve onun yanı sıra Fransız'ların kontrolünde bulunmuştur. İkinci Cihan Savaşı'ndan sonra Nato İttifakı içerisinde yer alan bu devletlerle beraber, A.B.D.'nin kotrolü altına girmiştir. Fakat Sovyetler'in değişen deniz stratejisi ve İsrail-Arap zıddiyetinin Araplarda meydana getirdiği tepki dolayısı ile Mısır, Suriye ve Irak'ta Sovyet Rusya'nın tesir ve kontrolü yerleşmeye başladı.

Ortadoğu içerisinde Türkiye, coğrafya yapısı bakımından bölgeye gelen ve bölgeden çıkan bütün yollara hâkim bir kale durumundadır. Osmanlı İmparatorluğu zamanında, birleşik olarak bir Orta Avrupa ve Balkan devleti ve Ortadoğu ile Kuzey Afrika devleti olarak kurulmuş ve faaliyet göstermiş bulunan bu imparatorluk, bölgede barış, huzur ve büyük kalkınma sağlamıştı. Birbirlerine zıt çeşitli milletleri ve insanları ahenkli bir idare içinde, onları ezdirmeden yaşatmış ve refaha ulaştırmıştı. İkinci Cihan Savaşı sonunda belirmiş olan Sovyet saldırı ve tehditleri karşısında A.B.D. ve Batı Dünyası Türkiye'nin sağladığı koruyucu örtü ve savunma gücünden yararlanma yolunu tuttular. Yunanistan'la birlikte Türkiye'yi Nato İttifakı'na alarak, Ortadoğudaki menfaatlerini bu iki devletin yardımı ile güvenlik altında bulundurma yoluna gittiler. Bu sı-

rada Filistin'de İngiliz ve Amerikalıların da yardımı ile bir İsrail devleti kuruldu.

İsrail devletinin kuruluşu, Arapların şiddetli tepkileri ile karşılandı. İkibin yıldan beri bir Arap yurdu halinde kalmış olan Filistin'e Dünya'nın dört köşesinden Yahudi göçmenleri getirilip yerleştirilerek yeni bir devletin kurulması, burada yaşayan Arapların yersiz yurtsuz bırakılarak başka ülkelere kaçırılması, Ortadoğuyu karıştırdı ve büyük sarsıntılara yol açtı. Bu durum karşısında Araplar yeni İsrail devletini ortadan kaldırmak için silâha sarıldılar. Fakat müşterek bir komutanlığın koordineli sevk-ü idaresinden yoksun oluşları, gerekli şekilde eğitim görmemiş bulunmaları ve modern silâhlardan yoksun oluşları sebebi ile başarılı olamadılar. Yalnız bu savaşlarda Araplar daima Türkiye'den yardım beklediler. Hatta Türkiye'nin askerî kuvvetleri ile müdahalede bulunmasını istediler. Araplara din, kültür, tarih ve coğrafya bakımından derin bağlarla bağlı bulunan ve Arap Milleti'ni **karşılıksız** bir sevgi ile seven Türk Milleti, Birinci Cihan Savaşı'nda Arapların din kardeşliğini hiçe sayarak, müslüman olmayan yabancılarla Türkler aleyhine işbirliği yapmasından çok kırgındı ve bu olay Türk Milleti'nin kendi sınırları içerisinde bağımsız ve barışçı bir tutumla dış olaylardan uzak bir politika izlemesinin de sebeplerini teşkil etti. Araplarla İsrail arasındaki anlaşmazlık 30 yıla yakın bir zamandan beri sürüp gitmektedir. Bugün İsrail devleti bir realite olarak Ortadoğu'da yer almıştır. Bütün Dünya Yahudiliğinin destek ve himayesindedir. Araplar henüz ilimde, teknikte ve sosyal, ekonomik alanlarda kalkınmış değillerdir. Aralarında yeterli bir birlik ve koordinasyon da kurulamamıştır. Bu durumda yaban-

cı büyük kuvvetlerin tesiri altında kanlı savaşlara girişmeleri ve devam etmeleri doğru değildir. İnsanlarını eğitip yetiştirmek, ilimde, teknikte ileriye gitmek, sanayileşmek ve ekonomik kalkınmalarını sağlayabilmek için zamana ve barış içinde plânlı çalışmaya ihtiyaçları vardır. İsrail ile her iki tarafın şerefini ve menfaatlerini koruyan bir barış anlaşmasının çarelerinin bulunması, hem Araplar için, hem Ortadoğu ve dünya barışı ve huzuru için çok yararlı olacaktır.

Türkiye'nin Ortadoğu'daki durumu hiç bir ülke ile kıyaslanmayacak derecede önemli ve üstündür. Hem Karadeniz ve hem de Akdenizde kıyıları bulunması, iki deniz arasındaki boğazlara sahip olması, doğusuyla Kafkasya, Batısıyla Balkan'lı ve Avrupalı bir devlet oluşu, çevresindeki ülkelere hayat veren nehirlerin kaynak ve depolarının Türkiye'de bulunması Türkiye'yi her hususta söz sahibi yapmaktadır. Topraklarının, çeşitli iklim şartlarını toplamış olması, küçük bir kıta niteliği taşıyacak ölçüde genişliğe ve derinliğe sahip bulunması, kıyılarının geçit vermez, yüksek ve sarp dağlarla kaplı olması onu askerî yönden de çok güçlü yapmaktadır. Memleket nüfusunu teşkil eden Türk halkının sahip olduğu meziyetler ve vasıflar da dikkate alınınca, Türkiye'nin siyasî ve askerî ağırlığı ve tesirleri daha çok değerlenebilir. Komşuları Rusya ve İran arazisi hariç tutulduğu takdirde, Türkiye'nin diğer komşularının toprakları Türkiye ile birlikte mütalâa edilmedikçe askerî mana ifâde edemezler. Meselâ, Yunanistan topraklarını ele alacak olursak; bu toprakların bir kısmı deniz ortasında dar ve açık adalardan, ada olmayan kısımlarsa, dar ve elverişsiz yarımadalardan, ince uzun arazi şeritlerinden mey-

dana gelmiştir. Bu topraklarda üs kurmak ve bu üslerden savaş zamanında yararlanmak, Türkiye ile işbirliği yapılmadıkça mümkün olamaz. Yunan topraklarında askerî üslerin gizlenmesi, saklanması ve korunması çok zordur. Gerek Akdeniz'e çıkış için, gerek Karadeniz'e geçiş için ve gerekse Basra Körfezi'yle Süveyş Kanalı istikametine başarılı bir harekât yapabilmek için, Kafkasya ve Rusya yönünden veya Balkanlardan harekât yapabilmek için, Türkiye'yi kontrol altında bulundurmaya veya Türkiye ile işbirliği yapmaya zorunluluk vardır. Bu geniş imkânları ne Yunan toprakları, ne de Suriye toprakları kendi başlarına sağlayabilir. Diğer bütün komşu memleketlerin toprakları da aynı durumdadır.

Türkiye'de son yıllardaki olaylar; Türkiye'nin durumu ve önemi, yukarda belirtilen kısa çizgilerle gözönüne alınınca, son yıllarda karşılaştığımız çeşitli olayları anlamak kolaylaşır. Birbirleri ile mücadele halinde bulunan büyük kuvvetler «A.B.D., Sovyetler Birliği, Batı Avrupa» Türkiye'yi kendi kontrolleri altında bulundurmak istemektedirler. Bunun için de gizli açık bir çok tedbirlere başvurmaktadırlar. Nato üyesi bulunan ve batı ile birlikte saf tutmuş olan Türkiye'yi bu durumdan çıkararak, Sovyetler blokuna katmak için Sovyetler geniş faaliyetler düzenlemişlerdir. Memleketimizde baş göstermiş olan komünist anarşinin hedefi, Türkiye'yi Nato'dan çıkararak bir demirperde memleketi yapmak olmuştur. Girişilen şiddetli propagandalar, sokak hareketleri, silâhlı faaliyetler hepsi bu amaca yönelmiş teşebbüslerdir. Bu sıralarda Türkiye'nin

başında bulunan Demirel hükümeti çok zayıf, gevşek, bilgisiz, yetersiz kalmıştır. Nato ve batılı müttefiklerimiz aleyhine yapılan bozguncu faaliyetlere karşı hükümetin tesirli tedbir almaması, Türkiye'yi itibardan düşürmüş ve devlet için zararlı olmuştur. Hergün hızını arttıran ve faaliyet alanını genişleten komünist hareketlerle bölücü ve ayırıcı kaynaşmalar karşısında Türk Hükümeti'nin gösterdiği uyuşukluk ve âcizlik, memleketimiz ve milletimizin hakkında yanlış kanaatların doğmasına sebep olmuştur. Kıbrıs olayları karşısında oldu bittilere boyun eğme politikası izlenmesi ayrıca hasımlarımızın cüretini çok arttırmıştır. Türkiye'den enerjik bir davranışla adaya müdahale etmesini bekleyen dünya kamuoyu, Türkiye'nin hareketsizliği karşısında şaşırmış, daha sonra da bizi küçümsemeye başlamıştır. 12 Mart 1971 tarihine kadar süren devrede gittikçe çoğalan anarşi ve Nato aleyhtarı hareketlerle, komünistler tarafından ustaca körüklenen Amerikan düşmanlığı, müttefiklerimizle olan münasebetlerimize gölge düşürmüştür.

İngiliz'lerin Ortadoğu'dan ve Basra Körfezi'nden çekilmesi sonucu meydana gelen boşluğun doldurulması, Amerika Birleşik Devletleri'nin omuzuna düşen bir görev oldu. Bu durumlar karşısında Amerikan politikası ağırlığını yavaş yavaş Türkiye'den başka ülkelere kaydırdı. Bugün Ortadoğu bölgesinde Amerikan politikası başlıca üç dayanak noktası üzerinde durmaktadır. Bunlardan birisi Yunanistan, diğeri İsrail ve üçüncüsü de İran'dır. Özellikle İngiliz'lerin Basra Körfezi'nden çekilmesinden sonra, İsrail'in de tasvip ve teşviki ile Amerika'lılar hâsıl olan boşluğu İran ile doldurmak yoluna yönelmişlerdir. İran Şahı, eskidenberi İran İmparatorluğu'nun

ihyâsı davasında bulunmuştur. Son yıllarda Ortadoğu'nun en kuvvetli, en üstün, en büyük silâhlı kuvvetlerini meydana getireceğini açıkça belirtmiştir. Gerçekten de bugüne kadar İran silâhlı kuvvetlerini son sistem silâhlar ve araçlarla donatmış ve sayı, silâh yönünden Ortadoğu'nun en büyük kuvveti haline getirmiştir. Amerikan, dolayısıyle Nato politikasının Ortadoğu'da Yunanistan, İsrail ve İran'a dayandırılması, Türkiye'yi ikinci plâna itmiş ve güç duruma sokmuştur.

Irak'ın kuzey bölgesine yerleşmiş bulunan Mustafa Barzanî'nin başkanı bulunduğu Kürt topluluğu, çeşitli yabancı devletlerin tesiri altında ayrıca önem taşıyan bir durum göstermektedir. Araplarla arası açık bulunan İsrail ve İsrail'in dostları tarafından Molla Mustafa Barzanî geniş destek görmektedir. Resmen dostumuz ve müttefikimiz durumunda görünen İran da, Irak ile olan çatışmaları dolayısıyle ve ayrıca şimdilik yazılmasını uygun görmediğimiz başka bazı gayelerle Barzanî'ye karşı çok yardımsever davranmaktadır. Bunlara ilâveten Yunanistan ve Makarios da Barzanî ile yakından ilgilenmektedir.

Sovyetler Birliği bu durumları değerlendirmeğe çalışmış ve Suriye ile olan yakın dostluk bağlarına ilâveten Irak ile de çok yakın münasebetlere girişmiştir. Batılı petrol şirketlerine karşı Irak'ın girişmiş olduğu millîleştirme hareketi, Irak petrollerinin batı pazarlarına akıtılmasını çok güçleştirmiştir. Buna karşılık Sovyetler, Irak petrollerine müşteri çıkma durumuna geçmişlerdir. Bunu kolaylaştırmak için Türkiye üzerinden geçen bir petrol boru hattı döşenmesi projesi ortaya atılmıştır.

Amerika Birleşik Devletleri'nin Yunanistan-İs-

rail ve İran'a istinad eden Ortadoğu politikası Türkiye ile takviye edilmedikçe çok zayıf kalmaya mahkumdur. Ortadoğu'da petrol kaynaklarının korunması ve stratejik alanda üstünlük sağlanması ancak Türkiye'ye dayalı bir Yunanistan-İsrail-İran politikası ile sağlam bir durum alabilir. Bunun incelenmesi ve anlaşılması için gerek Türkiye'nin yöneticilerinin, gerek diğer ilgililerin yeniden çaba harcamalarında Ortadoğu'nun ve Dünya'nın barışı için sayılamayacak kadar çok yararlar vardır.

TÜRKİYE'NİN YAPMASI GEREKLİ FAALİYETLER :

Türkiye, çok enerjik ve olaylara ön alan bir politika izlemeli, ve süratli kararlar alarak süratli tedbirlere gidebilecek şekilde hazırlıklı bulunmalıdır. Dünyamız gayet hızlı değişmeler ve gelişmeler içinde bulunmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri ve Batı Avrupa Devletleri ile Sovyetler Birliği arasında son zamanlarda meydana gelen hızlı yakınlaşma hareketleri, diğer politika münasebetleri üzerinde de tesir gösterecektir. Sovyetler Birliği ile adı geçen batılı memleketler arasında hergün çoğalmakta olan ticarî ve iktisadî münasebetlerin cinsi, yönü ve ölçüsü, bu devletlerin siyasî hedeflerini ve niyetlerini oldukça aydınlık bir şekilde belirtmektedir. Girişilen yeni pazarlıklarda ve menfaat alış-verişlerinde, Türkiye'nin sırtından oyunlar oynanmaması için yeni plânlar hazırlayarak çok taraflı çalışmalara girişmek zorunluğu vardır.

Türkiye, yabancı propaganda merkezlerini çok yakından izlemeli ve bu merkezlerle sıkı bağlantı kurmalıdır. Bu merkezlerin, Türkiye'ye zararlı olma-

yacak faaliyetler yönünde bulunmalarını sağlamaya çalışmalıdır.

Ayrıca çok faal bir diplomatik çalışmaya girişilmelidir. Gerek müttefik ve komşu memleketlerle ve gerekse paktlar dışındaki devletlerle yakın dostluk, işbirliği ve propaganda faaliyetleri yürütülmelidir. Başta Amerika Birleşik Devletleri olmak üzere bütün milletlerin hükümetleri üzerinde etki ve baskısı bulunan iç teşekküller hakkında bilgi toplamak ve bunlardan yararlanmak yoluna gidilmelidir.

Dış politikada başarılı olmak için Türkiye'nin içeride tam bir birlik ve beraberlik içinde bulunması ve kuvvetli modern silâhlı kuvvetlere sahip olması şarttır. Bu amaçla yurt içinde, milletle müesseselerin ahenkli bir anlayış içinde uyuşturulması ve çalıştırılması dikkate alınmalıdır. Türkiye, Ortadoğu'nun nizam ve huzurunda en tesirli kuvvettir. Kendine düşen rolü ve görevleri bugüne kadar çeşitli hükümetlerin yanlış değerlendirmeleri ve hareketsizliği yüzünden yapamamıştır. Bunları yapabilmesi için etraflı bir plânlamaya ve hazırlığa girişilmesi gereklidir. Özellikle Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin her yönden en yeni silâh, araç ve gereçlerle donatılmış olması ve eğitilerek her an göreve hazır bulundurulması çok önemlidir. Hava gücünün milletlerin savunmasındaki hayatî önemini belirtmekte fayda vardır. Son zamanlarda gerek hava kuvvetlerimizi ve gerekse deniz kuvvetlerimizi güçlendirmek için kurulmuş olan vakıflar, çok hayırlı ve isabetli hareketler olmuştur. Ancak yalnız başına «Güçlendirme Vakıfları» ile millî savunmamızın ihtiyaçlarını karşılamak ve özellikle savaş sanayiini kurmak mümkün olamaz. Hükümetlerce sivil alanda Türkiye'nin geniş ve süratli bir şekilde sanayileşmesi başarıl-

madıkça millî savunma gücümüz büyük güçlükler içinde bulunmaya devam edecektir. Yurdumuzda ağır sanayiî, motor sanayiî ve bunların ayrılmaz bölümleri olan diğer çeşitli sanayiî kolları kurulmadıkça savaş sanayiimiz, temelsiz, dayanaksız ve gelişme imkânı elde edememe durumunda kalmaya mahkûm olacaktır. Onun için meseleyi, ana hatları ile kuş bakışı kavramak için bunun her şeyden önce bütün millet hayatını kapsayan bir hükümet ve devlet görevi olarak düşünülmesi gereklidir. Türkiye bu işleri kısa zamanda başarabilecek imkânlara sahiptir.

İnanıyoruz ki milletimizin yüksek kabiliyetleri ve meziyetleri ile sağduyusu sayesinde, Türkiye'nin birliği ve beraberliği, her çeşit kışkırtmalara rağmen sağlam olarak korunacaktır. Türkiye yükselmeye ve gelişmeye devam edecektir. Türkiye'nin güçlenmesi ve kalkınması, gerek Ortadoğu için, gerekse dünya huzur ve barışı için çok yararlı olacaktır.

Dördüncü Bölüm

TÜRKİYE'DE POLİTİKA

CHP YÖNETİCİLERİ HAKKINDA *

— I —

Sayın Basın Mensupları,

Memleketimizin çözüm bekleyen büyük meseleleri, milletimizin büyük dertleri vardır.

Bugün iktidarda bulunan Cumhuriyet Hükûmeti de bu işler üzerinde önemle çalışmaktadır. Dokuz ayı geçen iktidar süresinde, memleketin gerek ekonomik, gerek sosyal ve gerek siyasî birçok meselesini gayet olumlu bir şekilde çözmüştür. Bunlar üzerinde yorum yapmak, bunlar üzerinde fikir söylemek, eleştiride bulunmak, tavsiyelerde bulunmak, yol göstermek, demokrasiyle idare edilen bir ülkede, muhalefete düşen başlıca görevleri teşkil etmektedir. Böyle olmasına rağmen, memleketimizde özellikle ana muhalefetin yöneticileri memleket yararına fikir faaliyeti yaparak ortaya yeni tavsiyelerde bulunmak, kısır dalaşmaları ve hiçbir memleketin demokrasi tarihinde görülmeyen, düşük seviyede, her türlü nezaket ve terbiye kurallarına aykırı bir biçimde iftiralar, yalanlar ileri sürmektedir.

Ana muhalefetin yöneticileri diyorum. Çünkü

(*) Başbakan Yardımcısı Alparslan Türkeş'in Ankara'da yaptığı, 18 Ocak 1976 tarihinde basın toplantısı

Ana Muhalefet Partisi'ni teşkil eden vatandaş topluluğunun sağduyusuna inancım ve güvencim vardır. Ama her nasılsa, bu partinin yönetimini ele geçirmiş olan bugünkü yöneticileri ve bugünkü Genel Başkanları, bu partinin teşkilâtını meydana getiren vatandaş kitlesinden çok farklı bir görünümdedirler. Bu parti, Atatürk'ün kurduğu bir partidir. Bugün, bu partiyi ele geçirmiş olan yöneticiler, başta Genel Başkanları Ecevit olmak üzere davranışları, tutumları ve temsil ettikleri, ortaya koydukları görüşleri ile Atatürk'e düşman bir tutum içindedirler.

Bugünkü basın toplantımızı, bu durumları ortaya koymak ve özellikle Cumhuriyet Halk Partisinin gövdesini meydana getiren ve vatanseverliğine güvendiğimiz, sağduyusuna güvendiğimiz, Atatürkçü olduklarından emin bulunduğumuz vatandaşlarımızı uyarmak için düzenlemiş bulunuyoruz. O vatandaşlarımızın kendi yöneticilerini gerçek yüzleriyle tanımalarında yurdumuz için sayılamayacak yararlar vardır. Buna yardımcı olmaya çalışıyorum.

Değerli basın temsilcilerimiz,

Sürüp giden komünist anarşinin güç aldığı en büyük kaynak olarak gördüğümüz ana muhalefetin durumunu görüşmek üzere bu toplantıyı düzenlemiş bulunuyoruz. Bugünkü CHP, Atatürk'ün kurduğu CHP değildir. Bunun sebebi, bu partinin yönetimini eline geçirmiş bulunan kadrodur. Bir kısmının Marksist olduğunda şüphemiz bulunmayan, ömürlerinde devlete hiçbir katkısı olmamış, cahil, militan, saldırgan ve sorumsuz bir ekibin elinde CHP, komünist anarşiye büyük yataklık yapan bir kuruluş haline getirilmiştir. Bu açıklamayı, yurtsever CHP'lileri uyarmak maksadiyle yapıyorum. Bu partiye hâlâ bağlı bulunan geniş bir kitlenin Atatürk'-

ün yolunda olmak istediklerinden hiç şüphem yoktur.

Bugünkü CHP, kendileri «Yeni CHP» diyorlar, komünist anarşinin önlenmesini istememektedir. Hesaplarına göre, hem kanlı şiddet olayları sürüp gitmeli, hem de sıkıyönetim idaresi gelmemelidir. Kanlı anarşinin sürüp gitmesi için en usta manevraları çevirmeyi, bugüne kadar başardıklarını itiraf etmek isterim. Bir yanda komünist anarşistlerle birlikte CHP yöneticileri; öbür yanda Devletin kuvvetleriyle, milliyetçi partiler ve kitleler yeralmış bulunmaktadır.

Bay Ecevit ve yandaşları, Mecliste yapılan muhalefeti yeterli görmemektedir. Aslında Meclisteki muhalefetleri de, her türlü ahlâk ve terbiye kurallarının dışına çıkmış, ağır küfür ve hakaretlerin, yalan ve iftiraların yeraldığı köprüaltı zibidilerinin seviyesine düşmüştür. Böyle bir muhalefetten, iktidar, rejim ve ülke hiçbir yarar sağlayamaz. Bay Ecevit ve ayakdaşlarının parlamento içi muhalefeti, sokaktaki komünist çetelere ayak uyduracak şekilde düzenlenmiş bulunmaktadır. Halkın oyuyla bir türlü iktidar olamayanlar hep baskı gruplarını ve parlamento dışı muhalefeti çalıştırmak suretiyle ayakta kalabilmiştir. Şimdi ise, baskı gruplarında büyük bir uyanma ve devletimizin kuruluş felsefesi olan Türk Milliyetçiliğine bağlanma temayülü başgöstermiştir. Bu gidişle baskı gruplarından da tasfiye edileceği telâşına kapılan Bay Ecevit, gözü dönmüş, âdeta canavarlaşmıştır.

Bunlar komünist anarşinin bitmesini istememektedir. Hükûmetimizin kurulacağı günden başlayarak, her Allah'ın günü, milliyetçi partiler topluluğunun anarşiyi önleyemeyeceğini söylemiş; böyle-

ce önlenmesini istemediğini ortaya koymuştur. Bunun açık anlamı, kızıl çetelere yeşil ışık yakmaktır. Ecevit politikasından cesaret alan kızıl çeteler, her gün bir kanlı saldırı düzenlemişler, koruyucu ve destekleyici olarak da CHP yöneticilerini daima yanlarında görmüşlerdir. Nerede kanlı bir olay meydana gelmişse, orada bölücüler ve komünistlerle birlikte Bay Ecevit ve ayakdaşları vardır. Avukatıyla, milletvekiliyle, olay öncesinde veya sonrasında komünistlerin hâmisi, işbirlikçisi olarak bunlar vardır.

Bugün komünist militanlarla CHP yöneticileri âdeta organik bir işbirliği içindedir. Bay Ecevit'in beyanatları, aynı zamanda bu çetelere talimat şeklindedir. Bunun yakın örneğini, bu partinin başının yurt dışına giderken verdiği beyanatta gördük. Bay Ecevit, bütün demokratik kuruluşlara şu tavsiyede bulunuyordu: **«Bir süre yasal eylemleri dahi durdurunuz.»** Demek ki demokratik dediği bu kuruluşların, yasal olmayan eylemleri vardır ve kendisinin malûmatı dahilindedir. Gerçekten de, bu mesaj üzerine, demokratik dediği kızıl anarşist çeteler piyasadan çekildi ve olaylar durdu. Ne zamana kadar? Talimat sahibi yurda dönünceye kadar. Şefleri yurda dönünce, kanlı şiddet olayları birden başlayıverdi.

Bay Ecevit ve yandaşları, komünist anarşi sürüp gitsin istiyor. Kim kanlı anarşiye karşı çıkmışsa, ona saldırmıyorlar. Milliyetçi Hareket Partisine ve şahsıma giriştikleri saldırıların da sebebi budur. Kızıl anarşiyi bizim ezeceğimizden, CHP yöneticileri korkmaktadırlar. İyi niyetli çevreleri kandırmak için kullandığı motifler sahtedir. Bay Ecevit komünistlere değil, devamlı surette şahsıma, partime, mil-

liyetçi Türk gençliğine ve devlet kuvvetlerine saldırmaktadır. Nasıl saldırmaktadır?

Bay Ecevit diyor ki; **«Eğer rejime ve devletin temel nizamına saldırılar varsa, bu devlet kuvvetleriyle önlenir. Devlet kuvvetlerine yardımcı olmak ne demektir?»** Bu sözlerin derinliğine inmiyen kimseler, Bay Ecevit ve ayakdaşlarını masum görebilirler. Ama ne var ki, bu sözlerin sahipleri samimî değildirler. Maksatları anarşinin önünü açmaktır. Samimî olmadıklarının delilleri çoktur. Bir kaç tanesini hatırlatmak isterim: Seçimler oldu. Bay Ecevit, mitinglerde kendisini kınayanların üstüne yürüdü. Hem de, polis ve jandarma olduğu halde ve hiçbir fiilî durum yokken. Bu yetmiyormuş gibi, otobüslere bindirilmiş silâhlı militanlar taşıdı ve sahte bir kabadayı edasıyla, açıkça ilân etti: **«Biz kendi güvenliğimizi kendimiz sağlarız»** dedi ve polislere hitaben; **«Siz önleyemezsiniz, ben şimdi kendi güçlerimle önlerim»** diyerek, ceketini çıkarıp silâhlı milletvekilleri ile saldırıya geçti. CHP Parlâmenterleri ellerinde silâhla halkın karşısına çıktılar, gazetecilere poz verdiler. Hani anarşiye, kanunsuzluklara karşı devlet kuvveti kullanmak lâzımdı, hani devlet kuvveti varken başkalarının kendilerini görevli yapmaları «zorbalık» tı? Hepsi yalandır ve kendi tarifine göre Bay Ecevit bir «zorbadır». Bay Ecevit ve ayakdaşlarının komünist anarşistlere karşı devlet kuvvetleri çıksın, başkası karışmasın sözünün yalan ve aldatmacaya dayandığının başka bir örneğini Maltepe olaylarında gördük. CHP'nin Tandoğan'da yaptığı mitingden dağılan militanlar, Kızılay'da büyük tahrip hareketine girişmeyi plânlamışlardır. Bunu haber alan emniyet kuvvetleri, müessif olayların çıkmasını önlemek için, Maltepe

kolunu keserek, kalabalığa dağılmasını ihtar etti. Devlet kuvvetlerinin bu davranışı, yerinde ve meşrû bir davranış değil mi? Elbette. Ama CHP mitinginde militanlar, ceplerindeki, ellerindeki taşlarla polise saldırdılar, silâhlarını ateşlediler. Üç vatandaşımızın ölmesine, pek çok vatandaşımızın ve polisin yaralanmasına, geniş ölçüde hasara yol açan bu kanlı saldırıdan sonra Bay Ecevit ve yandaşları ne dediler?: **«Hükûmet baskı rejimini kurmak istiyor. Poliş tarafsız davranmıyor.»** Demek ki, CHP yöneticileri için anarşiye kimin karşı koyduğu önemli değil. Önemli olan anarşiye karşı çıkanların, kim olursa olsun suçlu bulunduklarıdır. Diyarbakır olayları da, aynı mahiyettedir. Bir tarafta devletin nizamını yıkmak isteyen komünistler, bölücüler, militanlar, öbür tarafta devlet kuvvetleri vardı. Ama Bay Ecevit ve yandaşları yine anarşistlerin safında yerini aldı.

Bay Ecevit'in politikasına bakıldığı zaman anlaşılan şudur: Bunlar kızıl anarşiye karşı çıkmamaktadırlar. Ama, kızıl anarşiyi önlemek isteyen devlet kuvvetlerinin her gün aleyhindedirler. Yalan ve iftiralarla açtıkları kampanya sonunda, kızıl anarşistleri değil, onların cinayetlerini önlemek isteyenleri suçlamaktadırlar.

CHP yöneticilerine göre; rejime ve devletin temel nizamına yönelen saldırılar karşısında, devletin yanında yer almak suçtur. Anarşistlerin, insan avcılarının, kan içicilerin yanında yeralmak ilericiliktir, devrimciliktir. Bay Ecevit ve yandaşları komünist çetelerin, Milliyetçi Hareket ise Türk Devleti'nin yanındadır. Bunlara göre bizim tutumumuz; kanunlara ve bize göre de CHP yöneticilerinin tutumu suçtur. Tartışmanın esası buradan doğmaktadır.

Bay Ecevit'in kanunlara saygılı olmadığı, hukukun üstünlüğüne inanmadığı, insan haklarına önem vermediğini gösteren bir başka delili de burada vermek isterim. Bakınız Bay Ecevit ne diyor: **«Düzen bozukluğu yüzünden, iktidarın ihmali ve suçu yüzünden, mağdur olanların cezalandırıldıkları bir toplumda, cezalar hukuka uygun olsa bile haksız olur».** Başka bir konuşmasından bir cümle daha okuyalım: **«Devletten, Hükûmetten umudunu kesen halk, Anayasanın izin verdiği, hatta emrettiği toprak reformunu, yer yer kendisi gerçekleştirmeye başlamıştır. Bu hareket ne jandarmayla, ne teknolojik buluşlarla, ne de yasalarla önlenebilir».**

İşte Ecevit'in hukuka, yargı organlarının kararlarına, Devlet kuvvetlerine karşı saygısı bu kadardır. Robert Kolej züppesi Bay Ecevit budur. Böylesine hasta ruhlu bir kişinin, demokrasi yanlısı, insan haklarının koruyucusu devletin güvenliğine saygılı olduğu söylenebilir mi?

Geçen senenin Kasım ayında ODTÜ'de karışıklık had safhaya gelmiş, devletin jandarmalarına karşı direnen marksist militanlar, imtihanların yapılmasına engel oluyorlardı. Böyle bir ortamda Bay Ecevit verdiği beyanatta; **«ODTÜ'de demokratik bir ortamın oluşturulmak üzere olduğunu»** söylüyordu. Aynı günlerde ODTÜ öğrenci dekanı yayınladığı bildiride, devrim adına, öğrencilerin geceyarısı yurtlardan yaka paça edilerek **«Halk mahkemesi»** ne çıkarıldığını, burada yargılandıklarını açıklıyordu. Gerçekten de kızıl zorbaların kurduğu **«Halk mahkemesi»** nde yargılanmalar ve verilen cezaların infazı yapılıyordu.

Bay Ecevit böylesine insan haklarına, demokratik rejime ve kanunlara aykırı canavarlıkları **«demokra-**

tik ortam oluşturma» olarak görmektedir. Stalin'in demokrasi anlayışıyla, şeref ve haysiyet kaatili Bay Ecevit'in demokrasi anlayışı arasında hiç bir fark yoktur.

Gün geçmiyor ki, Bay Ecevit ve yandaşları, **«Bizim iktidarımız zamanında hiç bir anarşik olay meydana gelmedi. Huzur vardı»** demesin. Bu kuyruklu yalanlarla kimseyi kandıramaz, bu iddialar tamamen asılsızdır. O tarihte de kanlı anarşik olaylar vardı ve sayısı 138'i geçmekteydi. Toprak işgalleri, fabrika ve işyeri işgal ve sabotajları, banka soygunları, fakülte, yurt ve her dereceden okul baskınları alabildiğine kol geziyordu. Gerçekler böyle olduğu halde Bay Ecevit ve yandaşlarının iddialarının doğru olduğunu bir an için kabul etsek, bundan nasıl bir sonuç çıkar? Demek ki, kızıl terörün şarteli Bay Ecevit'in elindedir.

Kendisi ideolojik zemin itibariyle ve buna bağlı olarak düzenlenen şiddet hareketleri itibariyle meşrû olmayan bir zemindedir. Bunun verdiği telâş ve hırsla, Hükûmeti, Milliyetçi Hareket Partisini ve şahsımı, hukukun dışında göstermeye çalışmaktadır. Devlet kuvvetlerinin yanında olanlar, kanunların uygulanmasını kolaylaştıranlar hukukun dışında değil, içindedirler. Demokratik Hukuk Devleti, nemelâzımcılığın veya geniş hürriyetlerin verdiği müsamaha ortamının istismar edilmesiyle, rejimin yıkılabileceği bir düzen değildir. Her vatandaş, rejimin yaşatılmasıyla görevli bulunan kuvvetlerin yardımcısıdır. Bu yardım işlemi kanunlar çerçevesinde yürütülür.

CHP yöneticileri ve komünist mihraklar, son günlerde dozunu iyice artırarak bir faşizm tehlikesi icadetmişlerdir. Uydurmaca faşizm tehlikesinden

bahsetmenin maksadı açıktır. Birincisi komünist tehlikesini gözlerden gizlemek, ikincisi Devletin meşrû güçlerini, orduyu, milliyetçi kamuoyunu faşist göstermek suretiyle komünizme ve kanlı cinayetlerine karşı alınacak tedbirleri zayıflatmaktır. Türkiye'de bir faşizm tehlikesi yoktur. Biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak, düşüncede ve fiiliyatta, komünizme, faşizme, nazizme, her türlü diktaya ve kapitalizme karşı olduğumuzu her vesileyle ilân ettik ve ediyoruz. Ayrıca bu vaziyet alışımız sözde kalmamaktadır. Ama CHP yöneticileri, hem uydurma faşizme karşı olduklarını söylüyor, fakat bir gün de olsun komünizme karşı olduklarından bahsetmiyorlar. Eğer komünistlerle beraber değillerse, eğer komünist anarşinin sürüp gitmesini istemiyorlarsa, niçin komünizme düşman olduklarını ve mücadele edeceklerini söylemiyorlar? Söyleyemezler. Çünkü, plânlı olarak insan öldürmeyi iktidara gelme metodu olarak kabul eden komünist terör hareketiyle, CHP yöneticileri işbirliği halindedir. Demirperde baykuşu Bay Ecevit bunların borazancı başıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi hukuka, demokratik parlâmenter rejime, Türk Devleti'nin bağımsızlığına, Türk vatanının ve milletinin bütünlüğüne bağlıdır. Bu yolda hareket etmeyi kendisine ülkü edinmiştir. Biz fikir aykırılıklarına bakmaksızın hangi gerekçe ile olursa olsun, memleket evlâtlarının öldürülmesinden derin bir üzüntü duymaktayız. Nereden gelirse gelsin her çeşit kanunsuzluğa şiddetle karşıyız. İsterse en yakınımız olsun kanunsuzluk kanunsuzluktur. Asla müsamaha ile karşılayamayız.

Hangi fikirde olursa olsun, asgarî müşterek, Anayasamızın dibacesidir.

Milliyetçi Hareket Partisinden, demokratik hukuk devletine, insan temel hak ve hürriyetlerine karşı hiçbir telkin çıkmamıştır; çıkamaz da. Çünkü Milliyetçi Hareket Partisinin bağlı bulunduğu ve Türk siyasî hayatında ilk defa aksiyon haline getirdiği Türk milliyetçiliği, bu tarz bir davranışı şiddetle meneder.

Türk milliyetçiliği insan haysiyetine dayalı, milliyetimizin değerlerinden güç alan ve Türk milletini yeryüzünün en ileri varlığı haline getirmeyi amaç edinen bir fikir sistemidir. Ama, bu konularda CHP yöneticileri böyle mi davranıyor? Bay Ecevit ve yandaşlarının her konuşması, parti resmî yayınları ve yan kuruluşları rejime, devletin temel nizamına, insan hak ve hürriyetlerine karşı tahribe yönelmiş, kışkırtma ve telkinlerle doludur.

Nerede bir kanunsuz direniş, nerede bir toprak işgali, nerede bir fabrika ve işyeri işgali, nerede bir boykot, nerede bir kanlı sokak kavgası, nerede bir devlet güvenlik kuvvetleriyle çatışma varsa, arkasında veya yanında Bay Ecevit ve yandaşları vardır. Öğretmeni, öğrenciyi, işçiyi, memuru, devlete ve kanuna karşı itaatsizliğe çağıran yine bunlardır.

Açıkça söylüyorum: Anayasamızın 57'nci maddesini çiğneyen Bay Ecevit ve yandaşları gayrimeşrû bir zeminde gittikçe bataklığa gömülmektedir. Türkiye'de hangi iktidar olursa olsun, hukukun üstünlüğüne dayanan demokrasiden geri dönülemez. CHP yöneticileri ve diğer meşrûiyetten uzaklaşmış bulunan kuruluşlar, er veya geç hukukun önünde Millete hesap vereceklerdir.

Saygılar sunarım.

SORULAR VE CEVAPLAR

SORU — Güngör Yerdeş (Yeni Asır) — Burada ifade buyurduğunuz görüşler âdeta bir ilân şeklinde. Cumhuriyet Başsavcısı bu beyanınızla, göreve mi çağrılmaktadır? Cumhuriyet Halk Partisi, bu ifadelerinizle meşrû olmayan bir zemin üzerindedir. O halde Siyasî Partiler Kanunu'na göre, kapatılması mı icabetmektedir?

CEVAP — Bu sizin yorumunuzdan çıkmış bir soru. Biz, Cumhuriyet Halk Partisinin memleket yararlarına ters gördüğümüz durumunu belirtmiş oluyoruz. Devletin diğer organları ve diğer görevlileri, kendileri, memleketteki olayları izlemektedirler ve kendileri bağımsız organlar, lüzum gördükleri kararı alırlar.

SORU — Hüdâi Bayık (Orta-Doğu) — Efendim müsaade ederseniz iki sorum olacak. Birisi siyasî partilerin dışardaki siyasî partilerle temasları ve görüşmeleri, bu konuda sizin de bir beyanatınız, beyanatınız değil de gazetelere intikal eden bir yazı olmuştu. Bu konudaki yorumu rica edeceğim.

İkincisi de Milliyetçi kuruluşların ve şahısların yapmış olduğu konuşmalar, zatıâlinize maledilmektedir. Antikomünist faaliyetlerin de öncüsü olarak

sizler görülüyorsunuz, bu konuyu açıklamanızı rica edeceğim..

CEVAP — Efendim, Cumhuriyet Halk Partisi yöneticileri, kendileri iktidarı başedemeyip, ortakları ile ayrılıp ve Hükûmeti sokağın ortasına bırakarak kaçtıktan sonra, **«Bu memlekette her şey biziz»** görünümüne dönmeye çalıştılar. Bu, aşiret şeyhlerinin zihniyetini hatırlatan bir tutumdur. Gelen yabancı devlet adamlarının mensup oldukları sefaretlere başvurarak, mutlaka Sayın Ecevit'i ziyaret etmelerini telkin etme, veyahut onunla görüşme sağlama teşebbüslerine girişme ve bir de yabancı partilerle, partiden partiye münasebet kurma... Âdeta, bu tutumuyla, **«yâni memleketteki hükûmet, memlekette bulunan Cumhurbaşkanı, Devletin organları vesaire hepsi hiçtir; iktidarda bulunmasa da bu memleketin hâkimi, bu memleketin herşeyine hükmeden, herşeyi dikte eden kuvvet Ecevit ve yandaşlarıdır.»** görünümünü gösermeyi amaçlamışlardır. Bu çok tehlikeli bir tutumdur.

Hukuka saygılı insanların, memleketin demokratik düzeninin işleyişine saygılı olmaları lâzımdır. Ayrıca kanunlara saygılı olmak lâzımdır. Yürürlükte bulunan Partiler Kanununun 135. maddesi, Partiler Kanununda yazılı olmayan hususlarda siyasî partilerin Dernekler Kanunu hükümlerine tâbi olduğunu belirtmektedir. Dernekler Kanunu da kendisinin eski Cemiyetler Kanununun yerine geçen bir kanun olduğunu açıkça yazmaktadır. Böyle olduğuna göre, Dernekler Kanununun 38. inci maddesi her çeşit derneğin - siyasî partiler de bir dernektir - yabancı memleketlerde kurulmuş, yabancı derneklerle temas ve münasebetlerinin önce Dışişleri Bakanlığına müracaat edilerek, Dışişleri Bakanlığının

görüşünün, tasvibinin alınması ve bu tasvip alındıktan sonra İçişleri Bakanlığına başvurularak İçişleri Bakanlığından izin alınmasını şart koşmaktadır. Ayrıca bütün devletlerde bu usul vardır: Yabancı bir devlet adamıyla, yabancı bir siyasetçiyle veya yabancı bir diplomatla görüşen o memleketin vatandaşları, görüşmelerini kendi devletinin Dışişlerine bildirir, bu bir usuldür. Hele siyasî şahsiyetler, hele bir parti başkanı bir yabancı memlekete gider, o yabancı memleketteki yabancı devlet adamlarıyla görüşür, yabancı partilerle görüşürse; bu görüşmelerin sonucunu kendi memleketinde iktidarda bulunan hükümetlere bildirmesi bir usuldür. Biz bu noktayı ortaya koyduk. Son İskandinavya gezisine kadar Bay Ecevit, yaptığı Romanya gezisi, diğer geziler ve diğer yabancılarla temaslarını Hükûmete bildirmeye dahi lüzum görmemiştir. Oysa, meselâ biz kendimizden bir misâl gösterelim; 1965'ten bu yana görüştüğümüz her diplomatla, temas ettiğimiz her yabancı siyaset adamıyla görüşmelerimizi, hemen, iktidarda hangi hükûmet bulunursa bulunsun, ister Bay Ecevit'in Hükûmeti, ister Suat Hayri Ürgüplü Hükûmeti, ister Demirel Hükûmeti hepsine hemen görüşme biter bitmez bildirmişizdir ve bu bir usuldür.

Ben açıklamamla bu hususu ortaya koydum ve CHP yöneticilerini kanun yoluna dâvet ettim. Bunun karşısında onlardan beklenen belki kanunun bu maddeleri gözden kaçmıştır, şu veya bu olmuştur, Nihayet denecek şey, bugüne kadar herhangi bir ihmal olmuşsa da, bundan sonra bu hususlar yerine getirilebilir, denebilirdi. Oysa onlar benim, tamamiyle kanundan bahseden sözlerime karşı hakaretlerle, küfürlerle cevap verdiler. Hatta benim tıp o-

toritelerine gösterilmemem icabettiğini söyleyecek kadar ileri gitti, CHP'nin grup yöneticileri.

Bundan bahsedişim hem bu soruyu cevaplandırma, hem de bir seviyeyi, tutumlarının seviyesini göstermektir. Seviyesiz bir davranış içindedirler.

Diğer konuya gelince, Milliyetçi Hareket Partisi, onun Genel Başkanı olarak ben, yetki ve sorumlulukları belirtilmiş bir kişiyim. Gerek Partimin tüzüğü, programı ile, gerekse Memleketimizin yürürlükte bulunan Anayasası ve diğer kanunlarıyla bir Parti Genel Başkanı olarak, milletvekili olarak ve bugün de Hükûmet Üyesi olarak yetki ve sorumluluklarım bellidir, sınırları çizilmiştir. Bunun dışına milliyetçi, teşekküllerin sözlerinin veyahut milliyetçi toplum içinde bulunan gazetelerin yazılarının bizlere maledilmesi, milliyetçi ideolojiyi bizlerin temsil etmekte olmamızdandır. Biz, bundan övünç duymaktayız. Milliyetçi ideolojiyi siyasî aksiyon yaptık. Türkiye'nin yükselişini bu aksiyonun iktidar olmasında görmekteyiz ve bu siyasî aksiyonu kanunlar çerçevesi içinde iktidar yapma çalışmalarımızı sürdüreceğiz. Zannediyorum açıkladım sorunuzu.

SORU — Güngör Yerdeş (Yeni Asır) — Sayın Başbakan Yardımcısı, Sayın Asiltürk'ün Almanya'da Hristiyan Demokratlarla işbirliği yapmayı düşündüklerini ifade buyurdular. Bu, Cumhuriyet Halk Partisi'nin Sosyalist Dünyaya açılışı, onunla ilgilenişi ve onunla kaynaşması karşısında bir çıkış yolu mudur?

CEVAP — Bunu benim anlamam güçtür. Ben her memleketin bünyesinden çıkmış olan siyasî partilerin, ancak o memlekete hizmet görevini taşıdıklarına inanmaktayım. Bir siyasî partinin yabancı

bir siyasî parti ile işbirliği kurması, benim olumlu kabul edeceğim bir davranış değildir.

SORU — Burhan Tan (Sabah) — Efendim, bugünkü gazetelerde bir haber yer aldı. Önceki gün İçişleri Bakanlığı Müsteşarından 33 kuruluşun başkan ve yöneticileri, idarecileri ruhsatlı silâh taşıma müsaadesi isteğinde bulundular, bu ortamda bu kuruluşların silâh taşıma isteğinde bulunmalarını nasıl karşılıyorsunuz?

İkinci bir sorum da, bu Hükûmetin güvenliğini yürütmekle yetkili bir şahıs olarak, gençler arasındaki çatışma size göre ne zaman son bulabilir, hangi tedbirler alınmalıdır?

CEVAP — Gazetelerde ben de 33 solcu teşekkülün İçişleri Bakanlığına başvurarak silâh ruhsatı almak için müracaat ettiklerini okumuş bulunuyorum. Memleketimizde komünizm faaliyetleri, siyaset yapmaması gereken çeşitli dernekler tarafından propaganda edilip yürütülmektedir. Bunlar birbirinden ayrı, birbirinden farklı görünüm içinde bulunmalarına rağmen, gerçekte bir tek merkezden emir alıp yönetilmektedirler. Bu da yeraltı gizli ihtilâlci komünist partisidir. Onun için bu solcu teşekküllerin, hem komünist - anarşistler tarafından Memlekette düzenlenen silâhlı eylemleri teşvik ettikleri, kışkırttıkları, daima onları destekledikleri, onlarla işbirliği halinde bulundukları halde, kendi komünist faaliyetlerini desteklemek ve buna engel olan, bunun karşısında bulunan milliyetçileri baskı altına almak için böyle bir teşebbüse girişmişlerdir. Yani bunun amacı, bir propagandadır. Bakınız, **«Memlekette can güvenliği kalmadı. 33 teşekkül İçişleri Bakanlığına gittiler ve silâh ruhsatı istediler»** diyerek baskı meydana getirmek ve milliyetçiler aleyhinde,

Hükûmet aleyhinde propaganda sağlamaktır. Asıl amaç budur. Gerçekte hepsi silâhlıdır. Eğer silâhlı olmasalar, bu silâhlı çatışmalar meydana gelmez. Yalnız Kasım ayından bu yana yirmiden fazla genç açıktan açığa silâhlı komünist çeteler tarafından vurularak öldürülmüştür. Bir genç Beyazıt Meydanı'nda afiş asarken, oradan bir çete geliyor, açıkça herkesin gözünün önünde çekiyor silâhını, vuruyor ve vurulanın üzerinden yedi kurşun çıkıyor. Bir tane de atmıyorlar. Bunu yapanlar, komünist çetelerıdir. Sonra da bunlarla işbirliği yapan, bunları destekleyen bu kuruluşlar, kuzu postuna bürünerek ortaya çıkıyorlar, **«can güvenliğimiz yok, bize güvenlik için silâh ruhsatiyesi verin»** diyorlar.

Diğer sorunuzu tekrarlar mısınız?

— Peki efendim. Bu Hükûmetin güvenlikle ilgili bir yetkilisi olarak, gençler arasındaki çatışma ne zaman son bulabilir?

CEVAP — Gençler arasındaki çatışmadan çok üzgün olduğumuzu belirtmek isterim. Size yazılı olarak sunduğum açıklamamızda da belirttiğim gibi, gençlerimizin hangi fikre mensup olurlarsa olsunlar, ölmelerini, öldürmelerini asla istemiyoruz ve tasvip etmiyoruz. Bundan büyük elem, büyük acı duyuyoruz. Bunun kesin olarak önlenmesini istiyoruz. Önlenmesi de mümkündür. Bunun için başta Ana Muhalefet Partisinin yöneticileri olmak üzere, diğer bir takım solcu kuruluşların, bu anarşist, komünist gruplara karşı cephe almaları lâzımdır. Bunlar o taraftan cesaret bulmakta, o taraftan yüz bulmakta ve teşvik görmektedirler. Ve gerçekte bunlar Memlekette sükûnet ve huzur istememektedirler. Kanlı olayları çıkaran onlardır. Bir takım marksist, komünist çevrelerin iddia ettiği gibi ülkücüler değildir. De-

vamlı olarak saldırıya uğrayan, vurularak öldürülen, yaralanan, **«halk mahkemeleri»** huzuruna çıkarılıp, işkencelere uğratılan ülkücülerdir. Daha bundan bir ay evvel Orta-Doğu Teknik Üniversitesinde komünistler **«halk mahkemeleri»** kurdular. İmtihana giren öğrencileri, **«Niçin imtihana girdiniz?»** diye bu mahkemelerde muhakeme ettiler ve işkenceye tâbi tuttular. Gece yarısı yurdunda yatan öğrencileri, pijamaları ile yatağından çıkarıp, kış gecelerinde, soğukta, açığa, araziye, bahçeye çıkarıp atmaktadırlar. Bunun neticesi de, tabiî huzursuzluğa sebep olmaktadır. Çünkü hayatı tehlikeye giren insanlar da, kendilerini savunmaya çalışmaktadırlar. Bilmem açıklayabildim mi?

SORU — Sefer Mutlu (Yeni Ortam) — Efendim, son aylarda, Ülkü Ocaklarına kayıtlı Yunus Ceylan adındaki milliyetçi gencin cenaze töreninde arkadaşları, sorumlusu olarak Ecevit'i gösterdikleri gibi, aynı zamanda İçişleri Bakanı Sayın Asiltürk'ü de suçlayan sloğanlarla bağırdılar. O'nu da katillikle itham ettiler ve istifaya çağırdılar. Bu konuda sizin görüşlerinizi rica ediyorum.

CEVAP — Gençler, tabiî arkadaşlarının ölümü dolayısiyle büyük heyecan duymuşlardır. Büyük üzüntü ve heyecan içinde, tabiî bunun, bu olayın sorumlusu zannettikleri kişiler hakkında bir takım şeyler söylemişlerdir. Bunun üzerinde ben bir yorum yapacak değilim.

SORU — Hayri Birler (ANKA Ajansı) — Efendim, metninizde «bir olay çıkarsa, arkasında veya yanında Ecevit veya yandaşları vardır» diye bir düşünce görülmektedir. Son Bornova olaylarında Jandarma Komutanının açıklaması, jandarmalara a-

teş edenlerin Ülkü Ocaklarına kayıtlı gençler olduğunu gösteriyor. Nasıl yorumluyorsunuz?

CEVAP — Efendim, bu sorunuza çok teşekkür ederim. Bu çok önemli bir meseleyi açıklama imkânını verecek. Gerçi ben bunun üzerinde konuşmak istemiyordum. Çünkü orada güvenlik görevlisi olan kişi üzerinde söz söylemek istemiyordum. Ama gerçekte İzmir'de bugüne kadar meydana gelen birçok anarşik olayların suçlusu ve son bu Ülkü Ocaklılarla ilgili olayın suçlusu, o görevlidir. O görevli bir yıldanberi kendisi tarafsız olması icabeden, politika dışında bulunması icabeden, partizan olmaması icabeden bir görevli bulunduğu halde, aşırı derecede solcu, Ecevitçi bir görevlidir. Ve solcu olmayan öğrencilerin, Bornova yurdundan bavulları pencerelerden dışarıya atılmak suretiyle çıkarılmalarını, solcu öğrencilerle işbirliği yaparak düzenlemiş olan bir görevlidir. Ayrıca da bu görevli, Üniversitede öğrenim özgürlüğünü sağlamakla yükümlü olduğu halde, aylardır öğrenim özgürlüğünü sağlamamıştır, aksine oradaki komünist solcu çetelerin, kendileri gibi düşünmeyen, komünist olmayan öğrencilerin fakültelere girerek okumalarını engellemeye çalışmıştır. Ve solcu olmayan öğrencilerin fakültelere girerek, öğrenim özgürlüğü içinde öğrenimlerini yapmalarını sağlamamıştır. Bu tutumuyla en son meydana gelen bu çirkin olayı da, bu görevli meydana getirmiştir. Çünkü kendisi solcudur, kendisi partizandır ve onun şahsının arkasında da, bu olayda da Bay Ecevit ve yandaşları vardır. Bilmem açıklayabildim mi? Ama yavuz hırsız ev sahibini bastırır misâli - onların usulü budur - bugün Ecevit ortalarda dolaşıyor ve bu görevlinin beyanını da kendisine mesnet yapıyor. Bakınız, bunu mes-

net yapıyor, **«Görevlinin ifadesi üzerine, işin iç yüzü meydana çıkmıştır»** diyor. Halbuki o görevliyi yöneten kendisidir. Görevliye bunları söyleten de kendisidir ve adamlarıdır. CHP yöneticileri bu gibi çirkin, çirkef tertipleri tezgâhlamakta, üstlerine hiç kimsenin varamayacağı derecede ustadır. Bilmem, açıkladım zannederim bu soruyu da.

SORU — Güngör Yerdeş (Yeni Asır) — Sayın Başbakan Yardımcısı, binbaşının kendisi midir?

CEVAP — Efendim, ben bu kadar açıklıyorum. Çünkü benim görevim ve durumum, daha başka türlü birşey söylemeyi gerektirmez. Ama oradaki güvenlik görevlisinin görevi, öğrenim özgürlüğünü sağlamaktır. Öğrenim özgürlüğüne engel olanları kanun yoluyla alıkoymak ve ne düşüncede olursa olsun, bakınız biz demiyoruz, **«milliyetçiler gitsin, solcular çıksın»**. Ama her düşüncede olabilir, memleketin insanları, hangi düşüncede olursa olsun, hepsi gitsin okusun. Aylardır **«Siz marksist değilsiniz, siz devrimci değilsiniz»** diye bu öğrenciler fakültelere sokulmuyor ve bu güvenlik görevlisi de orada görevlidir. Güvenliği sağlamakla görevlidir. Kanunları uygulamakla görevlidir. Ve görevini yapmamıştır, yapmamaktadır. Son olaylar da, bunun bu davranışından meydana gelmiştir, asıl sorumlu kendisidir.

SORU — Ünal Menderes (Anadolu Ajansı) — Konuşmanızda **«Bay Ecevit ve yandaşları, komünist, anarşi sürüp gitsin istiyor. Kim kanlı anarşiye karşı çıkmışsa, ona saldırıyorlar. MHP'ye ve şahsıma karşı giriştikleri saldırıların da sebebi budur. Kızıl anarşiyi bizim ezeceğimizden CHP yöneticileri korkmaktadırlar»** dediniz. Bu ezme biçimi nasıl

olacak? Bu görüşünüz iktidar olarak mı? Yoksa parti olarak mı?

CEVAP — Parti olarak söylüyorum, şimdi fikirler kaba kuvvetle, silâh gücü ile yenilemezler. Fikirler ancak kendilerinden daha gerçeklere dayalı, kendilerinden daha güçlü, daha üstün, daha heyecan verici fikirlerle ancak yenilebilir. Komünizm, marksizm ideolojisi, Türk milletini köleleştirmeyi hedef alan bir ideolojidir. Kanlı kızıl emperyalizmin köle yapmak istediği, ülkeleri, toplumları köleleştirmek için kullanılan bir âlettir. Biz Türk mi letinin köleleştirilmesine karşıyız. Ve Türk milletinin kalkınmasını, milliyetçi ideoloji ile mümkün görmekteyiz. Bizim ortaya koyduğumuz Dokuz Işık görüşü çerçevesinde açıklamasını yaptığımız ideoloji, ekonomik, sosyal görüşleri de içinde toplamış bir ideolojidir, ki bunun bazı kısımlarını CHP de kopya etmiştir. Meselâ **«tarım kentleri»** görüşümüzü, **«köy kentleri»** diye adlandırmışlardır. **«Millet sektörü»** diye ekonomik görüşümüzün bir yanını teşkil eden görüşümüzü, **«halk sektörü»** diye adlandırmışlardır. Fakat meselenin tam ruhunu kavrayamadıkları için, yüzlerine gözlerine bulaştırmışlardır. Zaten onlar göstermelik olarak zaman zaman bazı bu fikirleri alırlar, onların cazibesini istismara çalışırlar. Bir zaman sonra da atarlar onu. Çünkü gerçekten inançlı değillerdir. İşte biz Türk milletini köleleştirmeyi hedef alan ideolojinin karşısına, milliyetçi bir ideoloji çıkarmış bulunuyoruz. Yani fikre karşı fikir çıkarmış bulunuyoruz. Bize karşı duyulan öfkenin sebebi budur. Ve biz bu ideoloji ile bu fikri memleketin insanlarına aşılayarak, memleketin insanlarını o ideolojiye karşı bağışık hale getirmek suretiyle onları ezmiş olacağız. Buyrun.

SORU — Güngör Yerdeş (Yeni Asır) — Birkaç sorum var Sayın Türkeş. Birincisi, anarşi devam ediyor, karşılıklı çatışma sürüyor ve tedbir alınacağı ifade ediliyor. Zaten siz de biraz önce söylemiştiniz. Evet. Fakat nerde bu tedbir, biran önce gelmez? Ve ne zaman gelecektir?

CEVAP — Efendim, bu tedbirler kademe kademe alınmaya başlanmıştır. Şimdi bu anarşik olayları önlemek için düşündüğümüz tedbirleri, başlıca dört katagoride tespit etmiş durumdayız. Birisi fikrî, mânevî ve millî eğitimle, kültürle ilgili tedbirler. Diğeri ekonomik tedbirler. Diğeri idarî ve sosyal tedbirler. Diğeri yasal tedbirler. Bunların hepsi aşağı yukarı tesbit olunmuştur. Ve bir kısmı da kademeli olarak uygulanmaya geçilmiştir. Bir kısmının üzerinde de görüşme yapılmaktadır. Bunlar da yakında uygulamaya geçilecektir.

SORU — Yasal tedbirlerden örnek verebilirmisiniz?

CEVAP — Yasal tedbirlerden, Anayasa Mahkememizin iptal etmiş olduğu kanunlar vardır. Tabiî bunların meydana getirdiği boşluklar vardır. Gösteri ve Yürüyüş Kanunu, Güvenlik Mahkemeleri Kanunu gibi kanunlar vardır, Üniversiteler Kanunu gibi kanunlar vardır ve bunların yeniden ele alınması gerekmektedir. Zaten Anayasa Mahkemesinin hükmü de bunu icap ettirmektedir.

SORU — Güngör Yerdeş (Yeni Asır) — Bir sorum daha olacak. Hükûmetimizin durumu ne olacaktır? Karşısındaki muhalefetin büyük iddiası, en kısa zamanda yıkılacağı yolunda, biliyorsunuz ve bütçe içinde mi oluyor? Gensoru ile mi olur? **«Yıkılacaktır, yıkılmalıdır»** diyorlar. Acaba gerçekten bir kuvvete, Meclis içi bir dayanışmaya mı güveni-

yorlar? Yoksa sadece bir görünüm mü vermek istiyorlar? Partilerin arasında, sizi bu yönde neticelendirmek istiyorlar. Acaba Hükûmetin görüşü nedir?

CEVAP — Bizim görüşümüze göre Hükûmet güçlüdür. Fakat muhalefet, daha Hükûmet kurulma teşebbüsüne başlandığı zamandanberi bu koalisyonun işlemeyeceği, Hükûmetin ha yıkıldı, ha yıkılacak, koalisyon ha dağıldı ha dağılacak havasını vermeye ve bu havayı devam ettirmeye itina göstermiştir. Bundan menfaat ummuştur. Bundan aranan menfaat şudur: Bir defa bu havayı vererek piyasayı panik içinde bulundurmak ve piyasayı panik içine sokmak suretiyle Hükûmetin iktisadî tedbirlerini başarısızlığa götürmek. Tabiî bu tutumla memlekete zarar vermektedir, ama muhalefet memelekete zarar vermeyi hiç önemli saymamaktadır. O kendi menfaatini düşünmektedir. Gerçekte onun da piyasanın istikrarlı olmasına, iktisadî tedbirlerin istikrarlı olup halkı ferahlatmasına yardımcı olması lâzımdır. Fakat onlar bunu düşünmüyorlar, onlar bu Hükûmet başarılı olmasın, memleket zarara girecektir, girerse girsin. Binaenaleyh devamlı bu koalisyon yıkıldı yıkılacak; Hükûmet düştü düşecek; böyle olunca piyasada, iktisadî hayatta bir panik; Hükûmetin aldığı iktisadî tedbirler hakkıyla işlemez duruma gelsin; başarısızlığa uğrasın.

İkinci hedefleri, memurda, idarede tereddüt meydana getirmek: **Ha, bu hükûmet demek düşmek üzere, koalisyon dağılmak üzere, o halde elimizdeki işleri sürüncemede bırakalım, acele etmeyelim, bakalım yeni gelecek Hükûmet kim olacak? Onlar ne diyecek»** havasına sokmak idareyi. Hükûmet otoritesini zayıflatmak ve bu yoldan Hükûmeti muvaf-

fakiyetsizliğe uğratmak. Bu hedeflerle devamlı bu propagandayı yürütmüşlerdir. Bütün solcu gazeteler yalan haberler, yok Erbakan, Demirel hakkında şunu demiş, yok Demirel efendim Feyzioğlu hakkında şunu söylemiş, Feyzioğlu Türkeş hakkında bunu demiş, çeşitli, bizi birbirimize düşürüp koalisyonu bozmak için. Ama 9 aydır koalisyon devam ediyor ve bu koalisyon devam edecektir. Memleketi hükûmetsiz bırakmıyacağız. Memleketi bütçesiz bırakmıyacağız. Türkiye Büyük Millet Meclisinin de bu anlayış ve bu sağduyu içinde bulunacağından eminiz.

SORU — Güngör Yerdeş (Yeni Asır) — Bir sualim olacak. Sayın Cumhurbaşkanımızın tutumu ile ilgili olarak bazı gazetelerde neşriyat devam ediyor. Bunları takip ediyorsunuz. Korutürk'ün sıhhî durumundan tutun, görevden çekilmek istediğine kadar yeralan haberler. Sizin bu konudaki görüşünüzü alabilir miyim?

CEVAP — Efendim, ben bu gazetelerdeki haberler üzerinde bir yorum yapmayacağım.

SORU — M. Lateve (Agence France Presse) — Komünizme karşı olduğunuzu, marksizme karşı olduğunuzu söylüyorsunuz. O takdirde nasıl bir hükûmet şekli düşünüyorsunuz?

CEVAP — Biz, demin de bahsettiğim gibi 9 ışık adında, Türkiye için yeni bir program, yeni bir görüş ortaya koyduk. Kapitalizmin modern dünyada çağdaş toplumun birçok ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olduğu görüşündeyiz.

Sosyal adalet ve insana değer verme, bizim görüşümüzün temelini teşkil etmektedir. İnsan sevgisi ve insan haysiyetine hürmet zihniyetine dayanan bir sistem getirmek iddiasındayız. Marksizm, mül-

kiyet düşmanıdır. Mülkiyeti kabul etmemektedir. Biz ise insan yaradılışında mülkiyet duygusunun, mülkiyet içgüdüsünün bulunduğu kanaatindeyiz. Mülkiyet sahibi olmayan ve iktisaden varlık sahibi olmayan kişinin, hür olamayacağı görüşündeyiz. Fakat, kapitalizmde olduğu gibi servetin, mülkiyetin sınırlı kişiler elinde, tekelinde toplanmasının da insanlara mutsuzluk getirdiği inancındayız. Mülkiyeti yaygınlaştırmak, toplum içinde her kişiyi mülk sahibi, iktisadî varlık sahibi yapmak suretiyle toplumun mutluluğunu sağlamak görüşündeyiz. Bunun için bizim iktisadî görüşümüzde millet sektörü dediğimiz bir bölüm vardır. Bu bölümde, memlekette girişilen bütün iktisadî faaliyetlerin vatandaşların mülkiyetine verilmesi veyahut vatandaşların tasarrufları ile yatırımların meydana getirilerek, kurulan sanayi, kurulan tesislerin vatandaşların mülkiyetinde bulundurulması suretiyle mülkiyetin yaygınlaştırılmasını ve bu yolla aynı zamanda ihtiyaç duyulan birçok sermaye girişiminin de sağlanabileceği görüşündeyiz.

SORU — Güngör Yerdeş (Yeni Asır) — Efendim, şu anda Dışişlerimiz pek çok ülkede, galiba 10'a yakın başkentte temsil edilemiyor. Yani Türkiye temsil edilemiyor. Elçilerimiz yok. Evet, bu konuda bir kararname var idi. Bunun üzerinde pek çok yorum yapılıyor. Sayın Erbakan'ın engellediği veya başka yollardan... Bu kararname ne zaman çıkacak ve Türkiye'yi biran önce yabancı ülkelerde temsil için bir gayret var mıdır?

CEVAP — Efendim vardır. Bunun üzerinde çalışma yapıyoruz. Halen 7 başkent için anlaşma hasıl olmuştur ve ilgili devletlerden agreman istenmiştir. Agreman gelir gelmez, bu 7 başkente 7 elçimiz gön-

derilecektir. Diğer yerlerin üzerinde çalışıyoruz. Tabiî Hükûmetimiz bir Koalisyon Hükûmetidir. Koalisyon ortaklarının görüşlerini birbiriyle uzlaştırmak zorunluğu vardır. 7 elçilik üzerinde uzlaşma hâsıl olmuştur. Diğerleri üzerinde de çalışıyoruz. Yakın zamanda onların da halledileceği kanaatindeyim.

CHP YÖNETİCİLERİ HAKKINDA *

— II —

Değerli Basın Mensupları,

Bu basın toplantısını yapmak niyetinde değildim. Fakat bizim sabır göstermemize rağmen, CHP sözcüleri devamlı surette saldırmaya devam ettiler. Geçen basın toplantısından hemen sonra, alelacele bana cevap veren Bay Ecevit, «kendisini muhatap almam» dediği halde, yıllardanberi ve özellikle son yılda hep şahsım, partim ve arkadaşlarıma karşı, yalan ve iftiralarla dolu suçlamalarda bulundu. Bir yandan «muhatap almam» diyor, öbür yandan meşgalesinin kaynağını sadece Milliyetçi Hareket Partisi düşmanlığı teşkil ediyor. Bay Ecevit'in katıksız bir yalancı olduğu, bu örnekte bile açıkça görülmektedir.

Bay Ecevit ve yandaşları, dürüst bir fikir tartışmasına giremiyor. Çünkü fikir zemini itibariyle de çok zayıf durumdadır. Bunlar, dominyoncu devşirme kafalarla, binlerce yıllık Türk tarihinin özünden kuvvet alan Türk milliyetçiliğine karşı çıkama-

---

(*) Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı sayın Alparslan Türkeş'in 1 Şubat 1976 da Başbakanlıkta yaptığı basın toplantısının metnidir.

yacaklarını bildiklerinden, çirkin iftira yalan ve tertiplere başvurmaktadırlar.

Bay Ecevit ve yandaşları, milliyetçilere hangi suçları yüklemeğe kalkmışlarsa, mahkemeler bunları tekzip etmiştir. Katillerin komünistler olduğu anlaşılmıştır. Buna rağmen masum insanları ağır şekilde suçlayanlarda, masum insanların şeref ve haysiyetlerine saldıranlarda en küçük bir utanma duygusu olsaydı, mahkeme kararlarından sonra özür dilemeleri gerekirdi. Kuseyri olayında, Şahin Aydın olayında, Adana'da öldürülen işçi Hüseyin olayında, hep aynı durumlar meydana geldi. Bay Ecevit, polis tahkikatını, mahkeme kararını beklemeden, masum insanları katillikle suçladı, ama mahkemeler kendisini tekzip etti. İşte bundan dolayı ben, bay Ecevit'i tekrar, insan şeref ve haysiyetinin katili olarak tanıtıyorum.

Değerli basın mensupları

18 Ocak tarihli basın toplantımızın üzerinden tam 15 gün geçti. Bu süre içinde ülkemizde önemli olaylar meydana geldi. Memleketimiz adına son derece üzücü olan bu olaylar, bölücülerin, komünistlerin ve CHP yöneticilerinin, gerçekleri kamu oyundan gizleyen gayretlerini su yüzüne çıkardı.

Değerli basın mensupları

Geçen toplantıda, ana muhalefetle ilgili olarak şu hususları ortaya koymuştum:

Nerede bir kanlı olay meydana gelmişse, orada bölücüler, komünistler ve CHP yöneticileri vardır. Avukatıyla, milletvekiliyle, olay öncesinde veya sonrasında bunlar orada görülüyor ve hep kızıl çeteleri savunma gayreti içinde oluyorlar.

Kızıl anarşiye kim karşı çıkmışsa, bay Ecevit ve yandaşları onlara saldırıyor, onları kamu oyu önün-

de yıpratmaya çalışıyorlar. Bir hedef kamuoyundan gerçek suçluları kaçırmak; öbür hedef ise; polise, idareye ve mahkemelere baskı yapmak suretiyle kızıl çeteyi korumaktır. Bunu yaparken de, hükûmete, devletin güvenlik kuvvetlerine, şahsıma, partime ölçüsüz ve sorumsuzca saldırmaktadırlar.

Bir tarafta devletin temel nizamını yıkmak isteyen, bölücüler, komünistler, Bay Ecevit ve yandaşları; öbür tarafta ise, Devlet kuvvetleri, hükûmet, yargı organları, Milliyetçi Türk gençliği, Milliyetçi Hareket Partisi ve diğer anti-komünist kuruluşlar; yâni bütün vatanseverler vardır.

Komünizme karşı olduklarını, ve bunlarla mücadele edeceklerini niçin açıklayamıyorlar? Çünkü onlarla organik bağlar içindedirler. Bu haliyle Bay Ecevit ve yandaşları meşruiyet dışındadır.

Onlar kızıl anarşistlerin, biz ise demokratik rejimin ve devletin yanındayız. Biz, onların bulunduğu zemini hukuk dışı olarak görüyoruz. Hukukun içinde olan bu yarışı kazanacaktır. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın.

5 esas halinde özetlediğimiz tesbitlerimizi delilleriyle huzurunuzda ortaya koymuş ve Bay Ecevit ile yandaşlarından cevap beklemiştik. Bugüne kadar kendilerini savunamadılar. Aksine, savunma sadedinde ne söyledilerse kendilerini ele verdiler. Suçluların içinde bulundukları telâşlı ruh halinin bütün tezahürlerini bunlarda gördük. Savunma adı altında Bay Ecevit'in verdiği bir cevabı örnek olarak almak isterim.

Bay Ecevit Maltepe Olayları için şöyle diyor: «CHP mitinginden dağılan kadınlı çocuklu masum kalabalığın yolu Maltepe'de toplum polisi ve panzerler tarafından kesildi. Üzerlerine panzer sürül-

dü. Bütün yollar tutulmuştu. Gidecek yer bulamayan kadınlı kızlı masum kalabalık kendini zor kurtardı.» Bu sözleri ilkokuldaki bir çocuk söyleseydi, idrakinin tam teşekkül etmediğine hükmeder, gülüp geçerdik. Ecevit'in bu mâsum (!) kalabalığı bir Ankara eski milletvekilini arabasından aşağı alıp, başını taşla ezerek öldürdü; mağazalar, arabalar tahrip etti; asfaltın ortasında nereden buldukları bilinmez yığınla taşı polislere yağdırdı; bir polisi kurşunladı. Bu geçmiş olayı Ecevit'in takdim tarzı, bir siyasi partiyi ele geçirmiş bulunan ahlâk gangsterlerinin kara vicdanlarını, devlet kuvvetlerine ve hukuka olan saygılarının derecesini ortaya koymaktadır.

Bay Ecevit kendisini hiç de dürüst ve sağlam savunamamaktadır. Aftan yararlanan bir gencin milliyetçi bir derneğin başkanı olduğunu söyleyerek, hükûmet kaatillere dayanıyor demektedir. Malatya'da suçüstü ve çatışma halinde öldürülenler için hukuk adına ağıt döken zihniyet, bu genç hakkında konuşmaktan utanmamıştır. Üstelik aftan yakınmaya ve affı delil olarak göstermeye sadece Ecevit'in hakkı yoktur. Affı o çıkarmıştır ve affettiği anarşistleri TRT'ye, CHP'nin elinde bulunan belediyelere ve Millî Eğitime o yerleştirmiştir. Hapishaneden çıkan Dev-Genç başkanlarından biri halen Ankara Belediyesi patlayıcı malzemeler şubesinde âmirlik yapmaktadır. Malatyada bekçi ve polisi vuranlar, Nurhak dağlarında jandarma ile çarpışan, jandarma genel komutanına ateş edenlerdir. Ve şimdi Ecevit ve yandaşları utanmadan, bu meseleyi Meclise getireceklerini söylemekte, büyük bir yüzsüzlükle hukuk adına ahkâm kesmektedirler. Anla-

şılıyor ki, bunların kinleri devlete başkaldıranlara değil, sadece ve sadece milliyetçi gençleredir.

Değerli basın mensupları

18 Ocak'tan bu yana gelişen olaylar ve bunlar karşısında siyaset çetelerinin takındığı tavır bizi bir kere daha doğruladı.

Bay Ecevit ve yandaşları, bölücülüğü ustaca körüklemektedirler. Bunda içlerine sızmış ve bölücülüğü bir inanç haline getirmiş kişilerin varlığı kadar, siyasî menfaat sağlama hesabının da rol oynadığını belirtmek isterim. Sebep ne olursa olsun, bu siyaset çetelerinin elindeki parti politikası, bölücülüğü ve komünist kışkırtıcılığını kendisine temel esas yapmıştır. Bunu daha açık ortaya koyabilmek için bir yıl önce bu partinin Diyarbakır Milletvekili toprak ağası Recai İskenderoğlu'nun Meclise verip, hemen sonra bir bahaneyle geri aldığı uydurma önergeyi hatırlatmak isterim. Bugün bu önergenin mânası daha iyi anlaşılmaktadır. Bu sahte önergenin hikâyesi çok ilgi çekicidir. Vatanın bütünlüğünü, millî barışı, demokratik rejimi ve devletini seven herkesi yakından ilgilendirmektedir.

Değerli basın mensupları,

Bakınız sahte önerge operasyonuna: Toprak ağası İskenderoğlu, benim partimin büyük kongresinde yaptığımı iddia ettiği bir konuşmayı Meclis başkanlığına getiriyor. Bu sahte önergede Başbakanın cevap vermesi istenen mesele şudur: Doğuda yaşayan vatandaşları, kuzeyde yaşayan vatandaşları, güneyde yaşayan vatandaşları, batıda yaşayan vatandaşları ben Türk saymıyormuşum. Bu konuşmayı da partimin büyük kongresinde yapmışım. Bu önerge Meclis başkanlığına verilir verilmez, hemen geri alınıyor. Fakat bu arada basına dağıtılıyor. Ta-

mamen şerefsizce ve âdi iftiralarla tertiplenen gerçekle tek kelimeyle olsun ilgisi bulunmayan bu önerge gazetelerde çıktı. Ben adı geçen, yalancı ve iftiracı toprak ağasını mahkemeye verdim. Hâkimin önüne çıkıp da bugüne kadar bir delil gösteremedi. Devamlı surette, «Milletvekilleri Mecliste yaptıkları faaliyet ve söyledikleri sözlerden mesul tutulamazlar» demek suretiyle kendisini savunmaktan kaçmaktadır. Mahkemeye en küçük delil veremeyen bu iftiracı, bölücü toprak ağası, kendi kafasındaki bölücülük plânlarını gereğince söyleyemediği için, bir başkası söylemiş gibi davranmak suretiyle, vatandaşları bölücülük istikametinde kışkırtmaktadır. Yüce Meclisi kendi kirli emellerine âlet etmektedir.

Şimdi iyi niyetli insanlar olarak düşünelim. Ben memleketin herhangi bir yerinde yaşayan vatandaşlarla ilgili olarak hiçbir menfi söz etmediğim halde, aksine millî sınırlar içinde yaşayan herkesin Türk olduğunu ve bölünmez kutsal bir bütün olduğunu, parti kongresinde söylediğim halde; CHP'li toprak ağası bu milletvekili ne maksatla; bölücü, yıkıcı tertipler yapmaya ihtiyaç duyabilir? Siyasî rekabette, karşılıklı tenkit ayrı şeydir, memleketi ve öz insanlarımızı parça parça ayırmayı, birbirine düşürmeyi plânlamak ayrı şeydir.

Değerli basın mensupları

CHP'nin bu iftiracı ve yalancı milletvekilinin, kendi muhayyelesinden çıkardığı, aslında siyaset çetelerinin Türkiye'yi bölme istikametindeki çalışmalarının bir halkasını teşkil eden operasyonu, mahallî solcu gazetelerde aylarca ve ısrarla yayınlatıldı. Doğuda, güneyde, kuzeyde ve batıda çeşitli illerimizde yayınlanan, solcu gazeteler bölücü ve yıkıcı tertibe uyarak bu uydurma yazıyı nümayişkâr bir

üslûp içinde halka sundular. Maksat açıktır. Siyaset çetelerinin, bazı milletvekillerinin kulağına fısıldadıkları söylenen sözlerle; bir yıl önce hazırlanan sahte önergenin bir arada düşünülmesiyle bu tertiplerin mahiyeti daha açık bir şekilde görülebilir. Bölücülük hangi siyasî teşekkülün içinde mihraklaşmıştır, niçin bölücülük peşinde koşanlar, her geçen gün bu siyasî teşekküle karşı daha sempatik düşünceler beslemektedir?

Bay Ecevit geçen basın toplantısında, partisi içinde bölücülerin barınamayacağını, bunlar gösterilirse haklarında işlem yapılacağını söylüyor. Bu açıklamayı memnuniyet verici bir gelişme olarak görmekteyiz. Yıllardanberi beklediğimiz bu beyanın sözde kalmaması lâzımdır. Biz bay Ecevit'in çağrısına uyarak kendisine yardımcı olmak için şimdilik bir iki örnek verelim. Bütçe konuşmalarını ve meclise partisinin milletvekilleri tarafından verilen önergeleri hemen inceletmelidir. Aradığını oralarda bulacaktır. Ayrıca daha belirli örnek vereyim: Bölücülükten Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan Türkiye İşçi Partisi Gençlik Kolu başkanı, şimdi CHP'de önde gelen itibarlı marksist bir milletvekilidir. Hakkında hemen işlem yapılmalıdır. Diyarbakır Milletvekili Recai İskenderoğlu, Meclise verdiği uydurma önergeyle, alenen bölücülük yapmıştır.

Bay Ecevit açıklamalarında samimi ise, bu sözler lâfta kalmayacaksa, hemen gereğini yapmalıdır. Eğer bu örnekler doğrultusunda bir işlem yapılacak olursa, daha geniş bölücülük faaliyetleri ve bölücülerden örnekler vereceğiz.

Bay Ecevit, gerçekten söylediklerinde samimi ise şu soruların cevabını milletin önünde aramalı ve vermelidir:

Niçin, başka parti liderleri değil de, sadece Bay Ecevit, doğuda yaptığı gezilerde, «Halklara Özgürlük» gibi bölücü slogan ve dövizlerle karşılanıyor?

Niçin bazı CHP milletvekillerinin ağzında ve CHP'nin toplantılarında, «Doğuda faşizan baskılara son» «Yaşasın halkların dayanışması» gibi bölücü sözler yer alıyor? Başka partilerde niçin böyle şeyler hiç olmuyor?

Niçin sadece CHP'nin toplantılarında ve mitinglerinde, marksist ve bölücü, pankartlar yer alıyor ve halklara özgürlük temposu tutuluyor? Diğer partilerin hiçbirinin toplantılarında böylesine sözler söylenmiyor?

Değerli basın mensupları

Hangi mülâhaza ile olursa olsun, Türk milliyetçiliğine bağlı kimseler; Vatanımızdan, Devletimizden, Milletimizden tek bir çakıl taşı koparılmasına asla razı olamazlar. Sınırlarımız içinde yaşayan vatandaşlarımız ve topraklarımız bölünmez kutsal bir bütündür. Hangi düşünceyle olursa olsun, her türlü bölücü ayırıcı düşünce, ihanettir. Biz hiçbir ayırım gözetmeksizin, bütün insanlarımızı Cenab-ı Hak'kın bir emaneti olarak görmekte ve ona karşı mesuliyetlerimizi yerine getirmeye çalışmaktayız.

Değerli basın mensupları

Milliyetçi Hareket Partisinin takip ettiği politikanın; ülkemizin çıkarlarına, millî değerlere uygunluğu ve meşrûiyet içinde gelişmesi karşısında acze düşenlerin, yalan, iftira ve tertiplerden medet umduklarını görmekteyiz. Kendileri meşrûiyet dışında olanlar, bizi de meşrûiyet dışında göstermek için çaba harcıyorlar ama, ileri sürdükleri her iddianın kendilerini ele vermekten başka işe yaramadığını göremiyorlar. Örnek vermek isterim: Bay Ece-

vit, 12 Marttan sonraki bütün hükûmetlerin ve sıkıyönetim idaresinin sadece solu ezdiğini, sağa dokunmadığını tekrarlayıp durmaktadır. Bu ifade çarpık bir mantığın sayıklamasıdır. Evet, sıkıyönetimde milliyetçiler mahkemelere ve hapishanelere düşmemişlerdir; çünkü anarşiye ortak olmamışlardır, çünkü devlete başkaldırmamışlardır, suç işlememişlerdir. Düşüncesinden ötürü kimse ezilmemiş, kanlı anarşiyi yürütenler, devlete başkaldıranlar, katiller sıkıyönetim idaresince yakalanmış ve mahkemelerde mahkûm edilmiştir. Eğer bunların hepsi solcu ise, bunun manâsı sol düşünce mensuplarının ezildiği değil, solcuların suç işlemiş olduğudur. Bu devrelerin hiç birisinde de MHP hükûmette değildi. Bay Ecevit, hiç bir suç işlememiş olsa bile sırf milliyetçi oldukları için, sadece bu düşüncelerinden ötürü ülkücülerin de cezalandırılmasını istemektedir. Bu, ilkel bir engizisyon zihniyetinin Ecevit'in hasta mantığındaki tezahürüdür. Demokratik ülkelerde insanlar işledikleri suçlardan ötürü cezalandırılırlar, bunun aksi ancak komünist nizamlarda görülebilmektedir.

• Değerli basın mensupları

Komünistler, Bay Ecevit ve yandaşları komünist anarşistlerin cinayetlerini gizleyebilmek için, hep milliyetçi Türk gençliğini taraf olarak göstermeye çalışmaktadır. Çatışmalarda iki taraf vardır. Biri yıkılmak istenen demokratik rejim ve devlettir; öbürü ise, bölücüler ve komünistlerdir. Milliyetçi Türk gençliği ile komünistler arasında meydana gelen olayların sebebi, komünist saldırılarıdır. Bunlar, esas hedeflerine ulaşabilmek için, Türk gençliğini sindirmek ve üniversiteleri üs yapmak istemektedirler. Milliyetçi Türk gençliğinin içinde hiçbir

terörist gurup olmadığını iyi niyetli insanlar daima görebilirler. En açık misâlini 12 Mart sonrasında gördük. 1971'den 1974'e kadar Milliyetçi Türk gençliğinin adı hiçbir olaya karışmadı. Ama, bölücüler ve komünistler, 1,5 yıl orduyla sokak ve kır savaşı yaptılar. Taraflar kimlerdir? İşte en açık örneği budur. Şerefli insanlar 12 Mart sonrasındaki Milliyetçi Türk gençliğinin bu durumuna cevap veremedikleri sürece onları suçlayamazlar.

Değerli basın mensupları

18 Ocaktan bu yana gelişen anarşik olayların en önemlisi, Malatya'da ve Pazarcık'ta meydana gelen kanlı saldırılardır. Zeytinburnunda silâh deposu halindeki bir komünist hücrenin, silâhlı çatışma sonunda ele geçmesi ve bunların polise verdikleri ifadeler dikkat çekicidir. Bu kızıl çeteler, MHP'nin İstanbul'daki iki ilçesine bomba koyduklarını ve bazı bankaları soyduklarını itiraf etmişlerdir. Malatya ve Pazarcık olayları, Bay Ecevit ve yandaşlarının kızıl anarşi konusundaki yerini daha da aydınlığa çıkarması bakımından son derece önemlidir. Pazarcık'ta, TÖB-DER adlı anarşi yuvasının iki mensubu, ÜLKÜ-BİR derneğine bomba koyuyor ve polis takibi sonunda anarşistler bir evde yakalanıyorlar. Buna rağmen, CHP'yi ele geçiren siyaset çeteleri ,olay yerine uydurma tetkik heyeti gönderiyor ve bombayı atanın, komünistler değil, ülkücüler olduğunu iddia edebiliyor. Halbuki, güvenlik kuvvetleri tabanca zoruyla yabancı bir eve giren TÖB-DER'li anarşistleri suç âletleriyle birlikte yakalıyor, savcılık bunları tevkif ediyor. Gerçek böyle olduğu halde, Bay Ecevit'in yandaşları hakikatleri örtebileceklerini sanıyor, yalan ve uydurmalarla gerçekleri ters yüz etmeye çalışıyorlar.

Malatya olayları ise çok daha ilgi çekicidir. Filistin gerilla kamplarında eğitim görerek Yurdumuza gelen kızıl çeteler, polisle bekçiyi öldürüyor, içlerinden yakalanan birinin verdiği bilgiler sonunda öteki çeteler de sıkıştırılıyor. Teslim ol çağrısına, kurşunla cevap veren kızıl çeteler, 4 saat müsademede bulunuyorlar. Sonunda da ölü olarak ele geçiyorlar. Ama gelin CHP'nin militanlarının tepkisini izâh edin. Bunlar, «efendim suçlu oldukları ne malûm» diyebiliyor, meseleyi Meclise getireceklerini söyleyebiliyorlar. Devlet güvenlik kuvvetleriyle 4 saat savaşanların ve ayrıca 2 görevli öldürüp 3 ünü de yaralayanların «Suç işleyip işlemedikleri malûm değilmiş.» Bay Ecevit, yandaşları ve komünistler, kızıl çetenin öldürülmesinden ziyadesiyle müteessir olmuşlar. Eğer ölen kızıl çeteyse, bunların insanlık damarları kabarıyor; devletin polisi, jandarması ise insanlıklarını hiç hatırlamıyorlar. Devletin polisi insan değil mi, onların anası, babası, çocuğu yok mu? Vicdanları niçin bunlar için sızlamıyor? Acaba, bu davranışın arkasında yatan anlam nedir? Bay Ecevit ve yandaşları bunları izah ederler mi?

Değerli basın mensupları

Malatya'da devlete baş kaldıran kızıl çeteler öldürüldü diye; İstanbul'da bir akademide, Trabzon Teknik Üniversitesinde, Ankara'da anarşistler devlet güvenlik kuvvetlerini kınayan toplantılar yaptılar ve polisle İstanbul'un ortasında silâhlı çatışmaya girdiler. Bay Ecevit ve yandaşları bunların hiçbirini kınamadı. Kınamak bir yana, bunlara arka çıktı. Maçka mühendislik okulunun duvarlarına, komünist ve bölücü sloganlar yazıldı, okul tahrip edildi. Gazete sütunlarına intikal eden bu önemli mesele niçin CHP'yi ele geçirmiş bulunan siyaset çeteleri-

nin dikkatini çekmiyor? Bölücülüğe ve komünist tedhişe karşı olanlar bunları görmez mi?

Değerli basın mensupları

CHP'nin gurup başkan vekilleri, suçlayacak delil bulamayınca, bir dergide çıkan yazılarla bizi mahkûm etmeye çalışmaktadırlar. Üstelik bu dergiye partinin resmi organı demek suretiyle de, yalan söylemektedirler. Bu davranışları Milliyetçi Hareket Partisinde suç bulunmadığının delilidir. Bir başka kötüleme yolu da, benim isim değiştirdiğim yalanıdır. İsim değiştirmek ayıp değildir, ama, ben hiç böyle bir değişiklik yapmadım. İspat edemezlerse, iftiracı, âdi yalancılardır. Böylesine âdi ve aşağılık yollarla, siyaset yaptıklarını sanmaktadırlar.

Değerli basın mensupları

Toplantının bu bölümünde, SBF yönetim kurulunun, son derece üzücü, kanun, hukuk ve ilim haysiyetini ayaklar altına alan bildirisinden de bahsetmek isterim.

SBF Yönetim Kurulu bildirisinde bir bölüm var ki dikkat çekicidir. Komünist bir gençlik teşkilâtının veya bay Ecevit'in bildirisinden daha cüretli suçlamalara yeltenilmektedir. «Cana kıyan gençlik örgütlerinin birinin başı hükümetteymiş ve örgütünün silâhlarla donatıldığını açıklamakta mahzur görmüyormuş ve bu örgütleri zabıta kuvvetlerine yardımcı olarak görevlendirmiş.» Bir fakültenin ilim adamlarından meydana gelen kurulunun yukardaki iftiralarını inceleyince, ilim adına, fakülte adına, insanlık adına utanç duymamak mümkün değildir. Bu yönetim kurulu, hangi istihbarat teşkilâtının verdiği bilgiler sonunda, böyle bir kanaata varmıştır.

SBF'nin bir istihbarat teşkilatı olmadığına göre; ya, adı geçen fakülteye ve yurduna yıllardanbe-

ri, komünistlerin tasvip etmediği öğrencileri sokmayan kızıl teşkilâtların, ya da Bay Ecevit'in özel teşkilâtlarının verdiği bilgilere dayanmaktadırlar. Çünkü bunların ağzıyla, komünistlerin ağzı arasında hiçbir fark yoktur. Kendi fakültesinde, yıllardanberi komünistlerin tam hâkimiyeti vardır. Başka görüşten kimse bulunmadığı halde bunlar ilim haysiyetine, öğretmenlik haysiyetine, insanlık haysiyetine sahipseler cevap versinler. Niçin eğitim ve öğretim özgürlüğünü, niçin huzuru sağlıyamıyorlar? Kendi mesuliyetine tevdi edilen bir fakülteyi, komünist anarşinin mihrakı yapıp, bütün memleketteki komünist tedhişin yönetim ve eğitim mahalli haline getirenlerin, ayaklarını kıvırıp, seslerini çıkarmamaları gerekirdi. Çünkü insan olan için bu kadar utanç yeterlidir.

Değerli basın mensupları

18 Ocak'tan bu yana geçen olaylar, daha önce söylediklerimizi teyid etmiştir. 15 günlük olaylarda da siyaset çeteleri; kızıl zorbaların cinayetlerine karşı çıkmadılar, aksine onları, çeşitli bahanelerle savundular. Her kızıl anarşinin olduğu yerde, bölücüler, komünistler ve siyaset çetelerinin varlığı yine görüldü. Kim ve hangi teşekkül komünist anarşiye karşı çıkmış ve kınamışsa, bay Ecevit ve yandaşları sinsice, onlara saldırıya devam etti. CHP'yi ele geçirmiş bulunan siyaset çeteleri hukukun dışında, gayri meşru siyasetlerini sürdürdüler. Olaylar, daha önceki tesbitlerimizi kuvvetlendirecek mahiyette gelişmeye devam etti.

Milliyetçi Hareket Partisi, demokratik hukuk devletine, insan şeref ve haysiyetlerine bağlı ve saygılıdır. Türk devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmezliğini ülkü haline getirmiştir. Bu yolda mem-

lekette geliştirdiği fikri ortam, kanun hakimiyetinin ve devlet otoritesinin muhafazasına büyük katkılarda bulundu. Kanuna, devlet otoritesine, demokratik hukuk devletine aykırı her hareketin ayırım yapmaksızın karşısındayız.

Milliyetçi Hareket Partisi, insanlar arasında düşüncelerinden dolayı ayırım yapmayı reddeder. Ancak, kanunlar çerçevesinde gelişen münasebetleri meşru sayar. Millî sınırlar içinde yaşayan herkesi fark gözetmeksizin eşit görür.

CHP yöneticilerine bir tavsiye ile konuşmayı bitirmek isterim. Kızıl anarşi konusunda tartışmayı bırakmalıdır. Çünkü en zayıf tarafları burasıdır. Çırpındıkça batmaktadırlar. Tartışmayı, fikir ve program düzeyine indirirlerse, daha medeni ve hukuka saygılı olurlar. Ülkemiz de bundan yarar sağlar. Tabii kendi bilecekleri bir husustur.

Devletine itaatkâr, vatanını seven, milletine bağlı hiç kimse, anarşistlerden ve geleceğinden şüpheye düşmesin. Türk Devleti muktedirdir. Bölücüler, komünistler, koruyucuları ne derlerse desinler, ne yaparlarsa yapsınlar, netice değişmeyecektir. Memlekete ettiklerinden daha çoğunu kendilerinin başına getireceklerdir. Hepsinin hakkından gelecek, bu ata yadigârı cennet vatanı, huzurlu insanların yurdu yapacağız. Yılların ihmalini ve ihanetlerini kısa zamanda ocağında söndüreceğiz.

Saygılar sunarım.

SAYIN CUMHURBAŞKANI'NIN BEYANATINA DÂİR *

Değerli Basın mensupları;

Bu basın toplantısını Sayın Cumhurbaşkanı'nın 27 Mayıs dolayısı ile verdiği beyanat ve bunun doğurduğu yankılar üzerine hazırlamış bulunuyorum.

Siyasî polemik sahasının istismar konusu sloganlarından birkaçının, siyasî çekişme ve tansiyonu artıracak biçimde ele alınıp, yanlış ve vehim eseri bir yorumla takdimini, olmayan tehlikelerin varsayılır tarzda ifade edilmesini üzüntü ile karşılıyorum.

Türkiye için asıl tehlike olan bölücülük ve komünizmi bir yana bırakarak, sol çevrelerin tertip, saldırı ve baskıları neticesi, İslâmiyet ve Türk milliyetçiliği aleyhinde tavır alıcı beyanlarda bulunulması şaşırtıcıdır. 19 Mayıs mesajı karşısında belli çevrelerin saldırısından Devlet Başkanlığı makamının bu tarzda etkilenmesi, devleti koruma görevinde ne türlü etkilerin müessir olabileceğini göstermesi bakımından da, dikkat çekicidir.

Bir siyasî parti ve bir siyasî lider, sorumsuz kişilerin ve taraflarının sözleri, beyanları, yazıları ile

---

(*) M.H.P. Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı sayın Alparslan Türkeş'in 30 Mayıs 1976 günü T.B.M.M. de yaptığı Basın toplantısının metni

ve söylenti kabilinden genellemelerle suçlanılamaz. Partiler ve liderler kendi beyanları ile kongre kararları, tüzük, program, seçim bildirileri gözönünde tutularak değerlendirilmelidir. Milliyetçi Hareket Partisi ve onun Genel Başkanı olarak benim her konudaki görüş, yayın ve beyanlarımız ortadadır.

Bu vesile ile şunu belirtmeliyim ki; Anayasa çerçevesi ve parlementer demokrasi sınırları içinde Atatürk'ün «Yurtta Sulh, Cihanda Sulh». ilkesine bağlı olarak komşularımız ve bütün dünya ile iyi münasebetler kurulması, anlaşmazlıkların barışçı yollardan halli, Milliyetçi Hareket Partisi'nin daimî düstûru olmuştur. **İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine, Birleşmiş Milletler Anayasası esaslarına uygun hareket etmek ve başka devletlerin içişlerine karışmamak da dikkatle uyduğumuz prensiplerdir. Fakat, bütün dünya milletlerinin hür ve insan haklarına sahip bir hayat sürmelerini istemek, insanca bir duygu ve düşüncedir. Hürriyetsizlik içinde bulunan, ezilen toplulukların Birleşmiş Milletler Anayasası ve İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi çerçevesi içinde insanca yaşama haklarından yararlandırılması görüşünden Türk milletine mensup olan toplulukları müstesna tutmak düşünülemez. Böyle bir görüş, Pantürkist bir dış politika anlamına gelmez; sadece insanca ve çağa uygun bir düşüncedir.** İster Almanya'da, ister Hollanda'da, ister Kıbrıs veya Avusturalya'da veya dünyanın herhangi bir yerinde yaşayan Türklerin de bu haklardan yararlanmasını arzu etmek hem insanî, hem millî bir borçtur; suçlama konusu edilemez. Türklüğün kimler önünde korunulması gerektiği hususunun şüp-

heye yer kalmayacak şekilde açıklığa kavuşması zamanının çoktan geldiğine inanıyoruz.

Aynı şekilde, yüzyılımızda düşman devletler arasında dahi anlaşma ve işbirliği yapılırken, tarihî ve kültürel bağların yaklaştırdığı 41 İslâm ülkesinin Türkiye'de bir konferansda bir araya gelmeleri de suç isnat edilecek bir hâdise değil, basiretli dış politikanın gereğidir. Aynı zamanda Cumhuriyet tarihimizin en önemli dış politika olaylarından biridir. Eski iktidarların Müslüman memleketlere tepeden bakan politika izlemeleri bir kayıp olmuştur. Bunun için 27 Mayıs 1960'dan sonra ilk defa Cezayir Kurtuluş Hareketi'nin temsilcilerini Ankara'ya çağırıp kendilerini tanıyarak ve bağımsızlıklarını kazanmaları için her türlü yardıma hazır olduğumuzu bildirerek yakınlaşma hareketlerinin ilk tohumlarını atmıştık. Bundan sonra da Müslüman memleketlerle daha sıkı, daha samimî münasebetler kurulmasının yararlı olacağı görüşündeyiz. Bu görüş, Panislâmist bir politika izlemek değildir. Türk milleti içinde, ne bugün, ne de dinin devlet hayatında etkili olduğu dönemlerde hiç bir zaman Hilâl-Haç düşmanlığı havası estirilmemiştir. Türk milleti ve gerçek Müslüman olan herkes başka dinlere karşı daima emsali görülmeyen bir müsamaha ve insanî anlayış göstermişlerdir. Türkiye'de hiçbir parti veya teşekkül Hilâl-Haç düşmanlığı yaratacak bir davranış içinde değildir. Aksini iddia etmek gerçeklere aykırı ve Memleketimizin dışa karşı itibarını sarsıcı bir tutumdur. Bütün dünyanın her fırsatta dostluk ve işbirliği ittifakları tesis etmek için gayret sarfettiği şu günlerde, Memleketimizde toplanan İslâm Konferansı, sağladığı maddî ve manevî bütün faydalar bir yana bırakılsa bile, dış siyaset ve ikti-

sadî işbirliği konularında en materyalist kişileri dahi tatmin edecek kadar Türkiye için yeni imkânlar ve yeni ufuklar kazandırması bakımından büyük ehemmiyeti hâizdir; takdir ve sevinçle karşılanmalıdır.

Herhangi bir parti liderine karşı yapılan sevgi gösterilerine sempati ile bakıp, buna benzer bir hareket başka bir parti liderine yapıldığında, bu gösterilerin mesnetsiz yorumlarla eleştirilmesi demokrasi, hürriyet ve tarafsızlık fikirleri ile bağdaşamaz. 19 Mayıs törenlerinde Ankara'da, millî ve mânevî değerlere sahip çıkan Türk gençlerini suçlarken, aynı saatlerde İstanbul'da yıkıcı, bölücü gösterilerle olay çıkaran komünistlerin tehlike sayılmaması izah edilemez.

Cumhuriyetin kuruluşundan bugüne kadar hiçbir parti ve devlet adamı tarafından benimsenmemiş ve uygulanmamış olan Pantürkizm ve Panislâmizm'den bahsedilmesi ve eleştirilmesi şaşılacak bir husustur. Türkiye'de olmayan tehlikelerden sık sık bahsedilmesi âdet haline getirilmiştir. Nasyonal Sosyalizm, Faşizm gibi doktrinleri benimseyen siyasî partiler veya dernekler yoktur. Milliyetçi Hareket Partisi, her zaman açıkladığı gibi faşizme, nazizme, nasyonal sosyalizme, ırkçılığa, emperyalizme ve her türlü diktaya karşıdır. Milliyetçi Hareket Partisinin yolu, hukukun üstünlüğünü esas alan, çok partili, demokratik, parlâmenter, hürriyetçi nizamdır. Milliyetçi Hareket Partisi, Türkiye'nin geleneksel dış politikasını tutarlı ve sürekli olarak savunan bir partidir. Bu savunma, körü körüne bir bağlılık olmayıp, akılcıdır ve millî çıkarları esas alır. Bunun en yakın örneğini de, Amerikan ambargosu karşısındaki tutumuyla ortaya koymuştur.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın bu beyanatı, parlâmenterliklerinin demokrasiye uygunluğu şüpheli bir gurup ile, parlâmento içi ve dışı bazı mihrakların tahrik ve saldırılarının doğurduğu yılgınlıkla verilmiş olması, beyanının isabetsizlik ve yanlışlığının sebebini açıklamaya yetmektedir. Komünizm ve bölücülük tehlikesi apaçık ortada iken, bu tehlikeyi hayal mahsulü pantürkizm ve panislâmizm tehlikeleri ile dengelemeye çalışmak, gerçek tehlikeleri perdelemek sonucuna yol açabilecek hatalı ve vahim bir tarafsızlık endişesidir. Zihinlerde tereddütlere ve tedbirlere, yanlış yönlenmelere yol açacak bu tarz tarafsız görünme gayretlerinden kurtulmayı önce devlet büyüklerinden beklemek vatandaşın tabiî isteğidir. Devlet ve millet düşmanları karşısında tarafsız kalınamaz, tarafsızlık olamaz. Bu yolda takınılacak tarafsızlık tavırları taraflılıktır.

Saygılarımla.

TÜRKİYE'DE POLİTİKA *

AKYOL — Efendim, bütçe meclisten geçmiş bulunuyor. Daha önce CGP'nin Başbakan Demirel'e bir muhtıra vererek koalisyon şartlarına uyulması ve rejim konusunda daha titiz davranılmasını istediğini biliyorsunuz. Demirel, CGP'nin bu isteğine yazılı cevap vermiştir. Ayrıca, bir de ön seçim meselesi var. Acaba bu durumda, hükûmetin dağılma ihtimali mevcut mudur? Ön seçim olabilir mi?

TÜRKEŞ — Hükûmet, dört parti tarafından tesbit edilmiş ve bütününe riayet edilmesi taahhüt olunmuş bir koalisyon protokolü ile kurulmuştur. Bu protokol, hükûmet idaresinde ve genel politika tesbitinde partilerin eşitliğini kabul etmiştir. Bu esaslara uygun olarak sıhhatli ve âhenkli bir hükûmet idaresi için gerekli prensip kararları da alınmıştı. Yüksek dereceli ve politik önemi olan devlet memurları, dört liderin istişare ve mutabakatı ile tayin edilecekti. Liderler haftada en az bir defa hükûmet çalışmalarıyla ilgili toplantı yapacaklardı. Sık sık görüşülmesi kararlaştırılmıştı.

(*) 9-10 Mart 1977 tarihli Hergün Gazetesi'nde neşredilen gazeteci Avukat Sayın Taha Akyol'un M.H.P. Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı Sayın Alparslan Türkeş'le yaptığı röportaj.

Koalisyon mefhumunun tabiatında vardır. Koalisyona giren partiler, koalisyon protokolünü ve hükûmet programını esas alırlar. Bir partinin sırf kendi programını icraya kalkışması, ancak tek parti iktidarında mümkün olur. Bazı ortaklarımız, zaman zaman koalisyon protokolünü ihlâl etmişlerdir. Bu bakımdan CGP'nin koalisyon protokolünün işlerliğe kavuşturulması talebi haklı ve isabetlidir. Biz de hükûmete verdiğimiz yazılı muhtıralarla ve sık sık başbakanla görüşmek suretiyle, koalisyon protokolünün uygulanmasını istedik.

AKYOL — Efendim, MHP olarak poalisyon protokolünün ihlâlinden müştekisiniz. Zaten hükûmetin dış görünüşü de, artık bir koalisyon «bütünlüğünden» bahsetmeye pek imkân vermiyor. Siz, MHP olarak koalisyon protokolünün işlerliğinde en çok hangi konulara önem veriyorsunuz?

TÜRKEŞ — Koalisyon protokolü bir bütündür ve bütün maddeleri ile bağlayıcıdır. Partiler, altını imzalamakla, protokole uymayı, siyasî ve ahlâkî olarak taahhüt etmişlerdir. Koalisyon protokolünün yorumlanmasında ilk kaynak da, ancak hükûmetin kuruluş esprisi ve Anayasa'nın temel ilkeleri olabilir.

Bu açıdan baktığımızda, Türkiye'de demokratik rejimin korunması, vatan bütünlüğünün ve millî bağımsızlığımızın her türlü tehditten azade tutulması ve devlet hizmetlerinin sıhhatli yürütülmesi esastır. Bu konularda partilerin özel tutumlarının bir dengesizlik doğurmaması içindir ki, yukarda belirttiğim **«partiler eşitliği»** ilkesi benimsenmiştir.

Hal böyleyken, hem partilerarası münasebetler, hem de rejimin korunması konusunda bazı ihmal ve partizanca davranışlar olmaktadır. Herşeyden önce

Devlet Güvenlik Mahkemeleri gibi, Anayasa'da yer almış bir yargı organının yeniden kanunlaştırılması konusunda gösterilen ihmaller, partileri koalisyon çatısı altında birleştiren espiriden ne derece uzaklaşıldığını ortaya koymaktadır.

Hükûmetin kuruluş felsefesinde, rejim düşmanı, komünist ve bölücü tehditlere karşı etkili tedbirler alınması vardır. Bu yolda, gerek Bakanlar Kurulunda ve gerekse Başbakan nezdinde bir çok ikaz ve teşebbüslerimiz olmuştur. Bu gayretlerimizin bütün belgeleri elimizde mevcuttur. Bunlar Türkiye'nin ve Türk demokrasisinin güvenliği bakımından olağan üstü derecede önemlidir. Şimdilik bu kadar açıklamayı kâfi görüyorum.

AKYOL — Efendim, bu tedbirlerin niteliği nedir? Başka bir deyişle, devlet güvenliğini, vatan bütünlüğünü ve demokrasimizi tehdit eden akımlara karşı alınacak tedbirlerin ruhu nasıl olmalıdır?

TÜRKEŞ — Gayet tabiîdir ki, bu tedbirler hukuk devleti çerçevesi içinde olacaktır. Ancak hukuk devleti, lagarlık ve kayıtsızlık demek değildir. İşleri oluruna bırakmak değildir. Biz hükûmete girdiğimizden beri, öğrenim hürriyeti üzerinde israrla durduk. Öğrenim müesseselerinde etkili tedbirler alınmasını, **«devlet caydırıcılığı»**nın gösterilmesini istedik. O zaman bu şikâyetlerimizi ilgili bakanlara anlatamadık. Bir çok öğrencinin katledilmesinden ve toplamı seneleri bulacak öğrenim günü kaybedildikten sonra, nihayet üniversite ve yüksek okullarda zabıta tedbirleri güçlendirildi. Demek ki, vehameti anlamak için, bu kadar kanın akması, bu kadar günün boşa geçirilmesi gerekmiş! Devlet ciddiyetiyle, devlet mesuliyetiyle ve devlet mefhumuyla bağdaşmayan bir kayıtsızlıktır bu... Halbuki, bizim

ikaz ettiğimiz zamanlarda tedbirler alınmış olsaydı, kayıp bu kadar olmazdı en azından...

Rejimin gücünü arttırmak için, rejim düşmanlarının cesaretlerinin kırılması ilk şarttır. Halbuki, tutarsız, gerçekçi olmayan ve yanlış teşhisten yola çıkan âciz politikacılar, rejim düşmanlarına cesaret vermekte, rejimin caydırıcılığını sarsmaktadır. Türkiye'deki bölücü, komünist ve rejim düşmanı ihanetlerin, Devlet Güvenlik Mahkemleri'nin kapanmasından sonra daha da azgınlaşmasına dikkat çekmek isterim. Bazı partiler, böyle ciddî bir meselede bile milletvekillerini meclise getirmekten aciz kalmışlardır. Bu durum, tabiî ki, komünistlerin ve bölücülerin cüretini artıracaktı.

Alınacak tedbirlerin başında, anarşiyle mücadele edecek devlet organlarının yetkilerinin, demokrasi ruhuna uygun olarak arttırılması gelmektedir. Ama, meclise hâkim olanlar, ne tasarı ve ne de teklif halinde 'Polis ve Vazife ve Selâhiyetlerinin günün şartlarına göre güçlendirilmesini başaramamışlardır.

Komünizme karşı başarı gösteren demokrasiler, meseleyi sadece zabıta yönünden değil, kültür ve psikoloji yönünden de değerlendirmişlerdir. Bugün Türk Devleti, hem menfî propagandalar, hem de başarısiz bir icra yönünden, yıkıcılığa karşı, adetâ **«psikolojik savunma»** imkânından mahrumdur.

Devlet, demokrasinin sadece uygulayıcısı değil, eğiticisi de olmaya mecburdur. Devlet, kendisini tehdit eden akımlara karşı, kendi rejimini ve temel ilkelerini yaymak, kitlelere anlatmak zorundadır. Bu mevzuda, Başbakanlığa bağlı bir kuruluş meydana getirilmesi yolundaki talebimiz de kabul edilmemiştir.

Kendisine en büyük mesuliyet düşen İçişleri Bakanlığı, en büyük gaflet ve teşhis hatası içindedir.

AKYOL — Efendim, Türkiye'deki terörist, bölücü ve komünist hareketlerin yurt dışındaki benzer şebekelerle irtibatı var mıdır? Özellikle, son günlerde aktüalite kazanan Ermeni komitacılığını bu bakımdan nasıl değerlendiriyorsunuz?

TÜRKEŞ — Türkiye'deki ihanet akımlarının yurt dışı terör şebekesiyle ve milletlerarası komünizmle irtibatı gün gibi ortadadır. Zaten komünist neşriyat, bunu bütün pervasızlığıyla ortaya koymaktadır.

Ermeni meselesi, yeni değildir, kökleri çok gerilere uzanmaktadır. Uzun asırlar boyunca Ermeni vatandaşlarımız Türk Devletinin adaletli idaresi altında hiç bir horlanmaya maruz kalmadan mutluluk içinde yaşamışlardır. Hatta Ermenilerin Türkiye'ye sadakati o derecede idi ki, bu vatandaşlarımız, **«millet-i sâdıka»** olarak adlandırılırdı. Türk olmayan Osmanlı vatandaşları arasında Türk kültürünü en çok benimseyenlerin başında da Ermeniler gelmiştir.

Fakat devletin zaafa uğraması ve emperyalist oyunların yoğunlaşması, Türkiye'yi bir çok yönden zorluklarla karşılaştırmıştır. Bazan Rus, bazan İngiliz politikaları, Türkiye'deki emellerini, gerçekleştirmek için, yurdumuzda âletler ve maşalar bulma yoluna gitmişlerdir. İşte bu politikaların buldukları âletlerden biri de Ermeni komitacılığıdır. Türkiye'de Ermeni cemaati, Türk Milletinden hiç de farklı olmayan bir hayat tarzı içinde iken bile, bir **«Ermeni mazlumluğu»** propagandası yürütülmüştür. Ne zaman ki emperyalizme bağlı Ermeni Taşnak ve

Hınçak komitaları isyana, katliama ve zulme başlamışlardır, o zaman Türk Devleti tedbir almak zorunda bırakılmıştır. Bu tedbirler, hiç bir zaman insanlık duygularını rencide edici nitelikte olmamıştır.

Düşünün ki devlet bir Cihan Savaşı yürütüyor. Cephe gerisinde bu komitalar ordumuzu arkadan vurucu ve «cephe gerisi emniyeti»ni sarsıcı eylemler plânlıyor, isyan çıkarıyor ve çok zalimâne bir şekilde icra ediyor. Hangi devlet buna karşı tedbir almaz ve cephe gerisinin emniyetini sağlamak için **«tehcir»** siyasetine başvurmaz?

Ermeni meselesinin temelinde Türkiye'nin bu insanlara zulmü yoktur, emperyalizmin fanatik komitacılar vasıtasıyla giriştiği tahrikler vardır.

Dünyanın bugünkü kuvvet dengesi, nükleer tehdidin genel savaşları intihar haline getirmesi, dünya kaynaklarının önem kazanması ve nihayet böyle bir çerçevede Türkiye'nin jeopolitik öneminin artması, emperyalist kuvvetleri yeni oyunlara sevketmektedir. **«Yeni sömürgecilik»** olarak nitelediğimiz bu emperyalist tutumlar, ülkemizde komünizm gibi devlet düşmanı ve her türlü bölücü akımları tahrik etmektedir, desteklemektedir.

Bunu anlamak, iyi niyetli insanlar için çok kolaydır. **Bakınız dünya haritasına, nerede Türkiye'ye ilgi gösteren bir emperyalizm vardır, orada mutlaka Ermeni komitacılığı mevcuttur, diğer vatan bölücü akımların gizli veya açık teşkilâtları, faaliyetleri ve tahrikleri mevcuttur.**

Bu kampanyaların iki hedefi vardır: Biri Türkiye'yi milletlerarası çapta bir propaganda baskısı altına almak... Diğeri, Türkiye'de olaylar çıkarta-

rak meseleyi milletlerarası bir politika meselesi haline getirmek...

Bütün temennim, Türk ve Ermeni vatandaşlarımızın tahriklere kapılmamaları, ülkemizdeki millî tesanüt ve birliği bütün cihana devamlı olarak göstermeleridir. Zaten Türkiye'de bir «etnik mesele» yoktur. Emperyalist güçler, sun'î olarak böyle bir mesele meydana getirmek istiyorlar.

İnsan sevgisini esas alan, bütün vatandaşlarını kaderde ve kıvançta bir bütün telâkki eden hür ve demokratik Türkiye Cumhuriyeti ve Türk milliyetçiliği, böyle tahriklere asla gelmeyecektir.

Ermeni komitacılığı, hiç bir zaman bütün Ermenilerin desteğini, tasvibini hatta gönlünü bile kazanamamıştır. Komitaların dışında kalan Ermeni vatandaşlarımız, bu tahriklere kapılmayacaktır. Çünkü, Türkiye'de hiç bir şekilde bir «etnik siyaset» yoktur. Devletimiz, bütün vatandaşlarını eşit görmekte ve tutmaktadır. Asırlardan beri Türk Milleti içinde yoğrulmuş ve Türk Devletinin adil idaresiyle bütünleşmiş olan Ermeni vatandaşlarımızın, bu tertipleri tasvip etmeyeceğini umuyorum.

AKYOL — Türkiye'de devlet ve rejim güvenliğinin sağlanması konusunda teşhiste bile görüş farkları vardır. Bazılarına göre mesele, «iki tarafın kavgası»dır. Bazılarına göre bütün mesuliyet «faşizm» dedikleri neyse ona aittir. Sizin görüşleriniz bunlardan farklıdır. Biraz açıklama yapar mısınız?

TÜRKEŞ — Bu konuda yaptığım açıklama o kadar çoktur ki, olaylar karşısındaki tavrımız ve görüşlerimiz açıkça ortadadır. Türkiye'ye ve demokrasiye yönelen esas tehdit, aşırı sol ve bölücülükten gelmektedir. Aşırı solun teorisinde **«kanlı sınıf savaşı»** vardır. Sol ve komünist propagandasının genç-

liğe teklif ettiği «mit»ler, Mao, Che Guevera, Ho Şi Minh gibi silâhlı terör metodunun sembolleridir. Sol neşriyatın propaganda resimleri, propaganda broşür ve bildirileri, sanki Türkiye bir genel ayaklanma ortamındaymış gibi, gerillacılık, eşkiyalık telkin eden silâhlı fanatiklerle doludur. Komünizm, bölücülük akımlarıyla bütünleşerek daha geniş tabanlara dayanmak için, her türlü bölücü propaganda ve akımlarla, içerde ve dışarda işbirliği halindedir.

Teşhis budur, gerçek budur.

Hareket noktamız bu olmazsa, alınacak tedbirlerde hataya düşülür, âtıl ve beceriksiz kalınır.

Sol ve soldan korkan veya etkilenen bir çok kimse, silâhlı terör hareketlerinde Milliyetçi gençliği de bir taraf olarak göstermeye çalışıyorlar. Milliyetçi gençliğin MHP'yi benimsediği de bir gerçektir.

Böyle bir mantık silsilesi, MHP'yi anarşi unsuru olarak göstermeye çalışıyor. Bu büyük gaflettir.

Diyarbakır olaylarını biliyorsunuz. Türk Bayrağına yönelen bu kanunsuzluk, sol tarafından şahsıma bağlandı. «Halkın tepkisi» denildi.

Ama gözlerden kaçıyor ki, Başbakan bile, Diyarbakır'a giderken, bir avuç komünist ve bölücü zorbanın tehditleri karşısında güzergâh değiştirdi, değiştirmek zorunda kaldı... Bir tarafta bir avuç zorba, öbür tarafta hükûmet, devlet...

Başka bir başbakan, bir fakültenin açılış töreninde konuşturulmamış, «biz Türk değiliz» naralarıyla hakaretlere maruz kalmış ve ağlayarak kürsüden inmiştir. Bütün bunlar Türkiye'de oluyor...

Bu Başbakanlar da mı «faşist»ti, komünistlerin tabiriyle onlar da mı «komando» kurmuşlardı?

Görülüyor ki, saldırı ve tehdit, komünist olmayan, vatan bütünlüğünü savunan herkese ve her müesseseye karşıdır. Bu konuda bize saldırıların yoğunlaşması, teşkilât binalarımızın dinamitlenmesi, sâdece bir gerçeği gösterir: Biz anarşik olayların, terörün bir «taraf»ı değiliz; devlet bağımsızlığı, vatan bütünlüğü ve demokrasi ilkelerini en şuurlu, kararlı ve titiz olarak savunduğumuz için, devlet, vatan ve rejim düşmanları bizi baş hedef seçmişlerdir.

Hemen belirteyim ki, saldırilar fiilî olduğu gibi yalan ve çirkin iftiralarla da yürütülmektedir. Önemle belirtmek isterim ki, biz bütün Türk vatandaşlarını, aynı devletin, aynı milletin insanları ve aynı vatanın çocukları olarak ayrılmaz bir bütün, yekvücut bir «millet» olarak görüyoruz. İnsanı, Allah'ın en yüce mahlûku ve kutsal bir emaneti olarak telâkki ediyoruz. Vatanın ve insanlarımızın Doğulusu da, Batılısı da bölünmez bir bütündür ve nazarımızda aynı saygıya, aynı sevgiye ve aynı hizmete lâyıktır.

Bize gösterilen iğrenç düşmanlığın asıl sebebi bu görüşümüzdür. Eğer biz vatandaşlarımızı ayırsaydık, Türk vatanını ayrı parçalar halinde gösterseydik, bize düşman olmazlardı.

İğrenç iftiraları dikkate alarak açıklıyorum: Bizim Doğu'ya ve Doğulu vatandaşa bakışımız, tamamen saygı, şefkat ve hizmet bakışıdır. İktidarımız, Doğuya kin ve nifak değil, sevgi ve şefkat götürecektir. Kanlı macera tahrikleri değil, en etkili kalkınma ve devlet hizmetlerini götürecektir. Bütün vatandaşlarımıza karşı, hiç bir ayırım yapmadan, içimiz sevgi ve şefkatle doludur. Onları horlamadan, fakirlikten kurtarıp, hür bir devletin refahlı vatandaşları olarak görmek amacımızdır.

AKYOL — Efendim, İçişleri Bakanlığına bağlı Emniyet Genel Müdürlüğünün hazırladığı bir «gizli rapor» basına intikal ettirilmiştir. Bu raporda ülkücülerin silâhlandığı belirtilmektedir, bu konuda görüşlerinizi lûtfeder misiniz?

TÜRKEŞ — Sorunuzda, üzerinde dikkatle durulacak bir kaç nokta var: Evvelâ bu raporun basına intikal ettirilmesi... Anlaşılıyor ki, rapor siyasî etkilerle hazırlanmıştır. Bir devlet ve güvenlik meselesi olarak, objektif ve tarafsızlık ölçüleriyle bir hizmet olarak hazırlansaydı, bu intikal önlenirdi. Anlaşılıyor ki, milliyetçi gençliği anarşist olarak göstermek isteyen, böylece devletin ve kamu oyunun dikkatlerini iki grup üzerinde toplayarak kendilerinin muhtaç olduğu bir siyasî dengeyi kurmak ve yine muhtaç oldukları meşruiyyet meselesini dikkatten kaçırmak için hazırlanmış bir siyasî rapordur. Önce hazırlatılmış, sonra da propaganda amacıyla basına intikal ettirilmiştir.

Bundan sonra bu konuda bizim tutumumuzu izah edeyim. Ülkümüz yolunda siyasî mücadeleye girdiğimden beri, demokrasiyi savundum. En kötü demokrasinin bile diktatörlüklerden iyi olduğunu açıkladım. Bütün konuşmalarımda demokrasiyi ve hukukun üstünlüğünü savundum. Sadece komünizme değil, faşizm gibi bütün totaliter ideolojileri tasvip etmediğimizi belki binlerce defa belirttim. Bu sözlerim, bir parti genel başkanı olarak, aynı zamanda bir «politika tesbiti» ve taraftarlarımıza verilmiş bir direktiftir; bir fikir oluşturma faaliyetidir. Bir partinin totaliter olması için, direktiflerinin, «politika tesbiti»nin ve «fikir oluşturma» faaliyetinin demokrasiyi savunmaması, hür düşünceyi ve hukuka bağlılığı hiç olmazsa taraftarlarına telkin

etmemesi gerekir. Halbuki biz, daima hür düşünceyi, hukukun üstünlüğünü savunduk ve işledik.

Basın toplantısında da belirttiğim gibi, hiç bir MHP'li siyasî suçlardan, anarşik fiillerden hüküm giymemiştir. Halbuki, örneklerini keza basın toplantısında açıkladığım gibi, bünyesinde hem de idareci olarak siyasî suçluları ve anarşistleri barındıranlar, bizi suçlamaya çalışıyorlar. Kendi parti kongrelerini basan, birbirlerini «silâhlı baskın»cılıkla suçlayanlar, kendi bünyelerini ortaya koymuş olmuyorlar mı?

Partimize karşı saldırı ve tahriklerin yoğunlaşması üzerine, hem parti kademelerine, hem Parti Gençlik Kolları'na gönderdiğimiz çeşitli genel merkez tamimlerinde, hukuka bağlılık, olaylara karşı dikkatli olmak ve tahriklere kapılmamak fikri kesin bir direktif olarak işlenmiştir. Bir çok ilçelerimiz dinamitlendiği halde, partililerimizin hiç bir mukabeleye kalkışmamış olmalarının sebebi, aldığımız bu tedbirler ve verdiğimiz direktiflerdir. Eğer biz, hasımlarımızın iftira ettikleri gibi kavgacı, anarşik ortam heveslisi bir parti olsaydık, bu tedbirleri almazdık, olaylar kendiliğinden tırmanırdı. Halbuki biz sadece olayların önlenmesini değil, Türkiye'de artık çığırından çıkan siyasî gerginliğin, siyasî tansiyonun bile düşürülmesini istiyoruz.

Ülkü Ocaklarına gelince... Bu kuruluşlar, kanunen dernektirler, siyaset yapamazlar. Yani bir siyasî partinin göstereceği iktidar faaliyetinde bulunamazlar, bir siyasî partiye bağlanamazlar. Onlarla aramızda organik bir bağ yoktur.

Ülkücü kuruluşlar, Türk Milliyetçiliğini ve rejimi israrla savundukları için, aramızda görüş birliği mevcuttur.

Bu görüş birliğini de dikkate alarak, sadece onları değil, bütün gençleri sık sık ikaz etmişimdir. Kırıkkale ilçe kongresindeki konuşmamda da belirttiğim gibi, tahrikçi unsurlar, Türk gençliğini birbirine vurdurmak için tuzaklar kuruyorlar. Biz sık sık bu tahriklere dikkat çekerek, bütün gençlerimizi soğukkanlı olmaya, silâh yerine fikre, kaba kuvvet yerine gönül kazanmaya teşvik etmişimdir. Son kitabımın adının «Gönül Seferberliği» olması, tesadüf değildir.

Hem hükûmetteki görevim, hem de siyasî sıfatım bakımından açıklamakta fayda görüyorum ki, terörün ve anarşinin her çeşidine kesinlikle karşıyız. Kanun hakimiyetine kesinlikle bağlıyız.

Bir takım karanlık unsurlar, milliyetçi gençleri maceraya itmeye, onları böylece hem kamu oyunda küçültmeye, hem kanun nazarında zor duruma sokmaya çalışıyorlar. Bu tahriklere karşı, bütün gençlerin ve vatandaşlarımızın dikkatini çekerim.

Bu arada ilgi çekici bir olaya temas etmek isterim.

İstanbul'da Ahmet Ağaoğlu'nu öldürmekten sanık bulunanlar yakalanıyor.

Bunlar MHP'li olduklarını söylemişler. Araştırdık, bizde kayıtları yok ve durumu kamuoyuna bildirdik. Bizde kayıtları bulunsaydı, kesinlikle ihraç edecek ve camiamızdan uzaklaştıracaktık. Artık mesele adliyeye intikal etmiştir.

İlgi çeken durum şu... Sanıklar MHP'li olduklarını söylüyorlarmış.

Ortada bir olay, bir suç var. Tahkikat devam ediyor. Henüz hazırlık tahkikatı safhasında, yani tahkikat tümüyle gizli... Şu anda kamuoyuna «suçlu» olarak gösterilen sanıklar, hiç bir kayıtları olmadığı

halde, «MHP'li olduklarını» propaganda etmek lüzumunu neden hissediyorlar? Ve bir Emniyet Genel Müdürü, neden tekrar tekrar bu sanıkların MHP'li olduklarını söylediklerini reklâm etmek gereğini duyuyor? Tahkikat şimdiki safhası itibariyle gizlidir. Kanun, Ceza Usul Kanunu, bu hükmü getirirken, tahkikatın selâmetini, hiç bir etki altında kalmadan yürütülmesini ve bilhassa tahkikat organlarının etki altında kalmamasını istihdaf etmiştir. Ama Emniyet Genel Müdürü, hem basına açıklama yapma, beyanat verme yetkisini kendinde buluyor, hem de gizli bir tahkikat dosyası ile ilgili propaganda niteliğinde beyanat veriyor. Bununla tahkikatın selâmetini sağlamış mı oluyor? Tahkikata yardım etmiş mi oluyor? Katiyen! Öyleyse onu bu davranışa iten saik nedir?

Çok enteresan bir olay karşısındayız.

Eğer sanıklar partimizin üyesi veya sempatizanı iseler, yukarda belirttiğimiz tamimlerimizi bilmeleri lâzımdır. Açıklamalarımızı, ikazlarımızı, genel politikamızı bilmeleri lâzımdır. Hem bunları bileceksin, hem suç işleyeceksin, hem de MHP'li olduğunu söyleyeceksin, söylemek lüzûmunu duyacaksın. Emniyet Genel Müdürü de bunu tekrar tekrar reklâm edecek?..

Henüz tahkikat neticelenmediği için fazla bir şey söylemiyeceğim.

Ama, her yönüyle «orijinal» bir olayla karşı karşıyayız. Ortada bir «gayri tabiî durum» var, bir ters mantık var, bir tertip var.

AKYOL — Efendim, bu açıklamalarınıza teşek-

kür ederim. Şimdi, erken seçim konusunda sormak istiyorum...

TÜRKEŞ — Biz, sık sık açıkladığımız gibi erken seçime taraftarız. Türkiye'nin şartlarının erken seçime ihtiyaç gösterdiği ortadadır. Seçim, Türkiye'ye yeni bir hava getirebilir.

AKYOL — Seçimlerden MHP olarak nasıl bir sonuç alacaksınız?

TÜRKEŞ —Bir rakam vermek için vakit erkendir. Fakat her hal-ü kârda büyük bir başarıyla çıkacağız. Seçimler hiç bir partiyi tek başına iktidar yapmayacaktır. Yine koalisyonlarla idare edileceğiz. Seçimlerden sonra MHP desteğini almamış hiç bir koalisyonun meclis aritmetiğine göre kurulamıyacağı kanaatindeyiz. Böyle bir milletvekili sayısı ile meclise geleceğimizden eminim... İnşallah böyle olacak...

Teşkilâtımız için seçimlere hazır olma direktifi verilmiştir. Partimiz bütün gücüyle seçimlere seferber olmaktadır. Şimdi il ve ilçe kongrelerimiz büyük ölçüde tamamlanmıştır. Baharda büyük kongremizi yapacağız. Kongremizde bazı tüzük ve program değişiklikleri yapılacaktır.. Bu konularda teşkilâtımızdan görüş istenmiştir. İlgili arkadaşlarımız bu konuda çalışıyorlar...

Kongremizde partimiz daha heyecanlı ve güçlenmiş olacaktır. Hedefimiz bu seçimlerde asgarî bir milyon oy almak ve müteakip seçimde iktidar olmaktır.

Milletimiz için hayırlı olacağından emin olduğumuz bu netice, inşaallah, Allah'ın inayeti ve milletimizin teveccühü ile gerçekleşecektir.

AKYOL — Efendim, çok teşekkür ederim.

Beşinci Bölüm

METODUMUZ: SEVGİ, KARDEŞLİK ve BİRLİK İÇİNDE KALKINMA

SEVGİ, KARDEŞLİK ve BİRLİK İÇİNDE KALKINMA *

M. TAYLAK : Sayın Türkeş, bugün Türkiye'nin kalkınma için çok önemli ekonomik sorunları olduğu gibi, aynı önemde halli gereken sosyal sorunları da mevcuttur. Bu sosyal sorunların başında, belki de eksikliği en çok hissedilen, güçlü bir devlet özlemidir. Bu nedenle, sizden öncelikle güçlü devlet konusundaki görüşlerinizi rica edeceğim.

GÜÇLÜ DEVLET ÖZLEMİ

TÜRKEŞ : Güçlü devlet, vatandaşlarının hak ve hukukunu koruyabilen, memlekette lekesiz ve gölgesiz bir adalet nizamını kurup sürdürebilen ve bütün vatandaşların refahlı yaşamasını sağlayabilen bir devlet demektir. Güçlü devlet, aynı zamanda ekonomik yönden kalkınmış, kendi kendine yeterli hale gelmiş devlet demektir. Devletin vasıfları arasında ana vasıflar diye sıralayabileceğimiz üç önemli vasıf vardır. Bunun bir devletin güçlü olmasında, vatandaşlarının beklediği hizmeti sağlayabilmesinde kesinlikle aranması lâzım gelmektedir. Bu üç vasıftan birincisi, devletin hak, hukuk ve adalete

---

(*) M.H.P. Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in 3 Nisan 1977 de TV deki Haber programda gazeteci, yazar Muammer Taylak'la yaptığı mülâkat

uygun icraat yapabilmesi. İcraatının daima hak, hukuk ve adalet hususlarına uygun olarak yürütülmesi konusudur. İkincisi istikrar ve devamlılık vasfıdır. Devletin icraatında istikrar bulunacak, devamlılık bulunacaktır. Üçüncü konu ise, çok önemlidir. Ve bugün yurttaşlarımızın pek çoğu bunun sıkıntısından bahsetmektedirler. Üçüncü vasıf da otoritedir. Devletin memleket içerisinde nizamı, asayişi temin etmesi, devlet otoritesinin kanunlara uygun, hukuka uygun bir şekilde her çeşit zedelenmeden uzak olarak korunması gerekmektedir. Güçlü devleti böyle anlıyoruz. Böyle bir devlet, ancak memlekette bütün yurttaşların huzurunu sağlayabilir. Bütün yurttaşların güvenliğini sağlayabilir. Bir ülkede vatandaşların mutluluğu her şeyden önce devletlerine güvenlerinden gelir. İnsanlar, içinde bulundukları halden memnun, gelecekten de emin olmak isteğindedirler. İçinde bulunulan durumdan memnun değiller, gelecekten de emniyet içinde değillerse, o toplumda insanlar mutlu olamazlar. O toplumda devletin kendisine özgü güçlü devlet vasfından yoksun olduğu kabul edilebilir.

M. TAYLAK : Sayın Türkeş, çağımız milliyetçilik çağı olduğuna göre, milliyetçi hareketin lideri olarak sizden milliyetçilik konusundaki görüşlerinizi rica edebilir miyim?

İNSAN, TOPLUM ve MİLLİYETÇİLİK

TÜRKEŞ : Efendim, dünya üzerinde insanlar, milletler halinde yaşamalıdırlar. Yeni yeni bağımsızlık alarak devlet kuran bugüne kadar millet olarak tarih sahnesinde görülmemiş insan toplulukları da millet yoluna, millet olma yoluna girmektedirler.

Yeryüzünde insan toplulukları böyle milletlerden meydana gelen bir milletler ailesi halinde yaşamaktadırlar. İnsanların gerek kişi olarak, gerekse millet olarak hayatlarında daima üç ana hedef hüküm sürer. İnsanların yaşayışında bütün hareketleri bu üç ana hedefin sağlanmasına yöneliktir. Bunlar sırasıyla, birincisi yaşamak, yaşayışlarını sürdürebilmektir. İkincisi korunmaktır. Her çeşit saldırıdan, tehlikeden varlıklarına zarar verecek, varlıklarını ortadan kaldıracak tehlikelerden korunabilmektir. Üçüncüsü ise, varlıklarını sürdürebilmektir. Milletler için de bu ana hedefler vardır. Milletler daima tarih boyu bütün faaliyetlerinde bu üç ana hedefi sağlamak gayesiyle hareketlerini düzenlerler. Yani milletçe yaşamalarını sağlamak. Nasıl yaşamalarını? Refahlı yaşamalarını... Mutlu yaşamalarını, huzurlu yaşamalarını sağlamak. İkinci hedef olarak, varlıklarını korumak. Her türlü saldırıdan, her türlü tehlikeden varlıklarını korumak başlıca hedef teşkil eder.

Üçüncü gaye ise, varlıklarını sürdürebilmektir. Milletler için ebedî olarak yaşayabilmektir. Bu üç hedefi sağlayabilmek için milletlerin güçlü olmasına ihtiyaç vardır. Güçlü olmak nasıl sağlanabilir. Toplum faaliyetlerinde milletlerin hayatında en mühim unsur, insandır. İnsanı hiç bir zaman gözden uzak tutmamamız lâzımdır. Her işin başarılması veya başarısızlığa uğraması insan unsurunun tutumuna, içinde bulunduğu hallere ve vasıflara bağlıdır. Onun için güçlü olmanın sırrı da insanı gerek kişi olarak ele almakta, gerekse kişilerden meydana gelen toplum olarak ele almakta. Onların düşüncelerine yön veren etkenleri dikkate almaktır. Bundan tabiî insan psikolojisini kastetmek istiyoruz.

Bu bakımdan insanların inançları, düşünceleri, idealleri, ahlâk görüşleri başlıca önemli yer tutar. Bu bakımdan gelişmiş, bu bakımdan uyanmış, bilgili, iyi eğitim görmüş insan gücüne sahip olan toplumlar, milletler güçlü olurlar. Ve bu sözümüzün başında işaret ettiğimiz bu üç ana hedefin sağlanmasını mümkün kılabilirler. Bu üç ana hedefin sağlanması güçlü olmakla mümkündür.

M. TAYLAK : Halâ, geri kalmış bir ülke durumunda olmamız ve çemberi kırma gayret ve çabası içinde bulunmamız nedeniyle bu geri kalmışlığımızın sizce temel sebepleri nelerdir? Bu açıklamanızda özellikle Türk aydınlarına düşen görevleri ve sorumlulukları da rica edeceğim.

TÜRKEŞ : Bu sorunuza cevap verirken, önemli saydığım bazı hususları açıklayarak, konuya girmeye çalışaçağım. Yaşadığımız çağ, milliyetçilik çağıdır. Dünya üzerinde milletler halinde yaşayan insanlar, milletler ailesi durumundadır, demiştik. Milletler bütün hareketlerini daima millî menfaatlerine göre düzenlemektedirler. Millî menfaatlerini sağlamak yönünda daima faaliyet göstermektedirler. Bu bakımdan en eski tarihlerden beri, milletler arasında devamlı bir yarışma, devamlı bir mücadele vardır. Her millet, sözlerimizin başında belirttiğimiz üç hedefi sağlamak yolunda, kendi topluluğunu daha iyi yaşatmak, daha refahlı yaşatmak, daha mutlu yaşatmak için birbiriyle yarışmaktadır. Birbiriyle bir mücadele halinde bulunmaktadır. Milletlerin aralarındaki bu menfaat mücadelesi, bu menfaat yarışmaları zaman zaman sıcak savaşlara da sebep olmktadır. Sıcak savaşlara sebep olmadığı zamanlarda ise, gerek siyasî alanda, gerek kültürel alanda, gerek ticaret alanında, ekonomik alanda bu yarışma ve müca-

dele sürmektedir. Bu gerçeği gözden uzak tutmamız lâzımdır. Bunun yanısıra, milletlerin bu münasebetlerinde eski zamanlardan beri değişmeyen bir ilke göze çarpmaktadır. Bu ilke de hak kuvvetlinindir denilen ilkedir. Türk Milleti olarak bizler bu ilkeyi hiç bir zaman doğru bulmamışızdır. Ve daima bu ilkeye karşı çıkmışızdır. Bu ilkeyi benimsememişizdir. Bizim millet olarak daima görüşümüz, hak kuvvetlinindir değil, hak haklınındır, ilkesi olmuştur. Bugün de Türk milletinin benimsediği görüş, gerek kişi olarak kendi yaşayışında, gerek millet olarak milletlerarası münasebetlerde hak haklının olmalıdır, ilkesidir. Biz bu ilkeyi insanlığa en yaraşan ilke olarak görmekteyiz. Bunu böylece belirtmekle beraber, bazı gerçekleri de belirtmekte yarar vardır. Hakka dayanmayan kuvvet zâlim olur, zulme âlet olur, araç olur. Fakat kuvvete dayanmayan hak da âciz olur. Acze düşer. Onun için Türk milleti olarak, hak haklının olmalıdır ilkesini bütün siyasî görüşlerimizin, bütün hareketlerimizin temel ilkesi kabul etmekle beraber, hakkı korumak ve gözetmek için, hakkın haklının olabilmesini sağlamak için mutlaka hakkı kuvvete dayandırmak zorunluluğunu gözden uzak tutmamak mecburiyetindeyiz. Bu görüşü açıkladıktan sonra bir milletin kalkınmasında, yükselmesinde o milleti meydana getiren kişilerin ve topyekün bütün milletin milliyetçilik şuuruna sahip olması, milliyetçi olması gereğine inanmaktayız. Biz milliyetçiliği bir milletin kalkınmasında, bir milletin haklarını korumada kuvvet kaynağı olarak kabul etmekteyiz. Milliyetçilik anlayışımızı, Türk Milletine karşı engin bir sevgi duymak, saygı duymak, bağlılık duymak ve ona karşı hizmet aşkı taşımak şeklinde ifade edebiliriz.

Bunu Anayasamızın başlangıcında ifadesini bulan, milliyetçilik olarak da söyleyebiliriz. Anayasamızın başlangıcında bilindiği gibi Türk milliyetçiliği şu cümlelerle ifade edilmektedir: «Türk milletinin bütün fertlerini kaderde, kıvançta ve tasada ortak, bölünmez bir bütün halinde millî şuur ve ülküler etrafında toplayan ve milletimizi dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip, şerefli bir üyesi olarak millî birlik ruhu içinde daima yüceltmeyi amaç» bilen bir anlayış. Bu anlayışın üzerinde memleketin yöneticilerinin, memleketin siyasî partilerinin birleşmesi gerektiği kanaatindeyiz. Bunu belirttikten sonra, şu hususu da ifade etmeyi yararlı sayıyorum. Bizim görüşümüze göre, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yaşayan vatandaşlarımızın hepsi; doğulu, batılı diye ayırım yapmaksızın, kuzeyli, güneyli diye ayırım yapmaksızın, mezheplere göre hiç bir ayırım kabul etmeksizin, partilere göre hiç bir ayırım kabul etmeksizin, bütün vatandaşlarımız, hepsi bölünme kabul etmez kutsal bir bütündür. En uzak, en ıssız köydeki en fakir çoban vatandaş, veyahut en fakir çiftçi vatandaş veyahut şehirdeki fakir çöpçü veya işçi vatandaş olsun. Bunların hepsini biz Cenab-ı Allah'ın yarattığı birer mukaddes emânet olarak görmekteyiz. Ve her vatandaşımızın ellerine sarılarak dertleriyle dertlenmeyi, haklarının sağlanması için çalışmayı, şereflerinin korunması için çalışmayı bu memleketin bir insanı olarak en kutsal vazife kabul etmekteyiz. Türkiye'nin kalkınmasında her şeyden önce Milliyetçi Hareket Partisi olarak biz insan sevgisi ve insan haysiyetine sonsuz hürmet zihniyetine dayanan bir idarenin kurulmasını, bir düzenin kurulmasını esas almış bulunuyoruz. Hareketlerimizin temelinde, or-

taya koyduğumuz programımızın temelinde insan sevgisi, insan haysiyetine karşı sonsuz hürmet zihniyeti yatmaktadır. Bu görüşle hareket etmekle ancak memleketimizde beklenen huzûrun ve düzenin sağlanmasının mümkün olacağı görüşündeyiz.

KALKINMA

Burdan şimdi kalkınma konusuna geçmek istiyorum. Dünya üzerinde yaşayan milletler bugün ekonomik durumlarına göre başlıca iki bölüme ayrılarak mütalâa edilmektedirler. Birisi kalkınmış olan milletler, kalkınmış olan ülkeler. Diğeri ise, kalkınmakta olan ülkeler, diye iki kısma tasnif edilerek ele alınmaktadır. Türkiyemiz de kalkınmakta olan ülkelerin arasında sayılmaktadır. Yani henüz kalkınamamış, kalkınma çabası içinde bulunan bir ülke durumundadır. Bu bakımdan, önümüzdeki mesele Türkiye'yi sür'atle kalkındırmak meselesidir. Bu kalkındırmada ölçü ve hedef ne olmalıdır? Kalkındırmayı düşünürken, ölçü ve hedef en ileri milletlerin bulunduğu yere Türk milletini de en kısa zamanda, en kısa yoldan götürmenin çarelerini bulmak olmalıdır. Falan ileri memleketin bugünkü durumuna bundan 25 yıl sonra varacağız, falan büyük devletin bugünkü halini bundan 20 sene sonra biz belki elde edebileceğiz gibi hesapları daha meselenin başında yanlış adım atma olarak görmekteyiz. Meselenin başında Türkiye'nin en kısa zamanda, en kısa yoldan en ileri milletlerin, devletlerin, ülkelerin seviyesine çıkarılması hedef olarak tesbit edilmelidir. Bu şekilde, bu ortaya konduktan sonra meseleyi şöyle gözden geçirebiliriz. Bugün ileri seviyeye varmış olan bu kalkınmış milletler, ilerlemeleri-

ni normal gelişme yollarından geçerek sağlamışlardır. Türkiye'nin de onların geçirdiği safhaları geçirmesi, bunlarla Türkiye arasindaki mesafenin hiç bir zaman kapatılmaması demek olur. Türkiye'nin ilim ve teknikteki gelişmelerden yararlanarak insanların kazanmış olduğu tecrübeleri değerlendirerek, kendisi için onların sarfettikleri zamanı sarfetmeden, onların vardıkları yerlere bir an önce varma çarelerini bulması gerekmektedir. Biz buna Türkiye'yi çağlar üzerinden uçurarak atom çağına, uzay çağına, füze çağına sokma diyoruz. Bu Milliyetçi Hareket Partisinin Türkiye politikasında vazifeye başladığı günden beri Türk milletinin önüne koyduğu bir durumdur. Türkiye'yi idare etmiş olan iktidarlar, hiç şüphesiz Türkiye'de birçok olumlu şeyler yapmışlardır. Fakat yaptıkları, Türkiye'nin ileri memleketlerle arasında bulunan geri kalmışlık mesafesini kapatmaya yetmemiştir. Hatta kapatmak şöyle dursun, bu mesafenin azaltılmasına yaramamıştır. Bu mesafe bizim ölçülerimize göre, azalmak yerine büyüme de göstermiştir. İşte bizim diğer siyasî partilerle daha konunun başında, temelde başlıca büyük görüş ayrılığımız bu noktada başlamaktadır. Bugüne kadar Türkiye'yi yönetmiş olan çeşitli iktidarlar, ellerinden geldiğince memlekette iş görmüşlerdir. Ama yaptıkları Türkiye'nin ileri memleketlere yetişmesini, bir an önce kalkınmasını sağlayacak ölçüde, yeterlikte olmamıştır. Bizim iddiamız budur. Ve onların uyguladıkları kalkınma yöntemlerinin sürdürülmesiyle, Türkiye'nin problemlerinin çözümlenemeyeceği iddiasındayız. Partilerin isimlerini saymaya gerek görmüyorum. Ama Türkiye'yi bugüne kadar idare etmiş olan partiler bellidir. İcraatları da bellidir. Memlekete yaptıkları hiz-

metleri, hiç şüphesiz şükranla, minnetle karşılıyoruz, ama Türkiye için önemli saydığımız, Türk milletinin varlığı ve geleceği için çok önemli saydığımız bu mühim meseleyi ortaya koymak, bu memleketin bir insanı olarak, bu memlekete hizmet etmeye çalışan bir insan olarak vazifemizdir. Bu vazifeyi yapmaya çalışıyoruz. Türkiye Ortadoğu bölgesinde bulunmaktadır. Ortadoğu dünyanın en önemli bölgelerinden biridir. Ve bu önemi dünya üzerinde bilinen petrol rezervlerinin yüzde 75 ine sahip olmasından gelmektedir. Bunun yanısıra, tabiî Asyayı Avrupaya bağlayan Asya, Avrupa, Afrika kıtalarını birbirine ulaştıran yolların üzerinde bulunması da önemini arttırmaktadır. İşte Ortadoğu'nun bu kadar önemli olduğu gözönüne alınınca, Ortadoğunun kilidi de Türkiye'dir. Türkiye çok önemli bir yer tutmaktadır. Dünya üzerindeki yeri çok önemlidir. Buna ilâveten Türkiye'nin toprak üstü, toprak altı zenginlikleri de çoktur. Ve bu zenginlikler henüz modern usullerle işletilmeye de başlanmamıştır. Bu sebeplerle Türkiye toprakları üzerinde kalkınma faaliyetlerinde hızlı ilerleme kaydedemiyen kendini gerektiği zaman güçlü bir şekilde koruma imkânlarını sağlayamayan bir millet durumunda bırakılmamız kabul edilemez. Böyle bir durum millet olarak yaşamak, millet olarak korunmak, millet olarak varlığımızı sürdürmek hedeflerini tehlikeye düşürmektedir. Bu sebepledir ki biz Türkiye'nin süratle kalkınmasını hayatî bir mesele olarak görüyoruz. Türkiye'nin en kısa zamanda, en kısa yoldan atom çağına, uzay çağına, füze çağına erişmesini, en hayatî mesele olarak görmekteyiz. Türkiye'nin geri kalmışlık sebepleri nelerdir? Bu konu üzerinde durduğumuz zaman, önümüze şu durum çıkmaktadır:

Türk milleti olarak biz İkinci Viyana seferinden buyana devamlı felâketlere uğradık. Uğradığımız bu felâketlerin her birisi çok feci, bizi dehşetle ayağa kaldırması icap eden genişlikte büyük felâketlerdir. Bu felâketlerin bir tanesi ile karşılaşan bir toplumun, derhal uyanıklığa geçmesi ve bunun sebeplerini araştırıp bulması ve sebeplerini ortadan kaldırarak Türk milletini yeniden kalkınmış, ilimde, teknikte ileriye gitmiş güçlü bir millet haline getirebilmesi gerekliydi. Fakat İkinci Viyana seferinden Cumhuriyetin kuruluşuna kadar geçen aşağı yukarı 275 yıllık bir zaman süresi içinde üstüste felâketler sürmüştür. Nüfus çoğunluğu Türk olan, Türk ülkeleri halinde bulunan birçok topraklar saldırganların eline geçmiştir, oradaki Türkler kısmen yok edilmiş, kısmen vatanlarını terk ederek Anadolu'ya göç etmeye mecbur kalmışlardır.

Göçlerin sebep olduğu birçok sıkıntılar olmuştur. Devlet-millet devamlı bu felâketlerin acısını çekmiştir. Fakat Türkiye'yi yönetenler, Türk aydınları, uğranılan bu yenilgilerin, bu felâketlerin sebeplerini bulamamışlardır. Türkiye'nin geri kalış sebeplerini şöyle sıralayabiliriz: Türkiye'yi yönetenler ve Türk aydınları, Batı medeniyetini meydana getiren manevî değerleri, hukuk prensiplerini gözden kaçırmışlardır. Bunu baştan görmek ve incelemek gerekliydi. İkinci husus, insanların iman, ahlâk ve ideal sahibi olmasının önemi üzerinde durmak gerektiğini gözden kaçırmışlardır. İnsanların yaşayışlarına yön veren inançlarıdır, idealleridir. Onun için insanların inanç ve idealine önem vermek ve bu konu üzerinde yöneticilerin durması lâzımdır. Bu konuyu gözden kaçıran bir yönetici, gözden kaçıran bir aydın, memleketin kalkınması meselesini, top-

lumun kalkınma meselesini başaramaz. Diğer bir sebep, Batının yüksek tabakasının lüks yaşayışını, dış görünüşünü kabaca taklit etmektir. Kıyafetini, eğlencesini, tavırlarını taklit etmekle Türkiye'nin meselelerinin çözüleceği sanılmıştır. Bunun şu kötü sonucu olmuştur. Bir defa bu yola giden kişiler ve toplum, kendi kişiliğini yitirme yoluna girmiştir. İkincisi batının zenginliğini, refahını sağlayan başlıca etken, onun makine gücüne dayalı modern, çok üretim yapabilme kabiliyetiydi. Türkiye ise eski doğulu üretim usulleriyle yürümekteydi. Yani insan ve hayvan gücüne dayalı kara sapanla yapılan tarım ve kol kuvvetiyle yapılan dokumacılık gibi üretim faaliyetleri... Yani bu taklitçilikle Türk aydınları, Türk yöneticileri, batının refahını, ekonomik gücünü meydana getiren makineye dayalı çok üretim kapasitesine sahip olduğu gerçeğini anlayamamış, görememiştir. Ama buna karşılık, batının tüketimini taklit etme yarışına girmiştir. İleri memleketlerin aristokrat tabakasının gösterişe, lükse dayalı yaşayışını kopye etmek, alabildiğine tüketimi artırmak, ama üretimde bir değişiklik yok. Memleket, bizim yıllardan beri söylediğimiz gibi doğulu usullerle geri bir üretim faaliyeti içindeyken, batılı gibi tüketici olma yoluna gidilmiştir. Bu ise Türk toplumunu süratle, her geçen gün daha fakir hale getirmiştir. Hele Türkiye'yi yöneten bazı devlet adamları, sömürgeci ileri batı memleketleri tarafından bazı yanlış fikirlere, görüşlere de inandırılmışlardır.

Bu görüşlerle Türkiye, Tanzimattan önceki yakın günlerde, liberal esaslarına göre, yeni bir idare sistemi benimsemiştir ve bütün gümrükleri kaldırarak, ileri gitmiş batı memleketlerinin ürettikleri malların gümrüksüz, serbestçe Türkiye'ye girmesini,

memlekette zaten zayıflamış olan yerli sanayiin, yerli üretim faaliyetinin böylece ağır darbeler yemesini ve Türk toplumunun sömürge haline gelmesini sağlamışlardır. Bir diğer sebep de, akıl, ilim ve teknikte ileri olmayı ihmal etmişlerdir. İleri gitmiş memleketlerin ileri, kalkınmış olmalarını sağlayan ilkeler bunlar olduğunu gözden kaçırmışlardır veyahut bunlar olduğunu farkedenler de bunların süratle Türkiye'ye nasıl sokulabileceğini, nasıl alınabileceğini kavrayamamışlar, bunun yolunu açamamışlar, başaramamışlardır. Bu sebeplerden Türkiye günümüze kadar gelmiştir. Cumhuriyet kurulduktan sonra da Türkiye'yi yöneten iktidarlar bu hatalardan kurtulamâmışlardır.

M. TAYLAK : Geri kalmışlığımızın sebeplerini izah ederken, iman, inanç ve ülküden kısaca sözettiniz. Bu konuyu önemli gördüğüm için şöyle bir soru yöneltmeme müsaadelerinizi rica edeceğim. İleri ülke olmada iman, ülkü, inanç ve akılcılığın yeri ve önemi sizce nedir?

TÜRKEŞ : Evet, teşekkür ederim. Milliyetçi Hareket Partisinin programına göre, millî görüşüne göre Türkiye'nin süratle kalkınabilmesi, atom çağına, uzay çağına erişebilmesi için başlıca şu ana ilkelerin ele alınması ve buna göre gerekli işlerin yapılması lâzımdır. Birincisi, yüksek iman, inanç sahibi olmak, yüksek ahlâk sahibi olmak, ülkü sahibi olmak... Her şeyin temel unsuru insandır. **İnsanın güç kaynağı insanın kendisidir. Ama** eğitilmiş insan, **ahlâk sahibi, ülkü sahibi, iman sahibi insan, bilgi sahibi, bilgi ve teknik sahibi insan... Bu birinci ilkedir. İkinci ilke, çağa uygun en ileri seviyede ilim ve teknik sahibi olmak milletçe... Bunun da ana ilkesi dünya çapında en yüksek seviyede bir** ilim adamları

ve teknisyenler kadrosu kurmaya dayalıdır. Herşeyden önce kalkınacak bir ülkenin dünya çapında liyakatli, iktidarlı ilim adamları ve teknisyenler kadrosu kurması gereklidir. Üçüncü ilke ise, ileri, modern sanayi sahibi olmak, sanayileşmek zorunluğudur. Herşeyini kendisi yapabilecek kapasitede sanayi sahibi olmak çok önemlidir. Diğer bir ilke ise, modern usullerle otomasyona dayanan standart kitlevî çok üretim yapabilmektir.

Ekonomik gücün, refahın kaynağı üretimdir. Ama nasıl üretim? Modern usullere dayalı standard kitlevî çok üretim. Gerek sanayide, gerek tarımda bu esaslara uygun çok üretim sağlamakla ancak bir ülke kalkınabilir ve refahlı bir ülke, zengin bir ülke haline gelebilir. Diğer bir ilke ise, sosyal adalet ve sosyal güvenliği de içine alan hayatın her safhasına şamil, lekesiz ve gölgesiz bir hak, hukuk ve adalet nizamını kurmaktır. Sosyal adalet ve sosyal güvenliğin üzerinde özellikle durmayı gerekli sayıyorum. Sosyal adalet ne demektir? Miliyetçi Hareket Partisinin görüşüne, doktrinine göre sosyal adalet yurdumuzda yaşayan vatandaşlarımız arasında gelirler, kazançlar, mükâfatlar ve taşınan yükler, yükümlülükler çalışmaya göre, gayrete göre, liyakat ve kabiliyete göre adaletle sağlanacak bir düzen demektir. Sosyal güvenlik ise, yurdumuzda yaşayan her vatandaşımızın işsiz kalmaması, iş güvenliğine sahip olması, hastalandığı zaman tedavi olma imkânlarına sahip olması, ilâç temin etme imkânlarına sahip olması, çocuklarını okutma imkânlarına sahip olması, bunların içinde yer alır. Bunlara ilâveten bizim daima ileri sürdüğümüz ve gerçekleştirmeye

çaba gösterdiğimiz bir diğer husus da, fırsat eşitliği düzenini kurmaktır. Memleketimizdeki bütün vatandaşlarımızın arasında fırsat eşitliği düzenini sağlamaktır. Diğer bir husus da asgarî refahlı geçim düzeyi meydana getirmektir. Yani bütün vatandaşlarımızın insanca, mutlu olmasını sağlayacak ölçüde refahlı bir geçim düzeyi kurmak ve meydana getirmek lâzımdır. Bunun altında hiç bir vatandaş yaşamayacaktır. Bundan daha az refahlı hiçbir vatandaş bırakılmayacaktır. Fakat bu düzeyin tavanı olmayacaktır. Bu düzeyin üstünde vatandaşlarımız çalışmaları, gayretleri, bilgileri, liyakatleri, kabiliyetleri ölçüsünde yüksek refah temin etmeye çalışacaklardır. Ve temin edeceklerdir. Ama bu asgarî refahlı geçim düzeyinin aşağısında kalmış yoksul, çaresizlik içerisinde hiç kimseyi bırakmamak esas olacaktır. Bir diğer ilke de toplum içinde karşılıklı sevgi ve saygıya, kardeşliğe dayanan birlik, beraberlik ve dayanışma içinde toplumu bulundurmak, teşkilâtlandırmaktır. Bu sıraladığım altı-yedi ilke, ileri olmanın ilkeleridir. Bütün ileri kalkınmış milletleri, devletleri incelediğimiz zaman özet olarak ileri gitmelerinin sırrı bu ilkelerde toplanmaktadır. Bunu burada özel olarak açıklamakta yarar görüyorum. Bunlar üzerinde Milliyetçi Hareket Partisi'nin çok incelemeleri vardır, hazırlıkları vardır. Fakat bu kadar izahata burada girmek mümkün değildir.

M. TAYLAK: Sayın Türkeş, kalkınmadan söz edince, bu verdiğiniz izahata şu hususu da ilâve etmek mümkün müdür bilmiyorum. Ağır sanayi konusunda bilhassa kendi fabrikasını yapabilecek fabrikalar kurma, bugün günün konusu oluyor. Hatırladığıma göre, Milliyetçi Hareket Partisi'nin de bu

evvelden beri takip ettiği bir politikadır. Bu konuda da bize lütfen bir açıklamada bulunur musunuz?

TÜRKEŞ : **Evet, kalkınma taklitçilikle olmaz, bunu Türkiye denemiştir. Başka ülkelerin kendi şartlarına göre, kendi insanlarının özelliklerine göre, tarihî gelişimine göre, kendisi için kurmuş olduğu idare modellerini kopye etmekle Türkiye'nin kalkınması sağlanamaz. Geçirdiğimiz yıllar, bunu ortaya koymuştur. Türkiye'nin kalkınması her şeyden önce memleketimizin içinde bulunduğu şartları dikkate alan, millî tarihimizi ve millî geleneklerimizi dikkate alan modern ilmi, tekniği önder kabul eden, yüzde yüz yerli, yüzde yüz millî bir görüşle mümkün olabilir. İşte, Milliyetçi Hareket Partisi Türk Milletinin huzuruna çıktığı günden beri bunu iddia etmiştir. Ve milletimize yüzde yüz yerli ve millî bir sistem, bir doktrin sunmuştur. Bunun adını Dokuz Işık olarak ilân etmiş bulunuyoruz. Milliyetçi Hareket Partisi, Türk tarihinden, Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlardan kuvvetini alan ve modern ilmi, tekniği de önder yapan yüzde yüz yerli, millî bir doktrinle Türkiye'yi kalkındırmak, Türk milletine hizmet etmek çabası içindedir. Bu doktrinimizin adı Dokuz Işık'tır. Dokuz ana ilkeye dayanmaktadır. Bu ilkeleri çeşitli zamanlarda açıkladık. Kitaplar halinde yayınladık. Burada uzun uzun sayarak, izahına girecek değilim. Ancak, bunun içinde yer alan bazı konuların üzerinde durmak istiyorum. Bunların başında sanayileşme gelmektedir. Türkiye'nin kalkınması için sür'atle sanayileşmesi lâzım gelir. Fakat nasıl bir sanayileşme? Fabrika yapan fabrikaları da yapabilecek güçte bir sanayileşme, ağır sanayiye dayalı bir sanayileşme, her çeşit makinaları, her çeşit elektronik aletleri, motorları ya-**

pabilecek bir sanayileşme... Biz 1965'den beri bu görüşü ortaya koymuş bulunmaktayız. Fabrika yapan fabrikaları kurmak üzere sanayileşmek lâzım geldiği gerçeğini ortaya koymuş bulunmaktayız. Bu görüşlerimizi açıkladığımız zamanlarda, bugün mevcut olan bir kısım siyasî partilerimiz henüz kurulmamışlardı. Onlar henüz ortada değillerdi. İşte, Türkiye'nin kalkınmasını biz sür'atli bir sanayileşmede ve ağır sanayi kurmada, fabrika yapan fabrikaları kurmada görüyoruz. Niçin böyle görüyoruz? Sebebi şudur: Bir fabrikanın masrafının yüzde 60'ını, onun fabrikaları almaktadır. Ve bu makinalar hep yurt dışından, yabancı ülkelerden ithal edilmektedir. Bunların Türkiye'ye sokulması için de dövize ihtiyaç duyulmaktadır. Halbuki biz fabrika yapan fabrikaları kuracak olursak, memleketimizin ihtiyacı olan elektro mekanik motorlar, makinalar, gübre makinaları ve diğer her çeşit makinaların bu fabrikalarda yapılması mümkün olacaktır. Böylece bir tesisi kurarken onun yüzde 60 masrafını teşkil eden makinalarını almak için yabancı ülkelere döviz ödemek zorundan kurtulmuş olacağız. Kendi insanlarımızın el emeğiyle, kendi teknisyenlerimizin gücüyle, kendi yurdumuzda kalkınmak için ihtiyacımız olan her çeşit makinayı yapma imkânını bulmuş olacağız. Bunun için Türkiye'nin kalkınmasında sanayii, ağır sanayii kurmayı esas alıyoruz. Ve sanayileşmede de fabrika yapan fabrikaları kurmayı esas almaktayız. Fabrika yapan fabrikaları kurmak çok önemli bir zorunluluk olduğu gibi, enerji meselesi ve çelik üretimi meselesi üzerinde de durmak zorunluluğu vardır. Fabrikaların kurulması, üretim sağlanması, iş kapasitesi meydana getirilmesi, geniş istihdam alanları, iş alanları açılabilmesi her şeyden

önce, Türkiye'de bol enerji üretilmesine ve tüketilmesine bağlıdır. Yapılan incelemelere göre, enerji tüketimi gözönüne alındığı takdirde bir milletin ilerilik derecesi kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Türkiye'nin bugüne kadar bu ihtiyacın giderilmesinde izlediği faaliyetler de tatmin edici olmamıştır. Bugünkü durumda Devlet Plânlama Teşkilâtı'nın tesbit ettiği hedefler de Türkiye'nin geleceği için tatmin edici kabul edilemez. Devlet Plânlama Teşkilâtı'mızın 1995 yılı için Türkiye'ye hedef olarak tesbit ettiği elektrik üretimi 125 milyar kilovattır. Bunu 2 bin yılı için 100-140 milyar veyahut en fazla 150 milyar kilovata çıkabilir, kabul edebiliriz. Bu Türkiye'nin ihtiyaçlarını karşılayacak. Hangi ihtiyaçlarını? Türkiye'nin bir an önce en ileri ülkelere yetişmesini, o derecede kalkınabilmesi ihtiyacını karşılayacak bir hedef değildir. Türkiye'nin 2 bin yılında en ileri ülkelere yetişmesini sağlayacak duruma gelebilmesi için, 750 milyar kilovat elektrik üretebilir duruma gelmesi lâzımdır. O halde hedefi çekinmeden ortaya koymak ve bu hedefe ulaşabilmek için çare arayıp plân yapmanın gerekli olduğu inancındayız. Şimdiye kadar memleketimizi idare eden iktidarlarımız, önce hedefi tesbit etmek ve bu hedefe göre çareler araştırmak, plân yapmak usulüne başvurmamışlardır. Bunun yerine, elde mevcut imkânları dikkate alarak, bu imkânlara göre hedef tayin etme usulünü uygulamışlardır. Bunu Türkiye'nin kalkınması için geçerli bir usul kabul etmiyoruz. Türkiye'nin kalkınması için, herşeyden önce en ileri ülkeleri dikkate almak ve onlar gibi atom çağına, uzay çağına bir an önce Türkiye'yi sokmanın çareleri üzerinde durmak, buna göre hedef tesbi etmek ve bu hedefe varmak için, neler yapmamız

lâzımdır? Nasıl kendi kendimizi aşabiliriz ve nasıl bu hedefe varabiliriz diye düşünmek, Türkiye için en çıkar yol olduğu inancındayız.

M. TAYLAK : Sanayi konusundaki açıklamalarınıza ilâveten tarımın modernize edilmesi konusundaki görüşlerinizi öğrenebilir miyim?

TÜRKEŞ : Sanayileşme gerektir dediğimiz zaman, tarımın da modernleşmesi ve tarımda da üretimin hızla artması ihtiyacını gözden uzak tutmuyoruz. Zaten bizim görüşümüze göre, devlet işleri birleşik kaplardaki sıvı gibidir, birbiriyle yakın ilişkilidir. Birbiriyle yakın münasebet halindedir. Onun için devlet faaliyetlerinden birisini ele alarak yalnız onun üzerinde durmayı yeterli görmeyiz. Tarımımızın geliştirilmesi ve kalkındırılması, Türkiye için hayatî önem taşımaktadır. Nüfusumuzun beslenmesi ve besin maddelerinin bol miktarda üretimi, fazlasıyla üretimi, fazlasının da değerlendirilmesi bakımından paranın da modernize edilmesi gerektiği inancındayız. Bunun için tarım reformu yapılması gerektiği görüşündeyiz. Tarım reformu deyince şunları gözönünde bulunduruyoruz. Toprak dağılımını modern tarım ilmine göre yeniden düzenlemek. Bunun yanısıra erozyon problemini sür'atle çözümlemek. Erozyon dediğimiz, bilindiği gibi toprak aşınması demektir. Seller, yağmurlar ve rüzgârlar yüzünden toprağın yüz kısmında bulunan en verimli kısmı aşınmaktadır ve uçup gitmektedir, sularla akıp gitmektedir. Bunu mutlaka önlemek gereklidir. Bunun yanısıra, sularımızı değerlendirmek ve sulama işlerini geliştirmek, düzenlemek lâzımdır. Bunun yanısıra tohum ıslahı, zararlı böceklere karşı mücadele, bir de çiftçimizin, köylümüzün teşkilâtlandırılması ve gerek üretimin korunması, depolanması, ge-

rek pazarlanması konusunda, modern ilmî usullerle tedbirler alınması gerektiği inancı içindeyiz.

M. TAYLAK : Sayın Türkeş, bir milletin bekasında en önemli unsuru teşkil eden ve sizin de her vesile ile üzerinde hassasiyetle durduğunuz millî eğitim ve kültür konusunda görüşlerinizi lütfeder misiniz. Tabiî bu arada son öğrenci hareketleri hakkındaki görüşlerinizi de istirham edeceğim.

TÜRKEŞ : Türkiye'nin kalkınmasında insan unsurunun temel unsur olduğunu belirtmiştim. Memleketin kalkınması için ihtiyacımız olan sermaye birikimine sahip değiliz. Bu eksikliği gidermede bizim görüşümüze göre, insan enerjisini seferber etmek, Türkiye'de emek ve iş seferberliği zorunluğu vardır. Tabiî bütün bunların hepsinin başarılması için eğitilmiş insan önem kazanmaktadır. Millî eğitim, bu sebeplerle memleketimizin kalkınmasında, yüceltilmesinde, varlığını sürdürmesinde, korunmasında en başta yer alan bir faaliyettir. Bunun için millî eğitim seferberliği ve kültür seferberliği yapılması gerektiği inancındayız. Millî eğitimin her şeyden önce şu dört ilkeye göre plânlanması gerektiği inancındayız. Bizim görüşümüze göre bu dört ilke şöyle sıralanabilir:

Önce millî eğitim, memleketin çocuklarını, memleketin insanlarını, vatanını seven, milletini seven ve milletine hizmet etme ülküsü, yararlı olma ülküsü taşıyan kişiler olarak yetiştirmeyi amaç edinmelidir. Türk milletinin eskiden beri kendisine güç veren bir geleneği vardır. Bu gelenek de daima kişi menfaatinin, millet menfaatinden sonra gelmesidir. Yani kişi varlığı bizim geleneksel görüşümüzde, dünyaya bakışımızda toplum varlığından sonra gelir. Bunu daha açmak icap ederse toplumun menfa-

ati, milletin menfaati, kişi menfaatinin üstünde yer alır. Bunu memleketin çocuklarına, memleketin insanlarına anlatmak, öğretmek lâzımdır ve memleketimiz çocuklarını, insanlarını milliyetçi şuurla dolmuş, millî ülkülere sahip, insan sevgisi ve insanlara hürmet zihniyeti taşıyan bir zihniyetle yetiştirmesi gerekir. İkinci ilke ise, memleketin insanlarını üretici olarak yetiştirme ilkesidir: Böyle, üretimi hesaba katmaksızın rastgele bilgi hamalı halinde memleketin insanlarını yetiştirip, onları sonra da devlet kapısına saldırıya geçirmek, Türkiye'ye çok şeye mal olmuştur. Bunun için millî eğitim herşeyden önce insanlarımızı asalak olmaktan uzak kalarak üretici olmak vasfında yetiştirmeyi amaç edinmelidir. Üçüncü ilke ise, toplumumuzun kalkınması için gerekli olan ekonomik ve sosyal hedefleri dikkate alarak Türkiye'nin kalkınmasını sağlayacak bu ekonomik ve sosyal hedeflere göre millî eğitimi plânlamak ve millî eğitim hedeflerini tayin etmek lâzımdır. Türkiye'yi ekonomik yönden, sosyal yönden hızla kalkındırmak için ne vasıfta insana ihtiyaç vardır, ne kadar mühendise ihtiyacımız vardır, ne kadar makina mühendisine ihtiyacımız, ne kadar doktora ihtiyacımız vardır, ne kadar sanatkâra ihtiyacımız vardır, tesviyeciye, tornacıya ihtiyacımız vardır. Bunlar Türkiye'nin sosyal ve ekonomik hedeflerine göre tesbit edilmeli ve millî eğitim de kendi hedeflerini bunlardan almalıdır ve buna göre faaliyetlerini düzenlemelidir. Böyle yapılmadığı sürece memlekette büyük sıkıntılar olacaktır. Boş bulunan okula önüne gelen öğrenciyi doldurmak gibi hiçbir değer ifade etmeyen bir takım palyatif tedbirler geçerli gösterilecektir. Bunlar çıkar yol değildir. Her şeyden evvel oturup Türkiye'nin ekono-

mik, sosyal hedeflerini ortaya koymak ve ona göre millî eğitimin de hedeflerini tayin etmek gerekir. Bir diğer ilke de, - bunu da daima dikkatle tutmak lâzım - Türkiye'ye teknik güçte insan lâzım. Teknik yetiştirmeyi millî eğitim gözönünde bulundurmalı ve millî eğitim, yetişecek insanlarımızı teknik yönden bilgili, güçlü yetiştirmeyi amaçlamalıdır. Bir diğer ihtiyacımız kültür seferberliğidir. Güzel sanatların halk hizmetine koşulması meselesidir. Fikirlerin kanatları güzel sanatlardır. İnsanlarımıza millî ülküyü anlatmak, kalkınma davamızı benimsetmek için mutlaka güzel sanatlardan faydalanmak, güzel sanatları seferber edip halkın hizmetine koşmak gereklidir. Millî eğitim ve millî kültür seferberliği yapılmaksızın Türkiye'nin kalkınması, Türkiye'de düşündüğümüz mutlu bir toplum düzeni meydana getirmemiz mümkün olamaz. Bir de Türkiye'den dışarıya beyin göçünü önlemek lâzımdır. Türkiye'nin kalkınmak için yetişmiş beyinlere ihtiyacı vardır. Bugün Türkiye, çok kabiliyetli beyinler yetiştirmektedir. Fakat bunları değerlendiremediği için, Türkiye'den başka memleketlere beyin göçü olmaktadır. Kalkınma için gayet özet olarak Milliyetçi Hareket Partisi'nin düşündüğü görüşleri ortaya koymaya, açıklamaya çalıştım. Burada bu konuyu tamamlarken, çok önemli saydığımız ve gözetilmesi icap eden bazı ön şartları dile getirmek istiyorum. Evet, Türkiye'nin kalkınması için sanayileşme lâzımdır, millî eğitim seferberliği lâzımdır, toplumun teşkilâtlanması lâzımdır ama, bütün bunların hepsinden önce gözetilmesi ve korunması, sahip olunması icap eden dört ön şart vardır. Bu ön şartlar sırasıyla şunlardır: Birincisi, Türkiye Cumhuriyeti devletini korumak ve yaşatmaktır. Türkiye Cumhu-

riyeti devletinin varlığına kasteden her çeşit hareketi önlemek. İkincisi ise insan haklarına dayalı, hukukun üstünlüğünü hedef alan çok partili, hürriyetçi, demokratik rejimi korumak ve devam ettirmek. Üçüncüsü ise Türk milletinin birliğini, beraberliğini korumak ve devam ettirmek. Dördüncüsü ise, Türk vatanının bütünlüğünü korumak. Türk vatanının bölünmezliğini korumak ve devam ettirmek şartlarıdır. Bu şartlar gözetilmezse, bu şartlar elde bulundurulmazsa, Türkiye'nin kalkınmasından bahsedilemez. Girişilecek olan kalkınma faaliyetlerinin bir netice vermesi beklenemez. Bu dört ön şartı her Türk vatandaşının gözetmesi gerekmektedir. Her siyasî partinin bu dört ön şartı gözetmesi ve bunların elde bulundurulması için işbirliği etmesi gereklidir. **Türkiye bugün bu yönden iç saldırılarla, bölücülüklerle, yıkıcı hareketlerle karşılaşmış durumdadır. Türk milletinin birliğini bozucu, bölücü faaliyetler vardır. Türk vatanını parçalamak isteyen, Türk topraklarını bölmek isteyen faaliyetler vardır. İnsan haklarına dayalı, hukukun üstünlüğünü hedef alan hürriyetçi demokratik rejimi yıkarak yerine marksist, komünist diktatörlük kurmak isteyen hareketler vardır. Bunlara karşı bütün vatandaşların ve bütün partilerin işbirliği etmesi ve beraberce tedbir alması lâzımdır. Anayasamızın başında Türkiye Cumhuriyeti Devletinin vasıfları ortaya konulmuştur.** Anayasa'**mız Türkiye Cumhuriyeti Devletini «insan haklarına dayalı demokratik lâik ve ül**kesiyle, milletiyle bölünmez bir bütün» **olarak ortaya koymuştur. Bunlar bütün siyasî partilerin üzerinde ittifak edecekleri, işbirliği yapmaları gerekli olan asgarî müştereklerdir. Bunun üzerinde hiç bir siyasî partinin müsamaha göstermemesi, hiç bir**

siyasî partinin taviz vermemesi ve taviz verenleri korumaması, taviz verenlerle işbirliği yapmaması gereklidir. Türk milleti bu yönden yaşadığımız günlerde çok şiddetli tehlikeli bir bunalım geçirmektedir. Yurdumuzda sömürgeciliğin öncülüğünü yapan yabancı ideolojilere kapılmış veya satılmış birtakım yıkıcı, bölücü faaliyetler dolayısıyla kardeş kavgası yapılmaktadır. Gün geçmiyor ki, herhangi bir şehirde, herhangi bir okulda memleketimizin bir evlâdı ölmesin, yaralanmasın. Biz, memleketimizin insanları, memleketimizin çocukları hangi düşüncede olurlarsa olsunlar, hangi partiye mensup bulunurlarsa bulunsunlar, hangi bölgeden olurlarsa olsunlar, hiç birinin ölmesinin, öldürülmesinin doğru olduğu kanaatinde değiliz. İnsanların düşüncelerinden dolayı saldırıya uğramalarına, öldürülmelerine karşıyız. İnsanların her ne şekilde olursa olsun öldürülmelerine karşıyız. İnsanlar hakkında yapılacak işlemin hukuk yollarından, yetkili yargı organlarından geçerek, geçirilerek yapılmasının bir toplum için mutluluk getirecek en doğru yol olduğu inancındayız. Bu sebepten dolayı yurdumuzdaki öğrenci çatışmalarından büyük üzüntüler duymaktayız. Bu çatışmaların durdurulması için birçok çareler, öneriler yapmış bulunmaktayız. Birçok teklifler ileriye sürmüş bulunmaktayız. Bunların uygulanmasıyla bu çatışmaların önleneceği kanaatindeyiz.

Fakat Türkiye Cumhuriyeti, milyonlarca şehidin Türk milletine emanet bıraktığı bir varlıktır. Türkiye Cumhuriyeti, Atatürk'ün Türk Milletine emanet bıraktığı bir varlıktır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti ülkesiyle, milletiyle bölünmez bir emanettir. Bütün Türk vatandaşlarının bunun üzerinde birleşmiş olduğu inancı içindeyiz. Türkiye halkları diye

ortaya çıkanlar, Ankara'da Hükûmet merkezimizde birçok okulların duvarlarına, dekan odalarına, müdür odalarına kadar ayırıcı, bölücü sloganlar yazanların hareketlerini doğru bulmuyoruz. Bizim inancımıza göre insanları aşağılatan, insanları küçülten en iğrenç hal, insanların köle olmayı kabul etmesidir. İnsanların köleliğe, esirliğe razı olmasıdır. Bu bakımdan sömürge olmayı biz kendi milletimiz için de, başkaları için de insanlık haysiyetine aykırı bir durum kabul etmekteyiz. Bunun için sömürgeciliğe her zaman karşı çıkmışızdır. Millet olarak karşı olmuşuzdur. Fakat bugün yaşadığımız çağda, sömürgeciliğin usulleri ve silâhları değişmiştir. Bugün sömürgeciliğin usulleri yabancı kültürleri kullanmak, kültür saldırılarıyla sömürgeciliği sürdürmektir. Bugün sömürgeciliğin silâhları ideolojiktir. İdeolojileri kullanarak, ideolojilerle sömürgeciliği kurmak ve sürdürmektir. Bu bakımdan yabancı ideolojilere inandırılmış olan memleketimizin çocukları için büyük üzüntüler duymaktayız. Memleketimizin evlâtlarının bu yönden uyandırılması lâzım geldiği, bu yönden kendilerinin sömürgeciliğin aleti olmaktan kurtarılması lâzım geldiği inancındayız. Ama hangi görüşü benimserlerse benimsesinler, memleketin insanlarına karşı silâh kullanılmasını en çirkin bir hareket olarak, en caniyane bir hareket olarak görmekteyiz. Ve hangi yönden olursa olsun silâh kullananları tasvip etmemekteyiz. Bunların Türkiye Cumhuriyeti'nin kanunlarına çarptırılmasını ve adaletin pençesine teslim edilmesini öngörmekteyiz. Bütün bunları dile getirirken, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde kalan vatan topraklarını elbirliğiyle korumak üzere birleşmelerini, hangi partiden olursa olsunlar, ayrı

ayrı program ve görüş sahibi bulunsalar dahi, Türkiye Cumhuriyetini korumak, demokratik hürriyetçi çok partili rejimi korumak, yaşatmak ve Türk Milletinin birliğini sürdürmek, bütün vatandaşlarımızın kardeşlik içinde karşılıklı sevgi, saygı duygularıyla dayanışma içinde birbirlerine sahip çıkarak yaşamalarını sağlamak ve Türk vatanının bölünmemesi için çalışmak konuları üzerinde birlik olmalarını, bunlara aykırı davranış gösterenlere karşı çıkmalarını gerekli sayıyoruz. Türk milletinin içine sürüklendiği bu bunalımdan kurtulmak yine Türk milletinin kendisine düşmektedir. Türk vatandaşlarımızın gerçekleri görmesine bağlıdır ve bütün Türk vatandaşlarımızın bu müşterek ilkeler üzerinde hiç bir taviz vermeden, vakit geçirmeden birleşerek tedbir almalarına bağlı olduğu inancındayım. Bununla beraber, şu inancımı da belirtmek istiyorum. Milletimiz güçlü, kabiliyetli bir millettir. Sağduyu sahibi bir millettir. Tarihimizde birçok sarsıntılı dönemlerde, o sarsıntılı günleri başarıyla geçirmesini başarmıştır. Bugün içinde bulunduğumuz bunalımlardan da kardeşlikle, sevgiyle, anlayışla, birlik ruhuyla çıkmanın çaresini ve başarısını göstereceğine inanıyorum. Bu vesileyle bütün vatandaşlarıma sevgilerimi, saygılarımı sunuyorum.

M. TAYLAK: Teşekkür ederim, efendim.

GÖNÜL SEFERBERLİĞİ *

Muhterem Divan,

Milliyetçi Hareketin fedakâr ve vefakâr temsilcileri, Delege arkadaşlarım, kıymetli misafirler,

Türk Basınının ve TRT'nin değerli mensupları,

Devletimize hizmet yolunda her türlü cefâya katlanan, parlak geleceğimizin ümidi ülkücü gençler, aziz bozkurtlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi'nin 13 ncü Büyük Kongresine hoş geldiniz. Konuşmama başlarken muhteşem heyetinizi sevgilerimle ve hürmetlerimle selâmlarım.

Önce, Büyük Türk Milletinin ve yüce dinimiz İslâm'ın hizmetkârı olmuş, Devletimiz için çalışmış bütün Türk büyüklerinin; din-devlet-millet yolunda şehadet şerbetini içen cümle şehitlerimizin; Cumhuriyetimizin kurucusu Aziz Atatürk'ün; başta partimizin kurucusu Maraşal Fevzi Çakmak olmak üzere partimiz ve davâmız için hizmetleri geçmiş, bugün aramızda bulunmayan merhum parti ve davâ arka-

---

(*) M.H.P. Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in 23 - 24 Nisan 1977 tarihinde yapılan 13. Kurultay Açış Konuşması.

dağlarımızın; gene partimizin ve davâmızın büyük ismi, büyük kaybımız merhum Dündar TAŞER'in ve genç yaşlarında, hayatlarının baharında bir gül bahçesine girercesine toprağın kara bağrına düşen, her seferinde kalbimizden, kafamızdan, dünyamızdan bir parçayı alıp götüren genç ülkü şehitlerinin aziz hatıraları önünde hürmetle eğiliyor, hepsine minnet ve şükranlarımızı sunarak Allah'dan rahmetler diliyorum.

Değerli delegeler, yaşadığımız yıllar, dünyamızın huzursuzluk içinde çalkalandığı yıllardır. Büyük kargaşalıklar; siyasî, kültürel ve iktisadî infilâkler devrini yaşayan dünyamızda kurulmuş bulunan kuvvetler dengesinde de bazı gelişmeler göze çarpmaktadır. Üç süper gücün sağladığı dengeye bir dördüncüsü ve bir beşincisi de dahil olmaya çalışmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri, Batı Avrupa Ülkeleri ve Rusya'nın yanısıra, Japonya ve Kıt'a Çin'i de söz ve denge sahibi devletler gurubuna girme yolundadırlar.

Bu süper devletlerin nüfuz çekişmelerinin, menfaat sürtüşmelerinin alanı, hemen hemen bütünüyle, kalkınmakta olan ülkeler adı verilen memleketlerdir Süperlerin çekiştiği bu alanlarda, kızılca kıyamet kopmakta, insanlık dışı kanlı ve merhametsiz olaylar meydana gelmektedir.

Ortadoğu bölgesinde geçici de olsa bir sükûnet dönemine girilmiştir. İslâm ülkeleri arasındaki, özellikle Mısır ve Libya arasındaki karşılıklı suikastlara kadar uzanan sert çekişmeler, Lübnan iç savaşı ve El Fetih gerilla teşkilâtının bazı İslâm ülkelerindeki tedhişleri, bu ülkeler arasında kurulması arzulanan dayanışma ve ahengi tahrip etmektedir. Mısır'ın ABD. saflarında kesin olarak yerini alması,

öteki Ortadoğu ülkelerinin Rusya ile işbirliğine öncelik vermesi, süper güçlerin bu bölgedeki çekişmesinin, daha da artacağını göstermektedir.

Millî ve hayatî bir davâmız olan Kıbrıs konusunda, dost ve müttefik ülkelerden beklediğimiz ilgiyi göremedik. ABD. 1960'dan beri Ada'da cinayetler işleyen, Türk varlığını bir katliamla ortadan kaldırmak isteyen Rum vahşetine karşı işi hep sözde bırakmıştır. Buna karşılık, Yunan-Rum işbirliğiyle yapılan 1974 Temmuz darbesi üzerine, Türkiye'nin andlaşmalara dayanarak yaptığı müdahalenin sonuçlarına, Amerika dost ve müttefik bir ülkeye yakışmayacak derecede tavır aldı. Amerika, Nato ve ikili anlaşmalar gereği olarak Türkiye'ye hibe ve kredi yoluyla silâh ve askerî malzeme verirken, bunu durdurmuştur. 1975'den beri konulan ambargo devam etmekte, artık paramızla dahi bu ülke bize silâh satmamaktadır. Buna karşılık Yunanistan devamlı surette silâhlandırılmaktadır. En modern silâhların, Kıbrıs adasında ihtilâl plânlayan, 10 yıl boyunca insanlık dışı cinayetler işleyen Yunanistan'a verilmesinin elbette bir anlamı vardır. 45 Milyonluk Türkiye, küçük Yunanistan karşısında zayıf düşürülmek istenmektedir. Amerikan devletini yönetenlerin bu tutumunu görmezlikten gelemeyiz. Bu tutum, dostlukla, müttefiklikle bağdaşmadığı kadar, husumetin geliştirildiği yeni bir dönemi başlatmıştır.

Ege Denizi meselesi de Türk - Yunan münasebetlerini oldukça gerginleştirmiştir. Yunanistan, Türkiye'nin barışçı ve «Yurtta Sulh, Cihanda Sulh» politikasını kendi yayılması için, Türk milletinin hak ve hukukuna tecavüz için bir fırsat bilmiştir. Ege adalarının silâhlandırılması, Ege denizinin bir

Yunan gölü yapılmaya kalkışılması, Kıbrıs'dan sonra Yunan yayılmasının en yeni örneklerini vermektedir.

Batı Avrupa Ortak Pazar ülkeleriyle olan münasebetlerimiz de sıkıntılı bir dönemi yaşamaktadır. Ortak Pazar'a girişimizin 10 ncu yılında yapılan hesaplar gösteriyor ki, toplulukla Türkiye arasındaki iktisadî ve ticarî münasebetler aleyhimize bir sonuç vermiştir. 1995 yılında Türkiye Ortak Pazar'ın tam üyesi olacaktır. Halbuki, bazı siyasetçilerimizin ve Parti liderlerinin büyük bir sevinç içinde müjdelediklerine göre, «1992 yılında Türkiye, Almanya'nın bugünkü durumuna yetişecekmiş. Üstelik bu iyimser bir hedefmiş» ve bu hedefe Türkiye'yi götürmekle öğünülmektedir. Söyledikleri bu neticeye ulaştığımızı düşünsek bile, yine Türkiye Ortak Pazar'ın gerçekten pazarı olacaktır. Hiç bir alanda rekabet edecek gücü kendinde bulamıyacak ve ülkeniz kendi elimizle gizli istilâya uğratılmış olacaktır.

Bu gerçeği Milliyetçi Hareket Partisi olarak daıa işin başlangıcında gördük ve yöneticilere anlatnaya çalıştık. «Türkiye'nin Ortak Pazar'da işi yokur. Ortak Pazar'ın kuruluş gayesi bellidir. Din, külır, medeniyet, hukuk v.s. gibi bir çok müşterekleri lan aynı coğrafyanın ve aynı ihtiyaçların ülkelenin organizasyonlarında Türkiye ne ... acaktır? u işe nasıl adapte olacaktır?» Bu soruların cevaprı hâlâ verilmemiştir. Bu konuda da Milliyetçi areket Partisi haklı çıkmıştır.

Değerli delegeler,

Türkiye komşularıyla hep iyi münasebetler

kurmaya çalışmış bir ülkedir. Ama bu iyi niyetin zaman zaman istismar edildiğini de görerek, kendi varlığını koruyucu tedbirler almaktan geri kalmamıştır. Son yıllarda kuzey komşumuz Rusya ve Demirperde gerisi öteki ülkelerle münasebetlerimizde göze çarpan bir gelişme olmuştur. Dış münasebetlerde millî menfaat önde gelen temel bir esastır. Bu gerçeğe rağmen biz komünist ülkelerle olan münasebetlerde daima hassasiyet gösterdik. Bizim bu konudaki açık görüşümüz şöyledir. İç politikada milliyetçi olmak kaydıyla, dış politikada milli menfaatin gereği yerine getirilmelidir. Türkiye'nin son 30 yılı bunun, tam tersine işlemiştir. İç politikada sola açılabildiği kadar açılan Türkiye, dış politikada batıyla işbirliğini seçmiştir. Esas olan Türkiye olduğuna göre, içte sola yönelen bir gelişme, dışta da solu getirir. Ve Türkiye'nin millî bağımsızlığı ve vatan bütünlüğü, böyle beynelmilelci bir ideolojinin kıskacı içinde tehlikeye düşer. Türkiye'nin jeopolitik durumu dikkate alınarak, önce iç siyasette, yaşayışta, kültürde, milliyetçi bir bütün olmaya dikkat etmek şarttır.

Komşularımızla, özellikle Rusya ile içişlerine karışmama, millî hükümranlık haklarına saygı esasları içinde iyi münasebetleri geliştirmeyi daima arzu etmekteyiz.

Değerli delegeler,

Dış âlemdeki gelişmeleri ve bizi ilgilendiren meseleleri, ana çizgileriyle böylece ortaya koyduktan sonra, iç meselelerimize geçiyorum. Türkiye, kökü dışarda ciddî tehditler altındadır. Manevî hayatımız önemli ölçüde tahrip edilmiş, iktisadî hayatımız dar boğazlara sokulmuştur.

Türkiye'nin bir numaralı meselesi, kızıl anarşidir. 10 yıl önce başlayan bu silâhlı isyan, hâlâ bastırılamamıştır. Hattâ hızını ve tahribatını arttırarak rejim ve devlet aleyhine cinayetlerini sürdürmektedir. Bu üzücü ve endişe verici duruma gelmemizde elbette çok sebepler vardır. Herşeyden önce Türkiye, yöneticiler ve büyük bir bölümü ile aydınlar tarafından ihmal edilmiş, adeta terkedilmiştir. Böyle bir ülke oluşumuzun doğurduğu çöküntüler, ihanetin gelişmesine müsait bir ortam hazırlamıştır. Ahlâk bozukluğu, imansızlık, aşağılık duygusu, kendine güvensizlik, yaratıcı zekânın körlenmesi gibi yıkıntılar neticesinde, pek çok yoklukların ve haksızlıkların kol gezdiği ülke haline sürüklenmişiz. Böyle bir ortamda, yabancı ideolojilerin at oynatması çok kolaylaşmaktadır. Her haksızlık, adaletsizlik, sömürü, fakirlik ve ahlâk bozukluğu ele alınmış, alabildiğine istismar edilmiş ve bütün bunlardan kurtulmak için de süslü ambalajların ve takma isimlerin gizlediği, komünizm teklif edilmiştir. Israrlı çalışmalar sonunda bazı insanlarımıza da kabul ettirilmiştir. Bataklıkta biten otlar gibi yetişen, kendine yabancılaşmış, yozlaşmış ve düşman yapılmış bu guruptakiler silâhlandırılarak, rejime ve devlete saldırtılmıştır. Devleti, rejimi ve milleti korumakla görevli olanlar başta bulunmak üzere herkes, silâhlı saldırı haline dönüşen ihanetin ne adını koyabildi, ne de teşhisini. Bu korkunç felâkete başlangıçta teşhis konulamayınca, ad verilemeyince, tehlike aldı yürüdü. Yanlış teşhise dayalı göstermelik tedbirler, ihanetin gücünü ve cür'etini arttırdı. O tarihlerdeki ısrarlı ikazlarımız, «vehim» olarak görüldü ve millete takdim edildi. Ama gerçeği gizlemeğe kimse muktedir olamadı. İşte acı gerçek geldi ve

kapımızı zorlamaktadır.

Komünizmin yeşermesi ve gelişmesi için ortamın hazır olması ve teşkilâtlı saldırılara teşhis konulamaması, Türkiye'yi 1971 yılının 12 Mart'ına kadar sürükledi. Bu yıldan sonra tehlikenin ne olduğu sadece cereyan eden kanlı olaylarla değil, sadece cinayetleri besleyen propagandalarla değil, mahkeme kararları ile de sabit oldu. CHP'nin dışında kalan partiler bu dış kaynaklı tehlikeyi, Milliyetçi Hareket Partisi'nin başta koyduğu adla çağırmaya başladılar. Başladılar ama tedbir gerekirdi. Ortada görünen, inanılır bir tedbir yoktu. Aksine, 1973 seçimlerinden sonra kurulan CHP-MSP koalisyonu, millî vicdanın ve mahkemelerin mahkûm ettiği devlet ve rejim düşmanlarını, işledikleri cinayetlerin kanı kurumadan, mahkeme kararlarının mürekkebi kurumadan affetti. Bu afla birlikte, hapishaneler boşaldı, yurtdışına komünist ülkelere kaçanlar tekrar geldi ve yeniden kanlı ihtilâl «örgütleri» kurulmaya başlandı. Bu hazırlık bir yıl sürdü. Hazırlıkların, kızıl ihtilâl hazırlıklarının tamamlandığı tarihlerde CHP kendi kurduğu hükûmeti yıktı ve muhalefete geçti. Bu tarihten sonra da komünist saldırılar, cinayetler, sabotajlar ve soygunlar hızını hergün arttırarak gelişti. Bizim kurulmasına ön ayak olduğumuz, yaşamasına sebep olduğumuz bugünkü hükûmet ise bütün ikazlarımıza rağmen, tesbit edilen köklü tedbirlere gidecek gücü ve anlayış bütünlüğünü göstermedi. İçişleri Bakanı, daha önceki hükûmetin de İçişleri Bakanı idi. Partisi, koalisyonda ortaklık ettikleri ile değil, komünist ve yıkıcı unsurlarla, bunların hâmisi, gözü dönmüş yeni CHP yöneticileri ile iyi geçinmeye önem veriyordu. İki yıl böyle geçti.

Beynelmilel komünizmin ülke bütünlüğünün, rejimi ve devlet varlığını tehdit eder hale gelmesinde üç sebebin; (müsait ortam, teşhis hatası ile köklü ve fevkalâde tedbirlere gidilemeyişi) yanında, yeni CHP yöneticilerinin tutumunu da kaydetmeden geçemeyiz. CHP, kendileri «Yeni CHP» diyorlar, öyle bir ekibin eline geçti ki, komünizmi korumada, rejim ve devlet yıkıcılığını korumada uzmanlar burada toplanmıştır. Açık cinayetlere, devletin güvenlik kuvvetleri ile yapılan silâhlı savaşlara, soygun ve sabotajlara, binlerce kızıl zorba hakkındaki mahkeme kararlarına rağmen, CHP yöneticileri meydana çıkmışlar ve milletin gözünün içine baka baka, bunları anarşist olarak görmediklerini, komünizm tehlikesinin bulunmadığını söyleyebilmişlerdir. Esas tehlike olarak da, devletin, rejimin, ülke bütünlüğünün ve manevî değerlerin koruyucusu olanları göstermişlerdir. Bu partinin başı, «Anarşinin çıkması için iki taraf lâzımdır» sakat mantığı ile yola çıkmış, ama mantığın sakatlığı bir yana, tarafın birinden; yani saldıran, yıkmak isteyen, kanlı ihtilâl peşinde koşandan hiç bahsetmemiştir. Sakat mantık diyoruz, çünkü anarşinin çıkması için iki değil bir tarafın olması lâzımdır. Saldıran, yıkan, kan döken bir taraf anarşiyi çıkardı demektir. Nitekim öyle de olmuştur. 1967-68 yıllarını hatırlıyalım, işgal, boykot ve önemli kurumları işlemez hale getirmek faaliyetinin yürütüldüğü yıllarda, tek taraf vardı. 12 Mart 1971 sonrasını hatırlıyalım. 1973 yılına kadar saldıran, kan akıtan, soygun ve sabotaj yapan, ordu ile silâhlı savaşa girişen tek bir taraf vardı. Şimdi de öyle, komünist ve bölücü «örgütler» hep saldırıp, kan akıtıp, kitlelerde

kurdukları terörle sinme yaratarak, kızıl ihtilâl peşinde koşuyorlar.

Evet, kızıl ihtilâl peşinde koşuyorlar. Beynelmilel komünizm, bütün dünyadaki faaliyetlerini iki şarta göre sürdürmektedir. Bunlar, komünizmin, komünist metodların uygulanacağı ülkelerin yönetim şekilleridir. Yâni komünizm, ya bir memlekette iktidardadır, bu şarta uygun uygulamaları olacaktır; ya da muhalefettedir ve çalışmalar buna göre ayarlanacaktır. Eğer komünizm, iktidarda olduğu bir ülkede faaliyette ise, orada tek parti, merkezî ve tek otorite; hürriyet, eleştiri, muhalefet gibi unsurların bulunmayışı gibi özellikler hemen kendini belli edecektir. Burada kültür, sanat, iktisat, toplum, hatta gerekirse din, merkezî otoritenin yâni komünist partisinin dediği yönde şekillenecektir. Eğer komünizm, demokratik rejimle yönetilen, hürriyetçi düzeni kabul etmiş veya komünizmin dışında krallık, dikta, faşizm gibi antidemokratik bir ülkede uygulanacaksa, yani komünizm bir ülkede muhalefette ise, o zaman tek hedef vardır: O da ihtilâl, yani yumuşatılmış adı ile devrim. Bugün dünya siyaset literatüründe hükûmet, yönetim, devlet şekli değişikliğinin tarifi olarak kullanılan devrim-ihtilâl- kelimesinin komünist literatüründe, lügatinde bir tek tarifi vardır: Mevcut düzeni, Anayasayı, devleti yıkmak ve proleter diktatörlüğünü veya komünist parti diktasını gerçekleştirmek. Bazı saf aydınlarımıza, siyasetçilerimize, idarecilerimize senelerdir anlatamadığımız nokta burada düğümlenmektedir. Basit, saf, yalın bir «devrim» kelimesinin peşine takılıp, sol kolları havada gitmekte bir beis, sakınca görmemişlerdir. Kasdedilen devrimin kızıl ihtilâl olduğu yolundaki gerçeği anlayamayan; uyarılarımıza ve

bu kadar olaya rağmen hâlâ devrimci yandaşlığı taslayanlar, artık gaflet ve dalâlet uykusunda değil, hain uyanıklığı içerisindedirler.

Komünizmle ilgili olarak, bütün Türk aydınlarına, gençlerine, öğretmenlerine, işçilerine, vatansever halkımıza ikinci bir hususu da bir kere daha hatırlatmakta fayda görüyorum. Bugün, beynelmilel komünizmin Çin tesiri dışındaki büyük bir bölümüne hakim olan Sovyet Komünizminin lideri Brejnev şöyle diyor: «Sovyetler, Komünizmin kurucusu ve en büyük devletidir. Küçük komünist ülkelerdeki komünist enternasyonele aykırı davranışlar ve komünizmi saptırıcı davranışlara her zaman müdahale hakkı vardır.» «Brejnev Doktrini» olarak bilinen bu fikir, Macaristan ve Çekoslavakya'da örnekleri görülen, ileride de her zaman rastlanması mümkün olan bir gerçeği ifade etmektedir. Komünist rejimle yönetilen — Allah esirgesin — bir Türkiye'nin Brejnev'in tank ve askerlerine «ne işiniz var?» demeğe dahi hakkı olmayacaktır. Macaristan ve Çekoslavakya'nın olmadığı gibi... Bunu hiç bir Türk'ün arzu etmeyeceğine olan inancımız bu yabancı ideoloji ile yaptığımız mücadelede gücümüzü ve azmimizi arttırmaktadır. Komünizm ideolojisi ile ilgili olarak bahsetmeye çalıştığım bu hususlarda çok düşünmek; aydın, yönetici, siyasetçi olarak komünizmin yanında ve karşısında alınacak tavrı ona göre belirlemek lâzımdır.

Gelelim yeni CHP'ne...

Yeni CHP'nin başında öyle bir ekip var ki, hareketleri, takip ettikleri siyaset her yönü ile ülke menfaatlerinin aleyhine işlemektedir. Bunun çok sayıda örnekleri vardır. Hükûmetin yeni kurulduğu 1975 yılında, İsveç'e, İngiltere'ye, Libya'ya giden bu

partinin başı oralardan bağırıyordu. Bütün dünya kamuoyu önünde bağırıyordu: «Bu hükûmet yıkılmak üzeredir. Ha yıkıldı ha yıkılacak» böylece dış meselelerimizin bunalım noktasına ulaştığı bir zamanda yabancı devletlere karşı hükûmetin itibarını yıkmayı vicdanına, ahlâkına, bu topraklara bağlılığına yakıştırabilmiştir. Oradan Almanya'ya gitmiş, Türk işçilerini toplamış, «Dövizlerinizi Türkiye'ye göndermeyin. MC hükûmeti çar-çur eder.» demiştir. Yani, Almanya, Hollanda, İsviçre bankalarında toplayın, o ülkelerin hükûmetleri kendi kalkınmaları için Türk evlâtlarının alın teri ile kazandıkları paralardan faydalansınlar, ama Türkiye faydalanmasın. Hangi vicdan, hangi muhalefet anlayışı, hangi insanlık değeri bu tutumla bağdaşır. Alman Sosyalist Partisinin Genel Başkanı V. Brandh'la anlaşmış, Milliyetçi Hareket Partisi aleyhine beyanat verdiriyor. Almanya'daki milliyetçi Türk işçilerini sınır dışı ettirmek için, oradaki komünistleri harekete geçirmişler. Oyunlarını bozduk, ama başarsalardı, yâni milliyetçi Türk işçileri sınır dışı edilseydi, Mililyetçi Hareket Partisi'ni dışardan vurmuş olacaklardı. Yüzlerindeki maskeyi her defasında yırtarak gerçek çehrelerini millete gösterdiğimiz için, bizimle açıkça cepheden fikir tartışmasına giremiyor, ancak böyle yollara başvuruyorlar. Türk işçilerini sınır dışı ettirmek, yabancı partilerle işbirliği yaparak Türkiye'nin iç işlerine burunlarını sokturmak, parti rekabeti ile izah edilemez. Millî bağımsızlık diyenlerin, sahteciliği böylece ortaya çıkıyor. Amerikan ambargosuna karşı, Türk hükûmeti üslere el koyacağım deyince, yeni CHP'nin başı çatlak sesini yükseltiyor. Gırtlağını patlatırcasına bağırıyor, «inanmayın, blöf yapıyorlar» diye. Kime söylü-

yor, Amerika Birleşik Devletlerine jurnalliyor. Süre dolunca Türk hükûmeti üslere el koymuş, blöf olmadığı ortaya çıkmış ama bir an için düşünelim ki, Türk hükûmeti blöf yapıyor. Yeni CHP'nin başı da böyle yapıldığını biliyor. Meydana çıkıp bağırması, jurnallemesi mi gerek? Böyle bir tutumu gösterebilen kimse aklından sıkıntıda değilse, neyin peşindedir? Vatanseverlikle, sıkıştığında söylediği «gerçekten milliyetçilik»le izahı mümkün mü?

CHP, 1938'den beri daima Türk milliyetçiliğine karşı çıkmış, onu körletme ve mahkûm etmenin kavgasını vermiştir. Millî sembol Bozkurt'u Atatürk devrinin paralarından, okul şapkalarından söktürmek; Yunan-Roma klâsikleri ile beslenen maymun nesiller yetiştirmek; milliyetçilere tabutluklarda eza ve cefalar çektirtmek, Türk milliyetçiliği fikrini Türk millî eğitiminde yasaklamak, hep bu partinin kötü eserleri olmuştur. Son olarak da, üniversite kanunundan «milliyetçilik» kelimesini çıkartma yolundaki gayretleri, engellemeleri boşa çıkınca Anayasa Mahkemesinde davâ açan yine bu parti olmuştur. Milliyetçiliği mahkemeye veren, örf ve âdetlere göre yeni nesillerin yetiştirilmesinden rahatsız olan yeni CHP'nin başı tansiyonun en çok yükseldiği günlerde, Ege denizinde arama yapan Türk gemisine «balıkçı teknesi» diyebilecek kadar, Türkiye'nin Yunanistan karşısında millî güvenliğini teminat altına almak için silâh satın almasına karşı çıkabilecek kadar yıkıcılıkta, anarşistlikte, millî menfaat düşmancılığında tutarlılık göstermiştir.

Yeni CHP'nin başı ve yandaşlarının komünist ve bölücü örgütleri avukatıyla, milletvekiliyle, her türlü propagandasıyla korumasının ve desteklemesinin yanında, öteki faaliyetlerini de bir bütün

halinde ele aldığımız zaman, karşımıza çıkan manzara ürperticidir. Türkiye Cumhuriyetinin ilk siyasî kuruluşu olan ve Atatürk'ün elleriyle kurulan, bugün parlâmentoda en fazla üye ile temsil edilecek şekilde halkımızdan oy almış bulunan bir partinin komünistlikleri tescilli olan bir işçi kuruluşu ile bir gençlik kuruluşunu yanına alarak seçimlere giriyor olması çok acıdır, üzücüdür. Bu kuruluşlar neden acaba, CHP'nin daha solunda olduğunu söyleyen partiler olduğu halde onları değil de, CHP'ni desteklemekte israr etmektedirler? Neden acaba, yurt dışından yayın yapan Bizim Radyo ve Komünist Partisinin Sesi radyosu kendi desteklediği dışındaki sol fraksiyonlara küfürler yağdırırken CHP'den pek çok yerde övgü ile bahsetmektedir? Bütün bunlar neyin karşılığıdır? Anayasa'nın temel ilkesi olan ülke ve devlet bütünlüğüne kasdedip bölücülük yapanların korunması, onlara arka çıkılması ülkemiz için çok tehlikeli bir yoldur. Bazı CHP yöneticilerinin sözcülerinin ve parlâmenterlerinin mezhep ve ırk kışkırtmacılığı yoluyla veya bunları yapanlara arka çıkarak politika yapmaları, bölücülük yapmaları affedilir şey midir? Vatansever CHP'li vatandaşlarımız partilerini bu kimselerden kurtarmalıdırlar. Edebiyatçı bozuntusu'nun süslemeye çalıştığı uydurma kelimeleri bir kenara atarsanız, bu partinin komünist koruyuculuğunun dışındaki bütün faaliyetlerinin de aynı doğrultuda, aynı hedefe, yâni Türkiye'yi çökertme hedefine yöneldiğini görüyoruz.

Yeni CHP niçin bu duruma geldi ve maksadı nedir? Eski CHP'yi devirdiklerini kendileri yeni demekle ortaya koydular. CHP'ye oy veren milyonların içinde çok az bir kısmının solcu olduğunu bildikleri halde, cür'etle partinin rengini kızarttılar.

Bu partinin içine çok sayıda sicilli komünist sızmıştır. Zaten Cumhuriyet tarihi boyunca, komünistlerin hedefi buydu. Bugün zirve noktasına gelmişlerdir. Halen partinin yetkili kademelerinde, komünist ve bölücü cinayetlerden mahkûmiyet almış bir çok kişi vardır. Hapishanelerde yatmakta olan parti yetkilileri vardır. Sızanların partinin direksiyonunu ele geçirdiği ölçüde yenileşen CHP, dıştan da markaja alınmıştır. DİSK, TÖB-DER, DEV GENÇ, HALK EVLERİ ve öteki legal ve illegal komünist kuruluşlar tarafından etrafı sarılmıştır. Devamlı sıkıştırılarak sosyalizmden de öte götürülmek istenmektedir.

Gene bu partinin yöneticileri ve lideri bütün konuşmalarında, yazılarında millî bir Türk Partisi olan MHP'yi düşman ilân etmekte, en galiz, aşağı iftira, yalan ve ithamlarla saldırmaktadır. Diğer yandan da Bulgar, Doğu Alman, Romen, Yugoslav komünist partileri ve İsveç, Norveç, Alman Sosyal Demokrat Partileri gibi yabancı partilerle kol kola gezmekte, sarmaş-dolaş olmakta, onlara dostluk ilân etmektedir. Bu yabancı partileri CHP'ne ve liderine, MHP gibi bir millî partiden daha yakın hissettiren bağ, his acaba nedir? Bu tablo dahi, vatansever ve sağduyu sahibi CHP'li vatandaşlarımız için çok büyük bir ikaz lâmbası olmalıdır.

Hiçbir vatansever CHP'li, bu sözlerimi, siyasî rekabetin tesiri ile söylenmiş kabul etmemelidir. Ortanın Solu denildiğinde neredeyse parti yıkılacaktı. İsmet Paşa CHP hiçbir zaman sosyalist olmadı ve olmayacak demişti, ama CHP şimdi Sosyalist Enternasyonele üye oluyor. Bu işlem tamamlanmadan Partinin başı Bulgaristan, Romanya Komünist Partileri ve devlet yöneticileri ile görüşmeler yapıyor, anlaşmalara varıyor. Bu anlaşmaların muh-

tevası, pazarlıkları ne olduğu parti teşkilâtına ve kamuoyuna kapalıdır. Herşey alıştıra alıştıra ustaca kabul ettiriliyor. O halde bir gün yeni CHP'nin başı ve yandaşları, sosyalizmden de öte gittiklerini ilân ederlerse hiç şaşmamak lâzımdır. Nitekim, bunu temin için olacak ki, Türk Ceza Kanununun komünizm propagandasını ve teşkilâtlanmasını yasaklayan maddelerinin kaldırılması için devamlı faaliyet göstermektedirler.

Değerli delegeler,

Bütün bu bozguncu, yıkıcı, bölücü ve köleleştirici ihanetlere karşı, samimî, etkili, inançlı ve sürekli gayreti sadece Milliyetçi Hareket Partisi göstermektedir. Bunun için de, yurt dışında yayın yapan komünist korsan radyolar, çeşitli yabancı merkezlerde çıkan yayınlar ve Türkiye'deki yeraltı ve yerüstü komünist «örgütler» Mililyetçi Hareket Partisi'ni bir numaralı hedef haline getirmişlerdir. Partimizin binaları bombalanmakta, milliyetçi düşünceye bağlı kuruluşlar ve mensupları ağır saldırılara uğramaktadırlar. Bütün bunlar Milliyetçi düşünceye mensup olanların, Türkiye'yi parçalamak isteyenlerin oyunlarını bozduğunu ispatlamaktadır.

Milliyetçi Hareket, Türk milliyetçiliğini aksiyon haline getirmekle, milliyetçiliği herkese kabul ettirdi. Yeni CHP'nin milliyetçiliği mahkemeye veren başı dahi, sıkıştırılınca, «gerçekten milliyetçi» olduğunu söylemek zorunda kalmaktadır. Milliyetçilik düşmanlarına dahi bu sözü söyletebilmek, milliyetçiliğin gücünü gösteren bir belgedir. Milliyetçi Hareket Partisi'nin görüşleri öteki partiler tarafından yağma edilmektedir. Milliyetçilik paylaşılmaz hale geldi. Gerçi samimî olarak iman etmedikten

sonra, bir değeri olamaz ama, bu da bir gelişmedir. Biz 1960 yılında Türkiye otomobil yapabilir deyip tatbikatına geçtiğimiz zaman, sol basın bize yaylım ateşi açtı. Evlerine ateş düşmüş gibi, bize saldırıya geçtiler. «Türkiye önce bir toplu iğne yapsın da, ondan sonra sırasıyla otomobile gelelim.» dediler. Sol, Türkiye'nin gelişmesini istemez. Çünkü Türkiye'nin çaresizlik içinde kendi kucaklarına düşmesini plânlamışlardır. Ama biz o zaman da direndik ve dedik ki; başka milletlerin gelişme safhalarını ayrı ayrı yeniden yaşamaya ihtiyaç yoktur. Böyle bir zihniyetle Türkiye, gelişmiş ülkelere yetişemez. Çağlar üzerinden sıçramak lâzım. Ağır sanayie girmek lâzım. Bu sözlerimiz solcular ve öteki parti çevrelerinde, hayal olarak nitelendi. O tarihlerde ağır sanayi münakaşası yapılmazdı. İktidar ister gazoz olsun, ister makarna olsun, yaptığı fabrikayla öğünür; muhalefet de yok canım böyle bir fabrika kurulmadı der, inkâr ederdi. Türkiye'nin kalkınması tartışmaları bu seviyede idi. «Fabrika yapan fabrika» sözünü biz 12 yıl önce ortaya koymuştuk. Şimdi şükürler olsun ki, ağır sanayie karşı çıkan yok. Çağlar üzerinden sıçramak gereğinden şimdi bahsedince, artık kimse buna karşı çıkmıyor. Ama 1960'da bunu muhayyeleleri almıyordu. Aynı ekipler şimdi yine siyaset sahnesinde.

Tarım Kentleri görüşümüz, bu sene Urfa'da uygulama alanına konuldu. Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Plânı'na alındı. CHP, bu görüşümüzü 10 yıl sonra, yanlış bir şekilde de olsa kendi proğramına aktardı. Kalkınma için yeni bir finansman kaynağı olarak bulduğumuz ve mülkiyeti yaygınlaştırmak suretiyle içtimaî dengeyi sağlayacak olan Millet Sek-

törü'nü de CHP, «Halk sektörü» yaparak proğramına aldı.

MSP, «Tek Meclis-Tek Başkan» sistemimizi, «Millet Meclisi üye sayısını 300'e indirme görüşümüzü», «Makina yapan makina sanayii» sloganımızı, kendi proğramına aktardı. Milliyetçi Hareket Partisi Türk siyasî hayatına, Türk düşünce hayatına bir disiplin getirmiştir. Artık kalkınma meseleleri bir bütünlük içinde ele alınmakta ve tutarlı olarak tartışılabilmektedir. Siyasî hayatımızdaki bu seviye yükselmesi, Milliyetçi Hareket Partisi'nin mücadeleleri sonunda elde edilmiştir.

Yukarda sıraladığımız bu misaller Milliyetçi Hareket Partisi'nin gücünü ve Türkiye'nin meselelerini çözecek muktedir bir kadroya sahip olduğumuzu göstermektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin milliyetçilik anlayışının temelinde sevgi vardır. Solculuk gibi, zıtlıklardan, çelişme ve çatışmalardan, düşmanlıktan ve nefretten gücünü almaz. Milliyetçilik sevgiyi itici güç olarak kabul eder. Milliyetçiliğimizde ırkçılık yoktur. Millî kültür, Milliyetçiliğimizin kaynağıdır. Heyecanımızın temelinde milliyetçiliğimiz yatar. Anayasamızın «bütün fertlerini, kaderde, kıvançta ve tasada ortak, bölünmez bir bütün halinde, millî şuur ve ülküler etrafında toplayan ve milletimizi, dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak millî birlik ruhu içinde daima yükseltmeyi amaç bilen Türk Milliyetçiliğinden hız ve ilham alan» şeklinde Başlangıç İlkeleri'nde ifadesini bulan milliyetçilik anlayışı aynen bizim duygu ve düşüncelerimizi de yansıtan çok güzel bir belgedir. Gene, «Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür» şeklindeki Anayasamızın 3. mad-

desini teşkil eden anlayış da, bizim Türk Milliyetçileri olarak hassasiyetle üzerinde durduğumuz ve tamamen paylaştığımız bir görüştür. Hepimiz, bütün siyasî partilerimiz, her Türk vatandaşı bunları vazgeçilmez bir inanç, düstur, temel ilke olarak benimsemeli, bunlar bütün milletimizin üzerinde birleştiği asgarî müşterekler olmalıdır. İşte bizim milliyetçilik anlayışımız budur. Öyle yazılan, çizilen, sayfalar, sütunlar dolusu ahkâm kesilen bir şey değildir. Hele üzerinde istihfam yaratılacak, sual açılacak hiç bir yanı yoktur fikrimizin... Ama milliyetçiliği korkulu rüya olarak her gece düşlerinde görenler için bir sözümüz yoktur (!)

Başkasına benzemeye kalkışmadan, aşağılık duykusuna kapılmadan, Türk dehasını harekete geçirmek istiyoruz. Türk dehası milliyetçilik imanı ile, büyük hedeflerimize yönelmekle ve bütün bunların gerektirdiği ruh üstünlüğüne ve heyecana sahip olmakla yaratıcı gücüne kavuşabilir. Bu deha bir kerre harekete geçti mi, artık iktisat hesapları, masabaşı plânları iflâs eder. Onun için biz, 2 bin yılında şu veya bu devletin bugünkü durumuna ulaşacağız gibi hedefler verilmesini, küçüklükten kurtulmamanın bir ifadesi olarak görüyoruz. Ve diyoruz ki, böyle hedefler vermek haysiyet kırıcıdır. Geriden takip etmeye, tâbi olmaya razı olmaktır. Taklitçilikten kurtulmayan daha yapıcı, yaratıcı, inşa edici ve teklifçi olamaz. Daima esirdir. Geridedir, köledir.

Hedefimiz maddî alanda en ileri seviyeye ulaşmak, zaten yüksek olan ruh yapımızla, parlak olan dehamızla insanlığa adalet, ahlâk ve mutluluk götürmektir. Muhayyeleleri küçülmüş olanlar, hayalde bile başkalarına tâbi olmaktan kurtulamayanlar, bu

söylediklerimi anlayamazlar. Karşımıza geçerek, hesaptan, toplama ve çıkarmadan bahsederler. Düşünmezler ki, o hesaplar şimdiye kadar hangi milletin hayatında doğru çıktı. Osman Bey'in kurduğu Muhteşem İmparatorluğumuzun doğuşunu, öncesinde değil, sonrasında da hesapla izah edemezsiniz. Bunları söylemekle hesapsız hareket edelim demediğimi anlıyorsunuz. Elbette hesap lâzım. Ama biz hesaba ve şartlara değil, hesap ve şartlar bize tâbi olacaktır. Hedefi hesaplar ve şartlar değil, bizim inançlarımız, görevlerimiz ve ihtiyaçlarımız tayin edecektir. Biz Türkiye'nin kalkınmasında günlük, kısa vadeli, geçici tedbirlerle ve buna uygun olarak tesbit edilmiş küçük hedefler yönünde hareket edilmesini, her iktidarla, hatta değişen her bakan ve yönetici ile uygulamaların değişmesini kabul etmiyoruz. Mevcut şartların, geçici zorlamaların neticesinde mecburî olarak ortaya konulan kısa süreli yatırım plânlarıyla değil; önceden tesbit edilmiş, uzun sürede varılmak istenen büyük hedefler istikametinde hazırlanmış plânlarla kalkınma hareketinin yürütülmesini öngörüyoruz. Önce, Türkiye'yi çağlar üzerinden sıçratarak, atom çağına, füze çağına sokacak kalkınmanın büyük hedefleri tesbit edilmeli, bundan sonra yatırımlar, plânlamalar buna uygun olarak yapılmalıdır. Türkiye, bir kere bu yola girdi mi, her fikir, her hareket, her plân bir tek hedefe yönelik olacaktır: Büyük Hedef'e, yani sanayileşmiş, ahlâkta, maneviyatta, ilimde ve teknikte en ileriye gitmiş, çağının süper devleti olmuş Büyük Türkiye'ye... Türkiye bu yere lâyıktır ve yeri mutlaka burası olmalıdır. Türk insanındaki ve Türk vatanındaki gizli ve âtıl bıra-

kılmış potansiyel en büyük güç kaynağımızdır. Milliyetçi Hareket'in enerjisi bu potansiyeli harekete geçirmeye taliptir...

Bizim bu söylediklerimize itiraz edenler, yaratıcı Türk dehası diye bir şey okumuş veya duymuşlardır ama, onun ne demek olduğunu anlamamışlardır. Her şeyin millî üslûba göre düzenlendiği, medeniyet kurma davamızda modern ilmin metod sayıldığı bir amansız yarışı başlatmış bulunuyoruz. Milliyetçi Hareket Partisi'nin nizamında üç noktada uyum sağlanacaktır. İnsanın iç dünyasının nizamı, sokaktaki nizam ve devletteki nizam bir bütünü meydána getirecektir. İnsandaki, sokaktaki ve devletteki nizam, birbiriyle çelişir, birbirini aşağılar durumdan sür'atle çıkarılacaktır. İnsan böylece mutlu olur. Huzur böylece sağlanır. Devletin yapısıyla, sokaktaki hayatla bütünleşen insanın, başaramıyacağı iş, çözemeyeceği mesele yoktur. Çalışma hayatımızın meseleleri, iktisadî hayatımızın meseleleri, hepsi huzurlu Türk insanının elinde çareye kavuşacaktır.

Türk insanı bu esaslara göre eğitilecektir. Eğitilmemiş ordu savaşamaz. Eğitilmemiş millet, kalkınma ve medeniyet kurma yolunda başarı sağlayamaz.

Değerli Delegeler,

Seçimlere kadar devamlı faaliyet içinde olacağız. Sandıklar açılıp neticeler ilân edilinceye kadar gözümüzü kırpmayacağız. Yeni CHP anarşistlerle sandık güvenliğini sağlayacağını ilân etti. Bunun manâsı açıktır. 5 HAZİRAN'da sandık başlarında işlenecek cinayetlere, yaratılacak anarşiye sorumlu a-

ramaya lüzum kalmamıştır. Devletin güçlerini hiçe sayarcasına, tam bir sorumsuzluk ve kabadayılık tavrı içinde beyanat verenler, umudunu anarşistlere bağlayanlar, bütün cinayetlerin sorumlularıdırlar.

Seçim günü her zaman olduğu gibi, Milliyetçi Hareketçiler, devletin meşrû güçlerine yardımcı olacaklardır. Her olayda onların müdahalesini isteyecekler, devlet kuvvetlerine gereken her yardımı yapacaklardır.

42 gün sonra, 5 Haziran'da genel seçimler yapılacaktır. Türkiye'nin kaderi yeniden o gün çizilecektir. Türkiye'yi idare etmeye tâlip olan taklitçiler, başkalarına tâbi olanlar bizi anlamamıştır ama, asil milletimiz anlamıştır. Uyanış sür'atlidir. Durmadan, dinlenmeden çalışma istiyorum. Bu görev mukaddes bir görevdir. Gönül seferberliği ilân ediyorum.

Böyle bir mukaddes davâ uğruna hayatını adayanlar, birbirlerine sevgide ve saygıda kusur edemezler. Sokaklar, partiler fesat kazanları gibi kaynıyor. Bunların hiçbiri bizim saflarımıza işleyemez. Birlik içinde, kardeşlik ve sevgi içinde, el ele, omuz omuza vereceğiz. Kim ki, bir ülküdaşımız hakkında dil uzatır, lâf söylemeye kalkarsa, ona hemen sırtınızı dönünüz. Bu benim sizden istediğim en önemli bir davranıştır. Bugüne kadar saflarımıza giremeyenler, iblisin dahi aklına gelmeyen plânlar peşindedirler. Saflığın, gafletin, hazımsızlığın ve sabırsızlığın devrini kapattık. Uyanıklılığımızda, en az iyi niyetli olduğumuz kadar uyanık da olacağız. Birlik ve beraberliği, yüce dâvamızı, büyük ülkümüzü her şeyin üstünde tutacağız. Şahsî menfaatler, basit kişi hesaplarının bizim dâvamızda yeri olamaz. Adaylık çekişmelerine en ufak yer verilmemelidir. Mille-

timize hizmet yolunda büyük dâvamızın ruhuna uygun feragat, fedakârlık ve sabırla hareket etmeliyiz. Kardeşlik, sevgi, saygı ve birlik bütün davranışlarımızın temeli olacaktır. Gönüller fethedilecek, kalpler kazanılacak ve MHP iktidar olacaktır.

Bütün Milliyetçi Hareketçileri, bütün Türk Milliyetçilerini 1977 seçim seferberliğine çağırıyorum. Bunun için de Türk Milliyetçiliği fikrinin yegâne siyasî aksiyonunu ve organizasyonunu teşkil ve temsil eden MHP'ne hizmete dâvet ediyorum.

Güçlü ve büyük MHP; güçlü ve büyük Türkiye demektir. Milliyetçi Hareket'in genç, dinamik, ülkücü kadroları iktidara taliptir. Türk Milletinin asırlık çilesi ülkücü kadroların devlet ve millet yolunda hizmete girmesiyle sona erecektir. Büyük Türkiye, mutlu Türkiye, bütün cihana aydınlık veren ümit ve mutluluk yolları açan güçlü, şerefli Türkiye kurulacaktır. Şimdiden o Türkiye'yi selâmlıyorum.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN!..

HEDEF: MHP'NİN ZAFERİDİR *

Sayın Divan,

Muhterem Basın Mensupları,

Ve Milliyetçi Hareket Dâvasının Asil Delegeleri,

Türkiye'nin çok önemli bir geçitte bulunduğu ve seçimlere gittiği bir dönemde bir kongremizi daha tamamlamış bulunuyoruz. Kongremizin gördüğü bu muhteşem ilgi ve delege arkadaşlarımızın yüksek moral ve heyecanı, partimizin millet nazarında kazandığı itibarın ve yaklaşan zaferinin bir delilidir.

5 Haziran seçimleri Türk siyasî tarihine bir dönüm noktası olarak geçecektir. Çünkü bu seçim, Türkiye'nin yarınki manzarasını tayin edecek ve bu seçim Milliyetçi Hareket'in büyük sıçramasını ortaya koyacağı için de millî istikbalimizin teminatı olan Türk milliyetçiliğini millet ve devlet hayatımızın bir rüknü haline getirecektir.

5 Haziran seçimlerinin bu olağanüstü ehemmiyeti, bütün parti ve fikir adamları tarafından takdir edilmektedir. Bu sebeple de seçim kampanyası çok heyecanlı ve hareketli geçecektir.

Bütün temennimiz bu heyecanlı ve hareketli

(*) M.H.P. Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in 23 - 24 Nisan 1977 tarihinde yapılan 13. Kurultay Kapanış Konuşması.

seçim mücadelesinin, demokrasimize zarar verecek ve vatandaşın demokrasiye bağlılığına gölge düşürecek olaylara sahne olmamasıdır. Dünyanın her tarafında seçimler heyecanları yükseltir ve partiler arası münasebetleri normal zamanlara nazaran biraz daha gerginleştirir. Bu olağandır. Ancak, bütün vatandaşlarımızın, 6 Haziran günü artık bir seçim meselesinin bitmiş olacağını, ama kardeşlik ve millî bütünlük zaruretinin ebediyyen devam etmek durumunda olduğunu dikkate alarak, bir daha yüz yüze gelemiyecekleri davranışlardan kaçınmalıdırlar.

Her türlü zorbalığa ve kanunsuzluğa karşı olan partimiz ve partimizin mensupları seçimlerin güvenlik ve huzur içinde geçmesi için azamî dikkat ve itinayı göstereceklerdir.

Seçim zaptiyeliğine çıkan ve aslında sandık güvenliğini değil, sandığının ve seçmenin tehdit edilmesini amaçlayan bir takım sol guruplar, karşılarında devletin resmî, kanunî görevlilerini bulacaklardır.

Seçmenin hür iradesi ve bu iradenin tecelli yeri olan seçim sandıkları Anayasa'nın, kanunların ve devletin teminatı altındadır.

Muhterem Ülküdaşlarım,

Seçimlerin taşıdığı olağanüstü ehemmiyet, siyasî muarızlarımızı partimize karşı bir takım oyunlara sevketmek istidadındadır. Çünkü partimizin güçlenmesi, onların zayıflaması demektir. Partimize karşı dostça görünerek olsun veya düşmanca tertipler şeklinde olsun, girişilmesi muhtemel bu oyunlara karşı azamî dikkati göstermek mecburiyetindeyiz.

Seçimlerde bizi vatandaş nazarında sevimsizleştirmek için bir çok tahrikler yapılacaktır. Çelik bir

irade ile hiç bir tahrike kapılmayacak, kendi çizdiğimiz yolumuzun dışına çıkmayacağız.

Partimiz, 5 Haziran seçimlerine tek başına ve hiç bir partiyle işbirliği yapmaksızın girecektir.

Devlet hayatında beliren sol ve komünist tahribatı izale etmek, Türkiye'yi hükümetsizlikten kurtarmak ve Türk milliyetçiliğini iktidar kılmak için, MC hükûmetinin kurulmasında büyük bir rol ifa etmişizdir. Birbiriyle küskün ve hatta hasım, her biri kendi partisinin çıkarını başka istikamette gören partilerin ortak bir protokol ve hükûmet programıyla işbirliği yaparak hükûmeti kurmaları için çok gayret sarfetmişizdir.

Bu partilerin işbirliği yapmaları için bu kadar gayret sarfetmiş ve hükûmetin sağlıklı çalışması için elinden geleni yapmış olan Partimizin, seçimlerde tek başına çalışması ve AP'nin «seçim işbirliği» teklifini kabul etmemesi bir tezat değildir.

Koalisyon protokolü yapılırken, partiler arası iyi münasebetlerin seçimlerde ve seçimlerden sonra da devam etmesi için bir «Seçim İttifakı Kanunu» çıkarılması üzerinde mutabakat hasıl olmuş ve bu hüküm protokole bağlanarak altı imzalanmıştır. Eğer böyle bir kanun çıkmış olsaydı, isteyen partilerin kendi aralarında ve hiç birinin haksızlığa uğramasına meydan vermeden işbirliği yapılması mümkün olurdu. Ama koalisyon partilerinin hepsi bu taahhüdün altını imzaladıkları halde ve bizim yazılı ve sözlü müteaddit ikazlarımıza rağmen bu kanun çıkarılmamıştır.

Kanunî şartlar müsait olmayınca, şu veya bu partinin işbirliği yapması için makûl ve mantıkî bir formül bulmak mümkün değildi. Böyle bir işbirliği ancak bir partinin kendisini inkâr etmesi ile müm-

kün olurdu ki, Türkiye'nin yükselme ve güçlenme davasının yılmaz takipçisi olan Partimizin bu dâvayı reddetmesi aslâ tasavvur bile edilemezdi.

Sola karşı partiler arasında bir seçim işbirliğinin gerçekleşmemiş olmasının vebali, bu kanunu çıkarmamış olanlarındır. Milliyetçilerin bütünleşmesini önleyenler onlardır.

Muhterem Delegeler,

Türk milleti hakikaten milliyetçilerin bütünleşmesini istemektedir. Siyasî muarızlarımız, Türk milliyetçiliğinin en dirayetli ve radikal temsilcisi olan Partimizi vatandaş nazarında «ayırılıkçı» durumuna düşürmek için, bazı partiler bizi milliyetçilerin bütünleşmesine yanaşmamış bir parti gibi göstermek için propaganda yapacaklardır. Bu propagandaya karşı izah ettiğim bu gerçeklerin vatandaşlarımıza anlatılması gerekmektedir.

Aday listelerinin verilmesine 10-15 gün kala, sırf siyasî propaganda olsun diye yapılan ve gayritabii formüllere dayanan işbirliği teklifini, makul ölçüler içinde gerçekleştirmek zaten mümkün değildi.

Bugün milliyetçi vatandaşın zaafta değil dirayette, bilgisizlikte değil ehliyette, ciddiyetsizlikte değil, ciddiyette birleşmesi temayülü kesindir, memnuniyet vericidir ve partimizin güçlenmesinin temeli vatandaşın bu temayülüdür.

Muhterem Ülküdaşlarım,

Bizim dâvamız yüce bir ülkünün, büyük, güçlü, müreffeh, Milliyetçi Türkiye ülküsünün zaferine yönelmiştir. Hiç bir şahsî temayül, hiç bir yorum farkı ve hele hiç bir şahsî ihtiras, böyle yüce bir dâ-

vanın yanında kıymet ifade etmez, etmemelidir. Dâvamızın ve teker teker şahıslarımızın ülkücü yolda başarısının ilk şartı budur.

Biz ancak yekvücut, bölünmez bir bütün halinde bütün enerjimizi seçimlerden başarılı çıkmak için seferber edersek muvaffak olabiliriz.

Bu kadar önemli bir seçim döneminde kendi aramızda bütünleşmemiz, sistemin tabiatından doğan rekabetleri, ülkümüzü yaralayacak, siyasî muarızlarımızın ekmeğine yağ sürecek bir küskünlük haline getirmek, ülkücülüğe asla yakışmaz. Bu sebeple, adaylık problemlerini mübalağa etmemek ve zararlı gelişmelere vesile kılmak, affedilmeyecek bir ülküsüzlük davranışı olacaktır.

Muhterem Ülküdaşlarım,

Aday listelerinin hazırlanmasında, hiç bir şekilde, ülkümüzün menfaatinden ve dâvamızın zafer şartlarından başka bir kıstas kullanılmayacaktır. Adaylık için başvuran bütün arkadaşlarımız aynı kıymette ve aynı itibardadırlar. Birini diğerine tercih etmek mümkün değildir. Ama bir listenin başına ancak bir aday getirilebilir...

Bu durumu dikkate alarak, aday sıralamalarını, siyasî muarızlarımızın işine gelecek ve dâvamızı bu en önemli dönemde yaralayacak ihtilaflar için vesile haline getirmemek icap etmektedir.

Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlar Türk Milliyetçiliğinin yegâne temsilcisi olan Partimizin 5 Haziran'da büyük bir sıçrama yapmasını gerektirmektedir. Türkiye'nin şartları ve vatandaşımızın arayış ve özlemleri, Partimizi Türk Milletinin ümidi haline getirmektedir. Eğer biz, şu veya bu geçici durumu ihtilâf ve kırgınlık sebebi haline getirirsek, uğruna

bunca fedakârlık yapılmış olan mukaddes dâvamızı kendi ellerimizle hançerlemiş oluruz.

Aziz Delegeler,

Kutsal Toprakların Uçbeyleri,
Dokuz Işıkçı, Üç Hilâlci Bozkurtlar;

Sizlere yaklaşmakta olan büyük, güçlü Türkiye iktidarının sahipleri olarak sesleniyorum. Hizmete hazır olunuz. İktidarımız büyük Türk Milleti'ne hayırlar, uğurlar getirsin. Güçlü iktidarımızı sizlere müjdeliyorum. Çünkü siz, Türk Milliyetçiliğini gönüllerine dikilmiş kutsal bir bayrak gibi taşıyorsunuz. Çünkü siz, beyin hücrelerinizde Türk Milleti'ni en ileriye götürecek dehâyı, buluş gücünü taşıyorsunuz. Azminiz, ülkünüz, yüz milyonluk, kalkınmış, zengin, mutlu büyük Türkiye idealidir. Bu çabanızda, bu atılımınızda haklısınız. Çünkü, Türk Milleti köle bir millet değildir. İmparatorluklar, medeniyetler kurmuş olan ve en güçlü fatihler, en büyük bilginler yetiştiren bu millet, düşürülmek istenilen her türlü kölelik, en adî tutsaklık tuzaklarını yıkacaktır. Milletimiz, güçlü iktidarımızla, milletler ailesinin en şerefli üyelerinden biri olacaktır. Gönüllerinizde, beyinlerinizde, çelikten demir yumruklarınızda, bu soylu ve Büyük Milleti, çağlar üstüne çıkartacak iman, ülkü ve kuvvet vardır. Bu iman, bu ülkü, bu kuvvetle size reva görülen her türlü emperyalist saldırıları yeneceksiniz. Hangi yönden gelirse gelsin, her türlü kölelik ve tutsaklık çemberini yarınız. Kapitalist emperyalizmden, sosyalist emperyalizme, faşizmden, nazizmden, komünizmine kadar Türk-İslâm ülküsünün reddettiği sapık ideolojilere ısrarla karşı çıkınız. Çünkü, Türk Milliyetçilik ülküsü, ülkülerin en kuvvetlisidir. Şunu asla

unutmayınız ki, Türk milliyetçiliği, Türk Milleti'ne haince uzanmış ideoloji ve eylemleri caydıracak, kahredecek güçtedir. Israrla ifade ediyorum ki, hukuka ve devlete yön veren Türk Milliyetçiliği, Anayasanın çizdiği sınırlar içinde, komünizmi, faşizmi ezecek, yok edecektir. İradelerinizle, bu güçlü yumrukları, bu ülkücü beyin ve gönülleri, şahıslarınızda taşımaktasınız. Anayasanın, Türk Devleti'nin bekçileri olan sizleri, iktidar olmaya çağırıyorum. Anayasanın sizlere tanıdığı bu hakkı alınız, Türk'ün yeni muhteşem medeniyetini kurunuz, hakkınız olan iktidarınıza sahip çıkınız.

Aziz Delegeler, Mete'lerin, Fatih'lerin Torunları Dokuz Işıkçılar,

Türk'ün iktidarı, paylaşılmaz. Türk'ün iktidarı büyüktür, güçlüdür. Bu büyük, bu güçlü iktidarı tek başınıza kurunuz. Hiç bir ortağa muhtaç değilsiniz. İktidarın tek sahibi Milliyetçi Hareket Partisi olmalıdır. Bunu sağlayacak güçteyiz. Bunun içindir ki, ısrarla ifade ediyorum. Bu seçimlere tek başımıza giriyoruz. Hiç bir parti ile seçim ittifakı yapmadık. Partimiz her ilde, Milliyetçi Hareket Partisi olarak seçimlere katılacaktır. Başka partilerle seçim ortaklığımız yoktur. Bizden seçim işbirliği isteyenlere, Seçim İttifakı Kanunu çıkartalım dedik. Çıkartmadılar. Bu kanunu çıkarmayanlara şimdi son ve kesin cevabımızı veriyoruz. Milliyetçi Hareket Partisi, seçimlere Üç Hilâlli amblem içinde bağımsız ve yalnız olarak girecektir. Bunda kusur aranacaksa, vaktiyle bu kanunu çıkartmayanlarda aranmalıdır.

Muhterem Delegeler,

Milliyetçi Hareket Partisi, beyninde, yüreğinde,

yumruğunda Türk Milliyetçiliğine inananların partisidir. Milliyetçi Hareket Partisi yüzyıldan beri Türk Milliyetçiliğini Parti yapmak isteyenlerin partisidir. Milliyetçi Hareket Partisi, nimet değil, külfet; ikbal değil, hizmet isteyenlerin partisidir. Milliyetçi Hareket Partisi, millet ve milliyetçilik kavramlarını sonradan öğrenenlerin değil, bu ülküye gönül veren, baş verenlerin partisidir. Ve nihayet Milliyetçi Hareket Partisi, kendi cebinin veya sahte bir sınıfın değil, Türküm diyen, Türklük için çile çeken, Türk'ü, Türklüğü yüceltmek, çağları aşıp en güçlü, en zengin millet yapmak isteyenlerin partisidir. Bu ülkü, bu kavga öyle zor, öyle çetin ve öyle dikenlidir ki, bunu ancak duyanlar, yaşayanlar çekebilir. Milliyetçilik, sözde değil, özdedir. Milliyetçilik kokteyl salonlarında değil, Anadolu'nun taşında, toprağında, yazında, kışındadır. Onun için ısrarla söylüyor, ısrarla belirtiyorum ki, milliyetçiler birleşmelidir. Ancak, miliyetçiler, gerçek yuvada, gerçek partide birleşmelidir. Birleşecek bu gerçek yuva, bu gerçek parti, sahiden milliyetçi parti olan MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ'dir. Çünkü, tekrar ediyorum, bir zamanlar milliyetçilik sözünden ısrarla kaçanlar, bu kavramı, yasak ve sapık kavramlarla bir tutanlar varken, biz, bu kavramı, yani milliyetçiliği, Partimizin adı yapmış, hareketimizin ülküsü haline getirmiştik. Bunu, unutkan kafalar unutsa bile, şundan ısrarla eminim ki, MİLLET ve TARİH unutmayacaktır.

Sevgili Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket, Hakk'a ve haklıya inanır. Milliyetçi Hareket, insana, insan sevgisine inanır. Milliyetçi Hareket, tek bir rejim tanır. O da çok par-

tili demokratik rejimdir. Partimiz, insanın maddî ve manevî gelişmesini; barışçı, özgürlükçü demokraside görür. Milliyetçi Hareket barışın, özgürlük ve mutluluğun, sosyal adaletin tek kurucusu, tek koruyucusu ülkücü insanlar partisidir. Milliyetçi Hareket'in iktidarında, fert, zümre ve sınıf sömürüsü olmayacaktır. Milliyetçi Hareket'in iktidarında vurgun, soygun olmayacaktır. Milliyetçi Hareket'in iktidarında bölgecilik, mezhepçilik olmayacaktır. Atalarımızın kanlarıyla sulayıp bize, bizden sonra geleceklere devretmek için emanet edilen bu kutsal vatan bölünmeyecek, böldürülmeyecektir. Bin yıllık tarih içinde aynı inanç, aynı dil, aynı din ve aynı ülküleri paylaşarak bir potada bütünleşen tek toplum haline gelen bu yüce ve büyük MİLLET, uydurulmuş sun'î halklara dönüştürülmeyecektir. Anayasanın emri doğrultusunda kalmak şartıyla, bu BÜYÜK MİLLET'i, halklara bölmek isteyen ister sağcı, ister solcu, ister sendika lideri, ister parti başkanı olsun, özetle ve kısaca kim olursa olsun onlara bu imkânı vermeyeceğiz, onlarla sonuna kadar mücadele edeceğiz. Anadolu toprakları üzerinde on tane sosyalist devlet kurmak isteyen, bölünmez Türk Milleti'ni halklara bölmek isteyenleri iyi biliyoruz. Onların yakasını bırakmayacağız, en sert, en kesin hesabı onlara soracağız, onları Türk Milleti'ne anlatıp duracağız.

Aziz Delegeler,

Türk Milleti'nin dâvası büyüktür. Bu büyük dâva korkak parti liderleriyle, tutarsız, dengesiz, cahil parti başkanlarıyla, şakacılarla çözülemez. Türk Milletini sokaklarda, meydanlarda kışkırtan, bir gün Amerikan, bir gün Doğu Bloku, bir gün Üçüncü Dünya yanlısı olan kişilerle bu dava yürümez.

Muhterem Ülküdaşlarım,

Başka fikre müsamaha edemeyen, sokaklarda kabadayılık yapan, en büyük faşist olduğu halde, elindeki bu çamuru demokratik felsefeye inananlara sıçratan hasta ruhlu insanlara dikkat ediniz. Türkiye'de faşist yoktur. Milliyetçi Hareket, komünizme olduğu kadar, faşizme de karşıdır. Unutmayınız. Sizlere faşist diyenler, beynelmilel komünistlerdir. Kahrolsun faşizm, kahrolsun komünizm, kahrolsun her türlü diktacı emperyalizm.

Milliyetçi Hareket, millî, demokratik, layik, sosyal hukuk devletine inanır. Millî devlette, enternasyonalizm yoktur. Enternasyonalist ve özellikle Sosyalist Enternasyonale girmek isteyen parti ve dernekler, Anayasamıza göre anayasa suçu, dernekler kanununa göre de adi suç işlemektedir. Savcılar, valiler, yetkililer nerededir?

Sokak eşkiyasını, banka soyguncusunu, siyasî katili, adam kaçıranı, millî serveti yakanları, koruyanı, onları affedeni iyi tanıyınız, demokrasiden bahsedip en büyük diktacı faşistleri, hastaları biliniz. Yaşasın Türk Milliyetçiliği, yaşasın Üç Hilâlci, Dokuz Işıkçı Bozkurtlar.

Muhterem Ülküdaşlarım,

Önümüzdeki seçimler bizden büyük gayret istemektedir. En şanslı ve en verimli seçim, Partimiz için bu seçim olacaktır. Partimizin seçimlerden güçlü olarak çıkması ve onsuz bir iktidarın kurulamıyacağı meclis aritmetiğinin sağlanması, hayatî bir meseledir. Türkiye'yi sol maceraya veya zaaf ve savrukluğa kaptırmamak için, bu neticeyi istihsale mecburuz. Bunun da tek yolu, seçimler için olağanüstü bir gayret göstermektir.

Seçimlere bir seferberlik halinde girmeliyiz...

Bütün milliyetçileri, bütün ülkücüleri her türlü tereddüt ve ataleti bir tarafa bırakarak Türk Milliyetçiliğinin 5 Haziran zaferi için seferberliğe çağırıyorum...

Bu seferberlik, Türk Milliyetçiliğinin zaferinin işaretidir.

Gönül seferberliğimiz zaferini kazanmıştır. Bugün davamızın şanlı bayrağı vatandaşın gönlünde dalgalanmaktadır. Artık herkes anlamıştır ki, MHP'siz hükûmetler güçlü olamaz, uzun süre ayakta duramaz. Asırlık dertlerle bunalan Türk insanı, gönlündeki ümit ışığının Milliyetçi Hareket tarafından temsil edildiğini farketmiş bulunmaktadır.

Bugünkü seferberliğimiz, gönül seferberliğimizin bu zaferini, bir demokrasi zaferi, bir iktidar zaferi haline getirmek için, vatandaşın gönlünün sesini, rey halinde sandığa getirmektir.

Milliyetçi Hareket'in zaferi, Türkiye'de sol maceracılığı komünist kundakçılığı durduracaktır.

Milliyetçi Hareket'in zaferi, Türk devletini yıkmak ve Türk vatanını parçalamak amacında olan bölücü ihanet ve fesat hareketlerini boğacaktır.

Milliyetçi Hareket'in zaferi, Doğudan Batıya, Kuzeyden Güneye, bütün Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının kardeşçe kucaklaştığı bir adalet ve sevgi iklimini kuracak, millî enerjimizi, tarihî dinamizmimizi harekete geçirerek ülkemizi çağlar üzerinden aşıracak, atom ve füze çağına kavuşturacaktır.

İnsanın insanı sömürmediği, insanların hiç bir sebeple hor ve hakir görülmediği, vatandaşın devlet kapısından kovulmadığı, ailelerin yavru acısından kurtulduğu bir feyiz ve sevgi ortamını ancak Milliyetçi Hareket kurabilecektir.

Anadolu'nun sefaletten kurtarılması, aracının, tefecinin, istifçinin, karaborsa vurguncusunun üreticiyi sömürmesini önletecek tek güç, Milliyetçi Hareket'in iktidarıdır. Türkiye üzerindeki emperyalist oyunları boşa çıkaracak, Türkiye'yi iç ve dış sömürü ve tehditlerden kurtaracak büyük, güçlü ve mutlu Milliyetçi Türkiye'yi, Türk insanı, Milliyetçi Hareket'in iktidarında bulabilecektir.

Türk insanının sevgi ve adalet duygusunun kaynağı olan İslâm ruhu, siyaset pazarının metaı olarak istismar edilmeyecek, bütün gönülleri aydınlatan bir nur, bir sevgi ve şefkat abidesi olarak millî hayatımızda lâyık olduğu yüce mevkiini ihraz edecektir.

Böyle mutlu, güçlü, sömürüsüz, aydınlık ve imanlı Türkiye, hür ve demokratik nizam içerisinde ancak MHP tarafından gerçekleştirileceğine göre, MHP'nin 5 Haziran zaferi bütün vatandaşlara kutlu olsun...

Cenab-ı Hakk'tan bize inayetini esirgememesini ve milyonlarca şehidi bağrından çıkarmış olan bu asil millete Milliyetçi Hareket'in aydınlık günlerini nasip etmesini bütün kalbimizle niyaz eder, hepinize en derin sevgi ve saygılarımla Allah'tan üstün muvaffakiyetler dilerim

İÇİNDEKİLER

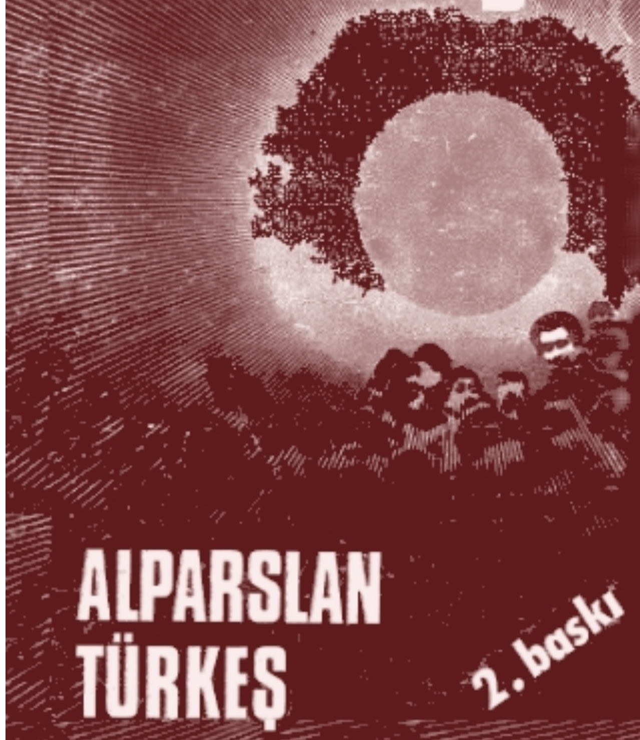
Birinci Bölüm: HASRETİMİZ

İkinci Bölüm: GAYEMİZ ve HEDEFİMİZ

Üçüncü Bölüm: JEOPOLİTİĞİMİZ ve DIŞ POLİTİKAMIZ

Dördüncü Bölüm: TÜRKİYE'DE POLİTİKA

Beşinci Bölüm: METODUMUZ: SEVGİ, KARDEŞLİK ve BİRLİK İÇİNDE KALKINMA

«Kalkınma için **DOKUZ IŞIK**'ın düşündüğü başta gelen çare, herşeyden evvel insanlarımızı, milletimizi uyandırmak; **MİLLÎ ÜLKÜ** ile doldurarak **GÖNÜL SEFERBERLİĞİ** yapmaktır. **GÖNÜL SEFERBERLİĞİ** yapılmadıkça, Türkiye'nin bütün davalarının çözülmesi için büyük atılımlar sağlanması mümkün olamaz.»